

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 97 Subject Literature

Name of MSS Saraya

Author Sundar Das ਸਹਿਯੋਗ ਸੰਗਰਾਮ ਜੀ ੨

Period - Folios 277

Script Gurmukhi Source Bhai Gurdial Singh

Missing Folios CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

97

18

higabhi

8PI

S271

97-MS.

A. no. 97

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਮਜੀਸਤਿ॥ ਸਤਿਗੁਰਦੇਵਦਾਦੁਜੀਪ੍ਰਸਾਦਿਸੇ
ਦਰਦਾਸਜੀਕੇਸਵੈਯੋਲਿਖਤਾ॥ ਸ੍ਰੀਥਮਹਿਗੁਰ
ਦੇਵਕੋਅੰਗ॥ ਸ੍ਰੀਦਵਛੰਦਾ ਸੋਜਕਰੀਗੁਰਦੇਵਦ
ਆਕਰਿਸਬਦਿਸੁਨਾਯਕਯੋਹਰਿਨੇਰੇ॥ ਜਮੋਰਵਿਕੈ

ਪਗਟੈ ਨਿਸਜਾਤ ਸੁਦੂਰ ਕੀ ਯੋਭੁ ਮਭੁੰਨਿ ਅਪੈਰੋ ਕਾ
 ਇਕ ਬਾਇਕ ਨਾਮ ਸਹੈ ਕ ਰੈਹੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਹਿ ਬੀਦਨ ਮੇਰੋ
 ਸਿਦਰ ਦਾਸ ਕਹੈ ਕ ਰਿਜੇ ਰਜੁ ਦਾ ਦੂਦ ਇਆ ਲੋਕੇ ਹੁਨਿ
 ਤਚੇਰੋ ॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ਨਿਰੰਤਰ ਕਾ ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ
 ਨ ਲੋਕੁ ਨ ਮੇਰੋ ॥ ਸਿਤੁਤੁ ਚਾਰ ਸਨਾ ਅਰੁ ਘਾਣ ਸੁਦੇਖ ਕ
 ਛੁਕਹੂੰ ਨੈਨ ਨ ਮੇਰੋ ॥ ਗਮਨ ਸਰੂਪ ਅਰੂਪ ਨਿਰੂਪ ਇਜਾ
 ਸੁਗਿਹਾਸੁ ਨ ਮੇਰੋ ॥ ਸਿਦਰ ਦਾਸ ਕਹੈ ਕ ਰਿਜੇ ਰਜੁ

ਦਾਦੁਦਘਾਲਹੀਮੇਰਨਮੇਰੈ॥੨॥ ਧੀਰਜਵੇਤਅਡਿਗ
 ਜਿਤੇਇੰਦੀਨਿਰਮਲਗਮਾਨਗਹਯੇਫਿਰਆਦੁਸੀਲ
 ਸੋਤੇਖਛਿਆਜਿਨਕੈਪਟਲਗਰਹਯੇਸੁਅਨਹਦਿਨ
 ਦੁਭੇਖਨਪਛਨਿਰੰਤਲੰਛਜੁਐਰਨਹੀਕਿਛੁਬਾਦਿਬਿ
 ਬਾਦੁ॥ਇੰਹਲੰਛਨਹੈਜਿਹਮਾਹਿਸੁਸੁਦਰਕੇਉਰਹੈਗੁ
 ਰਦਾਦੁ॥੩॥ ਭੋਜਲਮੇਬਹਿਜਾਤਿਹਤੇਜਿਨਿਕਾਢਿਲੀ
 ਏਅਪੁਨੇਕਰਿਆਦੁਅੰਰਸਿਦੇਹਮਿਟਾਇਦੀਯੋਸਬ

ਕਲਨਟੇਰਿਸੁਨਾਇਕੈਨਾਦੂਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਾਸਕੀਐ
 ਪੁਨਿਛੁਟਗਯੋਯਹਬਾਦਿਬਿਬਾਦੂ।ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਸੁਕ
 ਗਿਹਮਊਪਰਿਸੁਦਰਕੇਉਰਹੈਗੁਰਦਾਦੂ।੪ਕੋਊਕੋਗ
 ਰਖਕੋਗੁਰਬਾਪਤਕੋਊਕਦਤਿਦਿਗਬਰਆਦੂਕੋਊਕ
 ਕੋਬਰਕੋਊਕਭਰਥਰਕੋਊਕਬੀਰਕੋਰਾਖਤਨਾਦੂਕੋ
 ਊਕਹੈਗਰਿਦਾਸਰਮਾਰਜੁਐਕਰਿਠੰਨਤਬਾਦਿਬਿਬਾਦੂ
 ਅਰਤੇਸਿਤਸਬੈਸਿਰਊਪਰਸੁਦਰਕੇਉਰਹੈਗੁਰਦਾਦੂ

੨
 ੫) ਕੋਊ ਬਿਭੂਤਿ ਜਟਾਨ ਖਿਧਾਰਿ ਕਹੈ ਅਹਿ ਭੇਖਹੁ ਅੰ
 ਗਿਆ ਦੂ ਕੋਊ ਕਾਨਫਰਾਇ ਫਿਰੈ ਪੁਨਿ ਕੋਊ ਕਸੀ ਗ
 ਬਜਾਵਤਨਾ ਦੂ ਕੋਊ ਕੇਸਲੁ ਚਾਇ ਕੈ ਬਤ ਕੋਊ ਕਜਿ
 ਗਮ ਕੈ ਸਿਵ ਬਾਦੂ ਇਸ ਬਭੂਲ ਪਰੇ ਜਿਤੁ ਹੀਤਿ ਤਉ
 ਦਰ ਕੋਊ ਰਹੈ ਗੁਰਦਾਦੁ ॥ ੬) ਜਿਹੀ ਕਹੈ ਗੁਰਮੈਨ ਕਹੈ
 ਗੁਰਬੋਧ ਕਹੈ ਗੁਰਜੰਗਮ ਜਾਨੈ ਭੁਗਤ ਕਹੈ ਗੁਰਸਿਨਿ
 ਆਸੀ ਕਹੈ ਬਨ ਬਾਸੀ ਕਹੈ ਗੁਰਮੋਰ ਬਖਾਨੈ ਸੇਖਰ

ਹੈ ਗੁਰ ਸੋਢੀ ਕਹੈ ਗੁਰ ਯਾਹੀ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਹੋਤਿ ਹੈਰਾਨੈ ॥
 ਵਾਹੁ ਕਹੈ ਗੁਰ ਵਾਹੁ ਕਹੈ ਗੁਰ ਗੁਰ ਸੋਈ ਸਬੈ ਕੁਮਾਰ ॥
 ਨੈ ॥ ੧ ॥ ਸੋ ਗੁਰ ਦੇਵ ਲਿਖੇ ਨ ਛਿਪੇ ਕਛੂ ਸਤਰ ਜੇਤਮ
 ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਏਕੀ ਦੇਹਿ ਮ੍ਰਿਥਾ ਕਾਰਿ ਜਾਨਤ ਸੀਤ
 ਲਤਾ ਸਮਤਾ ਓਰਧਾਗੀ ॥ ਬਖਾਪ ਕਬਹੂ ਮਥਿ ਚਾਰ
 ਅਖੰਡ ਤਵੈ ਤਉ ਪਾਧ ਸਬੈ ਜਿ ਨਿਟਾਰੀ ॥ ਸਬਦ ਸੁ
 ਨਾਇ ਸਦੇ ਹਿਮਿ ਟਾਵਿਤ ਸੁੰਦਰ ਵਾਹੁ ਗੁਰ ਕੀ ਬਲਿਹਾਰ

੪
 ਗੀ॥੮॥ ਨੈਗੁਰਕੋਓਰਧਾਨਹਮਾਰੈ॥ ਪੁਰਨਬ੍ਰ
 ਮਬਤਾਇਦੀਯੋਜਿਨਏਕਅਖੰਡਤਬਜਾਪਕਸਾਰੈ॥
 ਰਾਗੁਰਦੇਖਕਰੈਅਬਕੋਨਸੇਜੇਈਹੈਮੂਲਸੇਈਸ
 ਬਿਡਾਰੈ॥ ਸਿਸੈਸੋਕਮਿਯੋਮਨਕੋਸਬਤਤਬਿਚਾਰ
 ਕਹਯੋਨਿਰਧਾਰੈ॥ ਸੁਦਰਸੁਧਕੀਏਮਲਧੋਇਸੁਹੈ
 ਗੁਰਕੋਓਰਧਾਨਹਮਾਰੈ॥੯॥ ਜੋਕਪਰਾਦਰਸੀ
 ਗਹਬਿੰਤਤਕਾਸਟੋਕਬਦੀਕਸਿਆਨੈ॥ ਕੀਚ

ਨਕੋਜੁ ਸੁਨਾਰ ਕਸੈ ਪੁਨਿ ਲੋਹ ਕੋ ਘਟ ਲੁਹਾਰ ਹੀ ਜਨੈ
ਪਾਹਨ ਕੋ ਕਸ ਲੇਤੁ ਸਿਲਾ ਵਟ ਪਾੜ ਕੁਮਾਰ ਕੋ ਹਾਥ
ਨਿਪਾਨੈ। ਤੈਸੇ ਹਿ ਸਿਖ ਕਸੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੁ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ
ਤਬੈ ਮਨ ਮਾਨੈ॥੧੦॥ ਅਨਹਰ ਛੇਦਾ। ਐਸੇ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਕੂਹ ਮਾਰੇ ਜੂਪ ਨਾ ਮਹੈ॥ ਸਤ੍ਰਹੀਨ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਉ
ਜੈ ਕੋ ਸਬ ਹੈ ਸਮਾਂ ਦੇਹ ਕੋ ਮਮਤ ਛੇਤੈ ਆਤਮਾ ਹੀਰਾ
ਮਹੈ॥ ਅੰਗੁ ਉਧਾਪਿ ਜਾ ਕੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਦੇਖੀ ਅਤਿ

ਸੁਖਕੇਸਮੁੰਦ੍ਰਮੇਰਹਤੁਆਠੇਜਾਮਹੈ॥ਰਿਧਿਆਰੁ
 ਸਿਧਿਜਕੈਹਾਥਜੇਰਿਆਗੈਖਰੀਸੁੰਦਰਕਹਤੁ
 ਤਕੇਸਬਹੀਗਲਾਮਹੈ॥ਅਧਿਕਪ੍ਰਸਿਸੈਹਮਕੈਸੇ
 ਕਰਿਕਹਿਸਕੈਅਸੇਗੁਰਦੇਵਕੋਹਮਾਰੇਜੂਪਨਾਮ
 ਹੈ॥੧੧॥ਗਮਾਨਕੋਪ੍ਰਕਾਸਜਾਕੈਅੰਧਕਾਰਭੁਯੋਨਾਸ
 ਦੇਹਿਅਭਿਮਾਨਜਿਨਤੁਜੇਜਾਨਸਾਰਧੀ॥ਸਿਈਸੁ
 ਖਸਗਾਰਉਜਾਗਰਬੈਰਾਗਰਜੇਜਾਕੈਬੈਨਸੁਤ

ਬਿਲਾਤੁਹੈ ਬਿਕਾਰਧੀ। ਅਗਮ ਅਗਧ ਅਤਿ ਕੋਊਨਾ
 ਜਨੈ ਗਤਿ ਮਾਤਾ ਕੋ ਅਨਭਵ ਅਧਿਕ ਅਪਾਰਧੀ। ਐਸੇ
 ਗੁਰ ਦੇਵ ਬੰਦ ਨੀਕ ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਜੇ ਦਰ ਬਿਰਜ ਮਾਨ
 ਸੋਭਤਿ ਉਦਾਰਧੀ। ੧੨ ਸੋਈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜਾ ਕੇ ਦੂਸਰੀ
 ਨ ਬਾਤੁਹੈ। ਕਾਹੂੰ ਸੋਨ ਰੇਖ ਤੇਖ ਕਾਹੂੰ ਸੋਨ ਗਾਂਢੇਖ ਕਾ
 ਹੂੰ ਸੋਨ ਬੈਰ ਬੁਢੇ ਕਾਹੂੰ ਕੀਨ ਘਾਤੁਹੈ। ਕਾਹੂੰ ਸੋਨ ਬਕਬ
 ਦ ਕਾਹੂੰ ਸੋਨ ਹੀ ਬਿਖਾ ਦ ਕਾਹੂੰ ਸੋਨ ਸੀ ਗਨ ਤੇਨ ਕੋ ਊਪ

ਛਪਾਤਹੈ। ਕਹੂੰ ਸੋਨ ਦਸਦ ਬੈਨ ਕਹੂੰ ਸੋਨ ਲੈਨ ਦੇਨ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਕੋ ਬਿਚਾਰ ਕਛੁ ਐਰਨ ਸੁਹਾਤਹੈ। ਸਿਦਰ ਕਹਤਿ ਸੋ
 ਈਈ ਸਨ ਕੇ ਮਹਾਂ ਈਸ ਸੋਈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜਾ ਕੇ ਦੂਸਰੀ ਨ
 ਬਾਤਹੈ। ੧੩। ਸਦਾ ਸਿਖ ਪਲਟੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨੀਐ
 । ਲੇਹਿ ਕੋ ਜਿਐ ਪਾਰਸ ਪਖਨ ਹੁਪ ਲਟਿ ਲੇਤ ਕੀਚਨ ਛੁ
 ਵਤਿਹੈ ਇਜਗਾ ਮੇ ਪ੍ਰਮਾਨੀਐ। ਵਮ ਕੋ ਜੋ ਚੰਦਨ ਹੁਪ
 ਲਟੇ ਲਗਾਇ ਬਾਸ ਆਪ ਕੇ ਸਮਾਨ ਤਾ ਕੇ ਸੀਤਲਤਾ

ਤਮਾਨੀਏ। ਕੀਟਕੋਜੋਭ੍ਰਿਗਹੁਪਲਟਕੋਕਰਤ੍ਰਿਗ
 ਸੇਊਊਤ੍ਰਜਾਇਤਕੋਅਚਰਜਮਾਨੀਏ। ਸੁੰਦਰਕਰਤ੍ਰਯ
 ਹਸਰਾਏਪ੍ਰਸਿਧਿਬਾਤਸਦਸਿਖਪਲਟੋਜੋਸਤਿਹੁ
 ਰਜਾਨੀਏ। ੧੪ ਗੁਰਬਿਨਹਿਗੁਆਨਨਹਿਗੁਰਬਿਨੁ
 ਧਿਆਨੁਨਹਿਗੁਰਬਿਨਿਅਤਮਾਬਿਚਾਰਨਲਹਤ
 ਹੋ। ਗੁਰਬਿਨੁਪ੍ਰੇਮਨਹਿਗੁਰਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਨਹਿਗੁਰ
 ਬਿਨੁਸੀਲਹੁਸਿਤੋਖਨਗਹਤਹੋ। ਗੁਰਬਿਨੁਪਿਆਸਨ

ਹਿਬੁਧਿਕੋਪ੍ਰਕਾਸਨਾਹਿਭ੍ਰਮਤ੍ਵਿਕੋਨਾਸਨਾਹਿਸਿਸੈਈਰ
 ਹਤੁਹੈ। ਗੁਰਬਿਨੁਬਾਇਨਾਹਿਕੋਰਾਬਿਨੁਹਾਟਨਾਹਿਸਿਦ
 ਰਪ੍ਰਗਟਲੇਕਬੇਦਯੋਕਹਤੁਹੈ। ੧੫। ਪ੍ਰਕੋਨਬੋਠੇਪਾਸ
 ਅਖਰਨਬਾਚਸਾਕੋਬਿਨਹੀਪਛੇਕੈਸੇਆਵਤੁਹੈਫਰ
 ਸੀ। ਜਿਹੁਗੀਕੇਮਿਲੇਬਿਨੁਪਰਖਨਜਨੈਕੋਇਹਾਬਨ
 ਗਲੀਇਫਿਰੈਸਿਸੈਨਹੀਟਾਰਸੀ। ਬੈਦਭੁਨਮਿਲਿਯੋ
 ਕੋਭੁਬਟੀਕੋਬਤਾਇਦੇਤਭੇਦਬਿਨਿਪਾਏਵਾਂਕੈਐਖਧ

ਹੇਛਾਰ ਸੀ। ਸਿਦਰ ਕਹਤ ਮੁਖ ਰਿਚਹੂ ਨ ਦੇਖੋ ਜਾਇ
 ਗੁਰ ਬਿਨ ਗਿਆਨ ਜੋ ਅਧੇਰੇ ਮਾਹਿ ਆਰ ਸੀ॥੧੬॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੁਧਿ ਉਤਮ ਦਸਾ ਕੋ ਗ੍ਰਹੈ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਭਵ ਦਖਾਹਿ ਬਸ ਰਾਈਏ। ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਹੂ ਅਧਿਕ ਬਢੈ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈ
 ਏ। ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਬ ਜੇ ਗਰੀਬੁ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ਗੁਰ
 ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨੇ ਸਮਾਧ ਕੇ ਲਗਾਈਏ। ਸਿਦਰ ਕਹ

ਤਗੁਰਦੇਵਜੇਕ੍ਰਿਪਾਲਹੋਹਿਤਿਨਕੇਪ੍ਰਸਾਦਿਤਤਗਿਆ
 ਨਪੁਨਿਆਈਏ॥੧੭॥ਜਗਮੇਨਕੇਉਹਿਤਕਾਗੀਗੁਰ
 ਦੇਵਸੇ॥ਬੁਤਤਉਸਾਗਰਮੇਆਇਕੋਬੰਧਾਵੈਧੀਰਖ
 ਰਉਲੀਘਾਇਦੇਤਿਨਵਕੇਜਯੋਖਵਸੇ॥ਪਰਉਪਕਾ
 ਰੀਸਬਜੀਵਨਕੇਸਾਰੈਕਾਜਕਬਹੁਨਾਵੈਜਾਕੇਗੁਨ
 ਨਕਛੇਵਸੇ॥ਬਚਨਸੁਨਾਇਕੁਇਕੁਮਸਬਦੂਰਕਰੈ
 ਸੁਦਰਦਿਖਾਇਦੇਤਅਲਖਅਭੇਵਸੇ॥ਅੰਗਉਸਨੇਹੀ

ਹਮਨੀਕੈਕਰਿਦੇਖੇਸੇਪਿਜਗਮੇਨਕੋਊਹਿਤਕਾ
 ਗੀਗਰਦੇਵਸੈ॥੧੮॥ਤਾਤੁਗੁਰਮਾਤਿਗੁਰਬੰਧੁਨਿਜ
 ਗਾਤਿਗੁਰਦੇਵਿਨਖਸਿਖਸਕਲਸਵਾਕਯੋਹੈ॥ਗੁ
 ਰਦੀਇਦਿਬਨੈਨਗੁਰਦੀਇਮੁਖਿਬੈਨਗੁਰਦੇਵਸ
 ਵਨਦੇਸਬਦਹੂਓਚਾਕਯੋਹੈ॥ਗੁਰਦੀਇਹਾਥਪਾਵਗੁ
 ਰਦੀਯੋਸੀਸਤਾਵਗੁਰਦੇਵਪਿਡਮਾਂਹਿਪਾਣਆਇਡ
 ਕਯੋਹੈ॥ਸੁੰਦਰਕਹਤਗੁਰਦੇਵਜੁਕ੍ਰਿਪਾਲਹੋਇਫੇਰਪਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾ ਕਰੈ ਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਕੋਊ ਦੇਰ ਪੁਰ
 ਧਨ ਕੋਊ ਦਲ ਬਲ ਘਨ ਕੋਊ ਦੇਤੁ ਰਾਜ ਸਾਜ ਦੇਵਰਿ
 ਖਮੁ ਨਿਯੈ ਹੈ ॥ ਕੋਊ ਦੇਤੁ ਜਸ ਮਾਨ ਕੋਊ ਦੇਤੁ ਰਸ ਮਾਨ
 ਕੋਊ ਦੇਤੁ ਬਿਦਿਆ ਗਿਆਨ ਜਗਤ ਮੇਗੁ ਕਰੈ ਹੈ ॥ ਕੋਊ
 ਦੇਤਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਕੋਊ ਦੇਤਿ ਨਵਿਨਿ ਧਿ ਕੋਊ ਦੇਵੈ ਐਰ
 ਕਛੁ ਤਾਤੇ ਸੀਸੁ ਪੁਨੈ ਹੈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਹਕਤ ਏਕ ਦੀਯੋ ਸਿ
 ਨਿਰਾਮਨਾ ਮਗੁ ਹਸੇ ਉਦਾਰ ਕੋਊ ਦੇਖੈ ਹੈ ਨ ਸੁਨੈ ਹੈ

੨੦। ਗੁਰਕੇ ਅਨੰਤ ਗੁਨ ਕਾ ਪੈ ਕਹੈ ਜਾਤ ਹੈ। ਭੂਮਹੁ ਕੀ
 ਰੇਨ ਕੀ ਤੇ ਸਿਖ ਜਾ ਕੇ ਉਕਹਤ ਹੈ ਭੂਮਹੁ ਅਠਾ ਰਾਮਾਤਿ
 ਨ ਕੋ ਜੇ ਪਾਤਿ ਹੈ। ਮੇਘ ਨ ਕੀ ਸਿਖ ਜਾ ਸਿਉ ਰਿਖ ਨ ਕੋ ਹੀ ਬਿ
 ਚਾਰ ਬੰਦ ਨ ਕੀ ਸਿਖ ਜਾ ਤੇ ਉਆਇ ਕੇ ਬਿਲਾਤ ਹੈ। ਤਾ ਕੁ
 ਕੀ ਸਿਖ ਜਾ ਕੇ ਉਕਹੀ ਹੈ ਪੁਰਾਨਿ ਮਾਂਹਿ ਰੋਮ ਨ ਕੀ ਸਿਖ
 ਪੁਨਿ ਜਿਤ ਨਿਕ ਗਾਤ ਹੈ। ਸਿਦਰ ਜਹਾਂ ਲੋ ਜਿਤ ਸਬ ਹੀ
 ਕੋ ਆਵੈ ਅਤਿ ਗੁਰਕੇ ਅਨੰਤ ਗੁਨ ਕਾ ਪੈ ਕਹੈ ਜਾਤ ਹੈ। ੨੧

ਗੁਰਕੀਤੋ ਮਹਿ ਮਾਅਧਿ ਕਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਤੈਂ। ਗੋਬਿੰਦ
 ਕੇ ਕੀਏ ਜੀਵ ਜਾਤ ਹੈ ਸਸਾਤ ਲੋਕ ਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸੇ ਸੁਤੇ ਛੁ
 ਟੇ ਜਮ ਫਿਧੈ। ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਕੀਏ ਜੀਵ ਬਸਿ ਪਰੇ ਕਰਮ
 ਨਿਕੈ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਵਾਜੇ ਸੇਫਿਰ ਤੈਂ ਸੁਛਿ ਦਤੈ। ਗੋਬਿੰਦ
 ਕੇ ਕੀਏ ਜੀਵ ਬੂਡ ਤਤੈ ਸਾਗਰੇ ਮੇਲਿ ਦਰਕਹਤ ਗੁਰ ਕਾ
 ਦੇ ਦੁਖ ਦੁਦਤੈ। ਐ ਰਊ ਕਹਾ ਲੋਕ ਛੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹੈ ਬਨਾ
 ਇ ਗੁਰ ਕੀਤੋ ਮਹਿ ਮਾਅਧਿ ਕਹੈ ਗੋਬਿੰਦ ਤੈਂ। ੨੨ ਅੰ

ਸੀਕੋਨਭੁਟਿਗੁਰਦੇਵਆਗੈਰਾਖੀਏ॥ਚਿਤਾਮਣਿ
 ਪਰਸਕਲਪਤਰਕਾਂਮਧੇਨੁਐਰਭੂਅਨੇਕਨਿਧਿਵੁ ॥
 ਰਵਾਰਨਾਖੀਏ॥ਜਿਈਕਛੁਦੇਖੀਏਸਸਕਲਾਬਿਨੁ ॥
 ਸਵੈਤਬਾਧਿਮੇਬਿਚਾਰਕਰਿਬਹੁਅਭਿਲਾਖੀਏ॥ਤੁ
 ਤੈਅਬਿਮਨਬਚਕਰਮਕਰਿਕਰਿਜੋਰਿਸੁੰਦਰਕਹ
 ਤਸੀਸਮੇਲਿਦੀਨਭੁਖੀਏ॥ਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਸਦੀਨਿਲੇ
 ਕਸਬਜੇਧੇਹਮਐਸੀਕੋਨਭੁਟਗੁਰਦੇਵਆਗੈਰਾਖੀਏ॥

੨੩। ਅਹਾਂ ਦੇ ਵਰਿ ਖਰੁ ਕਪਿਲ ਦੇ ਵ ਬਾਸ ਦੇ ਦਸੁ
 ਕਹੁ ਜੈ ਦੇ ਵ ਨਾਮ ਦੇ ਵ ਜੂ। ਰਾਮ ਨੀ ਦਸੁ ਖਾਨੀ ਦ ਕਹੀਏ
 ਅਨੀ ਤਾਨੀ ਦਸੁ ਰਸੁ ਰਾਨੀ ਦਹੁ ਕੈ ਅਨੀ ਦਾ ਛੇ ਵ ਜੂ। ਰੈਦ
 ਸਕ ਬੀਰ ਦਾ ਸਸੇ ਸ੍ਰਾ ਦਾ ਸਪੀਪਾ ਦਾ ਸਧੀਨਾ ਦਾ ਸਹੁ
 ਕੈ ਦਾ ਸਭਾ ਵਹੀਏ ਕੀਟੇ ਵ ਜੂ। ਸ੍ਰੀ ਦਰਸ ਕਲ ਸੀਤ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਜਗਤ ਮਾਂ ਹਿਤੈ ਸੇ ਗੁਰ ਦਾ ਦੁ ਦਾ ਸਲਾ ਗੇ ਹਰਿ ਸੇ
 ਵ ਜੂ। ੨੪। ਗੁਰ ਦੇ ਵ ਸਰਬ ਪਰ ਅਧਿਕ ਬਿਰਜ

ਮਾਨਗੁਰਦੇਵ ਸਬਹੀ ਤੇ ਅਧਿਕ ਗਿਰਸਟ ਹੈ। ਗੁਰਦੇ
 ਵਦੰਤਾ ਤੈ ਨਾਹ ਦਿਸੁ ਕਾ ਦਿਮੁ ਨਿਗੁਰਦੇ ਵਿਗਿਆਨ ਘ
 ਨ ਪ੍ਰਗਟ ਬਸਿ ਸਟ ਹੈ। ਗੁਰਦੇਵ ਪਰਮ ਅਨੰਦ ਮਾਇਦੇ
 ਖਿਅਤ ਗੁਰਦੇਵ ਬਰਾਬਰਿਆਨ ਹੂ ਬਰਸਟ ਹੈ। ਸੁੰਦਰ ਕ
 ਹਤ ਕਛੁ ਮਹਿ ਮਾਕ ਹੀ ਨ ਜਾਇ ਅੰਸੇ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾ ਦੂਮੇ
 ਰੇ ਸਿਰਿ ਇਸਟ ਹੈ। ੨੫ ਜੋਗੀ ਜੈ ਨ ਜੋਗ ਮਾਸਿ ਨ ਆਸੀ ਬ
 ਨਿਬਾਸੀ ਬੋਧ ਅੰਗੇ ਰੁਕੇ ਉਭੇ ਪਛਸ ਬਕ੍ਰਮ ਭਾਨੁ ਹੈ।

ਤਾਪਸਰਿਖੀਸਰਮੁਨੀਸਰਕਬੀਸਰਉਸਬਨਕੀਮਤ
 ਦੇਖਤਤਪਹਿਚਾਨੇਹੈ। ਬਿਦਸਾਰਤੇਰਸਾਰਸਮੁਤਪੁਰ
 ਨਸਾਰਗਿੰਬਨਕੇਸਾਹਸੇਈਹਿਦੇਮਾਂਹਿਆਨੇਹੈ। ਸ੍ਰਿ
 ਕਹਤਕਛੁਮਹਿਮਾਂਕਹੀਨਜਾਇਐਸੋਗਰਦੇਵਦਾਦੁ
 ਮੇਰੇਮਨਿਮਾਨੇਹੈ॥੩੬॥ ਜੀਤੇਹੈਜਕਾਂਮਕੋਧਲੇਭੁਮੇ
 ਹਦੂਰਕੀਏਐਰਸਬਗੁਨਨਕੇਮਦਿਜਿਨਭੁਨੇਹੈ॥
 ਉਪਜੈਨਕੇਉਤਾਪਸੀਤਲਸੁਭਾਵਜਾਕੇਸਬਗੀਮੇ

ਸਮਤਾਸਿ ਤੋਖ ਉਰਾਨ ਯੋ ਹੈ। ਕਾਹੂ ਸੋ ਨਿਰਾਗ ਦੇਖ ਦੇਤ
 ਸਬ ਹੀ ਕੋ ਪੋਖ ਜੀਵਤ ਹੀ ਪਾਯੋ ਮੇਖ ਏ ਕਥਾ ਮਜਨੀ
 ਹੈ। ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਕਛੁ ਮਹਿ ਮਾਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਅਸੋ ਗੁਰ
 ਦੇਵ ਦਾ ਦੂਮੇਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੇ ਹੈ। ੨੭ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵ
 ਕੋ ਅੰਗ ਸਪੁਰਣਾ ॥ ੧ ॥ ਐਯਾ ਉਪਦੇਸ ਚਿਤਾਵ
 ਣੀ ਕੋ ਅੰਗ। ਹੀ ਸਾਵਲਛਿਦਾ ਰਾਮ ਹਰਿ ਰਾਮ ਹ
 ਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਵਾ ਤੋ ਸਹੀ ਚਤੁਰਤ੍ਵਿਜਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਅ

ਤਪਰੈਜਿਨਿਪਿਜਰੈਮੋਹਕੂਵਾ। ਪਾਇਉਤਮਜਨਮ
 ਲਾਇਲੇਚਪਲਮਨਿਗਾਇਗੋਬਿਦਗੁਨਜੀਤਜੂਵਾ
 ਅਪਹੀਆਪਿਅਗਿਆਨਨਲਨੀਬਿਧਯੋਬਿਨਪ੍ਰਭ
 ਬਿਮੁਖਕੈਬਾਹਮੂਵਾ। ਦਾਸਸਿਦਰਕਹੈਪਰਮਪਦਤੈ
 ਲਹੈਗੰਮਹਰਿਗੰਮਹਰਿਬੋਲਸੁਵਾ। ੧ ਹਕਤੂਹਕ
 ਤੂਬੋਲਤੋਤਾ। ਨਫਸਮੈਤਲੋਕੋਆਪੁਨੀਕੈਦਿਕਰਿਕ
 ਆਦੁਨੀਮੈਪਰਮਾਇਗੋਤਾ। ਹੈਗੁਨਹਗਾਰਭੀਗੁਨ

ਹਰੀਕਰਤੁਹੈਖਾਇਗਾਮਾਰਤਬਫਿਰੈਰੋਤਾ॥ਜਿਨਤੁ
 ਏਖਾਕਸਅਜਬਪੇਦਾਕੀਆਤੂਓਸੇਕਿਓਫਰਾਮੇਸ
 ਹੋਤਾ॥ਦਾਸਉਦਰਕਹੈਸਰਮਤਬਹੀਰਹੈਹਕੁਤੂਹ
 ਕਤੂਬੇਲਤੇਤਾ॥ਤਾਤੂਤੁਹੀਤੂਤੂਹੀਬੇਲਿਤੂਤੀ॥ਆ
 ਬਕੀਬੀਦਅਜੁਦਪੇਦਾਕੀਆਨੈਨਮੁਖਿਨਾਸਿਕਾਕਰਿ
 ਸਿਜੁਤੀ॥ਖਜਾਲਅੇਸਾਕਰੈਵਹੀਲੀਏਫਿਰੈਜਾਗਕੇ
 ਦੇਖਿਕਿਅਕਰੈਸੁਤੀ॥ਭੂਲਉਸਖਸਮਕੁਕਾਮਤੂਕਿ॥

ਕੀਆਬੇਗਦੈਆਦਿਕਰਿਮਾਇਨਿਪੁਤੀ॥ ਦਾਸਸੁਦਰਕ
 ਹੈਸਰਬਸੁਖਤੈਲਹੈਂਭੀਤੁਹੀਭੀਤੁਹੀਬੋਲਿਤੁਤੀ॥ ੩
 ਏਕਤੁਏਕਤੁਬੋਲਮੇਨਾ॥ ਅਵਲਉਸਤਾਦਕੇਕਦਮ
 ਕੀਖਾਕਹੋਹਿਰੰਸਬਜਾਹਸਬਛੇਡਛੇਨਾ॥ ਯਾਗਦਿਲ
 ਦਾਗਦਿਲਮਾਂਹਿਤੁਆਦਿਕਰਿਹੈਤੁਸ਼ੀਪਾਸਤੁਦੇਖਿਨੈ
 ਨਾ॥ ਜਾਨਕਾਜਾਨਹੈਜਿਦਕਾਜਿਦਹੈਸਖੂਨਕਾਸਖੂ
 ਨਕਛੁਸਮਸ਼ੁਸੈਨਾ॥ ਦਾਸਸੁਦਰਕਹੈਸਕਲਘਰ

ਮੇਰੇ ਕੁਤੇ ਕੁਤੇ ਬੋਲਿ ਮੇਨਾ ॥ ਅਨਹ ਰਛਿਦ
ਕਨਕੇ ਗਏ ਤੇ ਕਹਾ ਕਨਕ ਮੇਰੇ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਨਨਕੇ ਗਏ
ਕਹਾ ਨੇ ਅਸੇ ਪਾਇ ਹੈ। ਨਾਸਕਾ ਗਏ ਤੇ ਕਹਾ ਨਾਸਕਾ
ਸੁਗਧ ਲੇਤੁ ਮੁਖ ਕੇ ਗਏ ਤੇ ਕਹਾ ਮੁਖ ਅਸੇ ਗਾਇ
ਹੈ। ਹਾਥ ਕੇ ਗਏ ਤੇ ਕਹਾ ਹਾਥ ਅਸੇ ਕਾਮੇਰੇ ਤੁਪਾਵ ਕੇ
ਗਏ ਤੇ ਅਸੇ ਪਾਵ ਕਤਿ ਪਾਇ ਹੈ। ਯਾਹੀ ਤੇ ਬਿਚਾਰ ਦੇ
ਖਸੁਦਰ ਕਹਤੁ ਤੇ ਹਿਦੇ ਹਕੇ ਗਏ ਤੇ ਅਸੇ ਦਿਹਨਾਹਿ

ਆਇਹੈ॥ ਪਾਬਾਰਬਾਰ ਕਹੈ ਤੇ ਹਿਸਾ ਵਧਨ ਕੋ
 ਨਹੈ ਹਿਮ ਮਤਾ ਕੀ ਪੋਟ ਸਿਰਿ ਕਾਹੈ ਕੂਧਰਤੁ ਹੈ॥ ਅੰ
 ਧਨੁ ਮੇਰੇ ਧਾਮ ਮੇਰੇ ਸੁਤ ਮੇਰੀ ਬਾਂਸ ਮੇਰੇ ਪਸ ਮੇਰੇ
 ਗਾਂ ਮੂਲੇ ਯੋਫਿਰਤੁ ਹੈ॥ ਤੂੰ ਤੋ ਕੁਯੋ ਬਾਵਰੇ ਬਿਕਾਇ
 ਗਈ ਬੁਧਿ ਤੇਰੀ ਐਸੇ ਅੰਧ ਕੂਪ ਗੁਹਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਰਤੁ
 ਹੈ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਤੇ ਹਿਨੈ ਕਹੈ ਨ ਆਵੈ ਲਾਜ ਕਾ ਜੋ ਕੇ
 ਬਿਗਾਰ ਕੈ ਅਕਾਜ ਕੂਕਰਤੁ ਹੈ॥ ੬ ਤੇਰੇ ਤੋ ਕੂਪੇ ਚਪ

ਕੋਗਾਂਠਅਤਿਪੁਰਗਈਬ੍ਰਹਮਾਅੰਇਛੋਰੀਕੋਯੋ
 ਛੁਟਤਨਜਬਹੂਤੇਲਸੇਕਿਜੇਇਕਰਿਚੀਥਗਲ
 ਪੇਟਰਾਖੇਕੁਕਰਕੀਪੁਛਸੁਧੀਹੋਇਨਹੀਤਬਹੂ।੧
 ਸੁਦੇਤਸੀਖਬਹੂਕੀਗੀਕੁਗਨਤੁਜਾਇਕਹਤਕਹਤ
 ਦਿਨਬੀਤਗਯੋਸਬਹੂ।ਸੁਦਰਅਗਮਾਨਐਸੇਛਾ
 ਕੋਨਹੀਅਭਿਮਾਨਨਿਕਸਤਪ੍ਰਾਣਲਗੇਚੇਤੋਨ
 ਹੀਕਬਹੂ।੨।ਬਾਣੁਮਾਹਿਤੇਲੁਨਹਿਨਿਕਸਤਕਾ

ਹੁਬਿਧਿਧਾਥਰਨਭੀਜਿਬਹੁਬਰਖਤਘਨਹੈ॥ਪਨੀ
 ਕੇਅਥੇਤੇਕਹੂਪੀਵਨਹੀਪਾਈਅਤਕੁਕਸਕੈਕੁਟੈਨਹਿ
 ਨਿਕਸਤਿਕਨਹੈ॥ਸੁਨਕੁਮੁਣੀਭੁਰੇਤੇਹਾਥਨਪਰਤ
 ਕਛੂਊਸਰਕੇਬਾਹੈਕਹਾਂਊਪਜਤਅਨਹੈ॥ਉਪਦੇਸ
 ਐਖਦਕਵਨਬਿਧਿਲਾਗੇਤਾਂਹਿਸੁਦਰਅਸਾਧਰੇ
 ਗਕੁਯੇਜਕੇਮਨਹੈ॥੮ਬੈਗੀਘਰਿਅੰਹਿਤੇਰੇਜਨਤ
 ਸਨੇਹੀਮੇਰੇਦਰਾਸੁਤਬਿਤਤੇਰੇਖੋਸਖੋਸਖਾਹਿਗੇ॥

ਐਰਊਕੁਟਬਲੇਗਲੂਟੇਚਹੂਵੋਰਹੀਤੇਮੀਠੀਮੀਠੀਬ
 ਤਕਹਿਤੇਸੋਲਪਿਟਾਹਿਗੇ। ਸਿਕਦਿਪਰੈਗੋਜਬਕੇਉਨ
 ਹਿਤੇਰੋਤਬਅੰਤਹੀਕਠਨਬਾਕੀਬੇਰਬੁਠਿਜਾਹਿਗੇ।
 ਸੁਦਰਕਹਤਤਤੈਂਝੂਰੋਈਪਰਪਚਯਹਿਸੁਪਨੇਕੀ
 ਨਜਾਈਸਬਦੇਖਤੁਬਿਲਾਹਿਗੇ। ੯ ਬਿਬਾਹੂਕੇਮੰਦਰ
 ਮਾਂਹਿਬੈਠਿਰਹੇਥਿਰਹੇਇਗਖਤੁਹੇਜੀਵਨਕੀਅੰ
 ਸਾਕੇਉਦਿਨਕੀ। ੧੫ ਲਿਪਲਿਛੀਜਤੁਘਟਤਜਾਤੁਘ

ਗੀਘਗੀਬਿਨਸਤਿਬਾਰਕਹਾਂਖਬਰਨਛਿਨਕੀ॥
 ਕਰਤੁਓਪਾਇਸੁਠੇਲੈਨਦੈਨਖਾਨਪਾਨਮੁਸਾਇਤਉ
 ਤਿਛਿਰੈਤਾਕਿਰਹੀਮਿਨਕੀ॥ਸੁੰਦਰਕਹਤਮੇਰੀਮੇ
 ਗੀਕਰਿਭੂਲੇਸਠਿਚੇਚਲਚਪਲਮਾਇਆਭੁਈ
 ਕਿੰਨਕਿੰਨਕੀ॥੧੦॥ਸੁੰਦਰਲੈਜਾਇਕਰਿਨਾਦਿਕੀਲੈ
 ਰਹੈਪਾਸਿਨੈਨਵਾਲੈਜਾਇਕਰਿਰੂਪਬਸਕਰਕੇਹੈ
 ਨਵਕਾਲੈਜਾਇਕਰਿਬਹੁਤਸੁੰਘਾਵੈਫੁਲਰਸਨ

ਲੈ ਜਾਇ ਕਰਿ ਸਦਾ ਦਮ ਨ ਹਰੇ ਹੋ। ਚਗੁ ਲੈ ਜਾਇ
ਕਰਿ ਨਾਹੀ ਸੋ ਸਪਗਸ ਕਰੇ ਸੁੰਦਰ ਕੇ ਉਸਾਧ ਠਗ
ਨੇ ਤੇਰੇ ਕੇ ਹੋ। ਕਾਮ ਠਗ ਕੇ ਪਠਗ ਲੇ ਕੁਠਗ ਮੇ ਹਠ
ਗਠਗ ਨ ਕੀਨਗ ਗੀ ਮੇ ਜੀਵਾ ਆਇ ਪਕੇ ਹੋ॥੧੧੫॥
ਇਓ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਅੰਸਰ ਬਨੇ ਹੈ ਆਇ ਅੰਸ ਦੇ ਹਥ
ਰਬਾਰ ਕਰੇ ਕਹਾਂ ਪਾਈਓ। ਭੁਲਤ ਹੈ ਬਾਵਰੈ ਅਬ ਕੇ
ਸਮੇਲੈ ਹੈ ਹਰਤਨ ਅਮੇਲ ਜਾਹਿ ਕਾਹੇ ਕੋ ਠਗਾਈਏ॥

ਸਮਝਿ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਰਗ ਨਿਕੋ ਸਿ ਗਤਿ ਆਗਿ ਠਗ
 ਬਾਜੀ ਦੇਖ ਕਹੂੰ ਮਨਿ ਨ ਭੁਲਾਈਐ ॥ ਸੁਦਰ ਕਹਤ ਤੇਰਿ
 ਸਾਵਧਾਨ ਕੋ ਨ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਕੋ ਭੁਜਨ ਕਰਿ ਹਰਿ ਮੇਸਮ
 ਈਐ ॥ ੧੨ ॥ ਘਰੀਘਰੀ ਘਟਤ ਛੀਜਤ ਜਾਤ ਛਿਨ ਛਿ
 ਨ ਭੀਜਤ ਹੀ ਗਰਜਾਤੁ ਮਾਟੀ ਕੋ ਸੋ ਤੇਲ ਹੋ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕੋ
 ਦੂਰੇ ਆਇ ਸਾਵਧਾਨ ਕੋ ਨ ਹੋਹਿ ਬਾਰ ਬਾਰ ਚਢਤ ਨਿ
 ਆ ਕੋ ਸੋ ਤੇਲ ਹੋ ॥ ਕਰਿ ਲੈ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਭੁਜਨ ਅਖੰਤ

ਨਰਾਹੀਸੇਅੰਤਰਪਰੈਯਾਮੇਬ੍ਰਹਮਲੇਜਹੈ॥ਮਨਖ
 ਜਨਮਯਹਿਜੀਤਭਾਵੇਹਾਰਿਅਥਿਸੁਦਰਕਹਤਯਾਮੇ
 ਜੁਵਾਕੋਸੇਖੇਲੁਹੈ॥੧੩॥ਦੇਖਤਹੀਦੇਖਤਬੁਢਾਪੈਦੋਰ
 ਆਯੋਹੈ॥ਜੇਬਨਕੋਗਮੇਰਾਜਐਰੈਸਬਭਯਾਸਾਜਾ॥
 ਪਨੀਦੁਹਾਈਫੇਰਿਦਮਾਮੋਬਜਾਯੋਹੈ॥ਲਕੁਟੀਹਥਾ
 ਰਲੀਏਨੈਨਨਕੀਢਾਲਦੀਏਸੇਤਬਾਰਭਏਯਾਕੋਤੋਬੁ
 ਸੇਤਨਾਯੋਹੈ॥ਦਸਨਗਏਸੁਮਨੋਦਰਵਾਨਦੂਰਕੀਯ

ਜੋਗਰੀਪਗੀਸੁਮੈਰੈਬਿਛੋਨਾਬਿਛਾਯੈਹੈ।ਸੀਸਕ
 ਰਿਕਪਤਸੁਦਰਨਿਕਾਕੋਰਿਪੁਦੇਖਤਹੀਦੇਖਤਬੁ
 ਛਾਪੈਦੋਰਆਯੈਹੈ।੧੪।ਇੰਦਵਛੇਦਾ।ਘੀਚਤੁਚਕ
 ਟੈਲਟਕੀਕਚਭੂਪਲਟੇਅਜਹੂਰਤਬਾਂਸੀ।ਦਿਤਭਯ
 ਮੁਖਕੇਭੁਖੇਨਖਰੇਨਗਏਸੁਖਰਿਖਰਕਾਂਸੀ।ਕੀਪਤਿ
 ਦੇਹਸਨੇਹਸੇਦਿਪਤਸਿਪਤਜੀਪਤਨਿਸਜਾਂਸੀ।ਸੁਦਰ
 ਅਤੁਹੂਭੂਨਤਜਯੋਨਭਯੋਭਗਵੀਤਸੁਲੋਨਹਰਾਂਸੀ।੧੫

ਦੇਹਘਟੀਪਗਭੂਮਮਭੈਨਹਿਐਲਠੀਆਪੁਨਹਾਬਲਈ
 ਜੁਆਖਣੁਨਕਪਰੈਮੁਖਤੈਜਲਸੀਸਹਲੈਕਟਪੀਚ
 ਨਈਜੁ।ਈਸਰਕੁਕਬਹੁਨਸਿਭਾਰਤਦੁਖਪਰੈਤਬਅ
 ਹਿਦਈਜੁ।ਸੁਦਰਤਹੁਬਿਖੇਸੁਖਬੀਛਤਘਰੇਗਏਖੇ
 ਬਗੈਨਗਈਜੁ॥੧੬॥ਪਾਇਅਮੋਲਕਦੇਹਿਇਹੈਨਰ
 ਕੋਨਬਿਚਾਰਕਰੈਦਿਲਅਦਿਗ।ਕਾਮਹੁਕੋਧਹੁਲੋਭੁਹੁ
 ਮਹੁਲੁਟਤਹੈਦਸਹੁਦਿਸਸੁਦਰ।ਤੁਅਬਬੀਛਤਹੈ

੨੦
 ਸੁਹਿਲੋਕਹਿਕਾਲਹੂਪਾਇਪਰੈਹੂਪੁਰਿਦਗਛਾਡਿਕੁਬੁ
 ਧਿਸੁਬੁਧਿਹਿਰਦੈਧਰਿਆਤਮਰਾਅਭੁਜੈਕਿਨਸੁੰਦ
 ਗਾ॥੧੭॥ਇੰਦ੍ਰਾਯਨਕੇਸੁਖਚਾਹਤਹੈਸਠਿਯਾਹਿਤਤੈਬ
 ਹੁਤੈਦੁਖਪਾਵੈ॥ਜੋਜਲਮੈਝੁਖਮਾਸਹੀਲੀਲਤਸੁੰ
 ਦਬਿਯੋਜਲਬਾਹਰਆਵੈ॥ਕੋਕਧਿਮੂਡਿਨਛਾਡਤ
 ਹੈਰਸਨਾਬਸਬਿਦਪਕੋਬਿਲਲਾਵੈ॥ਸੁੰਦਰਕੋਪ
 ਹਿਲੇਨਸੀਕੁਰਤਜੇਗੁਰਖਾਇਸੁਕਾਂਨਬਿਧਾਵੈ॥੧੮

ਕੋਨਕੁਬੁਧਿਕੁਈਪਇਅੰਤਰਤੁਅਪੋਏਪ੍ਰਕੁਸੇਮਨਿ
 ਚੇਰੈ। ਰੂਲਗਯੋਬਿਖਾਸੁਖਮੇਸਠਿਲਾਲਚਲਾ
 ਗਰਹਯੋਅਤਿਬਰੈ। ਜਿਯੋਕੋਓਕਿਚਨਛਾਰਮਿਲਾਵਤ
 ਲੈਕਰਿਪਾਥਰਸੇਨਗਫੇਰੈ। ਸੁੰਦਰਯਾਨਰਦੇਹਅਮੇ
 ਲਕਤੀਰਲਗੀਨਵਕਾਕਤਬਰੈ। ੧੯ਦੇਖਤਕੇਨ
 ਰਸੇਭੁਤਿਹੈਜੇਸੇਆਹਿਅਨੂਪਮਕੇਰੋਕੈਖੰਭਾਭੀਤ
 ਰਤੇਕਛੁਸਾਰਨਹੀਪੁਨਿਓਪਰਛੀਲਕਅਬਰਦੇਭਾ

ਬੋਲਤ ਹੈ ਪਰ ਨਾ ਹਿਕ ਛੂਸੁ ਪਿਯੋ ਬਬ ਆਹਿ ਤੈ ਬ
 ਜਤ ਕੁੰਭਾ ॥ ਰੂਸਿ ਰਹੈ ਕਾਪਿ ਜਿਓ ਛਿਨ ਮਾਹਿ ਸੁਯਾਹਿ ਤੇ
 ਸੁਦਰਹੋ ਤਿਅ ਚੇਕੁ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇਖਤੁ ਕੇਨ ਰਦੀ ਸਤ ਹੈ ਪ
 ਰਲ ਨ ਤੈ ਪਸੁ ਕੇ ਸਬ ਹੀ ਹੋ ॥ ਬੋਲਤ ਚਾਲਤ ਪੀਵਤ ਖ
 ਤ ਸੁਵੇ ਘਰ ਵੈ ਬਨ ਜਾਤ ਸਹੀ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਗਏ ਰਜ ਨੀਛਿ
 ਰਿਅ ਵਤ ਸੁਦਰਯੋ ਨਿਤ ਕੁਰਬ ਹੀ ਹੋ ॥ ਐਰ ਤੋ ਲਛਨ
 ਆਇ ਮਿਲੈ ਸਬ ਏਕ ਕਾਮੀ ਸਿਰ ਸ੍ਰਿਗ ਨਹੀ ਹੋ ॥ ੨੧ ॥

॥ ਪ੍ਰੇਤ ਕੁਯੋਕਿ ਪਿਸਾਚ ਕੁਯੋਕਿ ਨਿਸਾਚ ਹੋ ਜਿਤ ਹੀਓ
 ਤਿਥੇ ਲੈ। ਤੁਝ ਅਪਨੀ ਜੁਧ ਭੂਲ ਗਏ ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੁ ਔਰ ਕੀ
 ਔਰ ਹੀ ਬੋਲੈ। ਜੇਈ ਉਪਾਇ ਕਰੈ ਨ ਮਰੈ ਪਚ ਬਿਧ ਨ ਤੋਕ
 ਬਹੁ ਨ ਹੀਐ ਲੈ। ਸਿਦਰ ਜਾਤ ਨ ਮੇਹ ਰਿਪਾਵ ਤਿਸੇ ਤਨ ਨ
 ਸਕੀਐ ਮਤਿ ਭੁਲੈ। ੨੨ ਪ੍ਰੇਤ ਤੇ ਬਾਹਰ ਹੋਤ ਹੀ ਬਾਲਕ
 ਆਇ ਕੇ ਮਾਤ ਪਯੋ ਪਰ ਪੀਨੈ। ਔਰ ਬਢੈ ਦਿਨ ਹੀ ਦਿਨ
 ਔਰ ਤੁਰਨੁ ਭੁਏ ਡਿਘ ਕੇ ਰਸ ਭੀਨੈ। ਪ੍ਰਤ ਪਉੜ ਬਯੋ ਪਰ

ਵਾਰਸੁ ਅੰਸੀ ਹੀ ਭਾਂਤਿ ਗਏ ਪੁਨਿ ਤੀਨੋ। ਸਿੰਦਰਗ ਮੰਕੇਨ
 ਮਥਿ ਸਾਰਿ ਸੁਆਪ ਹੀ ਆਪ ਕੂਬੀਧ ਨ ਕੀਨੋ॥ ੨੩॥ ਆ
 ਤਪਿ ਤਾਸੁ ਤਿਭਾਈ ਬਧੋ ਜੇਨੁ ਵਤੀ ਕੇ ਕਹੈ ਕਹਾਂ ਕਹਾਨਕ
 ਰੈ ਹੋ। ਚੇਰੀ ਕਰੈ ਬਟ ਪਾਗੀ ਕਰੈ ਕਿਰਖੀ ਬਨ ਜੀ ਕਰਿ ਪੇ
 ਟਿਭੁ ਰੈ ਹੋ। ਸੀਤ ਸਹੈ ਸਿਰਿ ਘਾਮ ਸਹੈ ਕਹਿ ਸਿੰਦਰਗੇ
 ਰਨ ਮਾਹਮ ਰੈ ਹੋ। ਬਾਧ ਰਹੈ ਮਮਤਾ ਸਬ ਸੇਨ ਰਤੁ ਹੀ
 ਤੇ ਬਾਧੋ ਹੀ ਬਾਧੋ ਟਿਰੈ ਹੋ॥ ੨੪॥ ਤੇਹੀ ਹੀ ਚਤੁਰੀ ਤੇ

ਹਿਲੈ ਬੋਰੈ। ਤੂੰ ਠਗ ਕੈ ਪਨ ਮੈ ਰਕੇ ਲਾਵ ਤੇ ਤੇਰੇ ਚੁੰ ਤੇ ਪ
 ਰੁ ਮੈ ਰਹੀ ਫੇਰੈ। ਆਗ ਲਗੇ ਸਬ ਹੀ ਜਰਜਾਇ ਸੁ ਤੂੰ
 ਦਮਰੀ ਦਮਰੀ ਕਹਿ ਜੇਰੈ। ਹਾਕਮ ਕੇ ਡਰਨਾ ਨ ਸੁਝ
 ਤ ਸੁੰਦਰ ਏਕ ਹੀ ਬਾਗ ਨਿਚੈਰੈ। ਤੂੰ ਖਰਚੈ ਨਹੀ ਆਪਨ
 ਖਾਇ ਸੁ ਤੇਰੀ ਹੀ ਚਾਤੁਰੀ ਤੇ ਹਿਲੈ ਬੋਰੈ॥ ੨੫॥ ਮਨ ਹਰ
 ਛੰਦ। ਕਰਤ ਪ੍ਰਚਿਨ ਪਚਿਨ ਕੇ ਬਸ ਪਰੋ ਪਰਦ
 ਰਾਤ ਭੈਲਾਨ ਤ ਬੁਰਾਈ ਕੀ ਪਰਧਨ ਰੈ ਪਰਜੀਵ

ਕੀਕਰਤੁਪਾਤਮਦਮਾਸਖਤਲਵਲੇਸਨਰੁਲਈ
 ਕੀਹੋਇਗੋਹਿਜਾਬਤਬਮੁਖਤੇਨਆਵੈਜਾਬਸੁੰਦਰ
 ਕਹਤੁਲੇਖਲੇਤਰਾਈਰਾਈਕੋ। ਈਹਾਂਤੋਕੀਬਿਲਾਸ
 ਜਮਕੀਨਤੇਹਿਤਾਸਭਿਹਾਂਤੋਨਹੈਹੈਕਛੁਰਾਜਧੇਪਾਬਾ
 ਈਕੋ॥੨੬॥ ਚੁਨੀਆਕੂਦੇਰਤਾਹੈਮੋਰਤਕੋਲੋਰਤਾ
 ਹੈਐਜੂਦਕੋਮੋਰਤਾਹੈਬਟੋਹਿਸਰਾਂਇਕਾ। ਮੁਰਗੀਕੋ
 ਮਸਤਾਹੈਬਕਰੀਕੋਰੋਸਤਾਹੈਗਰੀਬੋਕੋਖੋਸਤਾਹੈਬਿਮ

ਰਿਗਾਇਕਾ ਜੁਲਮਕੋਕਰਤਾਹੈਧਨੀਸਿਰਤਾਹੈਦੋਜਕੋਕੁ
 ਰਤਾਹੈਖਜਨਾਬਲਾਇਕਾ ਹੋਇਗਾਹਿਸਾਬਤਬਾਵੈਗਾ
 ਨਜੁਵਾਬੁਕਛੁਸੁਦਕਹਤਿਗੁਨਹਿਗਾਰਿਹੈਖੁਦਾਇਕਾ
 ੨੭ ਕਰਕਰਅਯੋਜਬਖਰਖਰਕਟਐਨਾਰਛੁਰਛੁਰਬਾ
 ਜੋਛੋਲਿਘਰਿਘਰਿਜਨਯੋਹੈ। ਦਰਦਰਦੋਰਯੋਜਾਇਨਰ
 ਨਰਆਹੈਦੀਨਬਰਬਰਬਕਤਨਨੈਕਅਲਸਾਨਯੋਹੈ। ਸ
 ਰਸਰਸੇਧੈਧਨਤਰਤਰਤੋਰੈਪਾਤਜਰਜਰਕਾਟਕਅਧਕ

ਮੇਵਾਮਨੋਹੈ॥ ਫਰਫਰ ਫੂਲੋ ਫਿਰਿ ਰੁਰੁ ਰੇ ਪੇਨੁ ਦੁਹਰਹ
 ਰਹਸਤਨ ਸੁੰਦਰ ਸਕਾਨੋਹੈ॥ ੨੮ ॥ ਜਨਮ ਸਿਰੋਨੇ ਜਾਇਓ
 ਜਨ ਬਿਮੁਖ ਸਠਿ ਕਹੇ ਕੂਭਵਨ ਕੂਪ ਬਿਨੁ ਮੀਚ ਮਾਰਿਹੈ॥
 ਗਾਹਤੁ ਅਬਿਦਿਆ ਜਾਨ ਬੁਕਨ ਲਨੀ ਜੋ ਮੁਦ ਕਰਮ ਬਿ
 ਕਰਮ ਕਰਤਨ ਹਿਰੁ ਰਹੈ॥ ਆਪਹੀ ਤੇਜਾਤੁ ਅਧਨ ਰਕਨ ਬ
 ਰਬਾਰਾ ਜਹੁੰਨ ਸੀ ਕਮਨਿ ਮਾਹਿ ਅਬਿ ਕਰਿਹੈ॥ ਦੁਖ ਕੋ ਸਮੁ
 ਹਾ ਵਲੋ ਕਿ ਕੈਨ ਤਾ ਸਹੈ ਇਸੁੰਦਰ ਕਹਤਨ ਰਨ ਗਪ ਸਿਪਰ

ਹੈ॥ ੨੯ ਜਿਗਮਗਪਗਤਜਿਸਜਿਭੁਜਿਗਮਨਾਂਮਕਾਂਮ
 ਕੇਨਤਨਘਨਘੇਰਘੇਰਮਾਗੀਏ॥ ਭੂਭੂਭੂਭੂਤਾਗਿਜਗਿਸੁ
 ਨਿਪੁਨਿਗੁਨਗੁਨਾਂਨਾਂਨਾਂਨਾਂਨਵਾਰਵਾਰਡਾਗੀਏ॥ ਗਹਿਤਾ
 ਹਿਜਾਂਹਿਜੇਸਈਸਸੀਸਸੁਰਨਰਐਰਬਤਹੇਤਤਤਫੇਰਿ
 ਫੇਰਜਾਗੀਏ॥ ਸਿਦਰਦਰਦਖੇਇਏਇਏਇਬਾਰਬਾਰਸਰ
 ਸਿਗਰਿਗਾਮੀਗਹੇਰਿਹੇਰਿਧਾਗੀਏ॥ ੩੦ ਭੁਮਲਾਛੰਦਾ ॥
 ਠਿਜੇਗਧਰੇਤਨਜਾਤੁਭਿਅਹਰਿਨਾਮਬਿਨਾਮੁਖਪੁਰਪਰੇ

ਸਠਿਸੋਗਹੋਰੇਛਨਗਤਕੀਆਚਰਚਾਂਮਦਿਨਾਂਕੁਖਪੁ
 ਰਜੈਗੈ। ਭੁਠਭੇਗਪਰੇਗਨਖਤੁਧਿਆਅਰਿਕਾਂਮਕਿਨਾਂਸੁ
 ਖਜੂਰਮਰੈ। ਸਠਿਰੋਗਕਰੋਘਨਿਘਾਤੁਹੀਆਪਰਿਰਾਂਮਤਿ
 ਨਾਦੁਖਦੁਰਕਰੈ। ੩੧। ਗੁਰਗਯਾਨਗਹੈਅਤਿਹੋਇਸੁ
 ਖੀਅਨਮੋਹਿਤਜੈਸਬਕਾਜਸਰੈ। ਧੁਰਧਜਨਰਹੈਪਤਿਖੋ
 ਇਮੁਖੀਰਨਲੇਹਿਬਜੈਤਬਲਾਜਪਰੈ। ਸੁਰਤਨਵਹੋਹ
 ਤਿਦੋਇਰੁਖੀਤਨਛੋਹਿਸਜੈਅਬਆਜਮਰੈ। ਪੁਰਨਾਬਲੈ

ਮਤਿਧੋਇਦੁਖੀਜਨਵੇਹਰਜੈਜਬਰਾਜਕਰੈ॥੩੨॥ਪਾ
 ਯੋਹੈਮਨੁਖਦੇਹਐਸਰੁਬਨਯੋਹੈਆਇਐਸੇਦੇਹਵਾਰਵਾਰ
 ਕੋਕਹਾਂਪਾਈਏ॥ਭੂਲਤਹੈਬਾਵੇਰੁਤੁਅਬਿਕੈਸਯੋਹੈਹਿਰ
 ਤਨਅਮੋਲਪਹੁਕਾਹੈਕੋਠਗਾਈਏ॥ਸਮਝੁਬਿਚਾਰੀਕਰਿਠ
 ਗਨਕੋਸਿਗਤਿਅਗਠਗਬਾਜੀਦੇਖਕਹੂੰਮਨੁਨਤੁਲਾਈਏ॥੩੩॥
 ਦਰਕਹਤਤੇਹਿਅਬਿਸਾਵਧਾਨਕਿਉਨਹੋਹਿਹਰਿਕੋਭੁਜਨ
 ਕਰਿਹਰਿਮੇਸਮਾਈਏ॥੩੩॥ਉਪਦੇਸਚਿਤਾਵਣੀਕੋਅੰਗ

੨ ਐਵਛਿਦਾ ਮੰਦਰਮਾਣਿਗਿਲਾਇਤਹੈਗਜਛਿਦ
 ਦਮਾਮੇਦਿਨਾਇਕਦਹੈ। ਤਤਹੁਮਾਤੜੀਆਸੁਤਬੰਧਵ
 ਦੇਖਧੰਪਮਾਰਿਹੋਤਬਿਛੋਹੈ। ਭੂਠਪਰਪਚਸੁਰਾਚਰਹੈ
 ਸਰਕਾਠਕੀਪੁਤਰੀਜਿਉਕਰਿਮੈਹੈ। ਮੇਰੀਹੀਮੇਰੀਕਹੈਨਿਤ
 ਸੁਦਰਿਆਂਖਲਗੈਕਹਿਕੋਨਕੋਕੋਹੈ। ੧੧ ਏਮੇਰੇਦੇਸਬਿਲ
 ਇਤਹੈਗਜਏਮੇਰੇਮੰਦਰਏਮੇਰੇਥਾਤੀ। ਏਮੇਰੇਮਾਤਪਿਤਾਪੁ
 ਨਿਬੰਧਵਸੁਏਮੇਰੇਪੁਤਸੁਏਮੇਰੇਨਤੀ। ਏਮੇਰੀਕਾਂਮਨਕੇਲ

ਕਰੈ ਨਿਤੁ ਏ ਮੇਰੇ ਸੇਵ ਕਰੈ ਦਿਨਿ ਰਾਤੀ॥ ਸੁਦਰਵੈ ਸੇਹੀ ਛਾਡ
 ਕਯੋ ਸਠ ਤੇ ਲਜਗਯੋ ਰਬੁ ਸ੍ਰੀ ਜਬ ਬਾਤੀ॥ ੨॥ ਸੁਭਲ ਕਹੈ ਨ
 ਰਮੇ ਗੀ ਹੀ ਮੇਰੀ॥ ਤਿਉ ਦਿਨ ਚਾਰ ਦਿਸ ਰਾਮ ਲੀਯੋ ਸਠ ਤੇ
 ਰੋਕਹੋ ਕਛੁ ਫੈਗਈ ਭੇਗੀ॥ ਜੈ ਸੇਹੀ ਬਾਪੁ ਦਦਾ ਗਏ ਛਾਡ ਸੁ
 ਤੈ ਸੇਹੀ ਤੁਤ ਜਿਹੈ ਪਲ ਫੇਗੀ॥ ਮਾਰਹੋ ਕਾਲ ਚਪੇਟ ਅਚਾਨ
 ਕਹੋ ਇਧ ਜੀ ਮਹਿ ਰਖ ਕੀਢੇਗੀ॥ ਸੁਦਰ ਲੈ ਨ ਚਲੈ ਕਛੁ ਸਿੰਗ
 ਸੁਭਲ ਕਹੈ ਨ ਰਮੇ ਗੀ ਹੀ ਮੇਰੀ॥ ੩॥ ਕੈਯਹਿ ਦੇਹਿ ਜਗਾਇ ਕੈ

ਛਾਰਕਿਆਕੀਕੀਆਕੀਕੀਆਕੀਕੀਆਹੈ। ਕੈਯਹਿਦੇਹਿਜਮੀ
 ਨਮੈਖੋਦਦੀਆਕੀਦੀਆਕੀਦੀਆਕੀਦੀਆਹੈ। ਕੈਯਹਿਦੇ
 ਹਰਹੈਦਿਨਚਾਰਜੀਆਕੀਜੀਆਕੀਜੀਆਕੀਜੀਆਹੈ। ਸੁ
 ਦਰਕਾਲਅਚਨਕਆਇਲੀਆਕੀਲੀਆਕੀਲੀਆਕੀਲੀ
 ਆਹੈ। ੪। ਸਿਤੁਸਦਾਉਪਦੇਸਬਤਾਵਤਕੇਸਸਬੈਸਿਹਿਜੇ
 ਤਭਏਹੈ। ਤੂੰਮਮਤਾਅਜਹੂੰਨਹਿਛਾਰਤਮੈਤਨਆਇਸਿਦੇਸ
 ਦਯੋਹੈ। ਆਜਿਕਕਾਲਚਲੈਉਠਿਮੂਰਖਤੇਰੇਹੀਦੇਖਤਿਕੇ

ਤੇਗਏਹੈ। ਸੁਦਰਕਿਯੋਨਹਿਰਾਮਸਿਭਾਰਤਯਾਜਗਮੇਕ
 ਹਿਕੋਨਰਹੈਗੈ। ਪਾਦੇਹਸਲੇਹਛਾਡਤਹੈਨਰਜਨਤਹੈਸਫਿਏ
 ਬਿਰਿਏਹਾ। ਛੀਜਤਜਾਇਘਟੇਦਿਨਹੀਦਿਨਦੀਸਤਿਹੈ
 ਘਟਿਕੋਨਤਿਛੇਹਾ। ਕਾਨ੍ਹਅਚਲਕਾਇਗਾਹੈਕਰਿਛ
 ਹਿਗਿਰਾਇਕਰੇਤਨਖੇਹਾ। ਸੁਦਰਜਾਨਯਹੈਨਿਹਚੈਧਰਿ
 ਏਕਨਿਰਜਨਸੇਕਰਿਨੇਹਾ। ੬। ਤੂਕਛੁਐਰਬਿਚਾਰਤ
 ਹੈਨਰਤੋਰਬਿਚਾਰਧਕੀਈਰਹੈਗੈ। ਕਹਿਉਪਾਇਕਰੇਧ

ਨਕੈਹਿਤੁਭਾਲਲਿਖੈਤਿਤਨੇਹੀਲਹੈਗੋ। ਭੁਰਕਿਸਾਂ
 ਸੁਖਰੀਪਲਾਮਾਂਸੁਕਾਲਅਚਨਕਆਇਗਹੈਗੋ। ਰਾਂਮ
 ਭਜੇਨਕੀਯੋਕਛੁਸੁਕ੍ਰਿਤਸੁਦਰਯੋਪਛੁਤਾਇਕਹੈਗੋ॥੭॥
 ਭੂਲਗਯੋਹਰਿਨਾਮਕੋਤੂਸਠਦੇਖਿਧੋਕੋਨਸੀਜੋਗਬਨਯੋ
 ਕਾਲਅਚਨਕਆਇਹੈਆਕਠਪਖਿਧੋਸੂਰੋਸੋਤਨੇਤਨੋ
 ਹੈ॥ ਛਾਰਕਰੈਸਬਚਮਕੋਲੂਟੈਜੁਆਦਿਕੋਕੂਟੈਅਨਾਦਿਕੋ
 ਸੁਦਰਯਾਸੋਸਨਯੋਹੈ॥੮॥ ਬੀਤਗਏਪਿਛਲੇਸਬਹੀਦਿ

ਨਾਮਾਵਤਹੈਅਗਲੇਦਿਨਨੇਰੈ। ਕਾਲਮਹਾਂਬਲਿਵਿਤ
ਬਡੇਰਿਪਸਾਂਧਿਰਹੈਸਿਰਭੂਪਰਤੇਗੈ। ਏਕਘਰੀਮਹਿ
ਮਾਹਿਗਿਰਾਵਤਲਾਗਤਤਾਹਿਕਛੂਨਹਿਬੇਰੈ। ਸ੍ਰੀਦਰਸੀ
ਤਪੁਕਾਰਕਹੈਸਬਪੁਨਿਤੋਹਿਕਹੈਅਬਦੇਰੈ। ੴ ਜੋਇਰ
ਯੇਕਹਿਗਾਫਲਾਦੈਕਰਤੇਸਿਰਭੂਪਰਕਾਲਦਹੈ। ਧਾ
ਮਸਪੂਮਸਲਾਗਰਹੈਸਤਾਇਅਚਾਨਕਤੋਹਿਪਛੈਰੈ।
ਜੋਬਨਿਮੇਅਗਕੁਦਤਫਾਂਦਤਚਿਤਕਲੇਨਖਸੇਓਰਫਾ

ਹੈ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਾਟਲ ਰੋਸਿ ਹੋ ਕੈ ਭਰਤ ਪੁਰ ਕੋ ਕਹਿ ਕਿਐ ਨਿ
 ਭਾਏ॥ ੧੦॥ ਚੇਤਤ ਕਿਐ ਨ ਅਚੇਤਤ ਉਘਨ ਕਾਟਲ ਸਦਾ ਸਿਰਿ
 ਉਪਰ ਗਐ॥ ਰਿਕ ਰਹੈ ਗਦੁ ਕੇ ਸਭ ਦੁਹ ਨਿਤੁ ਤਬ ਕੋ ਨਗ
 ਲੀ ਹੋਇ ਭਾਜੈ॥ ਆਇ ਅਚਨਕ ਕੇ ਸਗਹੈ ਜਬ ਪਾਕਰ ਕੈ
 ਪੁਨਿ ਤੋਹਿ ਝੂਲਾਜੈ॥ ਸੁੰਦਰ ਕੋ ਨ ਸਹਾਇ ਕਰੈ ਜਬ ਮੁੰਡਹਿ
 ਮੁੰਡ ਭਰਾ ਭਰ ਥਾਜੈ॥ ੧੧॥ ਤੁਝ ਅਤਿ ਗਾਫਲ ਹੋਇ ਰਹੈ ਸਭ
 ਕੇ ਜਰਜੇ ਕਛੁ ਸਿਕਨ ਆਨੈ॥ ਆਇ ਨਹੀ ਤਨ ਮੇ ਅਪਨੈ ਬ

ਲਿਖਤਿ ਕੁਯੋ ਬਿਖੀਆ ਸੁਖ ਠਨੈ। ਬਿਸਤਿ ਖਤ ਸਬੈ
 ਤਨ ਬੀਤਤ ਨੀਤ ਅਨੀਤ ਕਛੂ ਨ ਹਿਜ ਨੈ। ਸ੍ਰੀ ਦਰ ਕੇ ਹਰ
 ਕਾਲ ਮਹਾ ਹਿਪਦੇਤ ਉਪਾਰ ਕ੍ਰਿਤ ਸਬ ਲਭਨੈ। ੧੨। ਆ
 ਤਪਿਤਾ ਜੁ ਵਤੀ ਸੁਤ ਬੀਧ ਵਾਇ ਮਿਲਯੋ ਇਨ ਸੋ ਸਨ
 ਬੀਧਾ। ਸੁਵਾਰਥ ਕੇ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਸਬ ਸੇਯ ਹਨਾ ਹਨਿਜ
 ਨਤੁ ਅੰਧਾ। ਕਰਮ ਬਿਕਰਮ ਕਰੈ ਤਿਨ ਕੈ ਹਿਤ ਕੁ ਰਧੈ ਰੇਨਿ
 ਤਾ ਅਪਨੇ ਕੇ ਧਾ। ਅੰਤ ਬਿਛੋਹ ਭਯੋ ਸਬ ਸੇਪੁ ਨਿਯਾ ਹੀਤੇ

ਸਿਦਰਹੈਜਗਥੀਧਾ॥੧੩॥ ਅਨਹਰਛੇਦਾ ਕਰਤਕਰਤਥੀ
 ਧਕਛੁਵਨਜਨੈਅਧਆਵਤਨਿਕਟਦਿਨਆਗਲੇਚਪਕਦੈ
 ਜੈਸੇਬਾਜਤੀਤਰਕੂਦਾਬਤਅਚਨਕਜੈਸੇਬਕਮਛਹੀ
 ਕੂਲੀਲਤਲਪਕਦੈ॥ਜੈਸੇਮਛਕਕੀਘਾਤਮਕਰੀਕਰ
 ਤਆਇਜੈਸੇਸਾਂਪਮੁਖਕਕੂਗਸਤਗਪਾਕਿਦੈ॥ਚੇਤਰੇਅ
 ਚੇਤਨਹਸਿਦਰਸੀਕੁਠਰਾਅਐਸੋਤੋਹਿਕਾਲਾਇਲੇਇ
 ਗੋਟਪਾਕਦੈ॥੧੪॥ ਅਰੇਦੇਹਮੇਰੇਗ੍ਰਹਮੇਰੇਪਰਵਾਰਸਬਮੇ

ਰੋਧਨਮਾਲਮੇਤੋਬਹੁਬਿਭੁਰੋਹੀਅੇਰੋਸਬਜੇਵਕਹੁਕਮ
 ਕੇਊਮੇਦੈਨਹਿਮੇਗੀਜੁਵਤੀਕੁਮੇਤੋਅਧਿਕਾਪਿਅਰੋਹੀਅੇਰੋ
 ਬੀਜਊਚੇਮੇਰੇਬਾਪਦਦਾਐਸੇਕੁਏਕਰਤਬਰਾਈਮੇਤੋਜਗਤ
 ਉਜਾਰੋਹੀਸੁਦਰਕਹਤਮੇਰੋਮੇਰੋਕਹਿਜਨੈਸਠਐਸੈਨ
 ਹਿਜਨੈਸੈਤੋਕਾਲਹੀਕੋਚੋਰੋਹੀ॥੫॥ਸਬਤੇਜਨਮਧਯੋ
 ਤਬਹੀਤੇਭੂਲਪਕੋਬਾਲਪਨਿਮਾਂਹਿਭੂਲਿਸਮਝੈਯੋਨ
 ਰਖਮੇਜਿਬਨਕੁਯੋਹੈਜਬਕਾਮਬਜਕੁਯੋਤਬਜੁਵਤੀਸੋ

ਏਕਮੇਕਬੂਲਰਹੀਸੁਖਮੋਪ੍ਰਭੂਯੋਭੂਏਕੁਲੇਤਬਮੇਰਿ
 ਬਾਂਧਿਚਿਤਾਕਰਿਕਰਿਭੂਲੇਜਨੈਨਹਿਦੁਖਮੋਸੁਦਰਕ
 ਹਤਸਠਤੀਨੈਪ੍ਰਨਮਾਂਹਿਭੂਲੇਭੂਲੇਜਾਇਪਕੇਕਾਲਹੀ
 ਕੇਮੁਖਮੋ॥੧੬॥ਊਰਤਬਿਠਤਕਾਲਜਾਗਤਸੇਵਤਕਾਲ
 ਚਲਤਫਿਰਤਕਾਲਕਾਲਵੇਰਧਸਯੋਹੈਕਹਤਸੁਨਤਿ
 ਕਾਲਖਾਵਤਪੀਵਤਕਾਲਕਾਲਹੀਕੇਗਾਲਮਾਹਿਹਰਿ
 ਹਰਿਹਸਮੇਹੈਤਾਤਮਾਤਬੀਪੁਕਾਲਸੁਤਦਾਰਗ੍ਰਹਕਾਲਸ

ਕਲਕੁਟਿਬਕਾਲਕਾਲਜਾਲੁਫਸਯੋਹੈ। ਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤਏਕਰ॥
 ਮਨਮਾਬਿਨੁਸਬਕਾਲਕਾਲਹੀਕੋਕਰਤਕੀਐਅੰਤਕਲ
 ਗਸਯੋਹੈ॥ ੧੭॥ ਜਬਤੇਜਨਮਲੇਤਤਬਹੀਤੇਆਉਪਾਏਮ
 ਤੋਤੋਕਹਤਐਰੋਬਰੋਹੋਤਜਾਤਹੈ। ਆਜਐਰਕਾਲਸੀਹਦਿਨ
 ਦਿਨਹੋਤਐਰਦੇਕੋਦੇਕੋਫਿਰਤਿਬੇਲਤਅਰੁਖਾਤਹੈ। ਬ॥
 ਲਪਨਬੀਤੋਜਬਜੇਬਨਲਗੀਹੈਆਇਜੋਬਨੁਬੀਤੇ
 ਬੁਢੇਤੋਕਰਾਦਿਖਾਤਹੈ। ਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤਐਸੇਦੇਖਤਹੀਬੁਝਗ

ਯੋਤੇਲਘਟਿਗਏਜੈਸੇਦੀਪਕਬੁਝਾਤਿਹੈ॥੧੮॥ਸਬਕੋਊ
 ਐਸੈਕਹੈਕਾਲਹਮਕਾਟਤਹੈਕਾਲਤੋਅਖੰਡਨਸਸਬਕੋ
 ਕਰਤਹੈ॥ਜਾਕੈਭਯਬ੍ਰਹਮਾਪੁਨਿਹੈਤਿਹੈਕਪਾਇਮਾਨਜਾ
 ਕੈਭੁੰਅਸੁਰਸੁਗਇੰਦ੍ਰਊਤਰਤਹੈ॥ਜਾਕੈਭੁੰਸਿਵਅਰੁਸੇਖਨਾ
 ਗਤੀਨਲੋਕਕੋਊਕਕਲਪਬੀਤੇਲੋਅਸਪਰਤਹੈ॥ਉਦਰ
 ਕਹਤਨਰਗਰਬਗੁਮਾਨਕਰੈਤੂਤੋਸਠਏਕਹੀਪਲਕਮੇਮਰ
 ਤਹੈ॥੧੯॥ਕਾਲਸੇਨਬਲਵੰਤਕੋਊਨਹਿਦੇਖੀਅਤਿਸਬ

ਕੋਕਰਤਅਤਿਕਾਲਮਹਾਜੋਰਹੈ। ਕਾਲਹੀਕੋਰਸੁਨਿਭੁਗੋ
ਸੁਸਾਧੇਕੋਬਰਜਹਾਜਹਾਜਾਇਤਹਾਂਤਹਾਂਵੇਕੋਰੋਰਹੈ। ਕ
ਲਹੈਭਯਨਕਭੈਭੀਤਸਬਕੀਏਲੋਕਸੁਰਗਾਮਿਤੁਪਤਾਲ
ਮੇਕਾਲਹੀਕੋਜੋਰਹੈ। ਸੁਦਰਕਾਲਕੋਕਾਲਏਕਥਾਮਾਂ
ਖੰਡਵਾਂਸੇਕਾਲਤੁਰੇਜੇਈਚਲਯੋਉਹਿਵੇਰਹੈ। ੨੦। ਬਾਰ
ਖਾਭੁਏਤੇਜੇਸੇਬੋਲਤਭੀਰਸੁਰਖੰਡਨਪਰਤਕਹੂੰਨੈਕ
ਹੂੰਨਜਾਨੀਏ। ਜੇਸੇਪ੍ਰੰਗੀਬਾਜਤਅਖੰਡਸੁਰਹੋਤਿਪੁਨਿ

ਤਾਹੂੰ ਮੇਨ ਅੰਤ ਰਾਮ ਨੇ ਕਰ ਗਾਨੀ ਏ। ਜੈਸੇ ਕੋਊ ਗੁਰੀ
 ਕੋ ਚੰਦਾ ਵਤ ਗਾਨ ਮਾਂਹਿ ਤਾਹੂੰ ਕੀਤੋ ਪੁਨਿ ਸੁਨਿ ਵੈਸੇ ਹੀ
 ਬਖਾਨੀ ਏ। ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਤੈਸੈ ਕਾਲ ਕੋ ਪ੍ਰਚੰਦ ਬੇਗਾਰਾ
 ਤਿ ਦਿਨ ਚਲੇ ਜਾਇ ਅਚਰਜ ਮਾਨੀ ਏ। ੨੧। ਆਇਆ
 ਜੋਰ ਜੋਰ ਨਰ ਰਾਖ ਤਜਤ ਨ ਕਰਿ ਕਰਤ ਹੋਏ ਕਦਿ ਨ ਮੇ
 ਰੈ ਕਾਂਮ ਆਇ ਹੈ। ਡੇਹਿ ਤੈ ਮਹਤ ਕਛੁ ਬਾਰਨ ਹਿ ਲਾਗੈ ਸਭ
 ਦੇਖਤ ਹੀ ਦੇਖਤ ਬਲੁ ਲਾਸੈ ਬਿਲਾਇ ਹੈ। ਧਨ ਤੈ ਪ੍ਰਭ

ਈਰਹੈਚਲਤਨਕੋਗੀਗਹੈਗੀਤੇਈਹਾਥਨਜੈਸੇਸੋਅਯੋਤੈਸੋ
 ਜਾਇਹੈ। ਕਰਿਲੈਸੁਕ੍ਰਿਤਯਹਿਬਰੀਆਨਆਵੈਫੇਰਸੁਦ
 ਰਕਹਤਪੁਨਿਪਛੈਪਛੁਤਾਇਹੈ। ੨੨। ਬਾਵਰੈਸੋਕੁਯੋਫਿਰੋਬ
 ਵਰੀਹੀਬਾਤਕਰੈਬਾਵਰੈਜੋਦੇਤਬਾਇਲਾਗਤਬੋਰਨੈਹੈ।
 ਮਾਯਕੋਉਪਾਇਜਨੈਮਾਇਆਕੀਚਾਤੁਰੀਫਨੈਮਾਯਮੇਮ
 ਗਨਅਤਿਮਾਯਾਲਪਟਨੈਹੈ। ਜੇਬਨਕੋਮਾਦਿਮਾਤੈਗਿਨ
 ਤਨਕੋਉਨਤੋਕਾਮਬਸਕਾਮਨੀਕੇਹਾਥਹੀਬਿਕਾਨੈਹੈ। ਅ

ਤਿਹੀਭੁਯੋਬਿਹਾਲਸੁਸ਼ਤਨਕਾਲਸੁਦਰਕਹਤਮੇਸੋਵੋਰ
 ਕੇਦਿਵਨੈਹੈ॥੨੩॥ ਸ਼ੂਰੋਪਨਸ਼ੂਰੋਪਾਂਸ਼ੂਰੋਕਲਸ਼ੂਰੋਕਾਂਸ਼ੂ
 ਰੀਦੇਹਸ਼ੂਰੋਨਾਂਸ਼ੂਰੋਕੇਭਲਾਯੋਹੈ॥ਸ਼ੂਰੋਤਤਸ਼ੂਰੀਮਾਤ
 ਸ਼ੂਰੋਸੁਤਦਾਰਭੁਤਸ਼ੂਰੋਹਿਤਮਾਂਨਮਾਨਸ਼ੂਰੋਮਨਿਲਾਯੋਹੈ॥ਸ਼ੂ
 ਰੋਲੈਨਸ਼ੂਰੋਦੈਨਸ਼ੂਰੋਮੁਖਸ਼ੂਰੋਬੋਲੈਬੈਨਸ਼ੂਰੋਕਰਿਫੈਨਸ਼ੂ
 ਰੀਕੋਧਾਯੋਹੈ॥ਸ਼ੂਰੀਮੇਵੇਤੋਭੁਯੋਸ਼ੂਰੀਮੇਪਚਿਗਯੋ
 ਸੁਦਰਕਹਤਸਾਰੁਕਬਹੁਨਆਯੋਹੈ॥੨੪॥ ਦੀਰਘ

ਅਛਰਾਛਿਦਾ ਸੂਰਹਾਥੀ ਸੂਰਘੋਰਾ ਸੂਰਾਗੈਰਾ ਸੂਰਦੇਰਾ
 ਸੂਰਾਬੀਧਾ ਸੂਰਾਛੋਰਾ ਸੂਰਾਰਜਾਰਾਨੀਹੈ। ਸੂਰੀਕਾਘਾ ਸੂਰੀਮ।
 ਘਾਸੂਰਾ ਸੂਰਪੀਧੈਲਾਇਆ ਸੂਰਮੁਆਸੂਰਾਜਾਘਾਸੂਰੀਯਾਕੀ
 ਥਾਨੀਹੈ। ਸੂਰਸੇਵੈਸੂਰਜਾਗੈਸੂਰਾਸੂਰੈਸੂਰਾਭਾਗੈਸੂਰਪੀਛੈ
 ਸੂਰਲਾਗੈਸੂਰੈਸੂਰੀਮਾਨੀਹੈ। ਸੂਰਲੀਆਸੂਰਦੀਆਸੂਰਾ
 ਥਾਘਾਸੂਰਪੀਆਸੂਰਸੇਦਾਸੂਰੇਕੀਆਐਸਾਸੂਰਪ੍ਰਾਨੀਹੈ।
 ੨੫ ਸੂਰਜਐਬੀਧੈਹੈਲਾਲਤਾਹੀਤੇਗਿਹਸਤਕਲਾਬਿਕਰਾ

ਲਾਬਿਮਾਲਸਬਹੀਕੋਖਾਤਹੈ। ਨਦੀਕੋਪ੍ਰਵਾਹਿਚਲਯੋਜਾ
 ਤਿਹੈਸਮੁੰਦਮਾਂਹਿਤੈਸੇਜਗਕਾਲਹੀਕੇਮੁਖਮੇਸਮਾਤਹੈ
 ਦੇਹਸੇਮਮਤਤਾਤੈਕਾਲਕੋਭ੍ਰਮਨਤਹੈਗਮਨਉਪਜੇਤੇਵ
 ਹਿਕਾਲਹੁਥਿਲਾਤਹੈ। ਸੁੰਦਰਕਹਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੈਸਦ
 ਅਖੰਡਆਦਿਮਧਅੰਤਏਕੋਸੇਈਠਹਰਾਤਹੈ। ੨੬ ਗਇ
 ਵਛੇਦਾ। ਕਾਲਉਪਾਵਤਕਾਲਖਪਾਵਤਕਾਲਮਿਲਾ
 ਵਤਿਹੈਗਾਹਿਮਾਟੀ। ਕਾਲਹਲਾਵਤਕਾਲਚਲਾਵਤਕਾ

ਲਸਿਖਾਵਤੁਹੈਸਬਅਟੀ॥ਕਾਲਬੁਲਾਵਤਕਾਲਭੁਲਾ
 ਵਤਕਾਲਭੁਲਾਵਤਹੈਬਨਪਾਟੀ॥ਸਿਦਰਕਾਲਮਿਟੈਤਬ
 ਹੀਪੁਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਰਪਛੈਜਬਪਾਟੀ॥੨੭॥ਕਾਲਚਿਤਾ
 ਵਣੀਕੋਅੰਗਸਪੁਰਣੀ॥੨੮॥੩॥ਦੇਹਆਤਮਾਬਿਛੋਹਕੇ
 ਅੰਗਾ॥ਇੰਦਵਛੇਦਾ॥ਬੋਲਤਹੈਸੁਕਹਾਰਜੋਪਖੀ॥ਵੈ
 ਸਵਨਾਰਸਨਾਮੁਖਵੈਸਹਿਨਾਸਕਾਵੈਸਹਿਵੈਸਹਿਅੰਖੀ॥
 ਵੈਕਰਵੈਪਰਿਵੈਸਬਦ੍ਵਾਰਸੁਵੈਨਖਸੀਸਹਿਰੋਮਅ

ਸੀਖੀ। ਵੈਸੈ ਹੀ ਦੇਹ ਪਰੀਪੁ ਨਿਦੀਸਤੁ ਏਕ ਬਿਨਾਸ ਬਲਾ
 ਗਤੁ ਖੀਖੀ। ਸੁੰਦਰ ਕੇ ਉਨ ਜਾਨ ਸਕੈ ਯਾਹਿ ਬੋਲਤੁ ਹੋਸੁ ਕ
 ਹਾਂਗੇ ਪੀਖੀ। ੧। ਖੇਲ ਗਯੋ ਇਕ ਖੇਲੁ ਸੁਖ ਆਲੀ।
 ਬੋਲਤੁ ਚਾਲਤੁ ਪੀਵਤੁ ਖਾਵਤੁ ਸੁਸੀਚਤੁ ਹੈ ਦੁਮਕੋ ਜੈਸੈ
 ਆਲੀ। ਲੇਤੁ ਹੁੰਦੇ ਤਹੁ ਦੇਖਤੁ ਗੀਤੁ ਤੋਰਤੁ ਤਾਨ ਬਨਾਵਤੁ
 ਤਾਲੀ। ਜਾਮਹਿ ਕਰਮ ਬਿਕਰਮ ਕੀਏ ਸਥਾਹਿ ਯਾਹਿ ਦੇਹ
 ਗੀਅ ਬਰਾਲੀ। ਸੁੰਦਰ ਸੇਕਤੁ ਹੁੰਦੀ ਸਤ ਖੇਲ ਗਯੋ ਇ

ਕਖੇਲਸੇਖਾਲੀ॥ ੨॥ ਆਤਪਿਤਾਜੁਵਤੀਸੁਤਬੰਧਵ
 ਲਾਗਤਹੈਸਬਕੋਅਤਿਪਯਾਰੋ॥ ਲੋਗਕੁਟਿਬਖੋਹਿਤ
 ਰਾਖਤਹੈਇਨਹੀਹਮਰੇਕਹੂੰਨਯਾਰੋ॥ ਦੋਹਸਨੇਹਤਹੰਲ
 ਗਜਲਹੁਕੇਲਤਹੈਮੁਖਸਬਦਓਚਾਰੋ॥ ਸਿੰਦਰਚੇਤਨ
 ਸਕਤਿਭਈਜਬਬੇਗਕਹੈਘਰਮਾਂਹਿਨਿਕਾਰੋ॥ ੩॥ ਰੂਪ
 ਭੁਲੇਤਬਹੀਲਗਦੀਸਤਿਜੈਲਗਿਬੇਲਤਚਾਲਤਆ
 ਗੋ॥ ਪੀਵਤਖਾਤਸੁਨੈਅਰਦੇਖਤਸੋਇਰਹੈਉਠਿਕੈਪੁਨਿ

ਜਾਗੈ॥ ਅਤਪਿਤਾਭੁਈਅਮਿਲਿਬੈਠਤਿਪਾਰਕਰੈਜੁਵ
 ਤੀਗਲਲਾਗੈ॥ ਸ੍ਰਿਦਰਚੇਤਨਸਕਤਗਈਜਬਦੇਖਤਤਾਂਹਿ
 ਸਬੈਰੁਰਭਾਗੈ॥ ੪॥ ਅਨਹਰਛਿਦਾ॥ ਕਿਨਭਾਂਤਿਕਰਤਾਕੀਐ
 ਹੈਸਰੀਰਅਹਿਪਾਵਕਲੈਅੰਧਜਦੇਖੇਪਨੀਕੋਜਮਾਵਨੈ॥ ਨਾਸ
 ਕਾਸੁਵਨਨੈਨਸਬਦਰਸਨਬੈਨਿਹਾਬਪਾਵਅੰਗਨਖਸਿਖਕੋ
 ਬਨਵਨੈ॥ ਅਜਬਅਨੂਪਰੂਪਚਮਕਿਦਮਕਊਪਰਸ੍ਰਿਦਰਸੇਭ
 ਤਿਅਤਿਅਧਿਕਸੁਹਾਵਨੈ॥ ਜਹੀਛਿਨਚੇਤਨਸਕਤਿਜਬਲੀ

ਨਹੋਇਤਹੀਛਿਨਲਾਗਤਿਹੈਸਬਨਕੋਅਨਭਵਨੋ॥੫॥ਸ੍ਰਿਤ
 ਕੋਕਿਪਿਛਿਦੇਹਤਾਂਮੇਜੁਗਤਭਈਨਾਂਸਕਨੈਨਮੁਖਸਵਨਬਨ
 ਏਹੈ॥ਸੀਸਿਹਾਥਪਾਵਅਰੁਅੰਗੁਲੀਆਕੋਆਗੇਪੁਨਿਨਖਊਲ
 ਗਾਏਹੈ॥ਘੇਟਪੀਠਛਾਤੀਕੀਰਚਿਬਕਅਧਰਗਾਲਦਸਨਰਸ
 ਨਬਹੁਬਚਨਸੁਹਾਏਹੈ॥ਸੁਦਰਕਹਤਜਬਚੇਤਨਸਕਤਗਈ
 ਵਹੈਦੇਹਿਜਾਰਬਾਰਛਾਰਕਰਿਆਏਹੈ॥੬॥ਦੇਹਤੋਪਗਟਿਅਹਿ
 ਜੋਕੀਤਿਹੀਜਾਨੀਅਤਨੈਨਕੇਸ਼ਰੇਖੇਮਾਂਹਿਸਕਤੋਨਦੇਖੀਏ॥

ਨਾ ਕੇਵਲ ਰੇਖੇ ਮਾਂਹਿ ਨੈਕੁ ਨਾ ਸੁਖਾਸ ਏਤ ਕਾਨ ਕੇਵਲ ਰੇਖੇ ਮਾਂਹਿ
 ਨਤ ਨ ਲੇਖੀਐ। ਅਖਿ ਕੇਵਲ ਰੇਖੇ ਮੇਨਿ ਬਚਨ ਉਚਾਰਹੋਤਿ ਜੀਭੁ ਹੋਕੇ
 ਖਟਿ ਰਸ ਸ੍ਵਾਦਿਨ ਬਿਸੇਖੀਐ। ਸੁਦਰ ਕਹਤ ਕਉ ਕੋਨ ਬਿਧਿ ਜਾ
 ਨੈਤਾਂਹਿ ਕੋਰੇ ਪੀਰੇ ਕਾਤੂ ਦ੍ਵਾਰ ਜਾਤੈ ਨ ਪੇਖੀਐ। ੭ ਆਇਤੋ ਪੁਕਾਰ
 ਛਾਤੀ ਕੁਦ ਕੁਟਿਰੇ ਵਤ ਹੋ ਬਾਪੁ ਉਕਹਤ ਮੇਰੇ ਨਿਦਨ ਕਹਾਂ ਰਯੋ। ੮
 ਈਯਾ ਕਹਤ ਮੇਰੀ ਬਾਹ ਆਜ ਦੁਰ ਭਈ ਬਹਨ ਕਹਤ ਮੇਰੇ ਬੀਰ ਦੁ
 ਖਹੈ ਦਯੋ। ਕ੍ਰਾਂਮ ਨੀ ਕਹਤ ਮੇਰੇ ਸੀਸ ਸਿਰਤਾ ਜਕਹਾਂ ਉਨਤ

ਤਕਾਲਹਾਥਮੇਂਸਿਧੈਰਹੈਲੋਯੋ॥ ਸਿਦਰਕਹਤਤਾਹਿਕੋਉਨਹਿਜੰ॥
 ਨਸਕੈਬੋਲਤਹੁਤੇਸੁਯਗਛਿਨਮੇਕਹਾਂਗਯੋ॥ ੮ ॥ ਰਜਅਰੁਬੀ
 ਰਜਕੋਪਥਮਸਿਜੋਗਭਯੋਚੇਤਨਸਕਤਿਤਬਕੋਨਕੁਤਿਆਈ
 ਹੈ॥ ਕੋਉਏਕਕਹੈਬੀਜਮਧਿਹੀਕੀਆਪ੍ਰਵੇਸਕਿਨਹੁਕਪਚਮ॥
 ਸਪੀਛੈਕੋਸੁਨਾਈਹੈ॥ ਦੇਹਕੋਬਿਜੇਰਸਬਦੇਪਤਹੀਹੋਇਗਯੋ
 ਤਬਕੋਉਕਹੈਕਹਾਂਜਾਇਕੋਸਮਾਈਹੈ॥ ਪ੍ਰਤਿਤਰਖੀਸੁਰਤਪੀ
 ਸੁਰਮੁਨੀਸੁਰਉਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤਯਹਿਕਿਨਹੁਨਪਾਈਹੈ॥ ੯ ॥ ਤਵ

ਲੋਗਾ ਕ੍ਰਿਆ ਸਬੋਤ ਹੋ ਬਿਬਿ ਪਤ੍ਰਾ ਤਿ ਜਬ ਲਗਾ ਘਟਿ ਮਾਂਹਿ
 ਚੇਤਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋ। ਦੇਹ ਕੇ ਅਸਕਤ ਕੁਏ ਕ੍ਰਿਆ ਸਬ ਬਕ ਜਾਤਿ
 ਜਬ ਲਗਾ ਸ੍ਵਾਸ ਉਕ੍ਰੋਹੈ ਜਬ ਰੇਵਨ ਲਗੇ ਹੇਤ ਬਸ ਬਕੋ ਉ
 ਕ੍ਰੋਹੈ ਅਬ ਭੁਯੋ ਘਟਿ ਨਾ ਸਿਹੈ। ਕਾਹੂੰ ਨਹਿ ਦੇਖੇ ਕਿਹੋ ਵਰੋ ਕੋ
 ਕਹਾ ਗਏ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਯਹਿ ਬਡੇ ਈਤਮਾਸ ਹੋ। ੧੦ ਦੇਹ ਤੇ ਸ
 ਰੁਪ ਤੇ ਲੋਭੇ ਲੋਹੈ ਅਰੁ ਪੀਅੰਹਿ ਸਬ ਕੋ ਉਆ ਦਰ ਕਰਤ ਸਨ
 ਮਾਨ ਹੋ। ਟਿਛੀ ਪਾਗ ਬਾਂਧ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਮਰੋ ਹੈ ਪੂਛ ਬਾਸ ਉ

੩੯

ਸਕਾਰੈ ਅਤਿ ਧਰਤੁ ਗੁਮਨ ਹੈ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਹੀ ਕੋ ਲੋਕ ਅੰਧਿ ਕੋਰ
 ਸੁਹੇ ਹਿ ਬੈਠ ਕਰਿ ਤਖਤ ਕਹਾਵੈ ਸੁਲਤਾਨ ਹੈ ॥ ਸਿਦਕ ਕਹਤੁ ਜ
 ਬਚੇਤਨਾ ਸਕਤਿ ਗਈ ਉਹੈ ਦੇਹਿਤ ਕੀ ਕੋਊ ਮਨ ਤਨ ਆਨ ਹੈ ॥
 ੧੧ ਦੇਹ ਆਤਮਾ ਬਿਛੋਰ ਕੇ ਅੰਗ ਸਿਪੁਰਨੀ ॥ ੪ ॥ ੯੬ ਤਿਸਲ
 ਕੇ ਅੰਗ ॥ ਇੰਦੁ ਛੇਦ ॥ ਨੈਨ ਨਕੀ ਪਲਹੀ ਪਲਮੇ ਛਿਨ ਆਪਿ
 ਘਰੀ ਘਟਿ ਕਜੁ ਗਈ ਹੈ ॥ ਜਾਮਗਯੋ ਜੁਗ ਜਾਮਗਯੋ ਪੁਨਿ ਸੰਸ੍ਰ
 ਗਈ ਤਬ ਰਾਤਿ ਭਈ ਹੈ ॥ ਆਜੁ ਗਈ ਅਰੁ ਕਾਲ ਗਈ ਪਰ ਸੇਤਰ

ਸੋਕਛੁਐਰਠਈਹੈ। ਸੁਦਰਐਸੇਹੀਐਰਗਈ। ਤਿਸਨਨਿਤਹੀ
 ਨਿਤਹੋਤਿਨਈਹੈ। ੧। ਕਨਿਹੀਕਨਕੋਬਿਲਲਾਤਫਿਰੈਸਠਜਾਚਤੈ
 ਜਨਹੀਜਨਕੋ। ਤਨਹੀਤਨਕੋਨਿਤਸੋਚਕਰੈਨਰਖਾਤਰਹੈ। ਨਿਹੀ
 ਅਨਕੋ। ਮਨਹੀਮਨਕੀਤਿਸਨਨੀਮਈਪੁਨਿਧਾਵਤੈਹੈ। ਨਹੀਪਨਕੋ
 ਛਨਹੀਛਨਸੁਦਰਐਵਧਈ। ਕਬਹੀਨਗਐਬਨਹੀਬਨਕੋ। ੨। ਤੇ
 ਗਿਤੈਭੂਖਨਕਿਐਹੀਭਗੈਗੀ। ਦੇਦਸਈਸਪਚਾਸਭੁਏਸਠਹੋਤ
 ਹਜਾਰਕਲਾਖਮਗੈਗੀ। ਕੋਇਅਰੰਬਖਰੰਬਅਸਿਖਪਿਥੀਪ

ਤਿਉਨਕੀਚਾਹਿਜੋਗੀ। ਸੁਰਗਪਤਾਲਕੋਰਾਜਕੋਰੈਤ੍ਰਿਸਨ
 ਅਧਕੀਅਤਿਆਗਲਗੋਗੀ। ਸੁਦਰਏਕਸਿਤੋਖਬਿਨਾਸਠਤੋਰੀ
 ਤੋਭੂਖਨਕਿਸੈਹੀਭੁਗੋਗੀ। ਤਾਲਾਖਕੋਰੇਅਰਬਖਰਬਨਿਨੀ
 ਲਪਦੇਮਜਹਾਲਗਖਈ। ਜੇਰਹੀਜੇਰਭਿਰਾਰਭਰੇਸਬਐਰ
 ਹਿਜੁਜਿਮੀਤਰਡਾਈ। ਤਉਨਤੋਹਿਸਿਤੋਖਭਯੋਸਠਸੁਦਰਤੈਤ੍ਰਿਸ
 ਨਨਹਿਕਾਈ। ਸੁਸ੍ਰੁਤਿਨਹਿਨਕਾਲਸਦਾਸਿਰਮਰਿਕੋਥਪਮਿਲ
 ਵਿਹੈਸਾਈ। ੪ ਭੂਖਲੀਏਦਸਹੁਦਿਸਦੋਰਤਤਹੀਤੈਤੂਕਬਹੁਨਅਯੋ

ਹੈ। ਭੂਖ ਭ੍ਰਿਡਾ ਰਭੁਰੈ ਨਹਿ ਕੈਸੁ ਜੋ ਧਨ ਮੇਰੁ ਕੁਮਾਰ ਲੈ ਪੈਹੈ। ਤ੍ਰਿਅ
 ਬ ਆਗੈ ਹੀ ਹਾਥ ਪਸਾਰਤ ਤਾਹਿ ਤੈ ਹਾਥਿ ਕਛੂ ਨਹਿ ਆਹੈ। ਸ੍ਰਿਦਰ
 ਕੋ ਨਹਿ ਤੋਖ ਕਰੈ ਨ ਰਖਾਇ ਹੀ ਖਾਇ ਕਿਤੇ ਇਕ ਪੈਹੈ। ੫ ਭੂਖਨ
 ਚਵਤਰਿ ਕਹਿ ਰਾਜਹਿ ਭੂਖਨ ਚਾਇ ਕੈ ਬਿਸਾ ਬਿਗੋਈ। ਭੂਖਨ ਚਾਵਤ
 ਇੰਦ੍ਰ ਸੁਰਾਸੁਰਾ ਅੰਗ ਨੇ ਕਜ ਹਲ ਗਜੇਈ। ਭੂਖਨ ਚਾਵਤ ਹੈ
 ਅਧ ਭੂਰਧਤੀ ਨਹੁ ਲੋਕ ਗਨੈ ਕਹਾ ਕੇਈ। ਸ੍ਰਿਦਰ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਦੁਖਹੀ
 ਦੁਖਗਾਨ ਬਿਨ ਨ ਕਹੁ ਸੁਖ ਸੇਈ। ੬ ਹਿਤਿ ਸੁਆਜ ਹੁਨਹਿ ਧਾ

ਪੀ॥ ਘੇਟ ਪਸਾਰ ਦੀ ਯੋਜਿਤ ਹੀ ਤਿਤ ਰੈ ਅਹਿ ਭੂਖ ਕਿਤੀ ਅਕਥਾ
 ਪੀ॥ ਵੇਰਨ ਛੋਰ ਕਛੂ ਨਹਿ ਆਵਤ ਮੇਬਹੁ ਤਿਭੁ ਬਿਧਿ ਮ
 ਪੀ॥ ਦਿਖਤ ਦੇਹਿ ਕੁਯੋ ਸਭੁ ਜੀਰਨ ਤੂ ਤਿਤੋ ਨੈਤੁ ਮ ਆਹਿ ਅਦ
 ਆਪੀ॥ ਸਿਦਰ ਤੇਹਿ ਸਦਾ ਸਮਝਾਵਤ ਹੇਤਿ ਜਨ ਅਜਹੁ ਨਹਿ
 ਧਾਪੀ॥ ੭ ਹੇਤਿ ਜਨ ਅਜਹੁ ਨ ਅਪਾਨੀ॥ ਤੀਨਹੁ ਲੋਕ ਅ
 ਹਾਰ ਕੀਐ ਫੇਰਿ ਸਾਹਿ ਸਮੁਦ੍ਰਾਪੀ ਯੋਸ ਬਪਨੀ॥ ਐਰਜਹੁ
 ਤਹੁ ਤਕਤ ਰੇਲਤ ਕਾਂਢੁ ਆਖਤੁ ਰਾਵਤ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਦੰਤ ਦਿਖਾ

ਵਤਨੀਭੁਹ ਲਾਵਤਯਾਹੀਭੈਮੇਯਹਿਰਾਇਨਜਾਨੀ। ਸੁੰਦ
 ਰਖਤੁਭੁਏਕਿਤਨੇਦਿਨਹੇਤ੍ਰਿਸ਼੍ਰਾਅਜਹੁੰਨਅਘਾਨੀ॥੮॥ ਹੇ
 ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਕਹੁੰਛੇਹਨਤੋਰੋ। ਘਾਵਪਤਾਲਪਰੈਗਏਨੀਕਸਿਯੀ
 ਸਗਯੇਅਸਮਾਨਅਘੋਰੋ। ਹਾਥਦਸੇਦਿਸਕੋਪਸਰੋਪਾਨ
 ਪੇਟਭਰੈਨਸਮੁੰਦ੍ਰਸੁਮੇਰੋ। ਤਨਹੁਲੋਕਕਲੀਏਮੁਖਿਭੀਤਰ
 ਅੰਖਹੁਕਾਨਬੀਧੇਚਹੁਫੇਰੋ। ਸੁੰਦਰਦੇਹਿਧਰੇਅਤਿਦੀਰ
 ਘਹੇਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਕਹੁੰਛੇਹਨਤੋਰੋ॥੯॥ ਹੇਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾਅਬਤੋਕਰ

ਤੇਖਾ । ਬਾਦਿਬ੍ਰਿਥਾਭੁਟਕੈਨਿਸਥਾਸੁਰਦੁਰਕੀਏਕਬਹੁਨ
 ਹਿਥੋਖਾ । ਤੂੰਹਰਿਅਰਨਿਪਾਪਨਿਕੋਢਨਿਸਾਚਕਹੁਮਤਿਮਾ
 ਨਹਿਰੋਖਾ । ਤੇਹਿਮਿਲੇਤਬਡੈਭਾਯੋਬਧਨਤੂੰਮਹਿਹੈਤਬਹੀ
 ਰੋਇਮੋਖਾ । ਸਿਦਰਐਰਕਹਾਕਹੀਐਤੁਹਿਹੋਤ੍ਰਿਸਨਅਬਤੋ
 ਕਰਤੋਖਾ । ੧੦ । ਹੋਤ੍ਰਿਸਨਅਬਤੂੰਮਤਿਤੋਲੈ । ਕਿਉਜਗ
 ਮਾਹਿਛਿਰੈਝਖਿਮਾਰਤਿਸ੍ਵਾਰਥਕੋਨਪਹੀਜਿਹਿਜੇਲੈ । ਜਿ
 ਉਹਰਿਹਾਰਗਉਨਹਿਮੰਨਤਦੁਪਦੁਹਐਕਛੁਸੋਪਨਿਛਲੈ

ਤੂੰ ਆਤਿ ਚਿਹਲ ਹਾਥ ਨ ਆਵਤੁ ਨੀਕ ਸਜਾਇ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਬੇ
 ਲੈ। ਸ੍ਰਿ ਦਰਤੇ ਹਿ ਕਹੈ ਬਰਕੇਤ ਕਹੈ ਤਿਸ ਨ ਅਬ ਤੂੰ ਆਤਿ ਰੁਲੈ
 ੧੧ ਹੇਤਿ ਸਨਾ ਕਹੈ ਕੈਤੁ ਹਿ ਥਾ ਕਹੈ। ਤੈ ਕਉ ਕਲਪ ਗੀ ਨਹਿ
 ਏਕ ਹੁ ਬੇਲਤ ਬੇਲਤੁ ਪੇਟਹੀ ਪਾ ਕਹੈ। ਹੁ ਕਉ ਬਾਤ ਬਨਾਇ ਕ
 ਹੁ ਸਬ ਤੈਤ ਬਪੀ ਸਤ ਹੀ ਸਬ ਫਾ ਕਹੈ। ਕੇਤ ਕਦਿ ਦਸਤੁ ਏਪ
 ਗੋਪਤੁ ਤੈ ਅਬਿ ਆਗੈ ਹਿ ਕੋਰ ਬਹਾ ਕਹੈ। ਸ੍ਰਿ ਦਰ ਸੀਖ ਗਈ
 ਸਬ ਹੀ ਚਲਹੈ ਤਿਸ ਨਾ ਕਹੈ ਕੈਤੁ ਹਥਾ ਕਹੈ। ੧੨ ਹੇਤਿ ਸ

ਨਤੁਹਿਨੈਕੁਨਲਾਜਾ ਤੁਹੀਕੁਮਾਇਪਰਦੇਸਪਰਵਤ
 ਬੁਰਤਜਾਇਸਮੁੰਦਜਹਾਜਾ ਤੁਹੀਕੁਮਾਇਪਰਚਫਵਤ
 ਬਾਦਿਬਿਥਾਮਰਿਜਾਇਅਕਾਜਾ ਤੇਸਬਲੋਕਨਚਾਇ
 ਭਲੀਬਿਧਿਭੁੰਡਿਕੀਏਸਬਰਿਕਰੁਰਾਜਾ ਸੁੰਦਰਤੇਹਿਦੁਖ
 ਇਕਹੋਅਬਹੋਤਿਸਨਾਤੇਹਿਨੈਕੁਨਲਾਜਾ ੧੩ ਤਿਸਨਕੋਅੰ
 ਗਸਿਪੁਰਣਾ ੫ ॥ ੧੦੯ ਅਪੀਰਜਓਰਹਨਕੋਅੰਗਾ ॥ ਇੰਦ
 ਵਛੰਦਾ ॥ ਘਾਂਵਦੀਏਚਲਨੈਫਿਰਨੈਕਹੁਹਾਥਦੀਏਹਰਿਕ੍ਰਿ

ਤਕਰਾਯੋ ਕਾਂਨ ਦੀ ਏਸੁ ਨੀ ਏਹ ਰਿਕੋਜ ਸੁਨੈ ਨ ਦੀ ਏਤਿ ਨਿ
 ਮਾਂਗ ਦਿਖਾਯੋ ਨਾਕ ਦੀਯੋ ਮੁਖ ਸੋਭਤ ਤਾਕ ਰਿਜੀਭੁ ਦਈ
 ਹਰਿਕੋ ਗੁਨ ਗਾਯੋ ਸੁਦਰਸਾਜ ਦੀਯੋ ਪਰਮੇਸਰ ਪੇਟ ਦੀ
 ਯੋ ਪਰਪਾਪ ਲਗਾਯੋ ॥੧॥ ਕੁਪ ਭਰੈ ਅਰਬਾਇ ਭਰੈ ਪੁਨਿ
 ਤਾਲ ਭਰੈ ਬਰਖਾਰਿ ਤੁਤੀਨੋ ਕੋਠੀ ਭਰੈ ਘਟਿ ਮਾਟ ਭਰੈ ਘਰਿ
 ਹਾਟ ਭਰੈ ਸਬ ਹੀ ਭਰ ਲੀਨੋ ਖਦਕ ਖਾਸ ਬੁਖਾ ਭਰੈ ਪੁਰ ਪੇ
 ਰ ਭਰੈ ਨ ਬਡੇ ਦਰ ਦੀਨੋ ਸੁਦਰ ਗੰਤੋ ਹੀ ਗੰਤੋ ਰਹੈ ਅਧਿਕੁ ਨ

ਖਡਾ ਪਗੇ ਸਰਦੀ ਨੇ ॥ ਰਾਮ ਨਹ ਰਛੀ ਦਾ ਕਿਧੈ ਪੇਟ ਚੁ
 ਲਾ ਕਿਧੈ ਕੁਠੀ ਕਿਧੈ ਭਾਰ ਆਹਿ ਜੇ ਈ ਕਛੁ ਝੇ ਕੀਏ
 ਸੁਸਬ ਜਗਤ ਹੈ ॥ ਕਿਧੈ ਪੇਟ ਬਲਿ ਕਿਧੈ ਬਾਂਬੀ ਕਿਧੈ ਸਾ
 ਗਰ ਹੈ ਜਿਤੋ ਜਲ ਪੈ ਤਿਤੋ ਸਕਲ ਸਮਾਤੁ ਹੈ ॥ ਕਿਧੈ ਪੇਟ ਹੈ
 ਤ ਕਿਧੈ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਗਛੁ ਸਹੈ ਖਾਂਵ ਖਾਂਵ ਕਰੈ ਕਹੂੰ ਨ ਕੁਨਾ
 ਆਤੁ ਹੈ ॥ ਸਿਰ ਕਰਤ ਪੁਰੁ ਕੋ ਨ ਪਾਪ ਲਾਯੇ ਪੇਟ ਜਬ ਤੈ ਜ
 ਨਾਮ ਭਯੋ ਤੁਬ ਹੀ ਕੀਖਾਤੁ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਬਿਗੁ ਹੁਤੋ ਬਿਗੁ ਕਰਤ

ਅਤਿਬਾਰਬਾਰਤਨੁਪਨਤਨਿਕਬਹੁਆਪਾਯੋਹੈਧਰਨ
 ਭਰਨਕਯੋਹੀਪਾਇਯੋਈਕਰਤਨਿਤਸਹੀਰਹਿਰਾਇਮੇਤੋ
 ਕਛੁਵਨੁਖਯੋਹੈਦੇਹਦੇਹਕਹਤਹੀਕਹਤੁਜਨਮਬੀਤ
 ਯੋਪਾਭੂਪਿਤ੍ਰਿਕਸੈਨਿਸਦਿਨਲਲਚਯੋਹੈਪੁਦਗਲਿ
 ਗਿਲਤਗਿਲਤਨਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇਸੁਦਰਕਹਤਬਪੁਕਿਨ
 ਪਾਪਲਾਯੋਹੈ॥੪॥ ਏਕਪੇਟਕਾਜਏਕਏਕਕੋਅਪੀਨਹੈ॥
 ਪਾਜੀਪੇਟਕਾਜਕੋਤਵਾਲਕੋਅਪੀਨਹੈਤਕੋਟਵਾਲਸੁਤਿ

ਸਿਕਦਰਅਗੋਲੀਨਹੈ॥ ਸਿਕਦਰਦਿਵਨਕੋਪੀਛੇ
ਲਾਗਯੋਰੁਲੈਪੁਨਿਦੀਵਨਿਹੁਜਾਇਪਾਤਿਸਾਹੁਅਗੋਲੀ
ਨਹੈ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁਕਹੈਯਾਖੁਦਾਇਮੁਖੈਐਰਦੇਹਪੇਟਹੀਪ
ਸਾਰਨਹਿਪੇਟਬਸਕੀਨਹੈ॥ ਸਿਕਦਰਕਹਤਪੁਰੁਕੇਹੁਨਭ
ਰੈਪੇਟਿਏਕਪੇਟਕਾਜਏਕਏਕਕੋਅਧੀਨਹੈ॥ ਪਾਤਿਤੋਪੁਰੁ
ਦੀਯੋਪੇਟਜਗਤਨਚਾਯੋਜਿਨਪੇਟਹੀਕੇਲੀਏਅਰਿਘ
ਵਾਗਫਿਕੀਹੈ॥ ਪਟਿਹੀਕੇਲੀਏਹਾਥਜੇਹਿਅਗੋਲੀਏ

੪੬
 ਗਇਜੇਈਜੇਈਕਹਯੋਸੇਈਸੇਈਓਨਕਕੋਹੋ।ਪੇਟਹੀ
 ਕੈਲੀਏਜਾਇਰਨਮਾਹਿਰਏਹੋਤਕਾਦਿਕੈਕਰਵਰਸਨ
 ਮੁਖਿਹੋਇਮਕੋਹੋ।ਸੁਦਰਕਹਤਇਨਪੇਟਸਬਕੀਏਭਾਂਡ
 ਐਰਗੈਲਛੂਟੀਪਰਪੇਟਗੈਲਪਕੋਹੋ।੬।ਪੇਟਸੇਨਬ
 ਲੀਜਕੈਆਗੈਸਬਹਰਚਲੈਗਵਅਰੁਰੇਕਏਕਪੇਟਸੀਤ
 ਲੀਏਹੈ।ਕੋਓਬਾਂਘਮਰਤਬਿਦਾਰਤਹੈਕੁਜਰਕੈਐਸੇਸੁਰ
 ਬੀਰਪੇਟਕਾਜਪਾਣਦੀਯੇਹੈ।ਜੇਤਮੰਤ੍ਰਸਾਧਤਅਰਧਤ

ਮਸਾਨਜਾਇਪੋਟਿਆਗੈਰੁਤਨਿਰਰਮੇਸੇਹੀਯੇਹੈ॥
 ਦੇਵਤਾਅਸੁਰਬੁਤਪ੍ਰੇਤਤੀਨੋਲੋਕਪੁਨਿਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤਪੁਤ
 ਪੇਟਜੇਰਕੀਯੇਹੈ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਤੁਹੀਉਠਤਿਜਬਪੇਟਹੀਕੀਚਿਤ
 ਤਬਸਬਕੋਊਜਾਤਾਪਾਪਨੇਅਹਰਕੋਕੋਊਅੰਨਖਾ
 ਇਪੁਨਿਅਮਿਖਬੁਧਤਕੋਊਪਾਸਚਰਤਚਰਤਕੋਊਦਾਰ
 ਕੋਕੋਊਮੇਤੀਫਲਕੋਊਬਾਸਰਸਪੇਪਨਕੋਊਪੰਨਪੀਵਤ
 ਭਰਤਪੇਟਭਾਰਕੋ॥ ਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤਪੁਤਪੇਟਹੀਕੁਰਆਇ

ਸਬਪੇਟਤਮਦੀਯੈਹੈਜਗਤਹੋਨਿਖੁਵਾਰੋਕੀ ॥੧੬੮॥
 ਵਛੇਦਾ ਪੇਟਸੋਐਰਨਹੀਕੋਊਪਾਪੀ ॥ ਪੇਟਹੀਕਾ
 ਰਨਜੀਵਹਤੋਬਹੁਪੇਟਹਿਆਸਭਖੇਅਰੁਸੁਰਾਪੀ ॥ ਪੇਟ
 ਹੀਲੈਕਹਿਚੇਹੀਕਰਾਵਤਿਪੇਟਹੀਕੋਗਠਹੀਗਹਿਕਾਪੀ
 ॥ ਪੇਟਹਿਪਾਸਗਰੇਮਹਿਡਾਗਤਿਪੇਟਹਿਡਾਰਤਕੁਪਹੁ
 ਬਾਪੀ ॥ ਸੁੰਦਰਕਾਹੇਕੁਪੇਟਦੀਯੈਪੁਰੁਪੇਟਸੋਐਰਨਹੀ
 ਕੋਊਪਾਪੀ ॥੧੬੯॥ ਐਰਨਕੋਪੁਰੁਪੇਟਦੀਏਤੁਮਤੋਤੋਤੋਪੇਟ

ਕਹਿਨਹਿਦੀਸੀ॥ਏਭਟਕਾਇਦੀਏਦਸਹੁਦਿਸਕੇਊਕ
ਰਾਂਧਤਕੇਊਕਪੀਸੀ॥ਪੇਟਹੀਕਾਹਣਨਾਚਤਹੈਸਬਜੇ
ਘਰਹੀਘਰਿਨਾਚਤਕੀਸੀ॥ਸੁੰਦਰਾਅੰਪਹੁਖਾਂਹੁਨਪੀ
ਵਹੁਕੋਨਕਹੀਇਨਹੁਪਰਿਗਸੀ॥੧੦॥ਅਨਹਰਛਿਦਾ।
ਪੇਟਨਹੁਤੋਤੋਪਭੁਬੈਠਿਹਮਾਰਹੁਤੋ॥ਕਾਹੈਕੁਕਾਹੁਕੈਆ
ਬੈਜਾਇਕੈਆਪੀਨਹੋਇਦੀਨਦੀਨਬਚਨਉਚਾਰਮੁਖਕ
ਹਿਤੋ॥ਜਿਨਕੈਤੋਮਦਅਰਕਰਬਗੁਮੰਨਅਤਿਤਿਨਕੋਕ

ਰੋਹਬੈਨਿਕਬਹੁੰਨਸਾਹਿਤੇ। ਤੁਮ੍ਹਾਰਹੀਰੁਜਨਸਿਆਧਿਕ
 ਲੈਲੀਨਅਤਿਸਕਲਕੋਤਿਆਗਿਕੈਇਕੇਤੁਜਾਇਗਹ
 ਤੇ। ਸਿਦਰਕਹਤੁਅਹਤੁਮਹੀਲਗਾਯੋਪਾਪਪੇਟਨਹੁਤੋ
 ਪਤੁਬੈਠਹਮਹਤੋ। ੧੧। ਪੇਟਹੀਬਸਿਪ੍ਰਭੁਸਕਲਜਹ
 ਨਹੈ। ਪੇਟਹੀਕੈਬਸਿਰਕਪੇਟਹੀਕੈਬਸਿਰਾਦਪੇਟਹੀਕੈ
 ਬਸਿਐਰਖੰਨਸੁਲਤਨਹੈ। ਪੇਟਹੀਕੈਬਸਿਜੇਗੀਜੇਗ
 ਮਸਿਨਾਸੀਸੇਖਪੇਟਹੀਕੈਬਸਿਬਲਿਬਾਸੀਖਤੁਪੰਨ

ਹੈ॥ ਪੇਟਹੀ ਕੇ ਬਸਿ ਰਿਖ ਮੁਨਿ ਤੁਪ ਧਾਗੀ ਸਬ ਪੇਟਹੀ ਕੇ
 ਬਸਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਜਨ ਹੈ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤੁ ਨਹਿ ਕਹੁ
 ਕੇ ਗੁਮਾਨ ਰਹੈ ਪੇਟਹੀ ਕੇ ਬਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਕ ਲਜ ਹਾਂਨ॥ ੧
 ੨ ਅਧੀਰ ਜਉ ਰਹਨੇ ਕੋ ਅੰਗ ਸੀ ਪੁਰਣਾ॥ ੬॥ ੧੨੩ ਬਿ
 ਸ੍ਵਾਸ ਕੋ ਅੰਗਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਵਛਿਦਾ ਹੋਹਿ ਨਿਚਿਤ ਕਰੈ ਮਾਤਿ
 ਤਹਿ ਉਚਦਈ ਸੇਈ ਚਿਤ ਕਰੈ ਗੋ॥ ਪਵਪ ਸਾਧ ਪਕੈ ਕਿਨ
 ਸੇਵਤੁ ਪੇਟਹੀ ਸੇਈ ਪੇਟ ਭੁਰੈ ਗੋ॥ ਜੀਵ ਸਿਤੇ ਜਲ ਕੇ ਬ

ਲਕੇ ਪੁਨਿ ਪਾਂਹ ਨਿਮੇ ਪਹੁ ਚਾਇ ਪਰੈ ਗੋ ॥ ਭੂਖ ਹਿ ਭੂਖ ਪੁ
 ਕਾਰਤ ਹੋਨ ਰਸੁ ਦਰਤੁ ਕਹਿ ਭੂਖ ਮਰੈ ਗੋ ॥ ੧ ॥ ਧੀਰਜ ਧ
 ਰ ਬਿਚਾਰ ਨਿਰੰਤਰ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਸੁਤੇ ਆਪ ਹੀ ਐ ਹੋ ॥
 ਜੇ ਤਕ ਭੂਖ ਲਗੀ ਘਟਿ ਪਾਣ ਹਿ ਤੇ ਤਕਤੁ ਅਨ ਆਸ ਹਿ
 ਪੈ ਹੋ ॥ ਜਿ ਮਨਿ ਮੇਝਿ ਸਨਾ ਕਰਿ ਧਾਵਤ ਤੇ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਨ ਖਾ
 ਤ ਅਪੈ ਹੋ ॥ ਸ੍ਰਿ ਦਰਤੁ ਮਤਿ ਜੋ ਰਿਕਰੈ ਕਛੁ ਚਰਦਈ ਜੋਈ
 ਦੁਨੁ ਦੁਇ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਲੋਕ ਨ ਧੀਰਜ ਧਾਰਤ ਹੋਨ ਰਾਤ ਰਹੈ

ਦਸੇਦਿਸਧਾਵੈ। ਜੋਪਸੁਖੇਚਤੁਕਾਵਤੁਬੰਧਨਜੇਲਗ
 ਨੀਰਮਾਵੈਹੀਆਵੈ। ਜਨਤਨਹਿਮਹਾਮਤਿਮੂਰਖਜਾ
 ਘਰਿਦੁਰਧਨੀਪਹੁਚਾਵੈ। ਸ੍ਰੀਦਰਆਪਕੀਯੋਗਾਢਿਭੁ ०
 ਜਨਸੇਭਰਹੈਮਤਿਸੋਚਉਪਾਵੈ। ੩। ਭੁੰਜਨਆਪਗਾਦ
 ਯੋਜਿਨਿਤੋਭਰਿਹੈਭਰਿਹੈਭਰਿਹੈਜੂ। ਗਾਵਤਪੈਤਿਨਕੇ
 ਗੁਨਕੇਢਰਿਹੈਢਰਿਹੈਢਰਿਹੈਢਰਿਹੈਜੂ।

ਸ੍ਰੀਦਰ

ਦਾਸ ਸਹਾਇ ਸਹੀ ਕਰਿ ਹੈਂ ਕਰਿ ਹੈਂ ਕਰਿ ਹੈਂ ਕਰਿ ਹੈਂ ਜੁ
 ੪ ਕਾਹੇ ਕੁਦੋਰਤ ਹੈ ਦਸੁ ਦਿਸਤੁ ਨਹ ਦੇਖਿ ਕੀਯੋਹ
 ਰਿਜੁ ਕੋ। ਬੈਠਿ ਰਹੈ ਦੁਹ ਕੇ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਉਘਾਰ ਕੇ ਦਾਂਤਿ
 ਖਵਾਇ ਹੈ ਦੁਕੋ। ਗਰਭੁ ਥਕੈ ਪਤਿ ਪਾਲਕ ਗੀਸਿ ਨਹੇ
 ਇਰਯੋਤ ਬਤੁ ਜਨ ਮੁਕੋ। ਸੁੰਦਰ ਕਿਉ ਬਿਲਲਾਤਾ ਫਿਰੈ
 ਅਬਿਰਾਖ ਰਿਦੈ ਬਿਸੁਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ। ੫ ਜਾਦਿ ਨ ਤੈ ਗਰ
 ਬਾਸਤੁ ਜਯੋ ਮਾਹਿ ਮਹਾਰਿ ਲੀਯੋਤ ਬਹੀ ਕੋ। ਖਾਤ

ਗਿਆਤ ਭੁਏ ਇਤਨੇ ਦਿਨ ਜਲ ਤਨ ਹਿਨ ਭੁਛ ਕਹੀ ਕੋ
 ਦੋਰ ਤਧਾ ਵਤ ਪੇਟ ਦਿਖਾਵਤੁ ਸਰ ਕੀਟ ਸਦਾ ਅੰਨ
 ਹੀ ਕੋ ਸੁੰਦਰ ਕਿਉ ਬਿਸਵਾਸ ਨ ਰਾਖ ਤਿਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਭੁਰੇ
 ਸਬ ਹੀ ਕੋ ॥ ੬ ॥ ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਜੇ ਜਲ ਕੇ ਚਰ ਦੇਤੁ ਅਹਾਰ ਚ
 ਰਾਚ ਰਪੇ ਖੇ ॥ ਵੈਹਰਿ ਜੂਸ ਬਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਤ ਜੇ ਜਿਹ ਭਾਂਤਿ
 ਤਿਸੀ ਬਿਧਿ ਤੇ ਖੇ ॥ ਤਿਅ ਬਾਕਿ ਜੋ ਬਿਸਵਾਸ ਨ ਰਾਖ ਤੁਭੂ
 ਤੈ ਕਤਿ ਧੋਖਾ ਹਿਧੋ ਖੇ ॥ ਤੇਹਿ ਤਹਾਂ ਪਹੁਚਾਇ ਰਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁੰਦਰ ਬੈ

ਠਿਰਹੈ ਕਿਨਿ ਵੇਖੈ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਹਰ ਛੈਦਾ ਕਾਹੇ ਕੂਬ ਘੂਰਾ ਭੁਝੇ
 ਠਿਰਿਤ ਅਗ ਅਨੀ ਨਰਤੇ ਰੋਤੋ ਰਿਜ ਕੁਤੇ ਰੇਘ ਰਿਬੈ ਠੇ ਆਇ
 ਹੈ ॥ ਭਾਵੈ ਤੂੰ ਸੁ ਮੇਰ ਜਾਹਿ ਭਾਵੈ ਜਾਹਿ ਮਾਰੂ ਦੇ ਸਜਿ ਤਨੈ ਕਰੁ ਗਲਿ
 ਖੋਤਿ ਤਨੈ ਹੀ ਪਾਇ ਹੈ ॥ ਕੂਪ ਅੰਤਿ ਭਰ ਭਾਵੈ ਸਾਗਰ ਕੈ ਤੀਰ ਭਰ
 ਜਿ ਤਨੈ ਕਰੁ ਰੋਨੀ ਰਤਿ ਤਨੈ ਸਾਇ ਹੈ ॥ ਭਾਹੀ ਹੈ ਸੀ ਤੇਖ ਕਰਿ ਸੁੰਦ
 ਰ ਵਿਸਵਾਸ ਧਰਿ ਜਿਨ ਤੇਰ ਚਮੈ ਹੈ ਪਾਇ ਸੇਈ ਅਮਰਾਇ ਹੈ ॥
 ੮ ॥ ਕਾਹੇ ਕੋ ਠਿਰਤੁ ਨ ਰਦੀ ਨ ਕੁਯੋ ਪਰਾਪਰ ਦੇਖੀ ਅਤ ਤੇਰੋ ਤੋ ਅਹ ॥

ਰਏਕਸੇਰਹੈ। ਜਕੋਦੇਹਿਸਾਗਹਮੇਸੁਨਯੋਸਤਿਜੇਜਨ
 ਕੋਤਹੁਕੋਤੋਦੇਬੁਧਕੁਆਮੇਨਹਿਫੇਰਹੈ। ਭੂਬੋਕੋਊਰਹਤੁਨਜ
 ਨੀਏਜਗਤਿਮਾਂਹਿਕਾਰੀਅਰੁਕੁਜਗਸਬਨਿਹੀਕੋਦੇਰਹੈ।
 ਐਦਰਕਹਤੁਤ੍ਵਿਸਦਾਸਕਯੋਨਰਾਖੇਜਠਿਬਾਰਬਾਰਸਮਸਤਾ
 ਇਕਹੋਕੋਤੀਬੇਰਹੈ। ਿਤੇਰੈਤ੍ਵਅਧੀਰਜਤੁਆਗਲੀਹੀ
 ਚਿਤਕਰੈਅਜਤ੍ਵਭੁਕਯੋਹੈਪੇਟਕਾਲਕੈਸਹਿਐ। ਭੂਬੋਈਪੁ
 ਕਾਰੈਅਰੁਦਿਨਓਠਿਖਤ੍ਵਜਾਇਅਤਿਹੀਅਗਮਾਨੀਜਾਕੀ

ਮਤਿਗਈਖੋਇਹੈ। ਤੁਕੈਨਹਿਜਾਨੈਸਠਿਜਾਕੈਨਾਮੁਬਿਸ੍ਵ
 ਰਜਹਾਂਤੁਹਾਂਪ੍ਰਗਟਿਸਬਨਿਦੇਤਸੇਇਹੈ। ਸ੍ਰੀਦਰਕਹਤਤੇ
 ਹਿਵਕੈਤੋਤੁਰੈਸੇਨਾਹਿਏਕਬਿਸ੍ਵਾਸਬਿਨਯਾਂਹੀਕੁੰਤਿਰੋਇ
 ਹੈ। ੧੦। ਦੇਖਧੀਸਕਲਾਬਿਸ੍ਵਰਤਤੁਰਨਹਾਰਉਚਕੈਸਮ ॥
 ਨਚੂਨਸਬਹੀਕੈਦੇਤੁਹੈ। ਕੀਟਪਸੁਪਖੀਅਜਗਰਮੰਛ
 ਕੰਛਪੁਨਿਉਨਕੈਨਸੇਦਾਕੈਉਨਤੇਕਛੁਖੇਤੁਹੈ। ਘੇਟਹੀਕੈਕਾ
 ਜਗਤਿਦਿਨਭ੍ਰਮਤਸਠਮੇਤੁਜਾਨੈਨੀਕੈਕਰਿਤੁਤੇਕੈਉਪ੍ਰ

ਤੁਹੈ। ਅਨੁਖਸਰੀਰਪਾਇਕਰਤਹੈਹਾਇਹਾਇਸ੍ਰਿਦਰਕ
 ਹਤਨਰਤੇਰੇਸਿਰਿਰੇਤੁਹੈ। ੧੧। ਤੂਤੋਭਯੋਬਵਰੋਓਤਾਦ
 ਰੋਫਿਰਤਅਤਿਪ੍ਰਭੁਕੋਬਿਸ੍ਵਾਸਗਾਹਿਕਾਹੇਨਰਹਤੁਹੈ।
 ਤੇਰੋਤੋਰਿਜਕੁਹੈਸੁਆਇਹੈਜਹਜਮਾਹਿਯੋਹੀਚਿਤਾ
 ਕਾਰਿਕਰਿਦੇਹਕੋਦਹਤੁਹੈ। ਜਿਨਯਹਿਨਖਸਿਖਸਾਜ
 ਸਾਜਿਕੈਸਵਾਕੈਤੋਹਿਅਪਨੇਕੀਏਕੀਵਹਿਲਾਜਕੈਬ
 ਹਤੁਹੈ। ਕਾਹੇਕੈਅਗਿਆਨੀਕਛੁਸੇਚਿਅਨਿਆਹਿਕਰੈਭੂ

ਥੋਤੁ ਕਦੀ ਨ ਰਹੈ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤੁ ਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਜਗਤ ਮੇ ਆਇਕੋ
 ਬਿਸਾਕ ਮੇ ਹੈ ਜਗਤ ਪਤਿ ਜਗਤ ਕੀ ਯੋ ਹੈ ਸੋਈ ਜਗਤ ਭ
 ਰੁ ਹੈ ॥ ਤੇਰੈ ਚੇਤਾ ਨਿਸਦਿਨ ਆਰਹੀ ਪਰੀ ਹੈ ਆਇ ਉਦਮ
 ਅਨੇ ਕਭਾਂ ਤਿਭਾਂ ਤਿਕੇ ਕਹਤੁ ਹੈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਜਾਇਕੇ ਕਮਾ
 ਇਕ ਰਿਣਮਾਇਕ ਛੁਨੈ ਕਨ ਅਗਮਾ ਨੀ ਨ ਰਹੀ ਰਜਧਰਤੁ
 ਹੈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤੁ ਏਕ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਬਿਨ ਬਾਦ ਕੇ ਬਿਥਰੀ
 ਸਠ ਪਚਿਕੈ ਮਰਤੁ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ਕੇ ਅੰਗ ਸੰਪੂਰਣ ॥

੧੩੪ ਦੇਹਮਲੀਨਤਾਗਰਬਪੁਰਾਰੋਕਅਗੁਮਨ
 ਹਰਛੰਦਾ ਦੇਹਤੋਮਲੀਨਅਤਿਬਹੁਤੁਬਿਕਾਰਭੁਗਤ
 ਹੁਮਾਂਹਿਜਰਾਬਿਆਪਸਬਦੁਖਾਂਰਾਸੀਹੈ। ਕਬਹੂੰਕਪੋਟ
 ਪੀਰਕਬਹੂੰਕਸਿਰਵਾਹਿਕਬਹੂੰਕਆਖਕਾਂਨਮੁਖਮੇਬਿ
 ਥਾਸੀਹੈ। ਐਰਉਅਨੇਕੋਰਗਨਖਸਿਖਪੁਰਰਹੈਕਬਹੂੰਕ
 ਸੁਵਾਸਚਏਕਬਹੂੰਕਖਾਂਸੀਹੈ। ਐਸੋਯਾਸਰੀਰਤੁਹਿਆਪ
 ਨੈਕੈਮਨਤੁਹੈਸੁਦਰਕਹਤੁਯਾਮੈਕੋਨਸੁਖਥਾਸੀਹੈ॥੧॥

ਜਾਂਸਗੀਗਮਾਂਹਿਤੂਅਨੇਕਸੁਖਮਨਰਹੈਤਾਂਹਿਤੂਬਿਚਾਰ
 ਯਮੈਕੋਊਨਬਾਤਤੁਲੀਹੈ। ਅੰਦਮੰਜਮਾਸਰਗਰਗਨਿਮ ।
 ਹਿਰਕਤਪੇਟਹੀਪਟਾਗੀਸੀਮੈਂਡੋਰਠੇਰਮਲੀਹੈ। ਹਾਡਨਸੀ
 ਮੁਖਤੁਕੋਹਾਂਤੁਹੀਕੇਨੈਨਨਕਹਾਥਪਵੇਸੋਊਸਬਹਾਡਹੀਕੇ
 ਨਲੀਹੈ। ਸ੍ਰੀਦਰਕਹਤਯਾਹਿਦੇਹਿਜਿਨਿਭੂਲੋਕੋਇਭੀਤਰ
 ਭੰਗਾਰਗੁਗੀਊਪਰਤੇਕਲੀਹੈ। ੨ ॥ ਏਦਵਛੰਦਾ। ਹਾਂਡਕੇ
 ਪਿਜਿਰਚਮਮਦਯੋਸਬਮਾਹਿਤੁਕੋਮਲਮੁੜਬਿਕਾਰਾ

ਭੁਕਰਲਾਰਪਰੈਮੁਖਤੈਪੁਨਿਬਾਪਬਹੈਸਥਾਓਰਹੁੰਦੁ
 ਰਾਮਾਸਕੀਜੀਰੁਤੈਖਾਇਸਥੈਕਿਛੁਤਹਿਤੈਤਕੈਹੈਕੋਨ
 ਬਿਚਾਰਾਐਸੇਸਗੀਰਮੇਪੈਸਕੈਜੁਦਰਕੇਸੇਕੈਕੀਜੀ
 ਐਸੁਚਅਚਾਰਾ॥੩॥ਕਾਹੈਕੋਤੂੰਨਰਚਾਲਤਦੇਢੇ॥ਭੁਕਰ
 ਲਾਰੁਕੈਮੁਖਦੀਜਤਿਅੰਖਮੇਗੀਜਰਨਕਮੇਸੇਢੇ॥
 ਐਰਹੁੰਦੁਰਮਲੀਨਰਹੈਅਤਿਹੰਰਕੇਮਾਸਕੇਭੀਤਰਬੇਢੇ
 ਐਸੇਸਗੀਰਮੇਬਾਸਕੀਯੋਤਬਏਕਸੇਦੀਸਤਬਾਮਣਢੇਢੇ॥

ਸ੍ਰੀਦਰਗਰਬ ਕਹਾਇ ਤਨੇ ਪਰ ਕਹੇ ਕੋਤੂ ਨਰਚਾਲਤ ਦੇ
 ੪ ਆਪ ਨੀਆ ਦਿਬਿਚਾਰਤ ਨਹੀ। ਸਾਂਦਿਨਗਰੁ ਸੀ
 ਜੇਗੁਰੁਯੋਤਬਤਾਇਨ ਬੁੰਦਛੀਆਤੀਤੀਤਾਹੀ। ਦ੍ਰਾਦਸਮਾ
 ਸਅਧੋਮੁਖੁਲਤਬੁਰਹਯੋਪਨਿਵਾਰਸਮਾਂਹੀ। ਤਾਰਜ
 ਥੀਰਜ ਕੀਯਹਿਦੇਹਿ ਸੁਤੂਅਬਿਚਾਲਤਨਿਰਤਛਾਂਹੀ।
 ਸ੍ਰੀਦਰਗਰਬਗੁਮਾਨਕਹਾਂਸਠਆਪਨੀਆਦਿਬਿਚਾਰ
 ਤਨਹੀ। ੫ ਦੇਹਮਣੀਨਤਾਰਬਪ੍ਰਹਾਰਕੋਅੰਗਸਪੁਰ

ਣਾ। ੧੩ ਦਿਨਾਗੀ ਨਿੰਦੇ ਕੇ ਅੰਗ। ਅਨਹਰਛਿਦਾ ਕਾ
 ਮਨੀ ਕੋ ਦੇਹ ਮਨੇ ਕਹੀ ਏ ਸਘਨ ਬਨ ਉਹ ਕੋ ਉਜਾਇ ਸੁਤੇ
 ਭੂਲ ਕੈ ਪਰਤੁ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਜਰ ਹੈਂਗਾ ਤਿਕ ਵਿਕੇ ਹਰ ਕੋ ਭੁਖਾਂ ਜਾਂ ਮੇ
 ਬੇਨੀ ਕਾਲ ਨਾਗਾਨੀ ਉਛਨੇ ਕੋ ਪਰਤੁ ਹੈ। ਕੁਚੈ ਪਹਾਰਜ
 ਹਾਂ ਕਾਂ ਮਚੋਰ ਬਸੈ ਤਹਾਂ ਸਾਂਧਿ ਕੋ ਕਟਛ ਬਨ ਪੁਨੇ ਕੋ ਹਰਤੁ
 ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਦਰਕ ਹਤ ਏ ਕਐ ਰਤਰ ਅਤਿ ਤਮੇ ਰਾਛ ਸਬਦਨ
 ਥਾਂ ਉਖਾਂ ਉਹੀ ਕਰਤੁ ਹੈ। ੧। ਬਿਖਰੀ ਕੀ ਭੂਮਾਂ ਹਿ ਬਿਖਰੇ

ਅਕੁਰਤੁ ਏਨਾ ਗੀਬਿਖ ਬੇਲ ਚਢੀ ਨਖ ਸਿਖ ਦੇਖੀਏ ॥ ਬਿ
 ਖਹੀ ਕੇ ਸਾਰ ਮੂਲ ਬਿਖਹੀ ਕੇ ਡਾਲ ਪਾਤ ਬਿਖਹੀ ਕੇ ਫੂਲ ਫ
 ਲ ਲਾਗੇ ਜੁ ਬਿਸੇਖੀਏ ॥ ਬਿਖਹੀ ਕੇ ਤੇਤੁ ਪਸਾਰ ਉਰ ਜਾਏ
 ਆਟੀ ਮਾਂਹਿ ਸਬ ਨਰ ਬਿਛੁ ਪਹਿਲ ਪਟੀਹੀ ਲੇਖੀਏ ॥ ਸਿ
 ਰ ਕਹਤ ਕਉ ਏਕ ਤਰ ਬਚ ਗਾਏ ਤਿਨ ਕੈ ਤੋ ਕਹੂ ਲਤ ਲਾਗੀ
 ਨਹੀ ਪੇਖੀਏ ॥ ੨ ॥ ਉਦਰ ਮੇਨਰ ਕਨਰ ਕ ਅਧ੍ਵਾਰ ਨ ਮੇਕੀ
 ਚਨ ਮੇਨਰ ਕਨਰ ਕ ਭੁਗੀਛਾਤੀ ਹੈ ॥ ਕਿਠ ਮੇਨਰ ਕ ਗਾਲ ਚਿ

ਬਕਨਰਕਾਬਿਬਮੁਖੀਮੇਨਰਕਾਜੀਰੁਲਾਰਹੁੰਦੁਚਾਤੀਹੈ
 ਨਾਂਕਮੇਨਰਕਾਅੰਖਿਕਨੰਮੇਨਰਕਾਬਹੈਹਾਥਪਾਵਨਪਾਸਿ
 ਖਨਰਕਾਦਿਖਾਤੀਹੈ। ਸੁੰਦਰਕਹਤੁਨਗੀਨਰਕਾਕੋਕੁੰਡਲ
 ਹਨਰਕਾਮੇਜਾਇਪਰੈਸੇਨਰਕਪਾਤੀਹੈ॥੩॥ ਕਾਂਮਨੀਕੋਅੰ
 ਗਾਅਤਿਮਲਨਮਹਾਂਅਸੁਧਰੇਮਰੋਮਮਲਿਨਸਬਦੁਰ
 ਹੈ॥ ਹਾਂਡਮਾਸਮੰਜਾਮੇਦਚਾਮਸੇਲਪੇਟਰਖੈਠੋਰਠੋਰਰਕ
 ਤਕੇਭੁਰੇਈਭੰਡਰਹੈ॥ ਮੁੜਉਪੁਗੀਖਅੰਤੁਏਕਮੇਕਾਮਲਿ

ਰਹੀਐਰਭੂਭੁਦਰਮਾਹਿਬਿਬਿਧਿਬਿਕਾਰਹੈ। ਸੁੰਦਰਕਰ
 ਤਨਗੀਨਖਸਿਖਨਿਦਰੂਪਤਾਹਿਜੇਸਰਾਹੈਤੋਤੋਬੋਰੁਈਗ
 ਵਾਰਹੈ॥੪॥ ਕੁੰਡਲੀਆਛੰਦਾ। ਰਸਕਪ੍ਰਿਯਾਰਸਮੰਜਰੀ
 ਐਗਸਿੰਗਾਰਹਿਜਾਂਨ। ਚੁਤੁਰਾਈਕਹਿਬਹੁਤਹੀਬਿਖੇਬ
 ਨਾਈਅੰਨ੍ਹੀ। ਬਿਖੇਬਨਾਈਆਨਿਲਗਤੁਬਿਖਨਕੋਪਾਗੀ
 ਜਾਕੈਮਦਨਪ੍ਰਚੇਤੁਸਰਾਹੈਨਖਸਿਖਨਗੀ। ਜੋਰੋਗੀ
 ਮਿਸਟਨਖਾਇਰੋਗਹਿਬਿਸਤਹੈ। ਸੁੰਦਰਅਹਗਤਿ

ਹੋਇਜੁਤੋਰਸਕਪ੍ਰਿਅਉਰਧਰੈ॥ ਪਾਰਸਿਕਪ੍ਰਿਯਕ੍ਰਿਸੁ
 ਨਤਹੀਉਪਜੈਬਹੁਤਬਿਕਾਰਾਜੇਯਾਅੰਹੀਚਿਤਵਦੇਵਹੈ
 ਹੋਤਿਵਹੀਨਰਖੁਆਗਾ॥ ਵਹੈਹੋਤਨਰਖੁਵਾਰਬਾਰਤੋਕਛੁ
 ਵਨਲਾਗੈ॥ ਸੁਨਤੁਬਿਖਿਆਕੀਬਾਤਲਹਰਿਬਿਖਹੀ
 ਕੀਜਾਗੈ॥ ਜੇਕੋਊਧੰਹੁਤੋਲਹੀਪੁਨਿਜੈਜਾਬਿਛਾਈ॥
 ਸੁੰਦਰੀਸੀਜਾਨਿਸੁਨਿਤੁਰਸਿਕਪ੍ਰਿਯਾਭਾਈ॥ ੬ ਨਹੀ
 ਨਿਦਕੋਅੰਗਸੰਪੂਰਣ॥ ੯॥ ੧੪੫ ਦੁਸਟਕੋਅੰਗਾਮਨ

ਹਰਿਛੇਦਾ॥ ਆਪਨੇ ਨਦੇਖ ਦੇਖ ਪਰਕੇ ਅੰਗ ਨਪੇਖੇ ਦਸ
 ਟਕੇ ਸੁਭਾਉ ਭੁਨਿਦਾ ਈ ਕਰਤੁ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਕਾਹੂੰ ਮਹਿਲ
 ਸਵਾਰ ਰਖੈ ਨੀਕੈ ਕਾਰਿ ਕੀਰਤ ਹਜਾਇ ਛਿਦ੍ਰ ਛੁਛਤ ਫਿਰ
 ਤੁਹੈ॥ ਭੋਹੀ ਤੇ ਸਾਂਝ ਲਗ ਸਾਂਝ ਹੀ ਤੈ ਭੋਹ ਲਗ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ
 ਦਿਨ ਅਸੇ ਹੀ ਭੁਹਤੁ ਹੈ॥ ਪਵ ਕੇਤਰੇ ਕੀਨ ਸੁਝੈ ਆਗਿ ਮੂਰਖ
 ਕੁਐ ਰਕੇ ਕਹਤ ਸਿਰ ਉਪ ਰਿਬਰਤੁ ਹੈ॥ ੧॥ ਇਦਵ ਛੇਦਾ॥ ਆ
 ਤ ਅਨੇ ਕਰ ਹੈ ਉਰ ਅੰਤਰ ਦੁਸਟ ਕਹੈ ਮੁਖ ਸੋ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ਲੇ

ਟਤਪੋਟਤਬਿਯਾਪ੍ਰਹਿਜੇਨਿਤਤਾਕਤਹੈਪੁਨਿਤਹੀਕੀਪੀਰੀ॥
 ਉਪ੍ਰਤੈਛਿਰਕੈਜਲੁਅੰਨਸੁਹੇਠਲਗਾਵਤੁਜਾਰਅੰਗੀਰੀ॥
 ਯਾਮਹਿਕੂਰਕਛੂਮਤਿਜਨਹੁਸੁਦਰਆਪੁਨੀਅੰਖਨਦੀ
 ਠੀ॥ ੨॥ ਦੁਸਟਕਰੈਨਹੀਕੋਨਬੁਰਾਈ॥ ਆਪਨੇਕਾਜਸ
 ਵਾਰਨਕੈਹਿਤਐਰਕੋਕਾਜਬਿਗਾਰਤਜਾਈ॥ ਆਪਨੇਕਾ
 ਰਜਹੋਇਓਨਹੋਬੁਰਕਰਿਐਰਕੋਡਾਰਤਕੁਈ॥ ਆਪ
 ਹੁੰਖੇਵਤਐਰਹੁੰਖੇਵਤਖੋਇਦਵੈਪਰਿਦੇਤਿਬਹਾਈ॥ ਸੁੰਦ

ਰਦੇਖਤੁਹੀਬਨਆਵਤਦੁਸਟਿਕਰੈਨਹਿਕੋਨਬੁਰਾਈ
 ਤਾਜੋਨਰਪੋਖਤਹੈਲਿਜਿਦੇਹਹਿਅੰਨਬਿਨਾਸਕਰੈਤਿ
 ਹਵਾਰਾਜੋਐਅਹਿਐਗਮਨੁਖਹਿਕਾਟਤਵਾਹਿਕਛੁਨਹਿ
 ਹੋਤਿਅਹਾਰਾਜੋਐਪੁਨਿਪਾਵਕਜਾਗਸਬੈਕਛੁਆਪਹੁ
 ਨਾਸਕਛੁਐਨਿਰਧਾਰਾਤੁਐਅਹਿਸੁਦਰਦੁਸਟਸੁਭਾਵਹਿ
 ਜਾਨਤਜੋਕਿਨਿਤੀਨਪਕਾਰਾ॥੪॥ਦੁਰਜਨਸੇਗਛੁਲੈਸਿ
 ਨਿਜਾਨੇਸਰਪਰਸੈਸੁਨਹੀਕਛੁਤਾਲਕਬੀਛੁਲਗੈਸੁ

ਕੁਲੇ ਕਰਿਆਨੇ ਸਿੰਘ ਪੁਖਾਇ ਤੇ ਨਹਿ ਕਛੂਰੁ ਰਜੇ ਗਜ
 ਮਾਰਤ ਤੇ ਨਹਿ ਹਨੇ। ਆਗਜ਼ ਰੇ ਜਲ ਬੁਝੁ ਮਰੇ ਗਿਰਜ
 ਇਗਿਰੇ ਕਛੂਰੇ ਮਤਿ ਅੰਨੇ। ਸਿੰਦਰ ਆਰਭ ਲੇਸ ਬਹੀ
 ਦਖ ਦਰਸਨ ਮੀ ਗਭੁਲੇ ਮਤਿ ਜਨੇ। ੫ ਦੁਸਟ ਤੋ ਕੋਐ
 ਗਸਪੁਰਣਾ। ੧੦ ਅਨ ਕੋਐ ਗਾ। ਅਨ ਹਰਛੰਦਾ। ਹਟ
 ਕਿਹਟ ਕਿਮ ਨਿਗਖਤ ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਟ ਕਿਸਟ ਕਿਚਹੂੰ ਵੇ
 ਰ ਅਥ ਜਾਤ ਹੈ। ਲਟ ਕਲਟ ਕਲਟ ਚਾਇਲੇ ਲਬਰ

ਬਾਰਗਟਿਕਗਟਿਕਕਰਿਬਿਖਫਲਖਾਤੁਹੈ। ਝਟਕਿ
 ਝਟਕਿਤਾਰਤੋਰਤੁਕਰਮਹੀਨਭੁਟਕਭੁਟਕਿਕਹੁੰਨੈਕੁ
 ਨਅਪਾਤੁਹੈ। ਪਟਕਿਪਟਕਿਸਿਰਿਸੁੰਦਰਜਮਾਨੀ
 ਹਾਰਫਟਕਿਫਟਕਿਜਾਇਸੁਧੈਕੋਨਬਾਤੁਹੈ॥੭॥ ਅਨ
 ਕੀਪ੍ਰਤੀਤਕੋਊਕਰੈਸੋਦਿਵਨੈਹੈ। ਪਲੁਹੀਮੇਮਰਜਾਤੁ
 ਪਲੁਹੀਮੇਜੀਵਤੁਹੈਪਲੁਹੀਮੇਪਰਗਾਥਦੇਖਤੁਬਿਕਾ
 ਨੈਹੈ। ਪਲੁਹੀਮੇਫਿਰੈਨਵਖੰਡਥਾਤੁਸਬਦੇਖੋਸੁ

ਤੋਆਤੇਨਹੀਛੋਨੇਹੋ। ਜਾਤੋਨਹੀਜਨਾਤਿਆਵਤੋਨਦੀਸੇ
 ਕਛੁਐਸੀਸੀਬਲਾਇਅਬਿਤੁਸੇਪਕੋਪਨੇਹੋ। ਸਿਦ
 ਰਕਹਤਯਾਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਪਰੈਮਨਕੀਪਤੀਤਿਕੋਭੁ
 ਕਰੈਸੁਦਿਵਨੇਹੋ। ੨ ਅਨਕੋਸੁਰੁਵਕਛੁਕਹੈਨਪਰਤੁ
 ਹੈ। ਘੇਗਿਏਤੋਘੋਕੋਹੁਨਆਵਤਹੈਮੇਰੇਪੁਤਜੇਈਪਰਬੇ
 ਧੀਏਸੁਕਾਨਨਪਰਤੁਹੈ। ਨੀਤੁਨਅਨੀਤਦੇਖੇਸੁਰੁਨਾਅ
 ਸੁਰੁਪੇਖੇਪਲੁਹੀਮੇਰੇਤੀਅਨਹੇਤੀਹੁਕਰਤੁਹੈ। ਗੁਰਕੀ

ਨਸਾਧਿ ਕੀਨ ਲੋਕ ਬੇ ਦੁਹਿ ਕੀ ਸੀ ਕਾਹੁ ਕੀਨ ਮਾਨੈ ਨ
 ਤੈ ਕਾਹੁ ਤੈ ਭਰਤੁ ਹੈ। ਸਿਦਹ ਕਹਤ ਤਾਂ ਹਿ ਕੀ ਜੀਏ ਸੁਕੋਨ
 ਰਾਂਤਿ ਮਨ ਕੇ ਸੁਭਾ ਵਕਛੁ ਕਹਿ ਜੇ ਨ ਪਰਤੁ ਹੈ॥੩॥ ਅਨ
 ਸੇ ਨ ਕੋਊ ਹਮ ਦੇਖੇ ਅਪਰਾਧੀ ਹੈ। ਕਾਮ ਜਬ ਜਾਗੈ ਤ
 ਬਗਨਤ ਨ ਕੋਊ ਸਾਖ ਜਾਨੈ ਸਬ ਜੇ ਇਕ ਰਿਦੇਖ ਤ
 ਨ ਮਾਧੀ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ ਜਬ ਜਾਗੈ ਤਬ ਨੈ ਕੁਨ ਸੀਭਾਰ ਸਕੈ
 ਐਸੀ ਬਿਧਿ ਮੁਲ ਕੀ ਅਬਿਦਿ ਯਾਜਿ ਨਿਸਾਧੀ ਹੈ॥੪॥

ਭਜ ਬਲਾ ਗੈਤੁ ਬਤਿ ਪਤਨ ਕਿਯੋ ਹੀ ਹੋਇ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ
 ਇਨ ਅਸੇ ਹੀ ਏ ਮੇਖਾ ਧੀ ਹੋ ॥ ਅਹਿ ਮਤ ਵਾਰੇ ਨਿਜ ਦਿਨ
 ਗਫਿ ਰਤਿ ਮਨ ਸਿਨ ਕੋ ਊਹ ਮਦੇ ਖਯੋ ਅਪਰਾਧੀ ਹੋ ॥੪॥
 ਮਨ ਸਿਨ ਕੋ ਊਹ ਮਦੇ ਖਯੋ ਦਗਾ ਬਾਜ ਹੋ ॥ ਦੇਖਿ ਬੇਕਉ
 ਦੋਰੈ ਤੋ ਅਰਕ ਜਾਇ ਵਾਹੀ ਵੇਰ ਸੁਨ ਬੇਕਉ ਦੋਰੈ ਤੋ ਰਸਿ
 ਕਸਿ ਰਤਾ ਜਹੈ ॥ ਸੁਖ ਬੇਕਉ ਦੋਰੈ ਤੋ ਅਧਾਇ ਨ ਸੁਗਧ
 ਕਰਿ ਖਾਇ ਬੇਕਉ ਦੋਰੈ ਤੋ ਨ ਧਾਪੇ ਮਹਾਰਾਜ ਹੋ ॥ ਭੋਗੁ ਕ

ਉਦੈਰਤੋਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੀਕਿਯੋਹੂਹੋਇਸੁਦਰਕਹਤਤਾਹਿਨੈ
 ਕਹੂਨਲਾਜਹੈ। ਕਾਹੂਕੋਕਹਯੋਨਕਰੈਆਪੁਨੀਹੀਦੇਵਪ
 ਰੋਮਨਸੇਨਕੋਊਹਮਜਾਨੋਦਗਾਬਾਜਹੈ। ਪਾਮਨਸੇ
 ਨਕੋਊਰੈਅਧਮਯਾਜਗਤਮੇ। ਦੇਖੋਨਕੁਰੋਗੋਰਕਹਤ
 ਐਰਕੋਐਰਲੀਨਜਾਇਹੋਤਹਾਰਮਾਸਊਰਕਤਹੈ। ਕਰਤ
 ਬੁਰਾਈਸਰਐਸਰਨਜਾਨੈਕਛੁਪਕਾਆਇਦੇਤਿਰਾਮਾ
 ਸੇਲਗਤਹੈ। ਬਹਾਏਸੁਰਾਸੁਰਬਹਾਏਸਬਭੇਖਸਿਨਿ

ਸਿਦਰਕਹਤਦਿਨਪਾਲਤੁਗਤੁਮੇ। ਐਰਉਅਨੇਕਅੰ
 ਤਰਾਈਹੀਕਰਤੁਰਹੈਮਨਸੈਨਕੋਉਹੈਅਧਮਯਜਗਤੁਮੇ
 ੬। ਮਨਸੈਨਕੋਉਯਾਜਗਤੁਮਾਹਿਰਿਦਹੈ। ਜਿਨਿਠਗੇਜਿ
 ਕਗਬਿਧਾਤਾਇਦੇਵਮੁਨਿਆਪਨੇਉਅਧਿਪਤਿਠਗੇਜਿ
 ਨਿਚੇਦਹੈ। ਐਰਜੇਗੀਜਿਗਮਸਿਨਆਸੀਜੇਖਕੋਨਗੰਨਸ
 ਬਹੀਕੋਠਗਤੁਠਗਾਵੈਨਸੁਛਿਦਹੈ। ਤਪਜਰਖੀਸਰਸਕ
 ਲਪਚਿਪਚਿਗਏਕਾਹੁਕੋਨਆਵੈਹਾਥਅੰਸੇਯਮੈਬਿਦਹੈ

ਸੁੰਦਰਕਹਤੁ ਬਸ ਕੋ ਨ ਬਿਧਿ ਕੀ ਜੇਤਾ ॥ ਅਨ ਸੋ ਨ ਕੋਊ
 ਯਾਜਗਤੁ ਮਾਹਿ ਰਿੰਦਹੈ ॥ ੭ ॥ ਅਨ ਕੇ ਨ ਚਾਏ ਸਭੁ ਜਗ
 ਤਨ ਚਤੁਹੈ ॥ ਰਿਕੋ ਕੋ ਨ ਚਾਵੈ ਅਭਿਲਾਖ ਧਨ ਪਾਇ ਬੇਕੀ
 ਨਿਸਾ ਦਿਨ ਸੋਚ ਕਰਿ ਅਸੀਧੀ ਪਚਤੁਹੈ ॥ ਰਾਜ ਹਿਨ ਚਾ
 ਵੈ ਸਬ ਕੁਮਿਹੀ ਕੋ ਰਾਜ ਲੈਵ ਐਰ ਉਨ ਚਾਵੈ ਜੇ ਈਦੇ ਹਸੇਰ
 ਚਤੁਹੈ ॥ ਦੇਵਤਾ ਅਸੁਰ ਸਿਧ ਪੰਨ ਗਾਸ ਕਲ ਲੋਕ ਕੀ ਟਪ
 ਸੁਪੀਖੀ ਕਹੂ ਕੈ ਸੇ ਕੈ ਬਚਤੁਹੈ ॥ ਸੁੰਦਰਕਹਤੁ ਕਾਹੂੰ ਸੀਤ ਕੀ

ਕਹੀਨ ਜਾਇ ਮਨ ਕੇ ਨ ਚਾਏ ਸਬ ਜਗਤ ਨ ਚਤੁਰੈ ॥੮॥ ਇ
 ਦਵ ਛੇਦਾ ॥ ਕੇਤ ਕਦਿ ਵ ਸਭੁ ਏ ਸਮਝਾਵਤ ਹੇ ਕਨ ਮਾਨਤ
 ਨੈ ਕਨ ਮਾਨਤ ਹੇ ਮਨ ਭੁਓਦੁ ॥ ਭੂਲ ਰਹੇ ਬਿਖਾਸੁ ਖਮੇ
 ਕਛੁ ਔਰਨ ਜਨਤ ਹੇ ਸਠ ਦਓਦੁ ॥ ਅਖਿਨ ਕੰਨ ਨ ਨਾਕ
 ਬਿਨਾ ਸਿਰ ਹਾਥ ਨ ਪਾਵਨ ਹੀ ਮੁਖ ਪਓਦੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਤਾਂਹਿ
 ਕਹੈ ਕੋਊ ਕਿਓ ਕਹਿਨੀ ਕੀਸ ਜਾਇ ਬਡੇ ਮਨ ਲਓਦੁ ॥੯॥
 ਦੋਰਤ ਹੇ ਦਸਹੁ ਦਿਸ ਕੋ ਸਠ ਬਾਇਲ ਗੀਤ ਬਤੋ ਭੁਯੈ ਬੈ

ਤਾ ਲਾਜਨ ਕਨ ਕਛੁ ਨ ਹਿਰਖ ਤ ਸੀਲ ਸੁਭਾ ਵਕੀਏ
 ਰਤ ਮੇਰਾ ਸਿਦਰ ਸੀਖ ਕਹ ਕਹਿ ਦੇਇ ਭਿਦੈ ਨ ਹੀ ਬਨ
 ਛਿਦੈ ਨ ਹੀ ਗੋਂਡਾ ਲਾਲ ਚਲਾ ਗਗਨੀ ਮਨ ਬੀਖ ਰਬ
 ਰਹਿ ਬਾਟ ਅਠਾ ਰਹਿ ਪੇਂਡਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰਾਨ ਕਹੁ ਕਿ ਸਿੰਗਾਲ
 ਕਹੁ ਕਿ ਬਿਡਾਲ ਕਹੁ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤੈ ਸੀ ਢੇਢ ਕਹੁ ਕਿਧੋ
 ਭੂਮ ਕਹੁ ਕਿਧੋ ਭਾਂਡ ਕਹੁ ਕਿਭਾਂਡਾ ਈਦੈ ਜੈ ਸੀ ਚੋਰ ਕ
 ਹੁ ਬਟ ਪਾਰ ਕਹੁ ਠਗ ਜਾਹ ਕਹੁ ਉਪਮਾ ਕਹੁ ਕੈ ਸੀ ॥

ਚਿਦਰਐਰਕਹਾਕਹੀਏਅਬਆਮਨਿਕੀਮਤਿਦੀਸਤਿਐਸੀ
 ੧੧। ਕੈਬਰਤੁਮਨਰਕਭਯੋਸਠਮਗਤਦਸੇਦਿਸਤੁਲਯੋ। ਕੈ
 ਬਰਤੋਮਨਛੰਤਪਕਯੋਸਿਰਕਾਮਨਸੀਗਿਹਿਤੋਰਨਸੁਲਯੋ। ਕੈ
 ਬਰਤੁਮਨਛੰਤਕਯੋਅਤਿਕੈਬਰਤੁਸੁਖਪਾਇਰਫੁਲਯੋ। ਸਿਦ
 ਰਕੈਬਰਤੋਹਿਕਤਯੋਅਨਿਕੋਨਗਲੀਕਿਹਮਾਰਗਭੁਲਯੋ॥੧
 ੨। ਇੰਦਨਕੇਮੁਖਚਾਹਤਹੈਮਨਲਾਲਚਲਗਿਭੁਮੇਸਠਯੋ
 ਹੀ। ਦੇਖਮਹੀਚਭਯੋਜਲਪੁਰਨਧਾਵਤਹੈਮਿਗਮੁਰਖ

ਜੋਗੀ ਪ੍ਰਤਪਿਸਾਚਨਿਸਾਚਰਤੋਲਤੁਖਮਰੈਨਹਿਧਾ
 ਖਤਿਕੋਯੋਗੀ। ਬਾਇਬਧੁਰਹਿਕੋਨਗਹੈਕੋਰਿਸੁਦਰਦੇਰਤ
 ਹੈਮਨਤੁਯੋਗੀ॥੧੩॥ ਰੋਮਨਤੁਕੁਮਬੋਕਿਨਛਾਡੈ। ਕਿਨਸੁਭ
 ਵਪਕਮੋਢਿਏਰਤਅੰਮ੍ਰਿਤਛਾਡਿਚਚੇਰਤਿਹਾਡੈ। ਜਿਯੋਭੁ
 ਮਕੀਹਥਨੀਵਿਗਦੇਖਤਿਆਤੁਰਹੇਇਪਰੈਗਜਖਾਡੈ। ਸੁ
 ਦਰਤੇਹਿਸਦਾਜਮਝਵਤਿਏਕਹੁਸੀਖਲਗੋਨਹਿਰਾਡੈ।
 ਬਾਦਿਬਿਥਾਭੁਟਕੋਨਿਸਬਾਸਰੋਮਨਤੁਕੁਮਬੋਕਿਨਛਾਡੈ

४३
 ४३। ਤੂਮਨਕਿਯੋਨਹਿਆਪਸਿਭੁਰੈ। ਧ੍ਵੇਸਬਕੇਸਿਰਸੇਤਤ
 ਛਿਨਜੇਅਰਿਅੰਤਰਗਿਆਨਬਿਚਾਰੈ। ਜੇਕਛੁਐਹਬਿਖੇ
 ਸੁਖਬੰਛਤਤੇਯਹਿਦੇਹਅਮੇਲਕਹਾਰੈ। ਛਾਡਕਬੁਧਿਭਜੈ
 ਭਗਵੰਤਹਿਆਪਤਰੈਪੁਨਿਐਰਨਹਿਤਾਰੈ। ਸਿਦਰੰਤਹਿ
 ਕਯੋਕਿਤਨੀਬਰਤੂਮਨਕੋਨਹਿਆਪਸਿਭੁਰੈ। ੧੫॥
 ਜੇਮਨਨਾਗੀਕੀਵੇਗਨਿਹਾਰਤਿਤਉਮਨਹੋਤਹੈਤਾਹੀਕੋ
 ਰੂਪ॥ ਜੇਮਨਕਾਹੂੰਸੇਕ੍ਰੋਧਕਰੈਜਬਕ੍ਰੋਧਮਈਹੋਇਜ ॥

ਇਤਦੂਪਾ ਜੀਮਨਮਾਪਾਹੀਮਾਪਾਰੈਨਿਤੁਤੇਮਨਬੁ
 ਰੁਤਮਾਪਾਕੇਕੂਪਾ। ਸਿੰਦਰਜੀਮਨਬੁਹਮਥਿਚਾਰਤੋਮਨ
 ਹੇਤਿਹੈਬੁਹਮਸਰੂਪਾ॥੧੬॥ ਮਨਹਰਛਿਦਾ। ਕਬਹੂੰਕੋਹਸਿ
 ਉਠੈਕਬਹੂੰਕੋਹਿਦੇਤਕਬਹੂੰਕਬਕਤਕਹੂੰਅਤਿਹੂੰਨਲ
 ਹੀਏ। ਕਬਹੂੰਕਖਾਇਤੋਅਪਾਇਨਹੀਕਾਹੂੰਕਰਿਕਬਹੂੰਕ
 ਕਹੈਮੇਰੈਕਛੁਨਹਿਚਹੀਏ। ਕਬਹੂੰਅਕਾਸਜਾਇਕਬਹੂੰ
 ਪਤਾਲਜਾਇਸਿੰਦਰਕਹਤਿਤਾਂਹਿਕੈਸੇਕਰਿਗਹੀਏ॥

ਕਬਹੂੰ ਕਾਇਲ ਗੈ ਕਬਹੂੰ ਉਤਰ ਭਾਗੈ ਭੂਤ ਕੇ ਸੇਚਿ
 ਹਨ ਕਰੈ ਅੰਸੋ ਮਨ ਕਹੀਏ ॥੧੭॥ ਕਬਹੂੰ ਪਾਂਖ ਕੋ ਪਰੇਵ
 ਕੈ ਦਿਖਾਵੈ ਮਨ ਕਬਹੂੰ ਧਰ ਕੇ ਚਾਵਰ ਕਰ ਲੇਤੁ ਹੈ ॥ ਕਬ
 ਹੂੰ ਤੋ ਗੁਣ ਕਾ ਉਛਾਰ ਤੁਆ ਕਾ ਸਵੇਰ ਕਬਹੂੰ ਕਰਾਤੇ ਪੀਰੈ
 ਗਸਾ ਮਸੇਤੁ ਹੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਤੋ ਅੰਬ ਕੋ ਉਗਾਇ ਕਰਿ ਰਾਏ
 ਕਰੈ ਕਬਹੂੰ ਤੋ ਸੀਸ ਧਰਜ ਦੇ ਕਰਿ ਦੇਤੁ ਹੈ ॥ ਬਾਜੀ ਗਰੋ
 ਸਿਖ ਯਾਲ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤੁ ਮਨਿ ਸਦਾ ਈਝੁ ਮਰੈ ਅੰਸੋ ਕੋ ਉ

ਪ੍ਰੇਤਹੈ॥੧੮॥ਕਬਹੂੰਕਸਾਧਹੋਤਕਬਹੂੰਕਚੇਰਹੋਤਕਬ
 ਹੂੰਕਰਾਜਾਹੋਤਕਬਹੂੰਕਰਿਕਸੀ॥ਕਬਹੂੰਕਦੀਨਹੋਤਕਬ
 ਹੂੰਗਮਾਨੀਹੋਤਕਬਹੂੰਕਸੁਧੋਹੋਤਕਬਹੂੰਕਬੀਕਸੀ॥ਕਬ
 ਹੂੰਕਕਾਂਮੀਹੋਤਕਬਹੂੰਕਜਤੀਹੋਤਕਬਹੂੰਨਿਰਮਲਹੋਤ
 ਕਬਹੂੰਕਪੀਕਸੀ॥ਅਨਕੋਸਰੂਪਮੇਸੋਸੁੰਦਰਫਟਕਜੈਸੇ
 ਕਬਹੂੰਕਸੁਰਹੋਤਕਬਹੂੰਮਯੰਕਸੀ॥੧੯॥ਹਾਥੀਕੋਸੋਕਨ
 ਕਿਧੈਪੀਪਰਕੋਪਨਕਿਧੈਪੁਜਾਕੇਉਡਨਕਹੂੰਥਿਰਨਰਹ

ਤੁਹੈ॥ ਪਨੀਕੈ ਸੋਘੇ ਰਕਿਧੈ ਪੰਨ ਉਰਿ ਝੇਰਿ ਕਿਧੈ ਚਰ
 ਨਕੈ ਸੋਢੇ ਰਕੇ ਉਕੈ ਸੋਕੈ ਗਹਤੁ ਹੈ॥ ਅਰਹਟ ਮਾਲਿ ਕਿਧੈ ਚ
 ਰਖਕੈ ਖਮਾਲਿ ਕਿਧੈ ਖਾਤ ਬਾਲ ਕਛੁ ਸੁਧਨ ਲਹਤੁ ਹੈ॥ ਸੁ
 ਮਕੈ ਸੋਧਾ ਵਤਾ ਕੈ ਰਾਖ ਬੇਕੈ ਚਾਵੈ ਅੰਸ ਮਨ ਕੈ ਸੁਭਾ ਵਸੁ ਤੇ
 ਸੁੰਦਰ ਕਹਤੁ ਹੈ॥ ੨੦॥ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ਦੁਖ ਮਾਨੈ ਸਿਪਤਿ ਬਿਪ
 ਤਿ ਮਾਨੈ ਹਰਖ ਮਾਨੈ ਸੋਕ ਮਾਨੈ ਰੰਕ ਧਨ ਹੈ॥ ਅਟਿ ਮਾਨੈ
 ਬਾਢਿ ਮਾਨੈ ਸੁਭੁ ਅਸੁਭ ਮਾਨੈ ਲਾਭ ਮਾਨੈ ਹਨ ਮਾਨੈ ਯਾਹੀ

ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਹੈ ॥ ਧਾਪ ਮਨੈ ਪੁੰਨ ਮਨੈ ਉਤਮ ਧਾਮ ਮਨੈ ਨੀਚ
 ਮਨੈ ਉਚ ਮਨੈ ਮਨੈ ਮੋਰਤ ਨ ਹੈ ॥ ਸੁਰਗ ਮਨੈ ਨਰਕ ਮਨੈ
 ਬੰਧ ਮਨੈ ਮੋਢ ਮਨੈ ਸੁੰਦਰ ਸਕਲ ਮਨੈ ਤੇ ਨ ਵਸੰਨ ਹੈ ॥
 ੨੧ ॥ ਜੇਈ ਜੇਈ ਦੇਖੇ ਕਛੁ ਸੋਈ ਸੋਈ ਮਨ ਅਹਿ ਜੇਈ ਜੇ
 ਈ ਸੁਨੈ ਸੋਈ ਮਨ ਹੀ ਕੋ ਕੁਮ ਹੈ ॥ ਜੇਈ ਜੇਈ ਸੁਖੇ ਜੇਈ ਖਾ
 ਏ ਜੇਈ ਸਰਸਹਿ ਏ ਜੇਈ ਜੇਈ ਕਰੇ ਸੋਈ ਮਨ ਹੀ ਕੋ ਕਰਮ ਹੈ
 ਜੇਈ ਜੇਈ ਚਾਹੇ ਜੇਈ ਤਿਅ ਗੈ ਜੇਈ ਅਨੁ ਰਾਗੈ ਸਹਾਂਤ

ਹਾਂਜਾਇਸੋਈਮਨਹੀਕੋਸਰਮਹੈ। ਜੋਈਜੋਈਕਰੈਸੋਈ
ਸੁੰਦਰਸਕਲਮਨੁਜੋਈਜੋਈਕਲਪੇਸਮਨਹੀਕੋਧਰਮ
ਹੈ॥੨੨॥ਏਕਹੀਬਿਟਪਬਿਸੁਜਮੋਕੋਤਿਜੋਹੀਦੇਖਿਅ
ਤਅਤਿਹੀਸਘੰਨਤਕੇਪੜਫਲਫੂਲਹੈ॥ਆਗਤੇਸੁਰ
ਤਪਾਤਨਯੋਹੋਤਜਾਤਐਸੇਯਾਹੀਤਰਕੋਮਨਾਦਕਾਲਮੁ
ਲਹੈ॥ਦਸਚਾਰਲੋਕਪਸਰਿਜਹਾਂਤਹਾਰਹਯੋਅਧਿਪੁ
ਨਿਓਰਧਸੁਛਮਅਰੁਭੂਲੁਹੈ॥ਕੋਊਤੋਕਹਤਸਤਿਕੋਊਤੋ

ਕਹੈ ਅਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਦਰਸਕਲ ਮਨ ਹੀ ਕੋ ਭ੍ਰਮ ਭੂਲ ਹੋ ॥ ੨੩ ॥ ਤੇ
 ਸੋਨ ਕਪੂਤ ਕੋ ਉਕਤ ਹੁਨ ਦੇਖਿ ਯਤ ਤੇ ਸੋਨ ਸਪੂਤ ਕੋ ਉਦੇਖੀ
 ਅਤ ਅਰਿਹੈ ॥ ਤ੍ਰਿਹੀ ਆਪ ਭੂਲ ਮਹਾਂ ਨੀਚ ਹੁੰਤ ਨੀਚ ਹੋਇ
 ਤ੍ਰਿਹੀ ਆਪ ਜਾਨੈ ਤੇ ਸਕਲ ਸਿਰ ਮਰਿਹੈ ॥ ਤ੍ਰਿਹੀ ਆਪ ਭ੍ਰਮੇਤ
 ਬਭ੍ਰਮਤ ਜੁਗਤ ਦੇਖੈ ਤੇ ਰੈ ਬਿਰਭੁਏ ਸਬ ਠੋਰ ਹੀ ਕੋ ਠੋਰ ਹੋ ॥
 ਤ੍ਰਿਹੀ ਜੀਵ ਰੂਪ ਤ੍ਰਿਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਅਕਾਸ ਵਤ ਸ੍ਰੀ ਦਰਕ ਧਤ
 ਮਠ ਤੇ ਰੀਸ ਬੰਦਿ ਰਹੈ ॥ ੨੪ ॥ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਜਗਤ ਯਹ

ਦੇਖੀਅਤਮਨਹੀਕੋਭ੍ਰਮਗਏਜਗਤਬਿਲਾਤਹੈ॥ਮਨਹੀਕੋ
 ਭ੍ਰਮਜੇਵਰੀਮੈਉਪਜਤਸਾਪਮਨਕੋਬਿਚਾਰੇਸਾਪਜੇਵਰੀਸ
 ਮਾਤਹੈ॥ਮਨਹੀਕੋਭ੍ਰਮਤੇਮਰੀਚਕਾਕੇਜਲਕਹੈਮਨਹੀਕੋਭ੍ਰ
 ਮਸੀਪਰੁਪੈਸੋਦਿਖਾਤਹੈ॥ਸੁੰਦਰਸਕਲਯਹਦੀਸੈਮਨਹੀ
 ਕੋਭ੍ਰਮਮਨਹੀਕੋਭ੍ਰਮਗਏਬ੍ਰਹਮਹੋਇਜਾਤਹੈ॥੨੫॥ਮਨ
 ਹੀਜਗਤਰੂਪਹੋਇਕਾਰਿਬਿਸਤਰਿਯੋਮਨਹੀਅਲਖਰੂਪ
 ਜਗਤਸੋਨਿਅਰੇਹੈ॥ਮਨਹੀਸਕਲਘਟਬਿਅਪਕਅਖੰਡ

ਏਕਮਨਹੀਸਕਲਯਹਜਗਤਪਿਅਰੋਹੈ। ਮਨਹੀਅਕਾ
 ਸਵਤਹਾਥਨਪਰਤਕਛੁਮਨਕੇਨਰੁਪਰੇਖਬਿਧਨਹੀਬਾਰੋ
 ਹੈ। ਸਿੰਦਰਕਹਤਪਰਮਾਰਥਬਿਚਾਰੋਜਬਮਨੀਅਦਿਜਾ
 ਇਏਕਬ੍ਰਹਮਨਿਜਸਾਰੋਹੈ॥੨੬॥ ॥ਮਨਕੋਅੰਗਸਪੁਰ
 ਛਾ॥੧੭॥੧੭੬॥ ॥ਚਨਕੋਅੰਗ॥ਮਨਹਰਿਛੰਦ
 ॥ ॥ਜੇਈਜੇਈਛੁਟਿਬੋਕੋਕਰਤਉਪਾਇਅਜਸੇਈਸੋਈ
 ਦਿਦਕਰਿਬੰਧਨਪਰਤਹੈ॥ਜੇਗਜਗਜਪਤਪਤੀਰਥਬ੍ਰ

ਤਾਦਿਅੰ ਰਸ੍ਰੀਪਾਪਤੀਲੇਤਜਾਇਤਿਵੈਰੇ ਗਰਤਹੈ॥ ਕਨ
 ਹੂੰ ਫਰਾਇਪੁਨਿਕੇਸਭਿਲੁ ਚਾਇਅੰਗ ਬਿਭੂਤਲਗਾਇਸਿ
 ਰਿਜਦਾਉਧਰਤਹੈ॥ ਬਿਨਗਿਆਨਪਾਏਨਹੀਛੁਟਤਹਿਦੇ
 ਕੀਰੀਥਸੁੰਦਰਕਹਤਯੈ ਹੀਕ੍ਰਮਕੈਮਰਤਹੈ॥ ੧॥ ਨਿਮਤਾ॥
 ॥ ਜਪਤਪਕਰਤਧਰਤਬ੍ਰਤਜਤਸਤਮਨਬਚਕ੍ਰਮਭ੍ਰ
 ਮਕਸਟਸਹਤਤਨਾ॥ ਬਲਕਲਬਸਨਅਸਠਫਲਪਤ੍ਰ
 ਜਲਕਸਤਗਸਨਰਸਤਜਤਬਸਤਬਨਾ॥ ਜਰਤਮਰਤ

ਨਰਗਾਰਤਪਰਤਸਰਕਹਤਲਹਤਹਯਗਯਦਲਬ
 ਲਘਨਾ। ਪਚਤਪਚਤਭਵਭਯਨਟਰਤਸਠਘਟਘ
 ਟਪ੍ਰਗਟਰਹਤਨਲਖਤਜਨਾ॥ ੨॥ ਜੇਗਕਰੈਜਗਕ
 ਰੈਬੈਦਾਬਿਧਿਤਿਆਗਕਰੈਜਪਕਰੈਤਪਕਰੈਯੋਹੀਆ
 ਇਖੁਟਹੈ॥ ਜਮਕਰੈਨੇਮਕਰੈਤੀਰਥਊਭ੍ਰਤਕਰੈਪੁਹੀ
 ਅਟਨਕਰੈਬਿਥਾਸ੍ਵਸ੍ਵਟਹੈ॥ ਜੀਵੈਕੋਜਤਨਕਰੈਮਨ
 ਮੇਭਾਜਨਾਧਰੈਪਾਚਿਪਚਿਯੋਹੀਮਰੈਕਾਲਸਿਰਿਕੁਟਹੈ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਮਨੋਕਾਵਿਧਿ ਕੋਟਕ ਉਪਾਇ ਕਰੈ ਸ੍ਰੀ ਦਰਕਹਤ
ਬਿਨਾਗਿ ਅਨਨਹੀ ਛੁਟਿ ਹੈ॥ ੩॥ ਬੁਧਿਕਰਹੀ ਨਰਜਤਮ
ਗੁਨਛਾਇਰਹੈ ਬਨਬਨ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸਹੋਇ ਪਰਤੈ॥
ਕਰਨਤਪਸਾਧਰਿ ਮੇਘਸੀਤਘਾਮਸਹੈ ਕੰਦਮੂਲਖਾਇ
ਕੋਉਕਾਮਨਾਕੇਰੁਰਤੇ॥ ਅਤਿਹੀ ਅਗਿਅਨ ਸ੍ਰੀ ਬਿਬਿ
ਧਿ ਉਪਾਇ ਕਰੈ ਨਿਜਰੂਪ ਭੂਲਕਰਿ ਬੰਧੈ ਜਾਇ ਪਰਤੇ॥
ਸ੍ਰੀ ਦਰਕਹਤ ਮੁਖੀ ਵੇਰਦਿ ਸਦੈ ਖੇਮੁਖ ਹਾਥਮਾਹਿ ਆਰ

ਸੀਨਫੇਰੈ ਮੁਢ ਕਰਤੋ ॥੪॥ ਅਘੋਸੈ ਸੀਤ ਸਹੈ ਸੀਸ ਪਰ
 ਘਾਮ ਸਹੈ ਕਠਨ ਤਪਸਾ ਕਰਿ ਕੇ ਦੁਲਖਾਤ ਹੋ ॥ ਜੋਗ
 ਕਰੈ ਜੋਗ ਕਰੈ ਤੀਰਥ ਉਥ੍ਰਤ ਕਰੈ ਪੁੰਨ ਨਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰੈ ॥
 ਨਮੋ ਸਿਹਾਤ ਹੋ ॥ ਮੌਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤ ਉਪਾਸਨਾ ਅਨੇਕ ਕ
 ਰੈਆਂ ਬਨਿ ਕੀ ਹੋਸ ਕੈਸੇ ਆਕਰੈ ਰੈ ਜਾਤ ਹੋ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤੁ ਏ
 ਕ ਗਵਿ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਿਨਾ ਜੋਗ ਨੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ਕਹਾਂ ਰਜਨੀ ਬਿਲ
 ਤ ਹੋ ॥ ੫॥ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਆਂਧਰ ਨਿਜੋ ਬਜਰ ਭੂਟਿ ਯੋਗੈ ॥

ਉਫਿਰੈ ਨ ਗੋਪਾਇ ਕੋ ਉਗ੍ਰਾ ਦਰੀਬ ਨਾਇ ਦੇਹ ਕੀ ਦਸਾਇਖਾ
 ਇਆਇ ਲੋਗ ਧੂਟਿਯੋ ਹੈ। ਕੋ ਉਦਧਾਧਾਰੀ ਹੋਇ ਕੋ ਉਫਲਾ
 ਹਰੀਤੋਇ ਕੋ ਉਅਧੋਮੁਖ ਸੁਲਿਸੁਲਿਧੂਮਾਧੂਟਿਯੋ ਹੈ। ਕੋ ਉ
 ਨਹਿਖਾਇ ਲੋਨ ਕੋ ਉਮੁਖ ਗਹੈ ਮਨਸੁ ਦਰਕਹਤਯੋ ਹੀ ਬਿਥ
 ਭੁਸਕੁਟਿਯੋ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਹਿਗਿਅਨ ਸੋਨ ਪਰਚੈ
 ਨਾਹਿ ਦੇਖੋ ਭਾਈਆ ਧਰਤਿ ਝਝੇ ਬਜਾਹ ਲੂਟਿਯੋ ਹੈ॥੬॥
 ਇੰਦਵਛੇਦਾ॥ ॥ ਅਸਨਮਾਰਿ ਸਵਾਰਿ ਜਟਾਨਖ ਭਿਜਲ

ਭੂਤਚਢਾਈਯਾਹਮਕੂਕਛੁਦੇਇਦਯਾਕਰਿਘੇਰਹੇਸ
 ਬਲੋਗਲੁਗਾਈਯਕੋਉਕਉਤਮਭੋਜਨਲਿਆਵਤਕੋਉਕ
 ਲਿਆਵਤਪਨਾਮਿਠਾਈਯਸੁੰਦਰਲੋਕਰਜਤਭਯਸਬਮੁਰ
 ਖਲੋਗਨਯਸਿਧਿਧਾਈਯਯਊਰਧਯਾਇਉਧੋਮੁਖਰੈਕਰ
 ਘੁਟਤਧੂਮਹਿਦੇਹਸੁਲਾਵੈਯਯਯੁੰਸੀਤਹੁੰਯਾਮਸਹੈਸਿਰਿ
 ਤੀਨਹੁੰਕਾਲਮਹਾਦੁਖਪਾਵੈਯਹਾਬਕਛੁਨਪਰੈਕਬਹੁੰਕਨਮੁ
 ਰਖਕੁਕਸਕੁਟਉਰਾਵੈਯਸੁੰਦਰਬੀਛਿਥਿਖੇਸੁਖਕੋਘਰਬੁਰ

ਤਹੈ ਅਰਸ਼ਾਂ ਝਨਗਾਵੈ। ੮। ਗ੍ਰਹਤ ਜੋ ਅਰਨੇ ਹਤ ਜੋ
 ਖਨਖੇ ਹਲਗਾਇ ਕੈ ਦੇ ਹਸਵਾਰੀ। ਮੇਘ ਸਹੈ ਸਿਰਿ ਸੀਤ ਸ
 ਹੋਤ ਨ ਧੂਪ ਸਮੇਂ ਜੁਪੰ ਚਾਗ ਨਿਬਾਰੀ। ਭੂਖ ਸਹੀ ਹਰਿ ਰੂਖਤ
 ਰੇ ਪਰਿ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ ਸਹੈ ਦੁਖ ਭਾਰੀ। ਭਾਸਨ ਛਾਡੈ ਕੈ ਕਾਸਨ
 ਭੂਪਰਿ ਆਸਨ ਮਾਰੇ ਪੈ ਆਸਨ ਮਾਰੀ। ੯। ਜੋ ਕੋ ਭੁਕ ਸਟਕ
 ਰੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਨਿਜਾਤ ਅਗਯਾਨ ਨਹੀ ਮਨ ਕੋਰੇ। ਜੋ ਤਪ ਪੂਰ
 ਰਹੈ ਘਰ ਭੀਤਰ ਕੈ ਸੇਹੂੰ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਇ ਅੰਧੇਰੇ। ਲਾਠ ਨਿਮਾਰੀ

ਏਠੇਲਿਨਿਕਰੀਏਅੰਰਉਪਾਇਕਰੈਬਹੁਤੇਰੈ।ਸ੍ਰੀਦਰਸੁਰ
 ਪ੍ਰਕਾਸਭਯੋਤਬਤੈਕਤਉਨਹਿਦੇਖੀਏਨੇਰੈ।੧੦।ਧਾਰਬ
 ਯੋਖਗਧਾਰਯੋਜਲਧਾਰਸਹੋਸਿਰਿਧਾਰਿਗਿਰਿਯੋ
 ਭਾਰਸਿਯੋਧਨਭਾਰਬਹੁਕਰਿਭਾਰਲਯੋਸਿਰਿਭਾਰਪਰਿ
 ਯੋਯੋ।ਸਾਰਤਪਯੋਬਹਿਸਾਰਗਯੋਜਮਸਾਰਦਈਮਨਤੰਨ
 ਮਯੋਯੋ।ਸਾਰਤਜਯੋਖੁਟਸਾਰਪਯੋਕਰਿਸ੍ਰੀਦਰਕਾਰ
 ਜਕੋਨਸਹੋਯੋ।੧੧।ਕੋਉਭੁਯਾਪਯਾਨਕਰੈਨਿਤਕੋਉ

ਕਖਤਹੈਅੰਨਅਲੋਨਾਕੋਉਕਕਸਟਕਰੈਨਿਸਬਾਸਰਕੋ
 ਉਕਬੈਠਕੈਸਾਧਤਪੋਨਾਕੋਉਕਬਾਦਿਬਿਬਾਦਿਕਰੈਅਤਿ
 ਕੋਉਕਧਾਰਹੈਮੁਖਮੋਨਾਸੁੰਦਰਏਕਅਰਾਜਨਗਏਬਿਨ
 ਸਿਧਿਭੁਏਨਹਿਦੀਸਤਕੋਨਾ॥੧੨॥ਕੋਉਕਅੰਗਾਥਿਭੂਤਲ
 ਗਾਵਤਕੋਉਕਹੋਤਨਿਰਾਟਦਿਗੰਬਗਾਕੋਉਕਸੇਤਕਖਾਏ
 ਕਵੇਛਤਕੋਉਕਕਾਥਰੰਗੋਬਹੁਅੰਬਗਾਕੋਉਕਲਕਲਸੀਸ
 ਜਟਨਖਕੋਉਕਵੇਛਤਹੈਜੁਬਘੰਬਗਾਸੁੰਦਰਏਕਅਰਾਜਾ

ਨਗਏ ਬਿਨਏ ਸਬ ਦੀ ਸਤ ਆਹਿ ਅਡੰਬਰ ॥੧੩॥ ਕਬਿੱਤੁ
 ॥ ਆਪ ਹੀ ਕੇ ਘਟ ਮੈ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਮੇਸੁ ਰਹੇ ਤਾਹਿ ਛਾਡਿ ਭੂਲੈ ਨਰ
 ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਜਾਤ ਹੈ ॥ ਕੇਈ ਦੋਰੇ ਦੁਰ ਕਾ ਕੇ ਕੇਈ ਕਾਂਸੀ ਜਗੀ
 ਨਾਥ ਕੇਈ ਦੋਰੇ ਮਥਰਾ ਕੰਹਰਿ ਦੁਰ ਨਾਤ ਹੈ ॥ ਕੇਈ ਦੋਰੇ ਬ
 ਦਰੀ ਕੋ ਬਿਖਮ ਪਹਾਰ ਚਢੈ ਕੇਈ ਤੋ ਕਿ ਦਰ ਜਾਇ ਮਨ ਮੈ ਸਿ
 ਹਾਤ ਹੈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਦੇਹਿ ਦਿਖਨੈ ਨ ਦੁਰ ਹੀ ਕੇ
 ਦੂਰਿ ਬੀ ਮੈ ਨਿਕਟਿ ਦਿਖਾਤ ਹੈ ॥੧੪॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ਕਿਉ ਕਜਾ

ਤੀਪਰਗਬਨਾਗਸਕੋਊਗਆਜਗਨਾਥਹਿਧਾਵੈ। ਕੋਮਥੁ
 ਗਬਦਗੀਹਰਿਦ੍ਵਾਰਸਕੋਊਭਯਕੁਰਖੇਤ੍ਰਹੀਨਾਵੈ। ਕਿਊਕ
 ਪੁਹਕਰਦ੍ਵੈਪੰਚਤੀਰਥਦੇਰੇਈਦੇਰੈਜੁਦ੍ਵਾਰਕਾਜਾਵੈ। ਸਿੰਦ
 ਰਬਿਤਗਡਯੋਘਰਮਾਹੀਸੁਥਾਹਰਿਦ੍ਵੈਫਤਕਮੇਕਰਿਖਾਵੈ।
 ੧੫॥ ਛਾਡਿਭੁਏਨਰਭਾਂਰਕੇਦੋਨਾ॥ ਆਗੈਕਛੂਨਹਿਗਥਪ
 ਕੋਪੁਲਿਪੀਛੈਬਿਗਾਰਗਏਨਿਜਭੋਨਾ॥ ਜਮਕੋਊਕਾਮਨਿ
 ਕੈਤਹਿਮਾਰਚਲੀਸਿਗਐਰਹਿਦੇਖਸਲੋਨਾ॥ ਸੋਊਗਯੋਤ

ਜਿਕੈ ਤਤਕਾਲ ਕਹੈ ਨ ਬਨੈ ਜੁਰਹੀ ਮੁਖ ਮੰਨਾ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੁ
 ਦਰਗਿ ਅਨ ਬਿਨਾ ਸਬ ਛਾਡਿ ਭਏ ਨਰਭਾਂਡ ਕੇ ਦੋਨਾ ॥ ੧੬
 ॥ ਜੋ ਕੋ ਉਸ ਕਾ ਦਿਓ ਨਹਿ ਮਾਰਗ ਤੇ ਲਕਛੈ ਘਰ ਮੇ ਪਸੁ
 ਜੇਏ ॥ ਜੋ ਬਨੀਆ ਗਏ ਬੀਸ ਕੇ ਤੀਸ ਕੇ ਤੀਸ ਕੇ ਬੀਸ ਹੁ ਮੇ ਦ
 ਸਹੂ ਨਹਿ ਹੋਏ ॥ ਜੋ ਕੋ ਉਚੈ ਬੇਛਬੈ ਕੋ ਚਲੈ ਪੁਨਿ ਹੋਇ
 ਦੁਬੈ ਦੁਇ ਗਾਂਠ ਕੇ ਖੋਏ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੁ ਦਰ ਅੰਗ੍ਰਿਯਾ ਸਬਰਾਂ
 ਮਾ ਬਿਨਾ ਨਿਹਚੈ ਨਰ ਰੋਏ ॥ ੧੭ ॥ ਜੋ ਕੋ ਉਰਾਂ ਮਾ ਬਿਨ ਨਰ ਮੂਰ

30
ਰਖਾਓਰਨਕੇਗਾਨਜੀਭਭਨੈਗੀ॥ਅਨਕ੍ਰਿਯਾਗਢਤੇਗ
ਰਵਾਪੁਨਿਹੋਤਪੈਭੇਰਕਛੂਨਬਨੈਗੀ॥ਜਯੋਹਬਫੇਰਦਿਖਾ
ਵਤਚਾਵਤਅੰਤਤੋਧੂਰਕੀਪੁਰਿਛਨੈਗੀ॥ਸੁੰਦਰਭੂਲਭਈ
ਅਤਿਸੈਕਰਿਸੁਤੈਕੀਭੈਸਪਦਾਈਜਨੈਗੀ॥੧੮॥ਹੋਇਓ
ਦਾਸਬਿਚਾਰਬਿਨਨਰਗੇਹਤਜੋਬਨਜਾਇਰਹੈ॥ਅੰ
ਬਰਛਾਡਿਬਿਘੰਬਰਲੈਕਰਿਕੈਤਪਕੈਤਨਕਸਟਸਹੈ॥
ਆਸਨਮਾਰਿਸਬਾਸਨਿਹੈਮੁਖਮੰਨਗਹੀਮਨਤੰਨਗਹੈ॥

ਹੈ। ਸ੍ਰੀਦਰਕੋਨਕਬੁਧਿਲਗੀਕਹਿਯਾਭਵਸਾਗਰਮਾਰਿ
 ਬਯੋਹੈ। ੧੯। ਭੁਖਧਕਯਪਰਭੇਦਨਜਾਨਤਭੇਦਲਹੈ
 ਬਿਨਖੇਦਹਿਪੈਹੈ। ਭੁਖਹਿਮਾਰਤਨੀਦਨਿਵਾਰਤਅੰ
 ਨਤਜੇਖਲਪੜਨਖੈਹੈ। ਅੰਰਉਪਾਇਅਨੇਕਕਰੈਪੁਨਿ
 ਤਹਿਤੇਹਾਥਕਛੂਨਹਿਅੰਹੈ। ਯਾਨਰਦੇਹਬ੍ਰਿਥਾਸਠਖੇਵ
 ਤਸ੍ਰੀਦਰਗੰਮਬਿਨਾਪਛਤੈਹੈ। ੨੦। ਆਪਨੇਆਪਨੇ
 ਥਾਨਮੁਕਾਮਸਰਾਹਨਕੈਸਬਥਾਤਭਲੀਹੈ। ਜਗਿਬ੍ਰਤ

ਦਿਕਤੀਰਥਦਾਂਪੁਰਨੰਕਥਾਜੁਅਨੇਕਚਲੀਹੈ।ਕੇ
 ਟਕਐਰਉਪਾਇਜਹਾਲਗਤੇਸੁਨਿਕੈਨਰਬੁਧਿਛ
 ਲੀਹੈ।ਸਿਦਰਗਮਾਨਬਿਨਾਨਕਹੁਸੁਖਭੂਲਨਕੀਬਹੁ
 ਭਾਂਤਿਗਲੀਹੈ।੨੧।ਕੇਉਕਚਾਹਤਪੁਤ੍ਰਪਨਾਦਿਕਕੇ
 ਉਕਚਾਹਤਬਾਂਝਜਨਾਯੋ।ਕੇਉਕਚਾਹਤਪਾਂਤਰਸਾਇਨ
 ਕੇਉਕਚਾਹਤਪਾਗਦਿਖਾਯੋ।ਕੇਉਕਚਾਹਤਜੇੜਨੀਮੀ
 ਤਨਿਕੇਉਕਚਾਹਤਰੋਗਗਮਾਯੋ।ਸਿਦਰਗਮਾਬਿਨਾਸ

ਬਹੀਰੁ ਮਦੇਖਹੁ ਯਾ ਜਗ ਯੋਗੁ ਹਕਾਯੋ ੨੨ ਕਾਂਹੋ ਕੋਤੂ
 ਨਰਭੇਖ ਬਨਾਵਤ ਕਾਂਹੋ ਕੋਤੂ ਦਸਹੁ ਦਿਸਤੂ ਲੋਕਾਂਹੋ
 ਕੋਤੂ ਨਰਕ ਸਟਿਕ ਰੇ ਮਤਿ ਕਾਂਹੋ ਕੋਤੂ ਮੁਖ ਤੋ ਕਹਿਫੂ ਲੋ
 ਕਾਂਹੋ ਕੋਐ ਰਓ ਪਾਇ ਕਰੈ ਅਬਿ ਆਨਿ ਕ੍ਰਿਆ ਕਾਰਿ ਕੋ
 ਮਤਿ ਕੂਲੋ ॥ ਸੁੰਦਰ ਏਕੁ ਭਜਹਿ ਭਗਵੰਤ ਹਿਤੋ ਸੁਖ ਸਾ
 ਗਰ ਮੈ ਅਤਿ ਸੁਲੋ ॥ ੨੩ ਚਾਨਕ ਕੋ ਅਗਸੀ ਪੁਰਨ
 ੧੨ ੧੯੯ ਸਿਧਿ ਪਰੀਤੁ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਅਗਾ ॥ ਮਨਹਰ

ਛੇਦਾ॥ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਿ ਮੁਖਿ ਸੇਬਨ ਇਕ ਰਿਕ ਹਤ ਹੈ
ਅੰਤ ਹਿ ਕਰਨ ਤੋ ਬਿਕਾਰਨ ਸੋਭੁ ਕੋ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੈਰ ਗੋ
ਬਰ ਸੈ ਕੂਪੇ ਬੁਰਿ ਰਾਖਤ ਹੈ ਸੇਰ ਪਚਿ ਪ੍ਰਤ ਲੇ ਕੈ ਉਪਰਿ
ਜੋ ਕਛੀ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੈ ਕੋ ਉਭਾਂਡੈ ਮਾਹਿ ਪਾਜੋ ਕੋ ਛਿਪਾਇ ਰ
ਖੇ ਚੀਥਰ ਕਪੂਰ ਕੋ ਲੈ ਮੁਖਿ ਬਾਧਿ ਧਰਮੋ ਹੈ॥ ਸੁੰਦਰ ਕ
ਹਤ ਅੰਸੈ ਅੰਸੈ ਗਮਨੀ ਹੈ ਜਗਤ ਮਾਹਿ ਤਿਨ ਕੋ ਤੋ ਦੇਖਿ
ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੁਛੋ ਹੈ॥ ੧॥ ਦੇਹ ਸੇ ਮਮਤ ਮਨ ਮਾਯਾ

ਮੇਰਹਤੁਹੈ॥ ਥਿਰਤਨਲਹੈਜੈਸੈਕਦੁਕਚੇਗਨਮਾ
 ਹਿਕਰਮਨਕੈਬਸਿਪਕਯੋਪਕਾਕੋਬਹਤੁਹੈ॥ ਅੰਤਹਿ
 ਕਰਨਜੁਤੇਜਗਤੁਸੇਰਚਿਰਹਯੋਮੁਖਸੇਬਨਾਇਬਾਤਬੁ
 ਹਮਕੀਕਹਤੁਹੈ॥ ਸੁੰਦਰਅਧਿਕਮੋਹਿਯਾਹੀਤੈਅਚੈਭੈ
 ਅਹਿਭੂਮਪਰਪਕਯੋਕੋਊਚੈਦਕੋਗਹਤੁਹੈ॥ ੨॥ ਮੁਖਸੇ
 ਕਹਤਗਮਨਭ੍ਰਮੇਮਨਇਦ੍ਰੀਪ੍ਰਾਨਮਾਰਗਕੇਜਲਮੈਨ
 ਪਤਿਬਿਬਲਹੀਏ॥ ਗਾਂਠਮੈਨਪੈਕਾਕੋਊਭਯੋਰਹੈਸ

ਹੁਕਾਰ ਬਤਨਿ ਹੀ ਮੁਹਰ ਰੁਪ ਆਗਨ ਗਹੀ ਯੋ ਸੁ
 ਪਨ ਮੇ ਪੰਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੀ ਮ ਕੋ ਡਿਪਾ ਤਿ ਕੁਏ ਜਾਗੈ
 ਮਰਤ ਭੂਖ ਖਾਇ ਬੇਕੰਚ ਹੀ ਯੋ। ਸੁੰਦਰ ਭੂਖ ਜੇ ਸੈਕ
 ਇਰਮਾਰਤ ਗਾਲ ਰਾਜ ਭੇਜ ਸਮਕ ਹਾਂ ਗਾਂਗੇ ਤੇਲੀ
 ਕਹੀ ਯੋ। ੩। ਸਿਜਾਰ ਕੇ ਸੁਖ ਨਿਸੈ ਆਸ ਕਤ ਅਨੇਕ
 ਬਿਧਿ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਲੇਲ ਪਮ ਮਕ ਬਹੁ ਨ ਗਯੋ ਹੈ। ਕਹ
 ਤ ਹੈ ਅਸੈ ਮੰਤ੍ਰੇ ਕਥਾ ਮਜਨ ਤੋਰੇ ਤਾਹੀ ਤੇਛੋ ਡਿਕੈ ਸੁਭ

ਕਰਮਨਿ ਕੋਰਹੈ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਕੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੁਨਿ ਕਰ
 ਮਸ ਬਛੂਟਿ ਗਏ ਦੁਹੁਨੁ ਤੇ ਭ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਇ ਅਧ ਬਿਚਿ ਬ
 ਹੋਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਦਰਕਹਤ ਤਾਂਹਿ ਤਿਆਗਿਏ ਸੁਪਚ ਜੈਸੈ
 ਯਾਹੀ ਭਾਂਤਿ ਗਿਥ ਮੇ ਬਸਿ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਕਹੈ ਹੈ। ਗਾਗਿ
 ਅਨੀ ਕੀ ਸੀ ਬਾਤਿ ਕਹੈ ਮਨ ਤੇ ਮਲੀਨ ਰਹੈ ਬਾਸ ਨਾ
 ਨੇਕ ਭੁਗੀ ਨੈਕ ਨ ਨਿਵਾਰਹੈ। ਜੈਸੈ ਕੋਊ ਅਭੂਖਨ ਅ
 ਧਿਕ ਬਨਾਇ ਰਾਖੈ ਕਲਈ ਓਪਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭੀਤ

ਰਭੀ ਗਾਰਹੈ॥ ਜੋ ਹੀ ਮਨ ਆਵੈ ਤਿਉ ਹੀ ਖੇਲਤ ਨਿਸਿਕ
 ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਸੁਨਿ ਸੀਖ ਲਏ ਗ੍ਰੰਥ ਨ ਬਿਚਾਰਹੈ॥ ਸੁ
 ਦਰ ਕਹਤ ਵਾਕੈ ਅਟਿਕਨ ਕੋਊ ਆਇ ਜੋ ਈਵਾਸਿ ਮਿਲੈ
 ਜਾਇ ਤਾ ਹੀ ਕੋ ਬਿਗਾਰਹੈ॥ ੫॥ ਹਿਸ ਜੇ ਦਬ ਕਸੇ ਦੇ
 ਖੀਸ ਮਨ ਦੇਊ ਸੁਮੇਤੀ ਚੁਗੈ ਬਕ ਮਛਰੀ ਕੋ ਖਾਤਹੈ
 ਅਪਕ ਅਰਕ ਕਦਊ ਕੈ ਸੈ ਕਰਿ ਜਾਨੇ ਜਾਹਿ ਪਿਕ ਅੰਬ
 ਤਾਰ ਕਾ ਕਰ ਕਹਿ ਜਾਤਹੈ॥ ਸਿਧੀ ਅਰੁ ਫਟ ਕਪਖਲ

ਸਮਦੇਖੀਅਤਵਹਿਤੇਕੋਰਵਹਿਜਲਮੇਸਮਾਤਹੈ
 ਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤਗਮਾਨੀਬਾਹਰਭੀਤਰਿਸੁਧਿਤਾਕੀਪਟਿ
 ਤਰਅੋਰਬਾਤਨਕੀਬਾਤਹੈ॥੬॥ ਬਿਪਰੀਤਗਮਾਨੀਕੋ
ਅੰਗਸਿਪੁਰਣਾ॥੧੩॥੨੦੫॥ ਬਚਨਬਿਬੇਕਕੋਅੰਗ
ਅਨਹਰਛੰਦਾ ਜਾਕੇਪਰਤਾਜੀਤੁਰਕੀਨਕੋਤਬੇਲਾ
 ਬੰਧੈਤਾਕੇਅੰਗੋਫਿਰਿਫਿਰਿਟਵਨਚਾਈਏ॥ਜਾ
 ਕੇਖਾਸਾਮਲਿਅਲਿਸਿਰੀਸਾਫਢੇਰਪਰੇਤਾਕੇਅੰਗੋ

ਅਨਕਰਿਚੈ ਸਈ ਰਖਾਈਯੋ॥ ਸਾਕੇ ਪਚਾਮਿ ਮਿਤ
 ਖਾਤੁ ਖਾਤ ਸਬਦਿ ਨ ਬੀਤੇ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਤਾ ਹਿਰਾਬਗੀ
 ਚਖਾਈਯੋ॥ ਚਤੁਰ ਪ੍ਰਬੀਨ ਆਗੈ ਮੁਰਖ ਉਚਾਰ ਕਰੈ ਸੁ
 ਰਕੈ ਆਗੈ ਸੇ ਸੇ ਜੈ ਗਣਾ ਦਿਖਾਈਯੋ॥ ੧॥ ਏਕ ਬਾਨੀ
 ਰੂਪ ਵਿਤੁ ਰੂਪ ਨ ਬਸ ਨ ਅੰਗ ਅਧਿਕ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨਕ
 ਹੀ ਅਤ ਅੰਸੀ ਹੈ॥ ਏਕ ਬਾਨੀ ਪਾਏ ਟੂਟੇ ਅੰਬਰ ਉਢਾਏ॥
 ਨਿਤਾ ਹੂੰ ਮਾਹਿ ਬਿਪਰੀਤ ਸੁਨੀ ਅਤ ਤੈ ਸੀ ਹੈ॥ ਏਕ ਬਾਨੀ

ਅਤ੍ਰਕਹਿਬਹੁਤਸਿਗਾਰਕੀਯੋਲੋਕਨਕੋਨੀਕੀਲਾਯੋ
 ਸਿਤਨਕੂਭੈਸੀਹੈ। ਸੁਦਰਕਹਤਬਾਣੀਤ੍ਰਿਬਿਧਿਜਗਤ
 ਮਾਂਹਿਜਾਨੈਕੋਉਚਤੁਰਪ੍ਰਬੀਨਜਾਕੈਜੈਸੀਹੈ॥੨॥ ਰਾਜ
 ਕੋਕਵਰਜੈਸਰੂਪਕੈਕਰੁਪਹੋਇਤਾਕੋਤਸਲੀਮਕਹਿ
 ਗਦਲੇਖਿਲਾਈਯੋ॥ ਔਰਕਾਹੂੰਰੈਤਤੋਸਰੂਪਹੋਇ
 ਸੋਭਨੀਕਤਾਹੂੰਕੋਤੋਦੇਖਿਕਰਿਨਿਕਟਿਬੁਲਾਈਯੋ॥
 ਕਾਹੂੰਕੈਕਰੁਪਕਾਰੈਕੂਬਰਹੈਅੰਗਹੀਨਵਾਕੀਵੇਗੇ

ਖਿਕਰਿਆਬੇਈਹਲਾਈਯੋ। ਸਿਦਰਕਹਤਵਾਕੈਬਾ
 ਪਹੀਕੋਪਮਾਰਹੋਇਯੋਗੀਜਾਨਬਾਨੀਕੋਬਬੇਕਯੋਸੇ
 ਪਾਈਯੋ। ੩। ਬੋਲੀਏਤੋਤਬਜਬਬੇਲਿਬੇਕੀਸੁਧਿਹੋ
 ਇਨਤੋਮੁਖਮੋਨਕਰਿਚਪਹੋਇਰਹੀਯੋ। ਜਿਗੀਏਉਤ
 ਬਜਬਜੋਰਬੇਉਜਨਪਰੈਤੁਕਛੰਦਅਰਥਅਨੂਪਤਮੇ
 ਲਹੀਯੋ। ਗਾਈਏਉਤਬਜਬਗਾਇਬੋਕੋਕੋਠਹੋਇਸ
 ਵਨਕੈਸੁਨਤਹੀਮਨਜਾਇਗਾਹੀਯੋ। ਤੁਕਭੁਗਛੰਦਤੋ

ਗਾਅਰਥਮਿਲੈਨਕੋਇਸੁਦਰਕਹਤੁਅੇਸੀਬਨੀ
 ਨਾਹਿਕਹੀਏ॥੪॥ਏਕਨਕੋਬਚਨਸੁਨਤਅਤਿਸੁ
 ਖੁਹੋਇਫੂਲਸੇਝਰਤੁਹੈਅਧਕਮਨਿਭਾਵਨੇ॥ਏਕ
 ਨਕੋਬਚਨਅਸਮਮਨੇਬਰਖਤਸੁਵਣਕੇਸੁਨਤਿ
 ਲਗਤਿਅਲਖਾਂਵਨੇ॥ਏਕਨਕੋਬਚਨਕਟਕਕੀ
 ਰਬਿਖਰੂਪਕਰਤਮਗੰਮਛੇਦਦੁਖਉਪਜਾਵਨੇ॥ਸੁੰ
 ਦਰਕਹਤੁਘਟਿਘਟਿਮੇਬਚਨਭੇਦਉਤਮਮਧਿ

ਮਐਰਾਧਾਮਸੁਹਾਂਵਨੇ॥ ਕਾਕਾਅਰੁਹਾਸਬਉਲੂ
 ਕਜਬਬੈਲਤਹੈਤਿਨਕੋਤੋਬਚਨਸੁਹਾਤਕਹਿਕੋ
 ਨਕੋ। ਕਿਕਲਾਸਾਰਪੁਨਿਸੁਵਾਸਬਬੈਲਤਹੈਸਬਕੋ
 ਉਕਾਨਿਦੈਸਨਤਰਵਿਰੋਨਕੋ। ਤਾਹਿਤੇਸੁਬਚਨਬਿ
 ਬੈਕਕਹਿਬੈਲਅਤਯੋਹੀਆਕਬਾਕਕਿਤੋਰੀਏਨ
 ਪੋਨਕੋ। ਸਿੰਦਹਸਮਾਝਿਕੈਬਚਨਕੋਉਚਾਰਕਹਿਨਾ
 ਹੀਤਰਚੁਪਦ੍ਵੈਪਕਰਬੈਠਮੋਨਕੋ। ੬॥ ਪਿਥਮਹੀਏਬਿ

ਚਾਰਢੀਅਸੋਨਦੀਜੇਡਾਰਤਾਹੀਤੇਸੁਬਚਨਸਮਾ
 ਰਿਕਰਿਬੋਲੀਯੋਸਾਨੈਨਕੁਹੇਤਹੇਤੁਭਾਵੈਤੈਸੀਕ
 ਹਿਦੇਤਕਹੀਏਤੈਤਬਜਬਮਨਮਾਹਿਤੋਲੀਯੋਸ
 ਬਹੀਕੋਲਾਗੈਦੁਖਕੋਓਨਹਿਪਾਵੈਸੁਖੁਬੋਲਿਕੈ
 ਬਿਥਾਹੀਤਾਤੇਛਾਤੀਕੋਨਹਿਛੁਲੀਯੋਸੁੰਦਰਸਮ
 ਸੁਕਰਿਕਹੀਏਸਰਸਬਾਤਤਬਹੀਤੋਬਚਨਕਾ
 ਟਿਗਹਿਬੋਲੀਯੋ॥੭॥ ਬਚਨਤੋਵਹੈਜਾਂਮੇਪਾਈ

ਏ ਬਿਬੇਕ ਹੈ ॥ ਔ ਰਤੇ ਬਚਨ ਅੰਸੇ ਬੇਲ ਤ ਹੈ ਪਸੁ ਜੈ ਸੇ
 ਤਿਨ ਕੇ ਤੋ ਬੋਲਿ ਬੇ ਮੇਰੇ ਗਹੂਨ ਏ ਕਹੈ ॥ ਕੋਊ ਰਾਤਿ ਦਿ
 ਵਸ ਬਕਤ ਹੀ ਰਹਤ ਅੰਸੇ ਜੈ ਸੇ ਬਿਧਿ ਕੂਪ ਮੇ ਬਕਤ
 ਮਾਨੇ ਭੁਕ ਹੈ ॥ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਬੇਲ ਤ ਜ ਗਤ ਸੁਖ
 ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖ ਬਚਨ ਅਨੇ ਕਹੈ ॥ ਸਿਦਕ ਹਤ ਤ
 ਤੇ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰ ਲੇਹੁ ਬਚਨ ਤੇ ਵਹੈ ਜਾਮੇ ਪਾਈ ਏ ਬਿ
 ਬੇਕ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਬਚਨ ਮੇ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਕਰਿ ਲੀਜੀਏ

ਜੈਸੇਹੀਜਨੀਰਕੋਤੁਜਤੁਹੈਅਸਾਰਜਨਸਾਰਜਨਛੀ
 ਰਕੋਨਿਰਾਲੇਕਰਿਪੀਜੀਏ।ਜੈਸੇਦਧਿਮਥਤਮਥਤਕ
 ਦਿਲੇਤੁਘਿਤਔਰ ਰਹੀਪਹੀਸਬਛਾਛਿਛਾਡਿਦੀਜੀਏ।
 ਜੈਸੇਮਧੁਮਛਕਾਸੁਵਾਸਕੋਰੁਮਲੇਤਤੈਸੇਹੀਬਿਵਰਕ
 ਰਿਭਿਨਭਿਨਕੀਜੀਏ।ਸੁੰਦਰਕਹਤੁਤਾਤੇਬਚਨਅਨੇਕ
 ਭਾਂਤਿਬਚਨਮੈਬਚਨਬਿਬੇਕਕਰਿਲੀਜੀਏ।ਦੀਘਿਥ
 ਮਹੀਗਾਰਦੇਵਮੁਖਤੈਉਚਾਰਕਕੀਵੈਈਤੈਬਚਨਅਇ

ਲਗੈ ਨਿਜਿ ਗਏ ਹੋ। ਤਿਨ ਕੋ ਬਿਬੇਕ ਕਰਿ ਅੰਤ ਹਕਰਨ
 ਮਾਹਿ ਅਤ ਹੀ ਅਮੋਲ ਨਗਾਊ ਨ ਭੁੰਨੀ ਗਏ ਹੋ। ਅਖੁਕੈ
 ਦਰਿ ਦਰਿ ਗਯੋ ਪਰਿ ਉਪਕਾਰ ਹੋਤ ਨਗਾਹੀ ਨਿਗਲ ਕੈ
 ਉਗਲ ਨਗਾਦੀ ਗਏ ਹੋ। ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਪਹਿ ਬਾਨੀ ਯੋ ਪਗਟ
 ਭਈ ਐਰ ਕੋ ਉਸੁ ਨਿਕਰਿ ਰੇ ਕਜੀਵ ਜੀਏ ਹੋ। ੧०॥ ਬਚਨ
 ਤੈ ਦੂਰਿ ਮਿਲੈ ਬਚਨ ਬਿਰੁਧੋਇ ਬਚਨ ਤੈ ਰਗ ਬਢੈ ਬਚ
 ਨ ਤੈ ਦੇਖ ਜਾ ਬਚਨ ਤੈ ਸੁਵ ਲਉ ਠੈ ਬਚਨ ਸੀਤਲ ਹੋਇ ਬ

ਚਨਤੈਂ ਮੁਦਤ ਬਚਨ ਹੀ ਤੈ ਰੋਖ ਜਾ ਬਚਨ ਤੈ ਪਾਓਲ
 ਗੈ ਬਚਨ ਤੈ ਦੂਰ ਭੁਗੈ ਬਚਨ ਤੈ ਮੁਰਖਾਇ ਬਚਨ ਤੈ ਪੋਖ
 ਜਾ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤੁ ਅਹਿ ਬਚਨ ਕੋ ਭੇਦ ਅੰਧੇ ਬਚਨ ਤੈ ਬੋਧ
 ਹੋਇ ਬਚਨ ਤੈ ਮੋਖ ਜਾ ॥੧੧॥ ਬਚਨ ਤੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਬਾਪ
 ਪੁਤ ਪਾਓ ਹੋਇ ਬਚਨ ਤੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ਉਤਪਾਤ ਹੋ
 ਬਚਨ ਤੈ ਨਾਗੀ ਅਰੁ ਪੁਰਖ ਸਨੇਹ ਅਤਿ ਬਚਨ ਤੈ ਦੋਊ ॥
 ਪੁਆਪੁ ਮੇਰ ਸਾਤ ਹੋ ॥ ਬਚਨ ਤੈਂ ਸਬ ਅਇਰਾਜ ਕੇ ਹ

ਜੁਗਹੇਹਿ ਬਚਨ ਤੈਚਾ ਕਰਹੁ ਛੋਡਿ ਕੈ ਪਰਾਤ ਹੋ। ਸੁੰਦਰ
 ਸੁਬਚਨ ਸੁਨਾਤਿ ਅਤਿ ਸੁਖ ਹੋਇ ਕੁ ਬਚਨ ਸੁਨਤ ਹੀ
 ਪ੍ਰਤੀਤ ਘਟਿ ਜਾਤਿ ਹੈ॥ ੧੨॥ ਬਚਨ ਬਿਬੇਕ ਕੀ ਏਕ
 ਨ ਮੇਭੇਦ ਹੈ। ਏਕ ਤੇ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਕਰਮ ਹੀ ਮੇਭਹਿ ਜਇ
 ਕਰਤ ਬਹੁਤੁ ਬਿਧਿ ਸੁਰਗ ਕੀ ਉਮੇਦ ਹੈ। ਏਕ ਹੈ ਬਚਨ
 ਦਿਛਈ ਸਰਉ ਪਾਸ ਨਾ ਕੋਤਿ ਨ ਮੇਤੋ ਸਕਲ ਹੀ ਥਾਸ ਨ
 ਕੋਛੇਦ ਹੈ। ਏਕ ਹੈ ਬਚਨ ਤਮੇ ਏਕ ਹੀ ਅਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁੰ

ਦਰਕਹਤਯੇਬਤਯੇਅੰਤੁਬੇਦਹੈ॥ਬਚਨਅਨੇਕਹੀਪ੍ਰ
 ਕਾਰਸਬਦੇਖੀਅਤਬਚਨਬਿਬੇਕਕੀਏਬਚਨਸੈਭੇਦ
 ਹੈ॥੧੩॥ਬਚਨਤੇਜੋਗਕਰੈਬਚਨਤੇਜਗਕਰੈਬਚ
 ਨਤੈਤਪਕਰਿਦੇਹੋਕੇਦਹਤਹੈ॥ਬਚਨਤੈਬੰਧਨਕਰ
 ਤਹੈਅਨੇਕਬਿਧਿਬਚਨਤੈਤਿਆਗਕਰਿਬਨਮੋਹ
 ਤੁਹੈ॥ਬਚਨਤੈਉਹਸੈਅਰੁਸੁਰਸੈਬਚਨਹੀਤੈਭੁੰਤਿਭੁੰ
 ਤਿਸੈਕਟਿਸਹਤੁਹੈ॥ਬਚਨਤੈਜੀਵਭੁਯੇਬਚਨਤੈਬੁ

ਹਮੇਇਸੁ ਦਰਬਚਨ ਭੇਦ ਬੇਦ ਯੋਕ ਹਤੁ ਹੈ॥ ੧੪॥ ਬਚ
 ਨਾ ਬਿਬੇਕ ਕੋ ਅੰਗ ਸੀ ਪੂਰਣਾ ॥ ੧੪॥ ੨੧੯ ਨਿਰਗੁਨ ਉਪ
 ਸਨ ਕੋ ਅੰਗਾਇ ਦਵਛੇਦਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕੁਲ ਲਰਚੈ ਬਹੁ ਭੰਜ
 ਨ ਕਰਮ ਨ ਕੈ ਬਸ ਮੇਹਿ ਭ੍ਰਮਾ ਵੈ ॥ ਬਿਸਨੁ ਹੂ ਸਿ ਕਟਿ ਆਇ
 ਸਹੈ ਗਰਭ ਕਾ ਹੂੰ ਕੋ ਰਛ ਕ ਕਾ ਹੂੰ ਸੀਤਾ ਵੈ ॥ ਸਿ ਕਰਭੁ ਤਪਿ
 ਸਾਚਨ ਕੇ ਪਤਿ ਪਾਨ ਕ ਪਾਲ ਲੀਏ ਬਿਲ ਲਾਵੈ ॥ ਯਾਹੀ
 ਤੈ ਸੁ ਦਰਿ ਗੁਨ ਤਿਆਗ ਸੁ ਨਿਰਮਲ ਏਕ ਨਿਰੰਜ

ਨਥਿਆਵੇ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਕਥਾਤ ਬਨਾਇ ਕਹੈ ਕਹਾ ਹੋਤੁ ਭਾਸ
 ਬਹੀ ਮਨ ਰੰਜਨਾ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਮਿਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਬਖਾਨਤ ਹੋ
 ਅਤਿ ਸੈ ਕਲਿ ਅੰਜਨਾ ॥ ਪਾਨੀ ਮੇਂ ਬੂਡੁ ਤਿ ਪਾਨੀ ਗਹੈ ਕਤ
 ਪਾਰ ਪਹੁੰਚਤ ਹੋ ਮਤਿ ਭੁੰਜਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰ ਤੋ ਲਗਾ ਆਪੇ ਕੀ
 ਜੇ ਵਹੀ ਜੋ ਲੋਨ ਪਿਯਾਇ ਹੋਏ ਕਲਿ ਰੰਜਨਾ ॥ ਕ ॥ ਮਸਿਨ
 ਸੋ ਜੁ ਮਨੋ ਮਲ ਮਸਿਨ ਸੰਜਨੁ ਸੋ ਜੁ ਕਹੈ ਗਤਿ ਗੁਣੈ ॥
 ॥ ਗੰਜਨ ਜੋ ਜੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਗਹਿ ਗੰਜਨ ਰੰਜਨ ਜੋ ਜੁ ਬੁਝੈ

ਵੈਅਬੁਝੈ। ਭਿਜਨਸੇਜੁਭਕੀਰਸਮਾਂਹਿਬਿਦੁਜਨਸੇ
 ਕਤਹੁਨਅਰੁਝੈ। ਅਬਿਜਨਸੇਜੁਬਢੈਰੁਚਿਸੁੰਦਰਅੰ
 ਜਨਸੇਜੁਨਿਰੋਜਨਸੁਝੈ। ੩। ਜਪ੍ਰਭੁਤੇਉਤਪਤਿਭ
 ਈਅਹਿਜੇਪ੍ਰਭੁਹੈਉਰਇਸਟਹਮਾਰੈ। ਜੇਪ੍ਰਭੁਹੈਸਭਾਸਿ
 ਰਿਉਪਾਰਿਤਪ੍ਰਭਿਕੋਹਮਹੂਉਰਧਾਰੈ। ਰੂਪਨਰੇਖਨ
 ਅਲੇਖਅਖੰਡਤਿਭ੍ਰਿਨਰਹੈਸਬਕਾਜਹਿਸਾਰੈ। ਨਾ
 ਮੁਨਿਰੋਜਨਹੈਤਿਨਕੋਪੁਨਿਸੁੰਦਰਤਪ੍ਰਭੁਕੇਬਲਿਹਾ

ਹੈ॥੪॥ ਜੋ ਬਿਨਸੈ ਉਪਜੈ ਗੁਨ ਬਾਹਤ ਸੇਯਾ ਹਿਜਾਨ ਹੁਅੰਸਿ
 ਨਾਮਾ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਮਰੈ ਨ ਹਿਜੀਵਤਿ ਅੰਚੁ ਤਿਏਕ
 ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਮਾ ॥ ਜੋ ਤਾਰੁ ਤਤ ਰਹੈ ਰਸ ਏਕ ਹਿਆਵ
 ਤ ਜਤ ਫਿਰੈ ਸਬ ਛਾਯਾ ॥ ਸੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਦਾ ਸਿਰ ਉਪ
 ਰਿਸੁ ਦਰਤਾਂ ਪੁਰੋਸੈ ਮਨ ਲਾਯਾ ॥੫॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਕਛੁ ਅੰ
 ਏ ਜਹਾਲ ਗਸੈ ਸਬ ਨਾਸ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਈ ॥ ਰੂਪ ਧਰਮੋ ਸੁ
 ਰਹੈ ਨ ਹਿਨਿ ਹਚਲ ਤੀਨ ਹੁਲੈ ਕਰਾਨੈ ਕਹਾ ਕੋਈ ॥

ਰਾਜਸਤਮਸਸਾਂਤਿਕੋਜਗਨਦੇਖਤਕਾਲਗੁਸੈਪੁ
 ਨਿਵੇਈਆਪਹਿਏਕਰਹੈਸੁਨਿਰੰਜਨਸੁੰਦਰਕੇਮਨ
 ਮਾਨਤਸੇਈ॥੬॥ਦੇਵਨਕੇਸਿਰਿਦੇਵਬਿਰਾਜਤਈਸ
 ਰਕੇਸਿਰਈਸਰਕਹੀਏ॥ਲਾਲਨਕੈਸਿਰਿਲਾਲਨਿ
 ਰੰਤਰਿਖੁਬਨਕੈਸਿਰਿਖੁਬਜੁਲਹੀਏ॥ਪਾਕਨਕੈ
 ਸਿਰਪਾਕਸਿਰੈਮਨਿਦੇਖਿਬਿਚਾਰਉਹੈਦਿਢੁਗਹੀ
 ਏ॥ਸੁੰਦਰਏਕਸਦਾਸਿਰਉਪਰਿਐਰਕਛੂਹਮਕੂਕਰਿ

ਚਹੀਏ॥ ੭॥ ਸੇਸਮਹੇਸਰਲੇਸਜਹਾਂਲਗਬਿਸਨਬਿਰੰਚ
 ਹੁਕੇਸਿਰਿਸ੍ਵਾਮੀ॥ ਬਾਪਕਬ੍ਰਹਮਅਖੰਡਅਨਬ੍ਰਤਬਾਹ
 ਰਭੀਤਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਐਰਨਛੇਰਅਨੰਤਕਹੇਗੁਨਯਾ
 ਹੀਤੈਸੁਦਰਹੈਘਨਿਨਾਮੀ॥ ਐਸੇਪ੍ਰਭੂਜਿਨਿਕੇਸਿਰਉਪ
 ਰਿਕੇਯਹੈਤਿਨਕੀਕਹੁਖਾਂਮੀ॥ ੮॥ ਨਿਰਗੁਨਉਪਾ
 ਸਨਾਕਾਅਗਿਸੀਪੁਰਣਾ॥ ੧੫॥ ੧੫॥ ੨੨॥ ੧੫ਤਿਬ੍ਰਤਕੇ
 ਅੰਗਾ॥ ਇੰਦਵਛੰਦਾ॥ ਆਪਨੀਵੇਗਨਿਹਾਰਤਹੀਜੈਸੇ

ਜਾਤਪਤਿਬ੍ਰਤਏਕਬ੍ਰਤੀਕੋਹੋਤਿਆਨਦਰਐਸੇਹੀ
 ਭਾਂਤਿਜਪੀਛੈਫਿਰੈਪੁਨਿਸੁਗਜਤੀਕੋ। ਨੈਕਹੀਮੇਹਰਿ
 ਵੇਹੋਇਜਾਤਿਖਿਸੈਅਧਬਿੰਦਜੋਜੋਗਜਤੀਕੋ। ਹਾ
 ਮਹਿਦੈਤੇਗਯੋਜਨਸੁਦਰਏਕਰਤੀ। ਬਿਨੁਏਕਰਤੀਕੋ
 ੧। ਜੋਹਰਿਕੋਤੁਜਿਆਨਉਪਾਸਕਸੋਮਤਿਮੰਦਫਜੀ
 ਹਤਿਹੋਈ। ਜੋਅਪਨੇਕੁਰਤਾਰਹਿਛਾਡਿਭੁਈਬਿਭਚ
 ਰਣਕਾਮਨਕੋਈ। ਸੁਦਰਭਾਂਹਿਨਆਦਰਮਾਨਫਿਰੈਬਿ

ਮੁਖੀਅਸਨੀਪਤਿਖੋਈ॥ਬੂਡਮਰੈਕਿਨਕੁਪਮੰਝਰ
 ਕਹਜਗਜੀਵਤਹੈਸਠਿਸੇਈ॥੨॥ਏਕਸਹੀਸ
 ਬਕੈਉਰਅੰਤਰਤੋਪ੍ਰਭਕੋਕਹਕਾਹਨਗਾਵੈ॥ਸੰਕਟਅਹਿ
 ਸਹਾਇਕਰੈਪੁਨ੍ਯੋਅਪਨੋਪਤਿਕੋਬਿਸਰਾਵੈ॥ਚਚਪਦਾ
 ਰਥਅੰਰਜਹਾਲਗਅਠੇਹਸਿਧਿਨਵੈਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਸੁੰਦ
 ਰਛਾਰਿਪਰੋਤਿਨਕੇਮੁਖਜੋਹਰਿਕੋਤਜਿਅਨਹਿਧਾਵੈ॥੩॥
 ਪੁਰਨਕਾਮਸਦਾਸੁਖਧਾਮਨਿਰੰਜਨਰਾਮਸਿਰਜਨਹਰੈ

ਸੇਵਕ ਹੋਇ ਰਹੀ ਸਬ ਕੋ ਨਿਤ ਕੁੰਜਰ ਕੀ ਦਹਿ ਦੇਤ ਅਹਾਰੀ
 ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਰਿ ਦ੍ਰਿਵ ਨਿਵਾਰਨਿ ਚਿਤ ਕਰੈ ਪੁਨ ਸ੍ਰਿਸਟ ਵਾਰੀ
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭੂ ਤਜਿ ਆਨ ਉਪਾਸ ਕਸੁੰਦਰ ਚੈ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਕਰੈ
 ॥ ੪ ॥ ਹੋਇ ਅਨਿਨ ਭਜੈ ਭਗਵੰਤ ਹਿ ਅੰਰ ਕਛੂ ਉਰ ਮੇਨ ਹਿ
 ਗਾਖੈ ॥ ਦੇਵੀ ਅੰਦੇਵ ਜਹਾਂ ਲਹੈ ਰੁਰ ਕੈ ਤਿਨ ਸੋ ਕਹੂੰ ਦੀਨ
 ਨ ਭਾਖੈ ॥ ਜੋ ਗਹੁ ਜਗਿ ਬ੍ਰਤਾ ਦੇ ਕ੍ਰਿਅਾ ਤਿਨ ਕੋ ਨ ਹਿ ਤੋ ਸੁਪ
 ਨੈ ਅਭਿਲਾਖੈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਯੋਤ ਬਤੈ ਕਹਿ ਕੋਨ

ਹਲਾਹਲਚਾਖੇ॥੫॥ਮਨਹਰਛੈਦਾ॥।ਕਹੋਕੋਫਿਰਤਨ
 ਰਬੁਟਕਤਠੋਰਠੋਰਗਲਕੀਦੋਰਦੇਵੀਦੇਵਸਬਜਨੀਏ
 ਜੋਗਜਗਿਜਪਤਪਤੀਰਬਬ੍ਰਤਾਦੇਦਾਨਤਿਨਦੁਕੋਫਲ
 ਸੋਊਅਥਾਈਬਖਾਨੀਏ॥ਸਕਲਉਪਾਇਤਬਏਕਰਾਮਨ
 ਮਭਜਿਯਾਹੀਉਪਦੇਸਸੁਨਿਹਿਰਦੈਮਾਹਿਅਨੀਏ॥ਤਹੀਤੇ
 ਸਮਝਿਕਰਿਸੁੰਦਰਾਬਿਸਾਸਪਰਿਮੈਰਕਉਕਹੈਕਛੁਤਕੀ
 ਨਹੀਅਨੀਏ॥੬॥ਪਤਿਹੀਸੋਪ੍ਰਮੋਹੇਇਪਤਿਹੀਸੋਨੇਮੋਹੇਇਪ

ਤਿਹੀਸੋਛੇਮਹੇਇਪਤਿਹੀਸੋਗਤਿਹੈ॥ਪਤਿਹੀਹੈਜਗਜੋਗ
 ਪਤਿਹੀਹੈਰਸਭੋਗਪਤਿਹੀਹੈਜਪਤਪਤਿਹੀਕੋਜਤਹੈ॥ਪ
 ਤਿਹੀਹੈਗਿਆਨਧਿਆਨਪਤਿਹੀਹੈਪੁਨਦਨਪਤਿਹੀਤੀਰ
 ਥਨਠਪਤਿਹੀਕੋਮਤਿਹੈ॥ਪਤਿਬਿਨੁਪਤਿਨਾਹਿਪਤਿਬਿਨ
 ਗਤਿਨਾਹਿਸੁੰਦਰਸਕਲਬਿਧਿਏਕਪਤਿਭ੍ਰਤਹੈ॥੧੧ਜਲਕੋ
 ਸਨੇਹੀਮੀਨਬਿਛਰਤਿਤਜੈਪੁਨਮਨਿਬਿਨਅਹਿਜੈਸੇਜੀਵ
 ਤਨਲਹੀਏ॥ਸੁਵੰਤਬੁੰਦਕੇਸਨੇਹੀਪ੍ਰਗਟਿਜਗਤਿਮਾਂਹਿਏਕਸੀ

ਪਦੁਸਰੋਸੰਚਾਤ੍ਰਕਊਕਘੀਏ। ਰਵਿਕੇਸਨੇਹੀਖਨਿਕਵਲ
 ਸਰੋਵਰਮੇਸਸਿਕੋਸਨੇਹੀਉਚਕੋਰਜੈਸੇਰਹੀਏ। ਤੇਸੇਹੀਸਿ
 ਦਰਏਕਪ੍ਰਭੁਸੰਸਨੇਹਜੇਗਅੰਰਕਛੁਦੇਖਿਕਾਹੁਵੇਰਨਹਿਥ
 ਹੀਏ। ੮। ਪਤਿਬ੍ਰਤਾਕੋਅੰਗਸਪੁਰਲਾ। ੧੬। ੨੩੫। ਬਿ
 ਰਹਨਿਕੋਅੰਗਾ। ॥ ਅਨਹਰਛੇਦਾ। ਪ੍ਰਿਅਕੋਅੰਦੇਸੋਭਾਰੀ
 ਸੈਕਹੂੰਸੁਨਿਪਿਅਾਰੀਯਾਰੀਤੋਰਿਗਏਸੁਤੇਅਜਹੂੰਨਅਏਹੈ
 ॥ ਮੇਰੈਤੋਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਨਿਸਦਿਨਉਹੈਧਿਆਨਪ੍ਰਸੰਨਕਹੂੰ

ਅਨਨੈਨ ਸੁਰਲਾਏ ਹੈ। ਜਬਤੇ ਗਏ ਬਿਛੋਹ ਕਲਪਨਕ
 ਰਤਮੇ ਹਤਾਤੇ ਉਪੁਛਤਤੇ ਹਿਕਿਨ ਬਿਗਮਾਏ ਹੈ। ਸਿੰਦਰ ਬਿਗ
 ਨੀ ਕੈਸੋ ਚਮੁਨਿ ਸਖੀ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਮਕੇ ਬਿਸਾਰਿ ਅਬ ਕੰਨ ਕੇ ਕ
 ਹਾਏ ਹੈ। ੧੫੫ ਹਮਕੇ ਤੋ ਰੈ ਨਾਦਿਨ ਸਿਕਮ ਨਾਹਿ ਰਹੇ ਉਨਕੀ
 ਤੋ ਬਾਤ ਨੇ ਠੀਕ ਉਨ ਪਾਈਏ। ਕਬਹੂੰ ਸਦੇ ਸੁਸੁਨਿ ਅਧਿਕ ਉ
 ਛਹਹੇ ਇਕ ਬਹੁੰ ਕਰੇ ਉਰੇ ਇਅੰਸੁਨ ਬਹਾਈਏ। ਅੰਰ ਨਸ
 ਯੇ ਰਸ ਬਸਹੇ ਇਰਹੁੰ ਪਮਾਰੇ ਲਾਲ ਮਾਵਨ ਕਹਿਕਹਿ

ਮਕੋਸੁ ਨਾਈਏ। ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਤਾਂਹਿ ਕਈਏ ਜੁ ਕੋਨ ਭਾਂਤਿ ਜੁ
 ਤੋ ਰੂਖ ਆਪਨੇ ਈਹਾ ਬਸੈ ਲਗਾਈਏ। ੨॥ ਮੇਸੈ ਕਹੈ ਮੇਰ
 ਸੀਹੀ ਵਸੈ ਕਹੈ ਮੇਰ ਸੀਹੀ ਜਾਸੈ ਕਹੈ ਤਾਹੀ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੈ ਸੇਹੋਤ
 ਹੈ। ਕਾਹੂ ਸੇਸਾ ਮਾਂਖ ਕਹੈ ਕਾਹੂ ਸੇਓ ਦਾਸ ਫਿਰੈ ਕਾਹੂ ਸੇਤੋਂ ਗਸ
 ਬਸਏ ਕਮੇ ਕਪੋਤ ਹੈ। ਦਗਾ ਬਾਜੀ ਦਬਧ ਜਤੀ ਮਨ ਕੀਨ ਦੁ
 ਰਿਹੋਇ ਕਾਹੂ ਕੇ ਅੰਧੇ ਰੋਘ ਰਿਕਾਹੂ ਕੈ ਓਦੋਤ ਹੈ। ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ
 ਜਾ ਕੈ ਪੀਰ ਸੋ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ਜਾ ਕੇ ਦੁਖ ਦੁਰਿਭਯੋਤ ਕੈ ਭਈ ਵੇ

ਤਰੈ॥੩॥ਹੀਏਐਰਜੀਏਐਰਲੀਏਐਰਦੀਏਐਰਕੀਏਐ
 ਰਕੋਨਉਅਨੁਪਪਤੀਪਛੇਹੈ॥ਮੁਖਐਰਬੈਨਐਰਨੈਨਐਰਸੈ
 ਨਐਰਤਨਐਰਮਨਐਰਜੇਤ੍ਰਮਾਹਿਕਛੇਹੈ॥ਹਾਥਐਰਪਵ
 ਐਰਸੀਸਐਰਸ੍ਵਨਐਰਨਖਸਿਖਰੇਮਰੇਮਕਲਈਸੋਮਛੇ
 ਹੈ॥ਐਸੀਤੋਕਠਰਤਸੁਨੀਨਦੇਖੀਜਗਤਮੇਸ੍ਵਰਕਹਤਕਾਹੁੰ
 ਬਜ੍ਯਹੀਕੇਗਛੇਹੈ॥੪॥ਭਈਹੋਅਤਿਬਾਵਰੀਬਿਰਹਿਘੇਰੀਬਾ
 ਵਰੀਚਲਤਉਚੇਬਾਵਰੀਪਰੋਗੀਜਾਇਬਾਵਰੀ॥ਫਿਰਹੋਉਤਾ

ਵਰੀਲਗਤਨਹੀਤਾਵਰੀਸੁਵਹੀਕੋਬਤਾਵਰੀਚਲਯੋਹੈਜਾ
 ਤਤਾਵਰੀ। ਬਕੋਹੈਦੇਊਪਾਵਰੀਚਢਤਨਹੀਪਾਵਰੀਜਹਰਿ
 ਵਾਟਪਾਵਰੀ। ਦੋਰਤਨਹੀਨਾਵਰੀਪੁਕਾਰਕੈਸੁਨਾਵਰੀਸਿਦ
 ਰਕੋਊਨਾਵਰੀਰੂਬਤਰਖੈਨਾਵਰੀ॥੫॥ ਬਿਰਹਨਿਓਰਹਨੇ
 ਕੋਅੰਗਸਪੁਰਣ॥੧੧॥੨੪੦॥ ॥ਸਬਦਸਾਰਕੋਅੰਗ
 ॥ਮਨਹਰਛੰਦਾ॥ ॥ਭੂਲਯੋਫਿਰੈਭ੍ਰਮਤੈਕਰਤਕਛੁਅੰਰ
 ਅੰਰਕਰਤਨਤਾਪਦੁਰਿਕਰਤਸੀਤਾਪਕੋ। ਦੋਛਭੁਯੋਗਹਿਪੁ

ਨਿਦੰਛਪ੍ਰਜਾਪਤਿਜੈਸੈਦੇਤੁਪਰਦੰਛਣਾਨਦਣਾਦੇਆਪ
 ਕੋ। ਸਿੰਦਰਕਹਤਐਸੇਜਾਨੇਨਜੁਗਤਿਕਛੁਐਰਜਾਪਜ
 ਥੇਨਜਪਤਨਿਜਜਾਪਕੋ। ਬਾਲਭਯੋਜੁਵਾਭਯੋਬਪੁਬੀ
 ਰੇਬਿਧਭਯੋਬਪਰੁਪਹੇਇਕੇਬਿਸਰਗੰਯੋਬਾਪਕੋ।
 ੧। ਏਦਵਛੰਦਾ। ਘਾਂਨਓਹੈਜੁਪੀਉਖਪੀਵੈਨਿਤਦੰਛ
 ਵਹੈਜੁਦਰਿਦ੍ਰਹਿਭੁਨੈ। ਘਾਂਨਓਹੈਜੁਨੀਏਜਸੁਕੇਸ
 ਵਮਾਂਨਓਹੈਕਹੀਏਸਨਿਮਾਂਨੈ। ਘਾਂਨਓਹੈਜੁਰਤਨਰਿ

ਭਾਵਤ ਜਾਂਨ ਉਹੈ ਜਗਦੀਸਹਿ ਜਨੈ। ਬਨ ਉਹੈ ਮਨ ਬੇਧ
 ਤਸੁ ਦਗਗਿ ਮਨ ਉਹੈ ਉਪਜੈ ਨ ਅਗਿ ਅੰਨੈ। ੨। ਸੁਰ ਉਹੈ ਮ
 ਨ ਕੋ ਸਬ ਰਾਖ ਤ ਕੁਰਵਹੈ ਰਨ ਮਾਹਿ ਲਜੈ ਹੈ। ਤਿਆਗ ਉਹੈ
 ਅਨਰਾਗ ਨਹੀ ਕਹੁ ਭਾਗ ਉਹੈ ਮਨ ਮੋਹਤ ਸੈ ਹੈ। ਤਗਿ ਉਹੈ
 ਨਿਜ ਤਤੁ ਜਾਂਨ ਤ ਜਗਵਹੈ ਜਗਦੀਸ ਜਜੈ ਹੈ। ਰਤ ਉ
 ਹੈ ਗਰਿ ਸੋਗ ਤਿਸੁ ਦਰ ਭਾਗ ਤਵਹੈ ਭਗਵੰਤ ਭੁਜੈ ਹੈ। ੩। ਚ
 ਪਵਹੈ ਕਸੀ ਏਹਿ ਪੁਊਪ ਰਿਦਾ ਪਉਹੈ ਦਲ ਕਾਰਹਿ ਮਾਰੈ

ਛਾਪਵਹੈ ਹਰਿਆਪਦਈ ਸਿਰਿਥਾਪਵਹੈ ਥਪਿਐ ਰਨਧਾਰੈ
 ਜਾਪਵਹੈ ਜਪੀਏ ਅਜਪਾਨਿਤੁ ਖਾਪਵਹੈ ਨਿਜ ਖਾਪਿ ਬਿਚਾਰੈ
 ਥਾਪਵਹੈ ਸਬਕੋ ਪ੍ਰਿਥਿ ਸੁਦਰਪਾਪਹਰੈ ਅਰੁ ਤਾਪੁ ਨਿਵਾਰੈ
 ॥ ਭ੍ਰਿਨਵਹੈ ਕੁਇਨਾਹਿ ਨਜਮਾਹਿ ਗੋਨਵਹੈ ਫਿਰਹੋਇ
 ਨਗੋਨਾ ਬੋਨਉਹੈ ਬਾਇਬਿਖਾ ਰਸਰੋਨਉਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਨ
 ਹਿਰੋਨਾ ਐਨਵਹੈ ਜੁਲੀਏ ਹਰਿ ਬੋਲਤੁ ਲੋਨਵਹੈ ਸਬ
 ਐਰਅਲੋਨਾ ਸੋਨਉਹੈ ਗੁਰਸੀਤੁ ਅਲੋਜਬ ਸੁਦਰਸੀ

ਕਰਹੈ ਨਹਿ ਕੋਨਾ । ੫ । ਕਾਰਵਹੈ ਅਬਿ ਕਾਰ ਰਹੈ ਨਿਤ ਸਾਰ
 ਵਹੈ ਜੁ ਅਸਾਰ ਹਿ ਨ ਥੈ । ਪ੍ਰੀਤ ਵਹੈ ਜੁ ਪਤੀਤ ਧਰੈ ਉਰ ਨੀਤ
 ਉਹੈ ਜੁ ਅਨੀਤ ਨਿਭਾਥੈ । ਤਿਤ ਉਹੈ ਲਗਿ ਅਤਿ ਨ ਟੁਟਿ ਸੀਤ
 ਉਹੈ ਅਪਨੈ ਸਤਿ ਰਾਖੈ । ਨਾਦਿ ਉਹੈ ਸੁਨਿ ਬਾਦਿ ਤਜੈ ਸਬ
 ਸ੍ਵਾਦ ਉਹੈ ਰਸ ਸੁੰਦਰ ਚਾਖੈ । ੬ । ਸ੍ਵਾਸ ਉਹੈ ਜੁ ਉਸਾਸ ਨ ਛਾਡ
 ਤਨਾਸ ਉਹੈ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਨਾਸਾ । ਪਾਸ ਉਹੈ ਸਤ ਪਾਸ ਲਗੈ
 ਜਮ ਪਾਸ ਕਟੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਨਿਤ ਪਾਸਾ । ਬਾਸ ਉਹੈ ਗ੍ਰਹ ਬਾਸਤ

ਸੈਬਨਬਾਸਨਹੀਤਿਹਠਹਰਿਬਾਜਾ ਦਾਸਉਹੈਸੁਉਦ
 ਸਰਹੈਹਰਿਦਾਸਸਦਾਕਰਿਸੁਦਰਦਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਸੇਤਉਹੈ
 ਸੁਤਸਾਰਸੁਨੈਨਿਤੁਨੈਨਉਹੈਨਿਜਰੂਪਨਿਹਾਰੈ ॥ ਨਕਉ
 ਹੈਹਰਿਨਾਕਹਿਰਾਖਤਸੀਤਉਹੈਜਗਦੀਸਉਚਾਰੈ ॥ ਹਾ
 ਥਵਹੈਕਰੀਏਹਰਿਕੋਕ੍ਰਿਤਪਾਵਉਹੈਪ੍ਰਭੁਪੀਥਹਿਧਾਰੈ ॥
 ਸੀਸਉਹੈਕਹਿਸਿਯਾਮਸਮਰਪਨਸੁਦਰਯੈਸਬਕਾਰ
 ਜਸਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ਸੇਵਤਸੇਵਤਸੇਇਹਸਠਰੇਵਤਰੇਵਤਕੈ

ਬਰੋਯੋ ਗੋਵਤਗੋਵਤਗੋਇਧਯੋਧਨਖੋਵਤਖੋਵਤ
 ਤੈਸਬਖੋਯੋ ਜੋਵਤਜੋਵਤਬੀਤਗਏਦਿਨਬੋਵਤਬੋਵਤ
 ਲੈਬਿਖਬੋਯੋ ਸੁੰਦਰਗਮਭੁਜਯੋਨਹੀਛੋਵਤਛੋਵਤਬੋਯੋ
 ਹੀਛੋਯੋ ॥ ੧ ॥ ਦੇਖਤਦੇਖਤਦੇਖਤਮਾਰਗਬੂਝਤਿਬੂਝਤਿ
 ਬੂਝਤਿਆਯੋ ॥ ਸੂਝਤਿਸੂਝਤਿਸੂਝਤਿਪਹੀਸਬਗਾਵਤਿਗਾ
 ਵਤਿਗੋਬਿੰਦਗਾਯੋ ॥ ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਭਯੋਪੁਨਿਤਾਵਤ
 ਤਾਵਤਕੰਚਨਤਾਯੋ ॥ ਜਾਗਤਜਾਗਤਜਾਗਪਯੋਜਥਸਿ

ਦਰਸਿਦਰਸੁਦਰਪਯੋ॥੧੦॥ ਸਬਦਸਾਰਕੋਅੰਗਸਿਪੁ
 ਰਣ॥੧੮॥੨੫॥ ਸੁਰਤੁਣਕੋਅੰਗ ਅਨਹਰਛੇਦ
 ਸੇਈਸੁਰਬੀਰਰੁਪਹੈਜਾਇਰਨਮੇ॥ ਸੁਨਤੁਨਗਾਰੈ
 ਚੇਰਬਿਗਸੈਕਵਲਮੁਖਅਧਿਕਉਛਾਹਿਛੁਲਕੀਮਾਇ
 ਹੁਨਤੁਨਮੇ॥ ਫੇਰੇਜਬਸਾਂਗਿਤਬਕੋਉਨਹਿਪੀਰਧਰੈਕਾ
 ਇਰਕੀਪਾਇਮਾਨਹੋਤਦੇਖਮਨਮੇ॥ ਟੂਟਿਕੋਪਤਿਗਜੈਸੇਪ
 ਰਤਪਾਵਕਮਾਹਿਐਸੇਟੂਟਿਪਰੈਬਹੁਸੰਵਤਕੇਗਨਮੇ॥

ਆਰਘਮਸਨਕਰਿਉਦਰਜੁਹਾਰੈਸਜਾਮਸੋਈਸੁਰਬੀ
 ਰੁਪਿਰਹੈਜਾਇਰਨਮੇ॥੧॥ਹਾਥਮੇਗਯੋਹੈਖਗਮਰਿ
 ਬੈਕੋਏਕਪਗਤਨਮਨਆਪਨੋਸਮਰਪਨਕੀਨੋਹੈ॥ਆ
 ਗੈਕਰਿਮੀਚਕੋਪਯੋਹੈਡਾਕਿਰਨਬੀਚਟੂਕਟੂਕਹੋਇਕੋ
 ਭਗਾਇਦਲਦੀਨੋਹੈ॥ਖਾਇਲੋਨਸਜਾਮਕੋਹਰਾਮਖੋਰ
 ਕੈਸੈਹੋਇਨਾਮਜਾਦਿਜਗਤਮੇਜੀਤਿਯੋਪਨਤੀਨੋਹੈ॥
 ਸੁਦਰਕਹਤਐਸੋਕੋਊਏਕਸੁਰਬੀਹਸੀਸਕੋਊਤਾਰਕੋ

ਸੁਜਸਜਾਇਲੀਨੋਹੈ॥ ੨॥ ਘਰਮਾਂਹਿਸੁਰਮਾਕਹਾਵਤ
 ਸਕਲਹੈ॥ ਘਾਵਿਰੋਪਹੈਰਨਿਮਾਹਿਰਜਪੁਤਕੋਊਹੈ॥
 ਗਅਜਾਗਤਜੁਰਤਜੁਹਾਦਲਹੈ॥ ਬਾਜਤਸੂਝਾਊਸਹ
 ਨਈਸੀਸੁਰਾਗਪੁਨਿਸੁਨਤਿਹੀਕਾਇਰਕੀਛੂਟਜਾਤਕ
 ਲਹੈ॥ ਝਲਕਤਬਰਛੀਤਰਛੀਤਰਵਾਰਵਹੈਮਾਹਿਮ
 ਰਕਰਤਿਪਰਤਖਲਭੁਲਹੈ॥ ਐਸੈਜੁਧਮੇਅਡਿਗਸੁੰ
 ਦਰਸੁਭੁਟਸੇਈਘਹਿਮਾਂਹਿਸੁਰਮਾਕਹਾਵਤਸਕਲਹੈ॥

੩। ਸੁਹਮਾ ਕੈ ਦੇਖੀ ਆਤਿ ਸੀ ਸਥਿ ਨ ਧਰਹੈ। ਅਸਨ ਬ
 ਸਨ ਬਹੁ ਭੂਖਨ ਸਕਲ ਅਗਸੀ ਪਤਿ ਬਿਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ
 ਭੁਭੇ ਸਬ ਘਰੇ ਮੇ। ਸੁਦਨ ਨ ਗਾਰੇ ਸੁਨਿ ਛਿਨ ਕੇ ਮੇਛੇ ਭਿ
 ਜਾਤਿ ਅਸੈ ਨ ਹਿਜਾ ਨੈ ਕਛੁ ਆਗੈ ਮੇਹਿ ਮਰਿਹੈ। ਅਨਮੇ
 ਉਛਹਿ ਰਨ ਮਾਂਹਿ ਟੁਕ ਟੁਕ ਹੋਇ ਨਿਰਭੈ ਨਿਸੀ ਕਵਾ ਕੈ
 ਰਚਹੁ ਨ ਭਰਹੈ। ਸੁਦਰ ਕਹਤ ਕੇ ਉਦੇਹ ਕੇ ਮਮਤ ਨਾਂਹਿ
 ਸੁਹਮਾ ਕੈ ਦੇਖੀ ਆਤਿ ਸੀ ਸਥਿ ਨ ਧਰਹੈ। ੪। ਅਸੈ ਸੁਹ

ਬੀਰਧੀਗਮੀਰਜਾਇਮਾਰਹੈ॥ ਸ੍ਰਿਸ਼ਿਬੇਕੋਚਾਉਜਾਕੇਤ
 ਕਿਤਾਕਿਕਰੈਪਾਵਆਗੈਧਾਰਿਪਦਵਿਰਿਪਾਛਿਨਸੀਭ
 ਰਹੈ॥ ਹਾਥਲੀਏਹਥਿਆਰਤੀਛਨਲਗਾਯੋਪਾਰਬਾਰ
 ਨਹਿਲਾਗੈਸਥਪਿਸੁਨਪਰਹਰਿਹੈ॥ ਵੇਟਨਹਿਰਾਖੇਕਛੁ
 ਲੇਟਿਧੇਟਿਹੋਇਜਾਇਚੇਟਿਨਹਿਚੂਕੈਸੀਸਰਿਪਕੋਉਤ
 ਰਹੈ॥ ਸਿੰਦਰਕਹਤੁਤਾਂਹਿਨੈਕਹੁਨਸੋਚਪੋਚਐਸੇਸੂਰ
 ਬੀਰਧੀਗਮੀਰਜਾਇਮਾਰਹੈ॥ ੫ ਸੋਈਸੂਰਬੀਰਧੀ

ਰਸਮਮਕੇਹਜੂਰਹੈ॥ ਅਧਿਕਅਜਨੁਬਾਹੁਮਨਮੇਉਛਹਿ
 ਕੀਏਦੀਏਗਜਗਾਹਿਮੁਖਬਰਖਤਨੁਰਹੈ॥ ਕਾਢੈਜਬਕ
 ਰਵਾਲਬਾਲਸਬਠਾਂਢੇਹੋਹਿਅਤਿਬਿਕਰਾਲਪੁਨਿਦੇਖਤ
 ਕਹੂਰਹੈ॥ ਨੈਕਨਿਉਸਾਸਲੇਤੋਫਜਕੋਫਟਾਇਦੇਬਖੇਤਨਹਿ
 ਛਾਡੈਮਾਰਿਕਰੈਚਕਚੂਰਹੈ॥ ਸੁੰਦਰਕਹਤਤਕੀਕੀਰਤਪੁ
 ਸਿਧਿਹੋਇਸੇਈਸੂਰਬੀਰਧੀਰਸਮਮਕੇਹਜੂਰਹੈ॥ ਏਏ
 ਸੋਸੂਰਬੀਰਕੋਊਕੈਟਨਮੇਏਕਹੈ॥ ਗਮਨਕੋਕਵਚਅਗਕ

ਹੁੰਸੋਨਹੋਇਉਗੋਟੇਪਸੀਸਸ੍ਰਲਕਤਿਪਗਮਿਬੇਕਹੈ
ਤੀਨੈਤਜੀਅਸਦਾਰਲੀਏਸਮਸੇਰਮਾਰਿਮਾਰਿਆਗੇ
ਹੀਕੋਪਾਵਧਾਧੈਰੁਗਣੇਕੀਨਟੇਕਹੈ। ਛੁਟਤਬਦੁਕਬ
ਨਬੀਚੈਜਹਾਂਘਮਸਾਂਨਦੇਖਿਕੈਪਿਸੁਨਦਲੁਮਾਰਤਾ
ਨੇਕਹੈ। ਸੁੰਦਰਸਕਲਲੇਕਮਾਂਹਿਤੁਕੋਜੈਜੈਕਾਰੇਐਸੋਸੁ
ਰਬੀਰਕੋਊਕੋਟਨਮੇਏਕਹੈ। ੧। ਜਾਧਕੋਸੀਗੁਮਹੈਅ
ਧਿਕਸੂਰਬੀਰਸੀ। ਸੂਰਬੀਰਹਿਪੁਕੰਨਮੁਨੇਦੇਖਿਚੇ

ਟਿਕਰੈ ਮਾਰੈ ਤਬ ਤਾ ਕ ਕਰਿ ਤਰਵਾਰ ਤੀਰ ਸੀ। ਸਾਧੁਆ
 ਟੇਜਾਂ ਮਬੈ ਟੇਜਾਂ ਨਹੀ ਸੋ ਜੁਧ ਕਰੈ ਜਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਮਾਥੈ ਨਹਿ
 ਦੇਖੀ ਏਸ ਰੀਰ ਸੀ। ਸੁਰਬੀਰ ਭੂਮ ਪਠਿ ਦੋਰ ਕਰੈ ਦੁਹਿਲ।
 ਥੋਂ ਸਾਧੁ ਜੂਨਿ ਕੋ ਪਕਰਿ ਰਖੈ ਪਰਿਧੀ ਰਸੀ। ਸੁੰਦਰ ਕਹ
 ਤਿਤ ਹਾਂ ਕਾਹੂ ਕੇ ਨ ਪਾਵਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕੋ ਸੀ ਗਾਮ ਹੈ ਅਧਿਕ
 ਸੁਰਬੀਰ ਸੀ॥ ੮॥ ਸਾਧੁ ਜੋ ਨ ਸੁਰਬੀਰ ਹੋ ਮੈ ਕੋ ਊਜਾ ਤਿਓ
 ਹੋ। ਖੈਚ ਕਰਤੀ ਕਮਾਂ ਨ ਗਮਾਂ ਕੋ ਲਗਾਯੋ ਬਾਂ ਨ ਮਹੀ

ਹੈਮਹਾਂਬਲੀਮਨਜਗਜਿਨਿਰਨਜੇਹੈ। ਤਾਕੇਅਗਵਲੀ
ਪੰਚਜੇਧਾਉਕੁਲਕੀਏਅੰਰਹਯੋਪਹਯੋਸਬਅਰਦ
ਲਕੁੰਨਜੇਹੈ। ਅੰਸੇਕੋਉਸੁਭਟਿਜਗਤਿਮੇਨਦੇਖਿਯਤ
ਜਾਂਕੇਆਗੇਕਾਲਤੂੰਸੇਕੀਪਕੈਪਠਨਜੇਹੈ। ਸੁੰਦਰਕੁਹਤ
ਤਾਂਕੀਸੇਕੁਤਿਹੂੰਲੋਕਮਾਂਹਿਸਾਧਸੇਨਜੁਰਬੀਰਕੋਉ
ਹਮਜਨਜੇਹੈ। ੴਕਾਂਅੰਸੇਪ੍ਰਬਲਮਹਾਂਜੀਤੇਜਿਨਿਤੀ
ਨੋਲੋਕਸੁਤੇਏਕਸਾਧਕੇਬਿਚਾਰਆਗੇਹਾਰੀਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ

ਸੋਬਿਕਾਲਜਾਕੇਦੇਖਤਿਨਪੀਰਧਰੈਸੋਊਸਾਧੁਛਿਅੰਕੇ
 ਘਬਾਹਸੋਬਿਦਾਛੈਹੈ। ਲੇਭੁਸੋਸੁਰੁਟਸਾਧੁਤੋਖਿਸੋਹਿ
 ਗਇਦੀਓਮੋਹਿਸੋਨਿਪਤਿਸਾਧੁਗਿਆਨਸੋਪ੍ਰਹਾਛੈ
 ਹੈ। ਸੁੰਦਰਕਹਤਮੇਸੋਸਾਧੁਕੋਊਸੁਰਬੀਰਤਕਿਤਾਕਿ
 ਸਬਹੀਪਿਸੁਨਦਲਮਾਛੈਹੈ। ੧੦। ਬੈਗਿਸਬਮਾਰਿਕੈ
 ਨਿਚਿਤਹੋਇਸੁਤੋਹੈ। ਮਾਰੇਕਾਂਮਕੋਧਿਜਿਨਿਲੇਭੁਮੋਹੁ
 ਪੀਸਤਾਹੋਇਛੀਊਕਤਲਕਰਿਕੀਯੋਰਜਪੁਤੋਹੈ। ਮਾ

ਕੋਮੇਮਤਮਨਮਾਏਅਹਿਕਾਰਮੀਰਮਾਹੇਮਦਮਛਰ
 ਉਐਸੇਰਨਿਰੂਤੋਹੈ। ਆਰੀਆਸਾਤਿਸਨਾਜਿਨਿਪਾਪ
 ਨੀਸਾਪਨੀਦੋਉਸਬਕੇਪ੍ਰਹਾਰਨਿਜਪਦਹੀਪਹੁਤੋਹੈ
 ਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤਐਸੋਸਾਧਕੇਉਸੁਰਬੀਹਮਹਿਕੈਨਿਚਿਤ
 ਹੋਇਸੁਤੋਹੈ। ੧੧। ਸਾਧੂਸੁਰਬੀਰਵੇਈਜਗਤਮੇਐਏ
 ਹੈ। ਕੀਐਹੈਜਿਨਿਮਨਹਾਥਇਦ੍ਰਿਨਕੋਸਬਸਾਥਘੇ
 ਰਿਘੇਰਿਆਪਨੇਈਨਾਥਸੋਲਗਾਏਹੈ। ਐਰਉਅਨੇਕ

ਬੈਗੀਮਾਰੇਸਬਜੁਪਕਰਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਬੋਧਿਕੈਬ
 ਹਾਏਹੈ। ਕੀਏਹੈਸੰਗਾਮਜਿਨਿਦੀਏਹੈਭੁਗਾਇਦਲ
 ਐਸੇਮਹਾਂਸੁਭਟਸੁਗਿੰਥਨਮੇਗਾਏਹੈ। ਸੁੰਦਰਕਹਤ
 ਅੰਗੁਰਯੋਹੀਖਪਗਏਸਾਧਸੂਰਬੀਰਵੈਈਜਗਤ
 ਮੇਆਏਹੈ। ੧੨ ਐਸੈਕੋਨਸੂਰਬੀਰਸਾਧਕੇਸਮੰਤ
 ਹੈ। ਮਹਾਮਤਹਾਥੀਮਨਰਾਖੈਹੈਪਕਰਜਿਨਿਅਤਿਹੀ
 ਪਚਿਤਜਾਂਐਬਹੁਤੁਗਮਾਨਹੈ। ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਬੋਧੇ

ਚੌਥਾ ਵਸਿ ਨਿਛੁਟ ਨੈਨ ਪਾਵੈ ਨੇਕ ਪ੍ਰਾਣ ਪੀਲ ਵਸ
 ਹੈ। ਕਬਹੂੰ ਜੇ ਕਰੈ ਜੋ ਰਿਸਾਵ ਪਾਂਤ ਸਾਂਝੁ ਭੋਰ ਸਦਾ
 ਏਕ ਹਾਥ ਮੈ ਅੰਕ ਸੁਹਾਗ ਰਿਮਾਨੁ ਹੈ। ਸਿਦਰ ਕਹਤ
 ਔਰ ਕਾਹੂੰ ਕੈਨ ਬਸਿ ਹੈ ਇਐ ਸੈ ਕੈਨ ਸੂਰਬੀਰ ਸਾ
 ਧਕੇ ਸਮਾਂ ਨਹੈ। ੧੩। ਸੂਰਤੁ ਨ ਕੇ ਅੰਗ ਸੰਪੂਰਣ
 ੧੯। ੨੬੩। ਸਾਧਕੇ ਅੰਗ। ਇੰਦਰ ਛਿਦਾ। ਸਾਧ
 ਕੇ ਸੰਗ ਸਦਾ ਅਤਿ ਨਿਕਿ। ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ

ਪ੍ਰਬਹਮਹਿਐਰਸਬੈਕਛੁਲਾਗਤਫੀਕੋ। ਸੁਧਹਿਰਦਾਮਭਿ
 ਹੋਇਸੁਨਿਗਮਲਿਦ੍ਵੈਤਪ੍ਰਭਵਮਿਦੈਸਬਜੀਕੋ। ਗਿਸਇਗਿ
 ਆਨਅਨਿਤਚਲੇਜਹੰਸੁਦਰਜੈਸੈਪ੍ਰਵਾਹਨਦੀਕੋ। ਤਾਂਹੀ
 ਤੇਜਨਕੋਰੇਨਿਸਬਾਸਰਸਾਪਕੋਸਿਗਸਦਾਅਤਿਨੀਕੋ॥੧॥
 ਹੈਜਗਮਾਂਹਿਬਡੇਸਤਿਸਿਗਾ। ਜੇਕੋਊਜਾਇਮਿਲੇਊਨਸੇ
 ਨਰਹੇਤਪਵਿਤ੍ਰਲਗੇਹਰਿਰਗਾ। ਦੇਖਕਲਿਕਸਬੈਮਿਟਿ
 ਜਾਤਿਜੁਨੀਚਹੁਆਇਕੋਹੋਤਿਉਤੰਗਾ। ਜੇਜੇਜਲਐਰਸ

ਲੀਨਮਹਾਂਅਭਿਗਗਮਿਲੈਹੋਇਜਾਤਿਹੈਗਗਾਸਿ
 ਦਰਸੁਪਕਰੈਤਤਕਾਲਸੁਹੈਜਗਮਾਂਹਿਬਡੇਸਤਿਸਿਗ
 ਰਾਸਾਧਕੈਸਿਗਤੈਸਾਧੁਹੋਈ॥ਜੇਲਟਭਿੰਗਕਰੈਅ
 ਪਨੈਜਮਤਾਸਨਭਿੰਨਕਹੈਨਹਿਕੋਈ॥ਜੇਦੁਰਮਐਰਅ
 ਨੇਕਹਿਭੁੰਤਿਨਿਚੈਦਨਕੀਢਿਗਚੈਦਨਵੇਈ॥ਜੇਜਲ
 ਛੁਦਮਿਲੈਜਬਗਗਹਿਹੋਤਿਪਵਿਤ੍ਰਭੈਸਲਸੇਈ
 ਸਿਦਰਜਾਤਿਸੁਭਾਭਮਿਦੈਸਬਸਾਧਕੈਸਿਗਤੈਸਾਧ

ਕੇਸਿ ਗਤੇ ਸਾ ਪੁਹਿ ਹੋਈ॥੩॥ ਸਿਤਨ ਕੋ ਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਧੈ ਐਸੇ
 ਜੋ ਕੋਊ ਆਵਤਿ ਹੈ ਉਨ ਕੋ ਫਿਰ ਗਤਾਂ ਹਿ ਸੁਨਾਵਤ ਸਬਦ ਸਿ
 ਦੇ ਸੋ॥ ਤਾਹਿ ਕੋ ਤੈ ਸੀ ਹੀ ਐਖ ਦਲਾਵਤ ਜਾਹਿ ਕੋ ਰੋਗ ਹੋ
 ਜਾਨਤ ਜੈ ਸੋ॥ ਕਰਮ ਕਲਿ ਕਹਿ ਕਾਟਤ ਹੈ ਸਬ ਸੁਧਿ ਕਰੇ
 ਪੁਨਿ ਕੋ ਚਨਤੈ ਸੋ॥ ਸੁਦਰਬ ਸਤ ਬਿਚਾਰਤਿ ਹੈ ਨਿਤ ਸਿ
 ਤਨ ਕੋ ਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਧੈ ਐਸੇ॥੪॥ ਜੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਐ
 ਉਚਾਹਤ ਤੈ ਨਿਤ ਸਿਤ ਸਮਾਗਮ ਕੀਜੈ॥ ਅੰਤੁ ਰਿਮੇਟਿ

ਨਿਰੰਤਰਿ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹੈ ਏਨਕੋ ਅਪਨੇ ਮਨਿ ਦੀਜੇ। ਵੈਸੁਖਿ
 ਦੁਹਰਿ ਚਾਰ ਕਰੈ ਕਛੁ ਸੇ ਅਨਾਜ ਸੁਧਾਰ ਸੁਪੀਜੇ। ਸੁੰਦ
 ਰ ਸੂਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੁਹੈ ਉਰ ਔਰ ਅਗਮ ਨ ਸਬੈ ਤਮ ਛੀਜੇ॥੫॥
 ਜਾਂਦਿ ਨ ਤੈਸ ਤੁਸਿ ਗਾਮਿ ਲਯੋ ਤਬ ਤਾਂਦਿ ਨ ਤੈਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮਿ
 ਗਯੋ ਹੈ। ਔਰ ਉਪਾਇ ਬਕੇ ਸਬ ਹੀ ਸਬ ਸਿਤ ਨਿਅ ਦ੍ਰੈਗਿ
 ਅਨ ਦਯੋ ਹੈ। ਪੋਤੁ ਪਵਾਰਿ ਹਿਕਯੋ ਕਰਿ ਛੂਟੁ ਤੈਕ ਅਮੋ
 ਲ ਕਲਾ ਲਯੋ ਹੈ। ਕੋਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਰ ਜਨੀਤ ਸੁੰਦਰ

ਸੁਰਪ੍ਰਕਾਸਕੁਯੋਹੈ॥ ੬॥ ਸੰਤਸਦਾਸਬਕੋਹਿਤਬਿਛਤ
 ਜਲਤਹੈਨਰਬੁਭਤਕਾਢੈ॥ ਏਉਪਦੇਸਮਿਦਾਇਸਬੈ
 ਕੁਮਲੈਕਰਿਗਿਆਨਜਿਹਾਂਜਹਿਚਾਢੈ॥ ਏਬਿਖਿਆਸੁ
 ਖਨਾਹਿਨਛਾਡਤਜਯੋਕਪਿਮੂਠਿਗਹੈਸਠਗਾਢੈ॥ ਸੁ
 ਦਰਯੋਦੁਖਕੋਸੁਖਮਨਤਹਾਟਹੀਹਾਟਬਿਕਾਵਤਆ
 ਢੈ॥ ੭॥ ਸੋਅਨਿਆਸਤਰੈਭੁਵਸਾਗਰਸੇਸਤਿਜਿਗਤਿ
 ਮੈਚਲਿਆਵੈ॥ ਜਯੋਕਨਿਹਾਰਨਕੁਦਕਰੈਕਛੁਆਇਚ

ਏਤਿਹਨਵਚਫਵੇ। ਬ੍ਰਹਮਣਿਛਰੀਬੈਸਿਹੁਸੁਦ੍ਰਮਿ
 ਲੇਛਚੇਡਾਲਹਿਪਾਰਲੀਘਵੈ। ਸਿਦਰਬਾਰਕਛੂਨਹਿ
 ਲਾਗਤਪਾਨਰਦੇਹਅਭੈਪਦੁਪਵੈ। ੮॥ ਸਿਤਨਕੀ
 ਗਤਿਕੋਕੋਊਜਨੈ। ਜੀਹਮਖਾਂਹਿਪੀਵੈਅਰੁਵੇਛ
 ਹਿਤੈਸਹਿਏਸਭਲੇਗਬਖਨੈ। ਜੀਜਲਮੇਸਸਿ
 ਕੇਪ੍ਰਿਤਬਿੰਬਹਿਆਪਸਮਾਜਲਜੇਤਪ੍ਰਵਨੈ। ਜੀਖ
 ਗਛਹਿਧਰਾਪਰਦੀਸਤਸੁਦਰਪੰਖਉਡੈਅਸਮਾ

ਨੈਂ ਤੇ ਸਠ ਦੇ ਹਨਿ ਕੇ ਕ੍ਰਿਤ ਦੇਖਤ ਸੀਤ ਨ ਕੀ ਗਤਿ
 ਕੋ ਕੋਊ ਜਾਨੈ॥੮॥ ਜੇ ਕਛੁ ਸਾਧੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਛਾਜੈ ਜੋ
 ਖਪ ਰਾ ਕਰ ਲੇਖ ਰੂਲਤ ਮਾਗਤ ਭੀਖਹਿ ਤੇ ਨਹਿ ਲ
 ਜੈ ਜੋ ਸੁਖ ਜੇ ਜਪੈ ਬਰ ਅੰਬਰ ਲਾਵਤ ਚੇਦਨ ਤੇ
 ਅਤਿ ਰਜੈ ਜੋ ਕੋਊ ਆਇ ਕਹੈ ਮੁਖ ਤੈ ਕਛੁ ਜਾਨਤ ਤਹਿ
 ਬਿਆਹ ਹੀ ਬਾਜੈ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਿਸੈ ਦੂਰ ਭੁਯੋ ਸਬ ਜੋ ਕਛੁ ਸ
 ਧੁ ਕਰੈ ਸੇਈ ਛਾਜੈ॥੧੦॥ ਏਸ ਬਜਨ ਹੁਸਾਧੁ ਕੇ ਲਛਿ

ਕੋਊਕਨਿਦਤਕੋਊਕਬਿਦਤਕੋਊਕਆਇਕੋਦੇਤਹੈਭ
 ਛਿਨਾ ਕੋਊਕਆਇਲਗਾਵਤਚੰਦਨਕੋਊਕਰੂਰ
 ਤਧੂਰਿਤਤਛਿਨਾ ਕੋਊਕਹੈਅਹਿਮੂਰਖਦੀਸਤਕੋਊ
 ਕਹੈਅਹਿਆਹਿਬਿਚਛਿਨਾ। ਸੁਦਰਕਾਹੀਸੋਰਾਗ
 ਨਦੇਖਸੁਏਸਬਜਨਹੁਸਾਧਕੇਲਛਿਨਾ॥੧੧॥ਤ
 ਤਮਿਲੈਪੁਨਿਮਾਤਮਿਲੈਸੁਤਕੁਤਮਿਲੈਜਵਤੀ
 ਸੁਖਦਾਈ। ਰਾਜਮਿਲੈਗਜਬਾਜਮਿਲੈਸਬਜ

ਜਮਿ ਲੇ ਮਨ ਬਿਛਤ ਪਾਈ। ਲਿਕ ਮਿਲੈ ਸਰ ਲੇ ਕਾਮ
 ਲੇ ਬਿਧਿ ਲੇ ਕਾਮਿ ਲੇ ਬੇ ਕੇ ਰਹੁ ਜਾਈ। ਸੁੰਦਰ ਅੰਗਮ
 ਲੇ ਸਬ ਹੀ ਸੁਖ ਦੁਲਹ ਸਿਤ ਸਮਾਗਮ ਭਾਈ॥੧੨
 ਅਨਹਰ ਛਿਦਾ। ਦੇਵੁ ਭੁਏ ਤੇ ਕਹਾਇ ਦੁਭੁਏ ਤੇ ਕ
 ਹਾਂ ਬਿਧਿ ਹੁਕੇ ਲੇ ਕੇ ਬਹੁਰ ਆਈ ਅਤੁਹੈ। ਅਨੁਖ ਭ
 ਏ ਤੇ ਕਹਾਂ ਭੁਪਤਿ ਭੁਏ ਤੇ ਕਹਾਂ ਦਿਜੁ ਭੁਏ ਤੇ ਕਹਾਂ ਪਾਰ
 ਜਾਈ ਅਤੁਹੈ। ਪਸਹੁ ਭੁਏ ਤੇ ਕਹਾਂ ਪਛੀਹੁ ਭੁਏ ਤੇ ਕਹਾਂ

ਪੰਨਗਰੁ ਏਤੇ ਕਹੈ ਕਿਉ ਅਧਾਈ ਅਤੁ ਹੈ ॥ ਛੁਟ ਬੈਕੈ
 ਸੁੰਦਰ ਉਪਾਇ ਏ ਕਸਾਧ ਸੇ ਗਜਿ ਨਿਕੀ ॥ ਫ੍ਰਿ ਪਾਤੋ
 ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ਅਤੁ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਇੰਦ੍ਰਾਨੀ ਸੀ ਗਾਰ ਕ
 ਰਿਚਿ ਦਨ ਲਗਾਯੋ ਅੰਗਵਾਹਿ ਦੇਖ ਇੰਦ੍ਰਾ ਅਤਿ ਕ
 ਮ ਬਸਿ ਕੁਯੋ ਹੈ ॥ ਸੂਕ ਗ੍ਰਿਹਿ ਕਰ ਦਮ ਕੇ ਚਹ ਲੇ ਮੇਲੇ
 ਟਿਕ ਰਿਆਗੈ ਜਾਇ ਸੂਕਰ ਕੋ ਮਨ ਹਰਿ ਲਯੋ ਹੈ ॥ ਜੇ
 ਸੋ ਸੁਖ ਸੂਕਰ ਕੋ ਤੈ ਸੋ ਸੁਖ ਮਘ ਵਾਕੈ ਤੈ ਸੋ ਸੁਖ ਨਿਰ

ਪਸੁਪਖਿਨਕੋਦਯੋਹੀ। ਸਿਦਰਕਹਤਜਾਕੈਭੁਜੇਬ੍ਰਹ
 ਮਾਨੀਦਸੁਖਸੇਈਜਾਪੁਜਗਮੇਜਨਮਜੀਤਗੋ
 ਹੈ। ੧੪। ਧੂਲਜੈਸੈਪਨਜਾਕੈਸੂਲਸੇਸਿਸਾਰਸੁਖ
 ਭੂਲਜੈਸੈਭਾਗਦੇਖੇਅੰਤਕਸੀਆਗੀਹੈ। ਧਾਪਕੈਸੀ
 ਪ੍ਰਭਤਾਈਸਾਂਧਜੈਸੈਸਨਮਾਨਬਡਾਈਹੂੰਬੀਛੁ
 ਨੀਸੀਨਾਗਨੀਸੀਨਾਗੀਹੈ। ਅਗਨਿਜੈਸੈਇ
 ਦੁਲੇਕਬਿਘਨਿਜੈਸੈਬਿਧਿਲੇਕਕੀਰਤਕਲੀ

ਕਜੈਸੀਸਿਧਸੀਠਡਾਗੀਹੈ। ਬਾਸਨਨਕੋਓਵ
 ਕੈਐਸੀਮਤਿਸਦਾਜਕੀਸੁੰਦਰਕਹਤਤਹੀਬੀ
 ਦਲਹਮਾਗੀਹੈ। ੧੫। ਐਸੈਕੋਊਸਾਧੁਸੋਤੋਗਮ
 ਜੀਕੋਧਯਾਰਹੈ। ਕਾਮਹੀਨਕੋਧਜਾਕੈਲੋਕੁਹੀਨਮੇ
 ਹਤਕੈਮਦਹੀਨਮਛਰਜਾਕੈਕੋਊਨਬਿਕਾਰਹੈ।
 ਦੁਖਹੀਨਸੁਖਮਾਫੈਪਾਪਹੀਨਪੁਨਜਾਫੈਹਰਖਨ
 ਸੋਕਮਾਫੈਦੇਹਹੀਤੇਨਯਾਰਹੈ। ਨਿਦਾਨਪ੍ਰਸਿਸਾਕ

ਰੋਗਾਗੀਨ ਦੇਖ ਪਰੈ ਐਨਹੀਨ ਦੇਨ ਜਾ ਕੈ ਕਛੁ ਨ ਪਸਾ
 ਰੈ। ਸ੍ਰੀਦਰ ਕਹਤੁ ਤਾ ਕੀ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਗਤਿ ਅੰਸੈ
 ਕੇ ਓਸਾ ਪਸੁ ਤੇਰਾ ਮਜੀ ਕੋ ਪਯਾਰੈ ਹੈ। ੧੬ ਅਠੈ ਜਾਂਮ
 ਜਮਨੇ ਮਆਠੈ ਜਾਂਮ ਰਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਆਠੈ ਜਾਮ ਜੋਗ ਜਗਿ ਕੀ ।
 ਸੋ ਬਹੁ ਦਲ ਜਾਮ ਆਠੈ ਜਾਂਮ ਜਪਤ ਪਛਾਠੈ ਜਾਂਮ ਲੀ
 ਐ ਬਤ ਆਠੈ ਜਾਂਮ ਤੀਰਥ ਮੇਕਰਤੁ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਠੈ ਜਾ
 ਮਪੁ ਜਾ ਬਿਧਿ ਆਠੈ ਜਾਂਮ ਆਰਤੀ ਹੂ ਆਠੈ ਜਾਂਮ ਦੇ ਰਵਤੁ

ਮਿਰਨਧਯਾਨਜੂ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤਤਿਨਕੀਯੋਸਬਅਠੋ
 ਜਾਮਸੋਈਸਾਧਜਾਕੇਉਰਏਕਭੁਗਵਿਛੁਜੂ॥੧੭॥ਸਾ
 ਧੁਹੀਕੇਸਿਗਤੇਸਰੂਪਗਿਆਨਹੋਤੈਹੈ।ਜੈਸੇਆਰਸੀਕੋ
 ਮੇਲਕਾਟਿਤਸਿਕਲਗਰਮੁਖਮੇਨਫੇਰਕੇਉਵਹੈਵਾਕੋਪ
 ਤਹੈ।ਜੈਸੈਬੈਦਨੈਨਮੇਸਲਾਕਾਮੇਲਿਸੁਧਕਰੈਪਟਲਗ
 ਏਤੈਂਜਹਾਂਜਯੋਕੀਤਿਯੋਹੀਜੇਤਹੈ।ਜੈਸੇਬਾਦਿਬਾਦਰਬ
 ਖੇਰਕੈਉਡਾਇਦੇਤਰਵਿਤੈਅਕਾਸਮਾਹਿਸਦਾਈਉਦੇ

ਤਹੈ ਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤ ਕੁਮਛਿਨ ਮੋ ਬਿਲਾਇ ਜਾਇ ਸਾਧਹੀ
 ਹੀ ਕੇ ਸੰਗਤੋ ਸਰੂਪਗਯਾਨ ਹੋਤੁ ਹੈ ॥੧੮॥ ਸਿਤ ਜਨਾਇ
 ਹੈ ਸੁਪਰਉਪਕਾਰਕੋ ॥ ਅਤ ਕਦਾ ਦੁਰਜੀਵ ਸਕਲਾਜਿ
 ਵਾਇ ਜਿ ਨਿਬਰਖਤ ਬਾਨੀ ਮੁਖ ਮੇਘ ਕੀ ਸੀਧਾਰਕੋ
 ਯਦੋਤ ਉਪਦੇਸਕੋ ਉਸ੍ਵਰਥ ਨ ਭਵਲੇਸ ਨਿਸਦਿਨ
 ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੁਬ੍ਰਹਮਹੀ ਬਿਚਾਰਕੋ ॥ ਐਰਉ ਸੀਦੇਹਨ
 ਮਿਟਵਤਿ ਨਿਮਖ ਮਾਂਹਿ ਸੂਰਜ ਮਿਟਵਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੋਮ

ਧਕਾਰਕੋ ਸਿਦਰਕਹਤ ਹਿਸਬਾਸੀ ਸੁਖਸਾਗਰਕੇ
 ਸਿਤਜਨਆਏਹੈਸੋਪਰਉਪਕਾਰਕੋ॥੧੯॥ ਸਿਤਨਿ
 ਕੇਸਮਕੋਹੋਐਰਕਹਾਂਦੀਜੀਏ॥ ਹੀਰਾਹੀਨਲਾਲਹੀ
 ਨਪਾਰਸਹੀਨਚਿਤਾਮਣਿਐਰਉਅਨੇਕਨਗਕੋਹਕ
 ਹਾਂਕੀਜੀਏ॥ ਕਾਂਮਧੇਨਸੁਰਤਰਚੇਦਨਨਦੀਸਮੁੰਦ
 ਨੋਕਾਉਜਹਾਜਬੈਠਿਕਬਹੁੰਕਛੀਜੀਏ॥ ਪ੍ਰਥੀਅਪ
 ਤੇਜਬਾਇਬਿਐਮਲੇਸਕਲਚੜਚੇਦਸੁਰਸੀਤਲਤ

ਪਤਗੁਨਲੀਜੀਏ। ਸੁੰਦਰਬਿਚਾਰਹਮਸਿੰਧਿਸਬ
 ਦੇਖੇਲੋਕਸਿਤਨਕੇਸਿਮਕਹੋਐਰਕਹਾਦੀਜੀਏ। ੨੦
 ਸਿਤਨਕੀਮਹਿਮਾਤੋਸ਼ੀਮੁਖਸੁਨਾਈਹੈ। ਜਿਨਤ
 ਨਮਨਿਪੁੰਨਦੀਨੋਸਬਮੇਰੇਹੇਤੁਐਰਭੂਮਮਤਬੁਧਿ
 ਆਪਨੀਉਠਾਈਹੈ। ਜਾਗਤਭੂਸੇਵਤਭੂਗਾਵਤਹੈਮੇ
 ਰੇਗੁਨਮੇਰੇਈਭਜਨਧਮਾਨਦੁਸਰੀਨਕਾਈਹੈ। ਤਿ
 ਨਕੈਮੇਪੀਛੈਲਗਯੋਫਿਰਤਹੈਨਿਸਦਿਨਸੁੰਦਰਕਹ

ਤਮੇਗਉਨਤੈਬਡਾਈਹੈ॥ ਵਹੈਮੇਰਪ੍ਰਾਮੇਹੈਉਨ
 ਕੋਅਧੀਨਸਦਾਸਿਤਨਕੀਮਹਿਮਾਂਤੈਸ੍ਰੀਮੁਖਸੁਨਾ
 ਈਹੈ॥੨੧॥ ਸਿਤਜਨਨਿਸਦਿਨਲੇਬੋਈਕਰਤਹੈ
 ਪ੍ਰਥਮਸੁਜਸੁਲੇਤਸੀਲਹੂਸਿਤੋਖਲੇਤਛਮਾਦਜ
 ਧਰਮਲੇਤਪਾਪਤੇਰੁਰਤਹੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਨਕੋਖੇਰਲੇਤਮ
 ਨਹੂਕਫੇਰਲੇਤਜੇਗਕੀਜੁਗਤੁਲੇਤਪਿਜਨਲੈਪਰ
 ਤਹੈ॥ ਗੁਰਕੋਬਚਨਲੇਤਹਰਿਜੀਕੋਨਮਲੇਤਆਤ

ਮਾਕੋਸੋਧਲੇਤਭੋਜਲਤਰਤਹੈ। ਸ੍ਰੀਦਰਕਹਤਜਗ
 ਸਿਤਕਛੁਲੇਤਨਾਹਿਸਿਤਜਨਨਿਸਦਿਨਲੇਬੋਈਕ
 ਰਤਹੈ। ੨੨। ਸਿਤਜਨਨਿਸਦਿਨਦੇਵੋਈਕਰਤਹੈ
 ਸਾਚੇਉਪਦੇਸਦੇਤਭੁਲੀਭੁਲੀਸੀਖਦੇਤਿਸਮ
 ਤਾਸੁਬੁਧਿਦੇਤਕੁਮਤੁਹਰਤਹੈ। ਮਾਰਗਾਦਿਖਾਇ
 ਦੇਤਭੁਵਹੁੰਭੁਗਤਿਦੇਤਿਪ੍ਰੇਮਕੀਪ੍ਰਤੀਤਦੇਤਿਅਭੁਰ
 ਭਰਤਹੈ। ਗਯਨਦੇਤਪ੍ਰਯਨਦੇਤਆਤਮਾਬਿਚਾਰਦੇ

੪੬੯
ਤਬ੍ਰਹਮਕੋਬਤਾਇਦੇਤਬ੍ਰਹਮਮੇਚਰਤਹੈ। ਸ੍ਰਿਦਰਕ
ਹਤਜਗਸਿਤਕਛੂਦੇਤਨਾਹਿਸਿਤਜਨਨਿਸਾਦਿਨਦੇ
ਵੇਈਕਰਤਹੈ। ੨੩ ਸਾਧਕੀਪਰਛਾਕੋਊਕੈਸੇਕਰਿ
ਜਾਨਿਹੈ। ਜਗਤਬਯੋਹਾਰਸਬਦੇਖਤਹੈਊਪਰਕੋਅੰ
ਤਹਿਕਰਨਕੋਨਨੈਕਪਹਿਚਾਨਿਹੈ। ਛਾਜਨਕੋਭੋਜ
ਕੋਹਲਨਚਲਨਕਛੂਐਰਕੋਊਕ੍ਰਿਆਕੈਤੋਸੇਇਬ
ਬਖਾਨਿਹੈ। ਆਪੁਨੇਈਗੁਨਨਿਅਰਪਤਿਗਮਨੀਨ

ਰਸਿਦਰਕਹਤਤਤੈਨਿਦਾਈਕੋਠਾਂਨਿਹੈ॥ ਭਾਵਮੇਤੋਅੰਤ
 ਰਹੈਹਤਿਅਰੁਦਿਨਕੈਸੋਸਾਧਕੀਪਰਛਾਕੋਊਕੈਸੇਕ
 ਰਿਜਾਂਨਿਹੈ॥ ੨੪॥ ਕੂਪਮੇਕੋਮੇਡਕਾਤੋਕੂਪਕੋਸਰਾਹਤ
 ਹੈਰਾਂਜਹਿਸਜੋਕਹੈਕਿਤੋਕਿਤੋਰੋਜਰਹੈ॥ ਅਸਕਾਕਹ
 ਤਮੇਹੀਸਰਕੁਰਕੋਨਉਭੈਮੇਰੇਆਗੈਗਾਰਡਕੀਕਿਤੀਅ
 ਕਜਰਹੈ॥ ਗੁਬਰੈਡਾਗੋਲੀਕੋਲੁਢਾਇਕਹਿਅਨੈਮੇਦ
 ਮਧਿਪਕੋਨਿਦਤਸੁਗਿਧਜਾਕੋਘਰਹੈ॥ ਆਪਨੀਨ

ਜਾਨੈਗਤਿ ਸੀਤ ਨ ਕੋ ਨਾ ਵਧੈ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਦੇਖੋ
ਐਸੇ ਮੂਨ ਨਹੀਂ ॥੨੫॥ ਕੋਊ ਸਾਧਕੁ ਜਨੀ ਕਹੁ ਤੇ ਲੈਕੀ
ਨਾ ਅਤਿ ਕਬਹੂੰ ਕਪਾਰ ਬਧ ਕਰਮ ਧਕਾ ਆਇਦ
ਐਹੈ ਜੈ ਸੇ ਕੋਊ ਮਾਰਗ ਮੇਚ ਲਿਝੈ ਅਖੁਇ ਪਰੈ ਫੇ
ਰਿਕਰਿ ਉਠੈ ਤਬ ਊਰੈ ਪਥ ਲਯੋਹੈ ਜੈ ਸੇ ਚੇਦਰ ਮਥੀ
ਪੁਨਿ ਕਲਾਛੀ ਨਹੀਂ ਇਗਈ ਸੁੰਦਰ ਸਕਲ ਲੋਕ ਦੁ
ਤੀ ਆਕੋ ਨਯੋਹੈ ਦੇਵ ਕੋ ਦੇਵਾ ਤਨਗ ਮੋਤੀ ਕਹਾਂ ਕੁਯੋ

ਬੀਰਪੀਤਰ ਕੋਲੋ ਲਸੁਤੋ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਗਯੋ ਹੈ। ੨੬ ਸਿ
 ਤਨ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕਰੈ ਸੁਤੋ ਮਹਾਂ ਨੀਚ ਹੈ। ਉਹੀ ਦਗਾ ਬਾਜ
 ਉਹੀ ਕੁਸਟੀ ਸੁਕ ਲਿਕਭੁ ਕਯੋ ਉਹੀ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਵਾਕੈ ਨ
 ਖਿਸਿਖ ਕੀਚੈ ਹੈ। ਉਹੀ ਗੁਰ ਦੇਹੀ ਗਾਬਹਾ ਮੋਹਨ
 ਨਹਾਰ ਉਹੀ ਆਤਮਾ ਕੋ ਪਾਤੀ ਹਿੰਸਾ ਵਾਕੈ ਬੀਚੈ ਹੈ। ਉਹੀ
 ਅਘਕੋ ਪਹਾਰ ਸੁਦਰ ਕਹਤ ਵਾਕੈ ਬਗੀਭਾਂਤੀ ਆਚੈ ਹੈ।
 ਉਹੀ ਹੋਮ ਲੇਛ ਉਹੀ ਚੰਡਾਲ ਬੁਰੈ ਤੋ ਬੁਰੈ ਸਿਤਨ ਕੀ ਨਿਦ

ਕਰੈ ਸੁਤੈ ਮਹਾਂ ਨਾਮੁ ਹੈ ॥ ਸਿਤ ਨ ਕੋ ਨਿਦੈ ਤੁ ਕੋ ਸਤ ਆਨ
 ਸਜਾਇ ਹੈ ॥ ਪਰਿ ਹੈ ਜਗ ਬਿਤਾ ਕੈ ਉਪਰ ਅਚਨਕ ਧੁ
 ਰਿਉ ਨਿਜਾਇ ਕੁ ਭੁਠੈ ਨਹੀ ਪਾਇ ਹੈ ॥ ਪੀਛੈ ਕੈ ਉਜਰ
 ਮਹਾਂ ਨਰਕ ਮੇ ਪਰੈ ਜਾਇ ਉਪਰ ਤੈ ਜਾਇ ਕੀ ਮਾਰਿ ਬਹੁ
 ਖਾਇ ਹੈ ॥ ਤਾ ਕੈ ਪੀਛੈ ਭੁਠ ਪ੍ਰੇਤ ਬਾਵਰ ਜੇ ਗਮ ਜੋ ਨਿਸ
 ਹੈ ਗੋ ਸਿਕਰਤ ਬਪੀਛੈ ਪਛਤਾਇ ਹੈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਆਇ
 ਭੁਗਵੈ ਅਨਿਤ ਦੁਖ ਸਿਤ ਨ ਕੋ ਨਿਦੈ ਤੁ ਕੋ ਸਤ ਆਨ ਸਜ

ਇਹੈ॥ ੨੮॥ ਸਿਤ ਨ ਕੋ ਗੁਨ ਗਹੈ ਸੋਈ ਬਡ ਭਾਗੀ ਹੋਭਾ
 ਹੋ ਕੈ ਭਗਤਿ ਭਾਵੁ ਹੋ ਅਨਾਸ ਜਾ ਕੀ ਮਤਿ ਸਿਤ ਨਿ
 ਸੁਖ ਦਾ ਅਨੁਗਾਹੀ ਹੈ॥ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਤਾ ਕੈ ਦੁਖ ਸ
 ਬ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਐ ਰਹੈ ਕਾਹੂੰ ਕੀ ਜਿ ਨਿਨਿ ਦਾ ਮੁਖ ਤਿਆਹੀ
 ਹੈ॥ ਸੀਸਾਰ ਕੀ ਪਾਂਸ ਕਾਟਿ ਪਾਯੈ ਹੈ ਪਰਮ ਪਦ ਸਤਿ
 ਸਿ ਗਹੀ ਤੇ ਜਾ ਕੈ ਐਸੀ ਮਤਿ ਜਾਗੀ ਹੈ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤਤ
 ਕੈ ਭਗਤਿ ਕਲਾ ਅਨਹੋਇ ਸਿਤ ਨ ਕੋ ਗੁਨ ਗਹੈ ਸੋਈ ਬਡ

ਭਗੀ ਹੈ॥ ੨੫॥ ਸਿਤ ਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਸੋਈ ਨਿਸਤਰ ਹੈ॥
 ਜੇਗ ਜਗਿ ਜਪਤ ਪਤੀ ਰਬ ਬਤਾਇ ਦਾਨ ਸਾਧਨ ਸ
 ਕਲ ਨਹੀ ਯਕੀਸ ਰਹੁ ਹੈ॥ ਐ ਰ ਕ ਉਦੇ ਵੀ ਦੇਵ
 ਉਪਾਸਨਾ ਅਨੇ ਕਉਂਤਿ ਸਿਕਸ ਬਦੁਰਿ ਤਿ ਨ ਤੋਨ ਰ
 ਤ ਹੈ॥ ਸਬ ਹੀ ਕੇ ਸੀਸ ਪਾਰਿ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸੁੰਦ
 ਰ ਕਹਤ ਸੋ ਤੋ ਜਨਮ ਨ ਮਰ ਹੈ॥ ਅਨ ਬਚਕੁ ਮਕਹਿ
 ਅੰਤ ਹਿਨ ਰਾਖੈ ਕਛੁ ਸਿਤ ਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਸੋਈ ਨਿਸ

ਤਰਹੈ॥ ੩॥ ਸਾਧਕੇ ਅਗਸੀ ਪੁਰਣਾ॥ ੨੮੩॥ ਭਗਤ
 ਗਿਆਨੀ ਸਤਕੇ ਅਗਾ॥ ਇਵ ਵਛੰਦਾ॥ ਬੈਠਤਿ ਰਾਮ
 ਹਿਉ ਠਤਿ ਰਾਮ ਹਿ ਬੋਲਤਿ ਰਾਮ ਹਿ ਰਾਮ ਰਹੀ ਹੈ॥ ਜੀਮ
 ਤਰਾਂ ਮਹਿ ਪੀਵਤ ਰਾਂ ਮਹਿ ਪੀਮਤਿ ਰਾਂ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਹੀ
 ਹੈ॥ ਜਾਗਤਿ ਰਾਂ ਮਹਿ ਜੇਵਤਿ ਰਾਂ ਮਹਿ ਜੇਵਤ ਰਾਂ ਮਹਿ ਰਾਂ
 ਮਲਹੀ ਹੈ॥ ਦੇਤੁ ਹੁਰਾਂ ਮਹਿ ਦੇਤੁ ਹੁਰਾਂ ਮਹਿ ਸੁੰਦਰ ਰਾਂ
 ਹਿ ਰਾਮ ਕਹੀ ਹੈ॥ ੧॥ ਸ੍ਰੋਤੁ ਹੁਰਾਂ ਮਹਿ ਨੇਤੁ ਹੁਰਾਂ ਮਹਿ ਬਕ੍ਸ਼

ਹੁਰਾਂ ਮਹਿਰਾਂ ਮਹਿਜਾਗੀ। ਸੀਸੁ ਹੁਰਾਂ ਮਹਿਰਾਂ ਬਹੁਰਾਂ
ਮਹਿਰਾਂ ਵਹੁਰਾਂ ਮਹਿਰਾਂ ਮਹਿਜਾਜੈ। ਪੇਟੁ ਹੁਰਾਂ ਮਹਿਰਾਂ
ਮਹਿਰਾਂ ਪੀਠੁ ਹੁਰਾਂ ਮਹਿਰਾਂ ਮਹੁਰਾਂ ਮਹਿਰਾਂ ਮਹਿਰਾਂ ਬਾਜੈ।
ਅੰਤਰਿ ਰਾਂ ਮਨਿ ਰੰਤੁ ਰਾਂ ਮਹਿਰਾਂ ਸੁੰਦਰਾਂ ਮਹਿਰਾਂ ਮ
ਬਿਰਾਂਜੈ। ੨॥ ਭੂਮਿ ਹੁਰਾਂ ਮਹਿਰਾਂ ਪੁਰਾਂ ਮਹਿਰਾਂ ਤੇਜੁ
ਰਾਂ ਮਹਿਰਾਂ ਬਾਹੁਰਾਂ ਮੋ। ਬਿੱਝੇ ਮਹੁਰਾਂ ਮਹਿਰਾਂ ਚੰਦੁਰਾਂ
ਮਹਿਰਾਂ ਸੁਰਾਂ ਮਹਿਰਾਂ ਤਨੁ ਪਾਮੋ। ਆਦਿ ਹੁਰਾਂ ਮਹਿ

ਅਤਿਹੁਰਾਂਮਹਿਮਧੁਰਾਂਮਹਿਪੁਸਿਨਬਾਮੇ॥ ਅਜਹੁ
 ਰਾਂਮਹਿਕਾਲਹੁਰਾਂਮਹਿਸੁਦਰਾਂਮਹਿਮੁਮਹਿਬਾਂਮੇ॥
 ੩॥ ਦੇਖਹੁਰਾਂਮਾਦੇਖਹੁਰਾਂਮਹਿਦੇਖਹੁਰਾਂਮਾਦੇਖ
 ਹੁਰਾਂਮੇ॥ ਏਕਹੁਰਾਂਮਾਨੇਕਹੁਰਾਂਮਹਿਸੇਖਹੁਰਾਂਮਾ
 ਸੇਖਹੁਰਾਂਮੇ॥ ਸਿਨਹੁਰਾਂਮਾਸਿਨਹੁਰਾਂਮਹਿਰੀਨਹੁ
 ਰਾਂਮਹਿਭੈਨਹੁਰਾਂਮੇ॥ ਬਾਂਹਰਿਰਾਂਮਹਿਭੀਤਰਿਰਾਂਮਹਿ
 ਸੁਦਰਾਂਮਹਿਹੈਜਗਜਾਂਮੇ॥ ੪॥ ਦੁਰਹੁਰਾਂਮਹਿਜੀਕਹੁ

399
ਰਾਂਮਹਿਦੇਸਹੁਰਾਂਮਪ੍ਰਦੇਸਹੁਰਾਂਮੋਪੂਰਬਰਾਂਮਹਿਪ
ਸਚਮਰਾਂਮਹਿਦਛਨਰਾਂਮਹਿਉਤਧਾਂਮੋਆਗਹੁਰਾਂਮ
ਹਿਪੀਛਹੁਰਾਂਮਹਿਬਾਪਕਰਮਹਿਹੈਬਨਿਗਾਂਮੋਸਿ
ਦਰਰਾਂਮਦਸੇਦਿਸਪੂਰਨਸੁਰਗਹੁਰਾਂਮਪਤਾਲਹੁ
ਤਾਂਮੋ॥੫॥ਆਪਹੁਰਾਂਮਉਪਵਤਰਾਂਮਹਿਕੁੰਜਨਰਾਂਮ
ਸਵਾਰਨਰਾਂਮੋ॥ਦਿਸਟਹੁਰਾਂਮਅਦਿਸਟਹੁਰਾਂਮਹਿਇ
ਸਟਹੁਰਾਂਮਕਰੈਸਬਕਾਂਮੋ॥ਬਰਣਹੁਰਾਂਮਅਬਰਣਹੁ

ਗਮਹਿਰਕਤਨਪੀਤਨਸੇਤਸਮਯੋਸੁਨਿਹਰਾਂਮਅਸਿ
 ਨਹੁਰਾਂਮਹਿਸੁਦਰਾਂਮਹਿਨਮਅਨਮੋ॥ ਵਾਕੁਗੁਰ
 ਗਮਨਿਮਿਸਤੁਕੋਅੰਗਸਪੁਰਣਾ॥੨੧॥੨੮੮॥ ਬਿ
 ਪਰਜਕੋਅੰਗਾਸਵੈਯਾਛੈਦਾ॥ ਸ੍ਵਨਹੁਦੇਖਸੁਨੈਪੁ
 ਨਿਨੈਨਹੁਜਿਭੁਜਾਸੂਪਨਾਸਕਾਬੇਲਾ॥ ਗਦਾਖਾਇਇ
 ਈਜਲੁਪੀਵੈਬਿਨਹੀਗਾਥਸੁਮੇਰਹਿਰੇਲਾ॥ ਭੁਚੇਪਾ
 ਇਹੂਰਨੀਚੇਕੁਬਿਚਰਤਤੀਨਲੋਕਮਹਿਰੇਲਾ॥ ਸੁਦ

ਰਦਾਸਕਹੈ ਸੁਨਿਗਮਾਨੀ ਕੁਲੀ ਕੁੰਤਿ ਆ ਅਰਥਹਿ ਮੇ
 ਲਾ॥ ੧॥ ਅੰਧਾ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕਉ ਦੇਖੇ ਬਹਿਰਾ ਸੁਨੈ ਬਹੁਤ
 ਬਿਧਿ ਨਾਇ॥ ਨ ਕਦਾ ਬਾਸ ਕਵਲ ਕੀ ਲੇਵੈ ਗੁਰਾ
 ਕਰੇ ਬਹੁਤੁ ਸਿਬਾਦਿ॥ ਟੂਟਾ ਪਕਰ ਉਠਾਵੈ ਪਰਬਤ ਪਹਿ
 ਲ ਕਰੈ ਨਿਤਿ ਅਹਿ ਲਾਦਿ॥ ਜੇ ਕਉ ਆਕੋ ਅਰਥ ਬਿਚ
 ਰੈ ਸੁੰਦਰ ਸੇਈ ਪਾਵੈ ਸੁਵਾਦਾ॥ ੨॥ ਕੁੰਜਰ ਕੋ ਕੀਰੀ ਗਿ
 ਲ ਬੈਠੀ ਸਿੰਘਹਿ ਬਾਇ ਅਪਾਨੈ ਜਮਾਲਾ॥ ਮੰਛਰੀ

ਅਗਨਮਾਹਿਸੁਖਪਾਯੇਜਲਮੇਬਹੁਤੁਹਤੀਬੇਹਾਲਾ
 ਪਗਚਢੈਪਰਬਡਕੇਭੂਪਰਮਤਕਹਿਦੇਖਿਡਰਮੇ
 ਕਾਲਾ ਜਾਕੇਅਨੁਭਵਹੋਇਸੁਜਨੈਸੁਦਰਮੇਸਾਭਿਲ
 ਰਾਖਜਾਲਾ॥੩॥ ਬੁਦਹਿਮਾਹਿਸਮੁਦ੍ਰਸਮਾਨੇਰਾਈਆ
 ਹਿਸਮਾਨੇਮੇਗਪਾਨੀਮਾਹਿਤੂਥਕਾਬੂਭੀਪਾਂਹਨਿਤਿਰਤ
 ਨਲਾਗੀਬੇਗਤੀਨਲੋਕਮੇਭੂਪਾਤਮਾਸਾਸੂਰਜਕੀਯੋ
 ਸਕਲਅਧੇਰਾਮੂਰਖਹੋਇਸੁਅਰਥਹਿਪਾਵੈਸੁਦਰਕ

ਤੇ ਸਬਦ ਮੇਫੇਰ ॥ ੪ ॥ ਮਛੁਰੀ ਬਗੁਲਾ ਕੋ ਗਹਿ ਖਯੋ ਮੁਸੈ
 ਖਯੋ ਕਰੇ ਸਾਂਧਾ ॥ ਸੁਵੈ ਪਕਰ ਬਿਲਾਈ ਖਾਈ ਤਕੇ ਮੁਏਰ
 ਯੋ ਸੀਤਾ ਪਾ ॥ ਬੇਟੀ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਮਾਂ ਗਹਿ ਖਾਈ ਬੇ
 ਟੇ ਖਯੋ ਅਪਨੇ ਬਾਪਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹੈ ਸੁਨਹਰੇ ਸੀਤ ਹੁਤਿ ਨ
 ਕੋ ਕੋਊ ਲਾਗ ਯੋ ਪਾਪਾ ॥ ੫ ॥ ਦੇਵ ਮਾਂ ਹਿ ਤੈ ਦੇਵ ਲਾ ਪ੍ਰਗਟ
 ਯੋ ਦੇਵ ਲਾ ਮਹਿ ਤੈ ਪ੍ਰਗਟ ਯੋ ਦੇਵਾ ॥ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸ
 ਨ ਲਾਗ ਯੋ ਰਜ ਕਰੈ ਰੋਕ ਕੀ ਜੇਵਾ ॥ ਬਿਧ ਯਾਤ੍ਰ ਪੰਗ

ਇਕਜਾਯੋਤਕੋਪਹਿਖੋਵਨਿ ਕੀਟੇਵਾਸਿਦਰਕਹੈਸੁ
 ਪਡਿਤਗਯਾਤਾਜੋਕੋਊਆਯੋਜਾਨੈਕੁਵਾ॥੬॥ ਕਮਲ
 ਮਾਂਹਿਤੈਪਾਂਨੀਉਪਜੋਪਾਨੀਮਾਂਹਿਤੈਉਪਜੋਸੁਗਾ
 ਸੂਰਮਾਂਹਿਉਪਜੀਸੀਤਲਤਾਸੀਤਲਤਾਮੇਸੁਖਭਰਪੂ
 ਗਾਤਾਸੁਖਕੈਛੈਹੋਇਨਕਬਹੂਸਦਾਏਕਰਸਨਿਕਟਨ
 ਦੁਗਾਸਿਦਰਕਹੈਸਤਿਅਹਿਯੋਹੀਆਮੇਰਤੀਨਜਨੈਕੂ
 ਗਾ॥੭॥ ਹਿਸਚਛੈਕ੍ਰਮਾਕੇਊਪਰਿਗਰਤਚਛੈਪੁਨਿ

ਹਰਿਜੀਪੀਠਿ। ਬੈਲਚੜ੍ਹੇਹੋਸਿਵਕੇਊਪਰਿਤਰ
 ਖਚਛੋਰਾਇਨਪਰਿਤੀਠ। ਸੁੰਦਰਏਕਅਚੇਤਾਹੂ
 ਆਪਾਨੀਮਾਹੈਜਰੈਅਗੀਠਿ॥੮॥ ਕਪਰਾਧੋਬੀਕੋਰ
 ਹਿਧੈਵੈਮਾਟੀਬਪੁਰੀਪਰੈਕਮਾਗ। ਸੁਈਬਿਚਾਰੀਦ
 ਰਜਹਿਸੀਵੈਸੋਨਾਤਾਵੈਪਕਰਸੁਨਾਰ। ਲਕਰੀਬਛਈ
 ਕੋਗਹਿਛੀਲੈਖਾਲਸੁਬੈਠੀਧਵੈਲੁਹਾਰ। ਸੁੰਦਰਦਾ
 ਸਕਹੈਸੁਨਿਗਿਆਨੀਜੋਕੇਊਯੋਕੋਕਰੈਬਿਚਾਰ॥੯॥

ਜਾਪਾਰਿਮਾਂਹਿ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਪਾਯੈ ਤਾਪਾਰਿਮਾਂਹਿ ਬ
 ਸੈਂ ਅਬ ਕੋਨਾ ਲਾਗੀ ਸਬੈ ਮਿਠਾਈ ਪਾਗੀ ਮੀਠੈ
 ਗਯੈ ਏਕ ਬਹੁ ਲੋਨਾ ਪਰਬਤ ਉਡੈ ਭੂਈ ਬਿਰਬੈਰੀ
 ਅਸੈ ਕੋਊ ਕਬਾ ਗਯੈ ਪੋਨਾ ਸੁੰਦਰ ਕਹੈ ਨ ਮਨੈ ਕੋਈ
 ਤਾਤੇ ਪਕਾਰਿ ਬੈਠਿ ਮੁਖ ਮੈਨ ੧੦। ਰਜਨੀ ਮਾਹਿਦਿ
 ਵਸਿਹ ਮਦੇ ਖਿਯੋਦਿ ਵਸਿ ਮਾਹਿਹ ਮਦੇ ਖੀਰਾਤਿ
 ਤਿਲਕੁ ਰੋਸੀ ਪੁਰਣਤਾ ਮੇਦੀ ਪਕਜ ਰੋਜ ਰੋਨਹਿ

ਬਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਏਕ ਪੰਨੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਤੁਨਿ ਗੁਰ
 ਕੀ ਕੈਸੀ ਜਾਤਿ। ਸੁੰਦਰ ਸੇਈ ਲਹੈ ਅਰਥ ਕੇ ਜੋ ਨਿ
 ਤ ਕਰੈ ਪਰਾਈ ਤਾਤਿ। ੧੧। ਉਨਯੋ ਮੇਘ ਘਟਾ ਚਹੁ ਦਿ
 ਸਤੈ ਬਰਖ ਨ ਲਾਗੈ ਅਖੰਡੁ ਤਪਾਰ। ਬੁਝੈ ਮੇਰ
 ਦੀ ਸਬਜੁ ਕੀ ਝਰਲਾਗੈ ਨਿਸ ਦਿਨ ਇਕ ਸਾਰ
 ਕਾਂਸਾ ਪਕੈ ਬੀਜ ਕੇ ਉਪਰਿ ਕੀਯੋ ਸਕ ਲਕਟੈ ਬ
 ਸਿਹਾਰ। ਸੁੰਦਰ ਅਰਥ ਅਨੁਪ ਮਯਾ ਕੇ ਪੰਡਿਤਿ ਹੋਇ

ਸੁਕਰੇਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਬਾਨੀਆਹੈਮਾਲੀਨਿਪਜੇ
 ਹਲੀਆਹੈਨਿਪਜੇਖੇਤਾਹਿਸਹਿਉਲਟਿਸਜਾਮ
 ਰਿਗਲਚਸੇਭਰਮਉਲਟਿਕਰਿਹੁਵੇਸੇਤਾਸਸਿ
 ਹਰਿਉਲਟਿਗਾਹਿਕੋਗਸਯੋਸੁਰਉਲਟਿਕਰਿਗਾ
 ਸੋਕੇਤਾਸੁਦਰਸੁਗਰਕੇਤਾਜਿਭਾਗੋਨਿਗਰਸੇ
 ਤੀਬਾਧੇਸੇਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਅਗਨਮਥਨਕਰਿਲਕ
 ਰੀਕਾਢੀਸੇਵਹੁਲਕਰੀਪਾਨਅਧਾਗਾਪਾਨੀਮਥ

ਕਰਿਘੀਵਨਿਕਾਰਕੋਸੋਪਿਤੁਖਈਏਬਰੋਬਰਾ।
 ਦੂਪਦਹੀਕੀਇਛਾਕੁਰੀਜਾਕੋਮਥਤਸਕਲਸੇ
 ਜਾਗਾਸੁਦਰਅਬਤੋਕੁਯੋਸੁਖਾਰੋਚਿਤਾਰਹੀਨਏ
 ਕਲਗਾਰਾ॥੧੪॥ ਪੜਮਾਂਹਿਝੇਲੀਗਹਿਰਾਖੇਜੇ
 ਗੀਭਿਛਾਮਾਂਗਨਜਾਇ। ਜਾਰੀਜਗਤਸੇਵਈ
 ਗੋਰਖਐਸਾਸਬਦਿਸੁਨਾਵੈਆਇ। ਭਿਛਾਫੁਰੇਬ
 ਦੁਤਕਰਿਤਾਕੋਸੇਵਹੁਭਿਛਾਚੇਲਹਿਖਾਇ। ਸੁਦਰਸ

ਗੀਜੁਗਿਜੁਗਿਜੀਵੈਤਾਅਉਪੂਕੀਦੁਰਿਬਲਾਇ।
 ੧੫। ਨਿਰਦਈਹੋਇਤਿਰੈਪਸੁਘਾਤੁਕਦਾਵੈਤੁਬੁ
 ਰੈਕੁਦਮਾਹਿ। ਲੋਭੀਲਗੈਸਬਨਕੋਪਯਾਹੈਨਿਰਲੇ
 ਭੀਕੈਠਹਰਿਨਾਹਿ। ਮਿਥਿਆਬਾਦੀਮਿਲੈਬ੍ਰਹਮ
 ਕੋਸਤਿਕਹੇਤੇਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ। ਸੁੰਦਰਧੁਪਮਾਹਿ
 ਸੀਤਲਭੁਜਰਤਰਹੈਜੈਬੈਠੈਛਾਹਿ। ੧੬। ਮਾਇ
 ਥਾਪਤਜਿਧੀਉਮਦਨੀਹਰਖਤਚਲੀਖਸਮ

ਕੇਪਾਸਿ। ਬਹੁਬਿਚਾਰੀ ਬਡਬਖਤੁ ਵਰਿਜਾਕੈ
 ਕਹੈਚਲਤੈਹਸਾਸਾ। ਕੁਈਖਰੈਕੁਲੈਹਿਤਕਾਰੀ
 ਸਬਕੁਟੈਬਕੈਕੀਯੋਨਾਸਾ। ਐਸੀਬਿਧਿਪਰਿਬ
 ਸਮੇਹਮਾਰੈਕਹਿਸਮਝਾਵੈਸੁਦਰਦਾਸਾ॥੧੭੫॥
 ਰਧਨਹਰੈਕਰੈਪਰਿਨਿਦਾਪਰਧੀਕੋਰਾਖੇਘਰਿ
 ਮਾਂਹਿ। ਮਾਸਖਾਇਮਦਰਾਪੁਨਿਪੀਵੈਤਹਿਮੁਕਤ
 ਕੈਸਿਸੈਨਾਂਹਿ। ਅਕਰਮਗਹੈਕਰਮਸਬਤਿਆ

ਗੈਤਾ ਕੀ ਸੀ ਗਤਿ ਪਾਪ ਨ ਸਾਹਿ ਅੰਗੀ ਸੀ ਕਰੈ ਜੁ ਸਿਤ
 ਕਹਾਵੈ ਸੁੰਦਰ ਅੰਗੁ ਪ੍ਰਿਯ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ੧੮ ॥ ਬਢ
 ਈਚਰ ਬੋਲੁ ਲੇ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਫਿਰ ਨੈਲਾ ਗਯੋ ਨੀਕੀ ॥
 ਤਿ ॥ ਬਹੁ ਸਾਜ ਕੇ ਕਹਿ ਸਮਝਾਵੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਦਿਗਬੈਠੀ
 ਕਾਤਿ ॥ ਨਨੈ ਤਾਰਨ ਦੂਟੈ ਕਬਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਘਟੈ ਦਿਵਸ
 ਨ ਰਾਤਿ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਿਧਿ ਸੇਬੁ ਨੈਜੁ ਲਾਹਾ ਖਾਸਾ ਨਿਪ
 ਜੈਉ ਚੀਜਾਤਿ ॥ ੧੯ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਕੁਵਾਰੀ ਕੀ ॥

ਜਨੇਜਨੇਸੋਕਰਤੀਸੀਗਾ। ਬੇਸਦਸੁਤੋਕੁਈਪਤਿਬਤ
 ਏਕਪੁਰਖਕੈਲਾਗੀਅੰਗਾ। ਕਲਜੁਗਮਹੈਸਤਿ
 ਜੁਗਥਪਯੋਪਾਪੀ। ਓਦੈਧਰਮਕੇਕੁੰਗਾ। ਸੁੰਦਰਕ
 ਹੈਸੁਅਰਥਹਿਪਾਵੈਜੋਨੀਕੈਕਰਿਤਜੇਅਨੀਗਾ॥੨॥
 ਅਥਿਪ੍ਰਸੇਈਕਰਕੈਲਾਗਯੋਚੋਕਾਭੀ। ਤਰਬੈਠੋਆਇ
 ਲਕਰੀਅਹੈਚੁਲਾਦੀਯੋਰੇਈਉਪਰਤਵਾਚਦਈ॥
 ਅਥਿਚਰੀਅਹੈਰੰਗੀਆਰੰਧੀ। ਸਾਲਨਅਕਧਤੁਗਾਖ

ਇ। ਸੁੰਦਰ ਜੀ ਮਤਿ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ਅਬ ਕੈ ਕੋ ਜਨ
 ਕੀਯੋ ਅਪਾਇ। ੨੧। ਬੈਲਿ ਉਲਟਿ ਨਾਇ ਕੋ ਕੋਲਾ
 ਦਿਯੋ ਬਸਤ ਮਾਂਹਿ ਭੁਰਿ ਗੋਨ ਅਪਾਰਾ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤਿ
 ਕੀਯੋ ਕੀਯੋ ਆਇ ਦਿਸਿ ਤਰਿਯਾ ਸਿਸਾਰਾ ਨਾਇ
 ਕਨੀ ਪੁਨਿ ਹਰਖ ਤਰੈ ਲੋਮੋਹਿ ਮਿਲੈ ਨੀਕੋ ਭੁਰਤਾ
 ਗਾਪੁ ਜੀ ਜਾਇ ਸਾਹਿ ਕੋ ਸੋ ਪੀ ਸੁੰਦਰ ਸਿਰ ਤੈ ਰੁਕੇ
 ਭਾਗ। ੨੨। ਬਨ ਕਏ ਕਬਨ ਜੀ ਕੋ ਆਯੋ ਪਰੈ ਤਾਵਰ ।

ਭੁਗਿਭੁੰਠਿ। ਕੁਲੀਬਸਤੁਕਛੁਲੀਨੀਦੀਨੀਖੇਚਿ
 ਗਠਗੀਆਬਾਂਧੀਮੇਠਿ। ਸੋਦਾਕੀਯੋਚਲੀਪੁਨਿ
 ਪਾਰਿਕੋਲੇਖਾਕੀਯੋਬਗੀਤਰਬੇਠਿ। ਸੁਦਰਿਸਾਹਿ
 ਖੁਸੀਅਤਿਹੁਵੇਬੈਲਗੀਪੁਜੀਮੇਪੈਠਿ। ੨੩॥੫
 ਹਰਾਇਤਪਾਰਿਮੁਸਜੀਸਾਹਿਕੋਰਛਾਕਰਨੈਲਾਗੇ
 ਚੇਗਕੋਤਵਾਲਕਾਠੇਕਰਿਬਾਪਯੋਛੁਟੈਰਹੀਸਾਂ
 ਸੁਅਰੁਭੁਗ। ਰਜਾਗਾਉਛੋਤਿਕਰਿਕੁੰਗੀਹੁੰਦੈਸਕ

ਲਜਗਤਮੇਸੋਗਾ॥ ਪਰਜਾਸੁਖੀਭੁਈਨਗਰੀਮੇ
 ਉਦਰਕੇਈਜੁਲਮਨਜੇਗਾ॥ ੨੪॥ ਰਾਜਾਫਿਰੋਬਿ
 ਪਤਿਕੋਮਾਰਿਯਪਾਰਿਯਹਿਦੁਕਰਮਾਂਗੋਭੁਯਾਪਾਇ
 ਪਿਆਦੋਨਿਸਦਿਨਤੋਲੈਘਰਚਾਲਸਕੈਨਹਿਬੀਖਿ॥
 ਮਾਕਅਰਡਕੀਲਕਰੀਚੁਖੇਛਾਡੈਬਹੁਤੁਰਸਭਰੇਈ
 ਥਾ॥ ਸੁਦਰਕੇਉਜਗਤਮੇਬਿਰਲੈਯਾਮੂਰਖਕੂਲਾਵੇਈ
 ਥਾ॥ ੨੫॥ ਪਾਨੀਜਰੈਪੁਕਾਰੈਨਿਸਦਿਨਤੋਕੋਅਗਨਿ

ਬੁਝਾਵੈਆਇ।ਹੂਸੀਤਲਤੁਤਪਤਿਕੁਯੋਕਯੋਬਾਰਹਿ
 ਬਾਰਕਹੈਸਮੁਝਾਇ।ਮੇਰੀਲਪਟਤੇਹਿਜੋਲਾਗੈਤੋਤੁ
 ਭੀਸੀਤਲਹੈਜਾਇ।ਕਥਹੂਜਰਨਫੇਰਿਨਹਿਉਪ
 ਜੈਸੁਦਰਸੁਖਮੇਰਹੈਸਮਾਇ।੨੬੫ਸਮਪਰਜੈਜੋ
 ਰੂਕੇਪਾਛੈਕਹੈਨਮਾਏਭੁੰਡੀਰਾਂਡਾ।ਜਿਤਤਿਤਿਫਿ
 ਹੈਭੁਟਕਤੀਯੋਹੀਤੋਤੋਕੀਏਜਗਤਮੇਭਾਂਡਾ।ਤੋਹੂਭੂਖ
 ਨਭੁਗੀਤੇਗੀਤੁਗਿਲਥੈਠੀਸਾਗੀਮਾਂਡਾ।ਜੁਦਰਕ

ਹੋਸੀਖਸੁਨਿਮੇਰੀਅਥਿਤੁਪਰਿਘਰਿਫਿਰਬੋਛਾ
 ਡਾ।੨੭।ਪੀਥੀਮਾਂਹਿਪੀਥਚਲਿਆਏਸੇਵਹਿਪੀਥ
 ਚਲਿਐਨਹਿਜਾਇਅਵਾਹੀਪੀਥਚਲਯੋਉਠਿਪੀਥੀ
 ਨਿਰਭੈਦੇਸਪਹੂਚਯੋਆਇ।ਤੁਹਦੁਕਲਪਰੈਨਹਿਕ
 ਬਹੁਸਦਾਸੁਰਭਿਛਹਯੋਠਹਿਗਾਇ।ਸੁੰਦਰਦੁਖੀ
 ਨਕੋਉਦੀਸੈਅਛੈਸੁਖਿਮੇਰੈਸਮਾਇ।੨੮।ਏਕਅ
 ਹੋਰੀਬਨਮੇਆਏਖੇਲਨਲਾਗਯੋਭੁਣੀਸਿਕਾਰਾ

ਰਮੇਧਨੁਖਕਮਰਮਹਿਤਰਕਸਿਸਵਜਘਰੈਬਰੈਬ •
 ਗਮਰੋਸਿਘਬਾਘਪੁਨਿਮਾਰਿਯੋਮਾਰੀਬਹੁਤਮਿ •
 ਗਨਕੀਡਰਾਐਸੈਸਕਲਮਾਰਿਘਰਿਲਾਯੋਸੁਦਰ •
 ਜਹਿਕੀਯੋਜੁਹਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਕਕੇਬਚਨਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਐਸੈ
 ਕੋਕਿਲਧਾਰਿਰਹੈਮਨਿਮਾਹਿ ॥ ਸਾਰੇਸੁਨੈਕੁਰਾਗਵਤਿਕਬ
 ਪ੍ਰਿਸਾਰਸਤੋਭੁਪਵੈਨਾਂਹਿ ॥ ਹਿਸਚੁਗੈਮੁਕਤਹਲਅਰ
 ਥਹਿਸੁਦਰਮਨਸਰੇਵਰੁਨਾਂਹਿ ॥ ਕਾਕਕਬੀਸੁਰਬਿਖ

ਈਜੇਤੇਤੇਸਬਦੇਰਕਰਕਹਿਜਾਹਿ॥ ੩੦॥ ਨਸਟਿਹੋਭਿ
 ਦਿਸਤੁਸਟਕ੍ਰਿਅਕਰਿਕਾਟਕੀਏਨਹਿਪਵੈਠਗਾਅ
 ਹਿਮਾਸਕਲਗਈਤਿਨਕੇਹੀਰਹਤਪਗਨਪਰਸ
 ਬਸਿਰਸੀਗਾਜਿਤਤਿਤਫਿਰਹਿਨਹੀਕਛੁਆਦਰਿਤਿ
 ਨਕੋਕੋਢੁਨਘਾਲਤੁਕੋਗਾਸੁਦਰਦਾਸਕਹੈਸਮੁਸ਼ਾ
 ਵੈਅੇਸੀਕੋਢੁਕੋਰੋਮਤਿਐਗਾ॥ ੩੧॥ ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾ
 ਨਪਢੈਕਿਨਿਪੁਨਿਬਨਾਕਰਨਪਢੈਸੇਕੋਇਸਿਧਯਾਕ

ਰੈਗਰੈਖਟਿਕਰਮਹਿਗੁਨਅਰੁਕਾਲਾਬਿਚਾਰੈਸੋਇ
 ਰਾਸਕਾਮਤਬਹੀਬਨਿਆਵੈਮਨਮੈਬਸਤਜਿਰਾਖੇ
 ਦੇਇ। ਸੁੰਦਰਦਾਸਕਹੈਸੁਨਿਪੰਡਤਗਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁ
 ਕਤਿਨਹੋਇ। ੩੨ ॥ ਬਿਪ੍ਰਜਕੋਅੰਗਸਪੁਰਣਾ ॥ ੩੨ ॥
 ੩੩ ॥ ਅਪਨੇਭਾਵਕੋਅੰਗਾ ॥ ਇੰਦਵਛੰਦਾ ॥ ਏਕਹਿਅੰ
 ਪਨੇਭਾਵਜਹਾਂਤਹਾਂਬੁਧਿਕੇਭੇਦਸੋਬਿਨੁਮਭਾਸੈ ॥ ਜੇਯ
 ਹਕੂਰਤੋਕੂਰਉਹਾਂਪੁਨਿਆਕੇਖਿਜੈਤੋਉਹਪੁਨਿਖਾਸੈ

ਜੀਅਹਸਾਧੁਤੈਸਾਧੁਭੰਪੁਨਿਅਕੇਹਸੈਤੈਭੰਪੁਨਿ
 ਹਾਸੈਸੈਸੈਆਪਕਰੈਮੁਖਿਸੁਦਰਤੈਸੇਈਦਰਪਨਿ
 ਮਾਹਿਪ੍ਰਕਾਸੈ॥੧॥ ਅਨਹਰਛੇਦਾਜੈਸੇਸ੍ਵਾਨਕਾਚਿਕੇਸ
 ਦਨਮਾਧਿਦੇਖਿਐਰਭੂਕਿਭੂਕਿਮਹਤਕਰਤਅਭਿਮਾਨਜੂ
 ਜੈਸੇਗਾਜਿਫਟਿਕਮਿਲਾਈਅਰਿਤਰੈਦਿਤੁਜੈਸੇਸਿੰਘ
 ਕੂਪਮਾਂਹਿਉਸ਼ਕਭੁਲਾਨਜੂਜੈਸੇਕੋਓਫੇਰੀਖਾਤਿਫਿ
 ਰਤਿਦੇਖੈਜਗਤਿਤੈਸੈਂਹੀਸੁਦਰਸਬਤੈਰੋਅਗਿਆਨ

ਜੁਆਪਹੀਕੋਕੁਮਸੁਤੋਦੂਸਰੋਦਿਖਾਈਦੇਤਿਆਪ
 ਨੋਬਿਚਰੈਕੋਉਦੂਸਰੋਨਆਨਜੁ॥੨॥ਨੀਚਉਚਬੁਰ
 ਭਲੈਸਜਨਦੁਜਨਪੁਨਿਪੀਤਿਤਮੂਰਖਸੜਮਿਤਰ
 ਕਰਾਵਹੈਆਨਅਪਮਾਨਪੁਨਿਪਾਪਿਸੁਖਦੁਖਦੇਉ
 ਸੁਰਗਨਰਕਬਿਧਮੇਛਉਕੋਚਾਵਹੈਦੇਵਤਾਅਸੁ
 ਰਭੁਤਿਪ੍ਰੇਤਿਕੀਟਕੰਜਰਉਪਸੁਅਰੁਪਛੀਸੁਨਸੁਕ
 ਗਥਿਲਾਵਹੈਸੁੰਦਰਕਹਤਯਹਏਕਈਅਨੇਕਰੂਪ

ਜੋਈ ਕਛੁ ਦੇਖੀ ਏਸੁ ਆਪ ਨੇ ਈ ਭਾਵਹੈ ॥ ੩ ॥ ਯਾਹੀ ਕੈ
 ਜਾਗਤ ਕਾ ਮਯਾਹੀ ਕੈ ਜਾਗਤ ਕੋ ਪਯਾਹੀ ਕੈ ਜਾਗ
 ਤ ਲੋਭ ਯਾਹੀ ਮੋਹਿ ਮਾਤਾਹੈ ॥ ਯਾਹੀ ਕੈ ਯਾਹੀ ਬੈਗਿ ਹੋਤਿ
 ਯਾਹੀ ਕੈ ਯਾਹੀ ਮਿਤ੍ਰ ਹੋਤਿ ਯਾਹੀ ਕੈ ਯਾਹੀ ਸੁਖ ਦੇਤਿ ਯਾ
 ਹੀ ਦੁਖ ਦਾਤਾਹੈ ॥ ਯਾਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਯਾਹੀ ਰੁਦ੍ਰ ਯਾਹੀ
 ਬਿਸ਼ਨੁ ਦੇਖੀ ਅਤ ਯਾਹੀ ਦੇਵ ਦੇਤੁ ਜਛੁ ਸਕਲ ਸਿੰਘ ॥
 ਤਾਹੈ ॥ ਯਾਹੀ ਕੈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੁਤੈ ਯਾਹੀ ਕੈ ਦਿਖਾਇ ਦੇਤੁ

ਦਰ ਕਹਤੁ ਆਹੀ ਆਤੁ ਮਾਥਿ ਖਾਤੁ ਹੈ ॥ ਯਾਹੀ ਕੋ
ਤੋਭਾ ਵਾ ਕੋ ਸੀਕਉ ਪਜਾਵਤੁ ਹੈ ਆਹੀ ਕੋ ਤੋਭਾ ਵਾ
ਹਿ ਨਿਹ ਸੀਕ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਯਾਹੀ ਕੋ ਤੋਭਾ ਵਾ ਕੋ ਭੂਤਿ
ਪ੍ਰੇਤਿ ਹੋਇ ਲਾਭੈ ਆਹੀ ਕੋ ਤੋਭਾ ਵਾਹੀ ਕੁਮਤਿ ਹਰਤੁ
ਹੈ ॥ ਯਾਹੀ ਕੋ ਤੋਭਾ ਵਾਹੀ ਬਾਵੇ ਕੋ ਬਖੂਰ ਕਰੈ ਆਹੀ
ਕੋ ਤੋਭਾ ਵਾਹੀ ਬਿਰਕੈ ਧਰਤੁ ਹੈ ॥ ਯਾਹੀ ਕੋ ਤੋਭਾ ਵਾ
ਯਾਹੀ ਧਾਰਿ ਮੇ ਬਹਾਇ ਦੇਤਿ ਸੁੰਦਰ ਆਹੀ ਕੋ ਭਾਵੈ ॥

ਹਲੈਤੁ ਰਤੁ ਹੈ॥ ਪਾਪਾਪਹੀ ਕੋ ਭਾਵੁ ਯੁਤਿਆ ਪੁਕੋ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਤਿਆ ਪਹੀ ਅਰੇ ਪੁਕਰਿਆ ਪਮਨਿਲਾ
 ਯੋ ਹੈ॥ ਦੇਵੀ ਅਨ ਦੇਵ ਕੋ ਭਾਵੁ ਕੋ ਭਾਵੁ ਸੈਤਾ ਹਿਕ
 ਯੋ ਮਤੋ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰਾਇਨ ਹੀ ਤੋ ਪਾਯੋ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਸ੍ਵਨੁ ਹਾ
 ਤ ਕੋ ਚਚੈ ਰਕ ਰਿਮਾਨੈ ਮੇਦਿਆ ਪਹੀ ਕੋ ਮੁਖ ਫੋਰੇ
 ਹੂਚਾਟਿ ਪਾਯੋ ਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਆਪਹੀ ਚੇਤਨਾ
 ਹਿਆ ਪੁਨੇ ਅਗਿ ਮਾਨ ਕਰਿ ਐ ਰਸ ਬੀਧਾਯੋ ਹੈ॥ ੬

ਅਇੰਦਵਛਿਦਾ ਨਿਚੈਤੈਨਿਚੈਰੁਚੈਤੈਊਚੈਤੈਊਪਰਿ
 ਆਰੈਤੈਆਰੈਹੈਪਛੈਤੈਪਛੈਦੁਰਤੈਦੁਰਨਜੀਕਤੈ
 ਨਾਰੈਹੈਆਡੈਤੈਆਡੈਹੈਪਛੈਤੈਪਛੈਬਾਹਰਿਭੀਤ
 ਰਭੀਤਰਬਾਹਰਿਜੋਕੋਊਜਾਨੈਤੋਕਰਿਈਛੈਜੈ
 ਸੋਹੀਆਪਨੈਭਾਵਹੈਸੁਦਰਤੈਸੋਹੀਹੈਦ੍ਰਿਗਥੋਲਕੈ
 ਬੀਛੈ॥੭॥ ਆਪਨੈਭਾਵਤੈਸੁਰਸੇਦੀਸਤਆਪਨੈ
 ਭਾਵਤੈਚੰਦ੍ਰਸੈਰਾਸੈ॥ ਆਪਨੈਭਾਵਤੈਤਾਰਅਨੰਤ

ਜੁਆਪਨੇਭਾਵਤੇਬਿਦੁਲਤਾਸੈ। ਆਪਨੇਭਾਵਠੈ
 ਨੁਰਹੈਤੇਜਹੈਆਪਨੇਭਾਵਤੇਜੇਤਪਕਾਸੈ। ਤਿਸੈਈ
 ਤਾਂਹਿਦਿਖਾਵਤਿਉਦਰਜੇਸੇਹੀਹੋਤਹੈਤਾਂਹੀਕੋਆ
 ਸੈ॥ ੮॥ ਆਪਨੇਭਾਵਤੇਸੇਵਗਸਾਹਿਬਆਪਨੇਭ
 ਵਿਸਬੈਕੋਊਧਾਵੈ। ਆਪਨੇਭਾਵਤੇਆਨਊਪਾਸ
 ਤਆਪਨੇਭਾਵਤੇਭਗਤਹੁਗਾਵੈ। ਆਪਨੇਭਾਵਤੇ
 ਦਸਦਿਸੀਘਾਰਤਿਆਪਨੇਭਾਵਤੇਬਾਹਰਿਆਵੈ॥

ਤੈਸੇਈਆਪਨੇਭਾਵਹੈਸੁਦਰਤਾਹੀਕੋਤੈਸੇਈਹੋਇ
ਦਿਖਾਵੇ। ੯। ਆਪਨੇਭਾਵਤੇਦੂਰਬਤਾਵਤਿਆਪ
ਨੇਭਾਵਨਜੀਕਬਖਨੋ। ਆਪਨੇਭਾਵਤੇਦੂਧਪਿ
ਵਾਯੋਜਆਪਨੇਭਾਵਤੇਬੀਠਲਜਾਨੋ। ਆਪਨੇ
ਭਾਵਤੇਚਾਰਭੁਜਾਪੁਨਿ। ਆਪਨੇਭਾਵਤੇਸੀਗਸੀਮਾ
ਨੋ। ਸੁਦਰਆਪਨੇਭਾਵਕੋਕਾਰਨਿਆਪਹਿਪੁਰ
ਨਿਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨੋ। ੧੦। ਆਪਨੇਭਾਵਤੇਹੋਇਉ

ਦਾਸਜੁਆਪਨੇਭਾਵਤੇਪ੍ਰਮਸੋਰਵੈ॥ਆਪਨੇਭਾਵ
 ਮਿਲੇਮੇਪੁਨਿਜਨਤੁਆਪਨੇਭਾਵਤੇਅਤਿਰਿਜੇਵੈ
 ਆਪਨੇਭਾਵਰਹੈਨਿਤਜਾਗਤਿਆਪਨੇਭਾਵਸ
 ਮਾਧਿਮੇਸੋਵੈ॥ਸੁਦਰਸੇਸੋਈਭਾਵਹੈਆਪਨੇਤੋਸੋ
 ਈਆਇਤਹਾਂਤਹਾਹੋਵੈ॥੧੧॥ਆਪਨੇਭਾਵਤੇਭੂਲ
 ਪਰਮੇਭ੍ਰਮਦੇਹਿਸਰੂਪਭਯੋਅਭਿਮਾਨੀ॥ਆਪਨੇ
 ਭਾਵਤੇਚੰਚਲਤਾਅਤਿਆਪਨੇਭਾਵਤੇਬੁਧਿਥਿ

ਰਨੀ॥ ਅਪੁਨੇ ਭਵਤੇ ਅਪੁਬਿਸਾਰਤਿ ਅਪਨੇ ਭ
 ਵਤੇ ਅਤਮਗਯਾਨੀ॥ ਸਿਦਰਜੈ ਸੋਹਿ ਭਵਹੈ ਆਪ
 ਸੋਭੈ ਸੋਹਿ ਹੋਇ ਗਯੋ ਆਪੁ ਪੁਨੀ॥ ੧੨॥ ਅਪੁਨੇ ਭਵ
 ਕੋ ਅੰਗ ਸਪੁਰਨ॥ ੨੪॥ ੩੪੩॥ ਸਰੂਪ ਬਿਸਰਜਨ
 ਕੋ ਅੰਗ॥ ਇੰਦਵਛੰਦਾ॥ ਜਾਪਟਿ ਕੀਉ ਨਹਾਰਹੈ ਜੈ
 ਸਹਿਤੁ ਘਟਿ ਚੇਤਨਿ ਤੈਸੇ ਹੀਦੀਸੈ॥ ਹਾਥੀ ਕੀਦੇਹਿ
 ਮੇਹਾਥੀ ਸੋਮਨਤ ਚੀਟੀ ਕੀਦੇਹਿ ਮੇਂ ਚੀਟੀ ਕੀਗੇ॥

ਸਿਘ ਕੀ ਦੇਹਿ ਮੇ ਸਿਘ ਸੇ ਮਾਨ ਤ ਕੀ ਜ ਕੀ ਦੇਹ
 ਮੇ ਮਾਨ ਤ ਕੀ ਸੇ ॥ ਜੇ ਸੀ ਭਿਧਾ ਪੁਤ੍ਰੀ ਤ ਹਾਂ ਸੁੰਦਰ ਤੇ
 ਸੇਈ ਹੋਇ ਰਹੈ ਨ ਖਸੀ ਸੇ ॥ ੧ ॥ ਜੇ ਸੇ ਹੀ ਪਾਵ ਕ ਕਾ
 ਠ ਕੇ ਜੇ ਗ ਤੇ ਕ ਠ ਸੇ ਹੋਇ ਰਹੈ ਇਕ ਠੇ ਗਾ ਦੀ ਰਘ
 ਕਾ ਠਿ ਮੇ ਦੀ ਰਘ ਯਾ ਗ ਤਿ ਚੇ ਰ ਸੇ ਕਾ ਠਿ ਮੇ ਲਾ ਗ ਤਿ ਚੇ
 ਗਾ ਆਪ ਨੇ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰੈ ਜਬ ਜਾ ਰਿਕ ਰੇਤ ਬਐ
 ਰ ਕੋ ਮੋਰਾ ਤੈ ਸਾਹਿ ਸੁੰਦਰ ਚੇਤ ਨ ਆਪੁ ਸੁ ਆਪ ਕੋ

ਨਾਹਿਨ ਜਾਨਤ ਬੇਗ ੨ ਅਨਹਰਛੇਦਾ ਪ੍ਰਸਨਾ
 ਆਪਹੀਕੋਆਪੁਕੂਲਗਯੋਸੁਤੋਕਾਹੇਤੇ ਅਜਰ
 ਅਮਰਅਬਿਗਤਿਅਬਿਨਾਸੀਅਜਕਹਹਿਜਕਲ
 ਜਨੁਸੁਤਿਅਵਿਗਾਹੇਤੇ ਨਿਰਗੁਨਨਿਰਮਲਅਤਿ
 ਸਪਿਨਿਰਬੰਧਨਿਤੁਮੇਸੋਊਕਹਤਿਐਗਗਿਥਨਕੇਥ
 ਹੇਤੇ ਬਾਪਕਅਖੰਡਏਕਸਰਪੂਰਦੈਸਿਦਰਿਸਕ
 ਲਗਮਰਯੋਬ੍ਰਹਮਤਹੇਤੇ ਸਹਜਸਦਾਉਦੇਤਯਾ

ਹੀਤੇ ਅਚਿਰੁ ਹੋਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕੋ ਆਪਿ ਭੂਲ ਗਯੋ ਸੁਤੋ ਕਾ
 ਹੋਤੋ ॥ ੩ ॥ ਉਭਾ ਆਪ ਹੀ ਕੋ ਆਪ ਭੂਲ ਗਯੋ ਸੁਖ ਚਾ
 ਹੋਤੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੀਨ ਮਾਸ ਕੋ ਨਿਗਲ ਜਾਤਿ ਲੋਕੁ ਲਾ
 ਗਿ ਲੋਹਿ ਕੋ ਕੰਟਕ ਨਹੀ ਜਾਨਤਿ ਉਮਾ ਹੋਤੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਕ
 ਪਿ ਗਾਗਰ ਮੇ ਮੂਠਿ ਥਾਧਿ ਰਾਖੇ ਸਠਿ ਛਾਡਿ ਨਾ ਹੀ ਦੇ
 ਤਿ ਸੁਤੋ ਸੂਦਹੀ ਕੇ ਬਾਹੋਤੋ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਕਨਾ ਲੀਅਰਿ ਚੰ
 ਚਿ ਅਰਿ ਲਟਕਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸਹਤੁ ਦੁਖ ਦੇਖਿ ਆਹੀ ਲ॥

ਹੇਤੋ। ਦੇਹਿਕੋਸਿਜੇਗੁਪਾਇਇਦ੍ਰੁਯਨਿਕੈਬਸਿਪਰ
 ਯੋਆਪਹੀਕੋਆਪੁਕੁਲਗਯੋਸੁਖਚਹੇਤੋ। ੪। ਇੰਦ
 ਵਛਿਦ। ਚੇਖਹੁਚੇਤਨਮਨਤਕੈਸੋ। ਜੋਕੋਊਮਦਿ
 ਪੀਯੇਅਤਿਛਾਕਤਿਨਹਿਕਛੁਸੁਧਿਹੈਰੁਮਐਸੋ। ਜ
 ਯੋਕੋਊਖਾਇਰਹੇਠਗਿਮੂਰਹਿਜਨੈਨਹੀਕਛੁਕਾਰਨਤੋ
 ਸੀ। ਜੋਕੋਊਬਾਲਕਸੀਕਉਪਾਵਤਿਕਪਉਠੈਅਰੁ
 ਅਨਤਿਭੈਸੀ। ਤੈਸਹਿਸੁਦਰਆਪਕੋਕੁਲਿਸੁਦੇਖਹੇ

ਤਨਮਾਨਤਕੈਸੀ॥ ਪਾਭੂਲਗਯੇਕੁਮਤੇਕੁਮਆਪੇ॥
 ਅਜੇਕੋਓਕੂਪਮੇਝਾਕਮਲਾਪਤਵੈਸਹੀਭਾਂਤਿਸੁਕੂ
 ਪਮਲਾਪੇ॥ ਅਜੇਜਲਹਾਲਤਹੈਲਗਯੋਨਕਹੈਕੁਮ
 ਤੋਪ੍ਰਤਿਬਿਬਹਿਕਾਪੇ॥ ਦੇਹਿਕੇਪ੍ਰਾਨਕੇਜੇਮਨਿਕੇਕ੍ਰਿਤ
 ਮਾਨਤਹੈਸਬਮੇਹੀਕੋਬਿਨਾਧੇ॥ ਸੁੰਦਰਪੇਚਿਪਯੋਅ
 ਤਿਸੈਕਹਿਭੂਲਗਯੇਕੁਮਤੇਕੁਮਆਪੇ॥ ੬॥ ਜਿਯੋਦਿਜ
 ਕੋਓਕਛਾਡਿਮਹਾਂਤਮਸੁਦੁਭਯੋਕਹਿਆਪਕੋਮਨੁਯੋ॥

ਜੋ ਕੋਊ ਭੂਪਤਿ ਸੋਵਤਿ ਸੇਜ ਸੁਰਿ ਕਰੁ ਜੈ ਸੁਪਨੈ ਮਹਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ਜੋ ਕੋਊ ਰੂਪ ਸੀਰਾਸ ਅਤਿ ਤੁਕ ਰੂਪ ਕੈ ਪ੍ਰਭ
 ਮਭੈ ਚਕਾ ਅਨਯੋ ॥ ਤੈਸਹਿ ਸੁਦਹਿ ਦੇਹਿ ਸੋ ਪੈ ਕਰਿਆ
 ਭ੍ਰਮ ਆਪੁ ਹਿਆਪੁ ਭੁਲਾਨੈ ॥ ੧ ॥ ਏਕਈ ਬਿਨਾਪ ਕਥ
 ਸਤ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਿਸੁਨਹੀ ਆਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਲਾਸੈ ॥
 ਜੋ ਨਟਿ ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਸੋਦਿਠ ਬਾਧ ਤਹੈ ਕਛੁ ਔਰਈ ਭੁ
 ਸੈ ॥ ਜੋ ਰਜਨੀ ਮਹਿ ਬੁਝਿ ਪਰੈ ਨਹਿ ਜੋ ਲਗਿ ਸੁਰਜ

ਨਾਹਿਪ੍ਰਕਾਸੈ। ਤੁਝੇਯਹਿਆਪਹਿਆਪੁਨਜਾਨਤ
 ਸੁੰਦਰਦੁੰਦਰਹਯੈਸੁੰਦਰਦਾਸੈ। ੮। ਮਨਹਰਛੰਦਾ।
 ਭੂਤਨਿਮੇਭੂਤਿਮਿਲਿਭੂਤਸੇਦੁੰਦਰਹਯੈਹੈ। ਇੰਦ੍ਰ
 ਨਕੋਪ੍ਰਮਾਪਨਿਇੰਦ੍ਰਯਨਕੋਪੀਛੈਪਕਯੈਆਪੁਨਿ
 ਅਥਿਦਿਆਕਰਿਆਪਤਨਗਹਯੈਹੈ। ਜੇਈਜੇਈ
 ਦੇਹਕੋਸੇਕਟਿਕਛਪਰੈਆਇਸੇਈਸੇਈਮਨੇਆਪੁ
 ਯਾਤੇਦੁਖਸਹਯੈਹੈ। ਭ੍ਰਮਤਿਭ੍ਰਮਤਕਹੁਭ੍ਰਮਕੋਨਾਵੈ

ਵੇਰਚਿਰਕਾਲਿਬੀਤਓਪੈਸਰੂਪਕੋਨਲਯੋਹੈ
 ਸਿੰਦਰਕਹਤਿਦੇਖੋਭੁਮਕੀਸਬਲਿਤਾਈਭੂਤਲਿ
 ਮੋਭੂਤਿਮਿਲਿਭੂਤਸੇਹੈਰਹਯੋਹੈ, ॥੮॥ ਅਪਹੀਕੋਕੁਲ
 ਇਕਰਿਆਪਹੀਬਧਾਯੋਹੈ ਜੈਸੇਸੁਕਨਲਿਕਾਨਿਛ
 ਰਦੇਤਿਦੁਗਲਤੇਜਲੇਕਾਹੁਅੰਗੈਮੋਹਿਬਾਂਧਿਲਟਕਾਯੋ
 ਹੈ ਜੈਸੇਕਪਿਰੀਜਨਕੋਫਰਿਕਰਿਮਾਨੈਆਗਿਆਗੈਧ
 ਰਿਤਮੇਕਛੁਸੀਤਨਗਮਾਯੋਹੈ ਜੈਸੇਕੋਭੂਦਿਸਭੂਲਿ

ਜਾਤੁਹੁਤੋਪੁਰਬਕੋਓਲਾਟਿਅਪੁਰਗਫਿਰਿਪਸਚਮਕੋ
 ਅਯੋਹੈ। ਤੈਸਹਿਸੁਦਰਿਸਬਆਪਹੀਕੋਕੁਮਭਯੋਅ
 ਪਹੀਕੋਕੁਲਿਕਰਿਅਪਹੀਬਯਯੋਹੈ। ੧੦ ਅੰਸੋਕੁਮ
 ਆਪਹੀਕੋਆਪਕਰਿਲਯੋਹੈ। ਜੈਸੋਕੋਕੁਕਾਮਨੀਕੋ
 ਹੀਏਪਰਚੁਖੇਥਾਲਿਸੁਪਨੈਮੇਕਹੇਮਰੋਪੁਤ੍ਰਿਕਹੁੰਹਯੋਹੈ
 ਜੈਸੋਕੋਕੁਪੁਰਖੁਕੋਕੋਠਿਬਿਖੇਹੁਥੀਮਨਿਦੂਢਤਿਫਿਗਤਿ
 ਕਛੁਅੰਸੋਕੁਮਭਯੋਹੈ। ਜੈਸੋਕੋਕੁਬਾਇਕਰਿਬਾਵਰੇਬ

ਕਤਿ ਭੋਲੇ ਆਰਕੀ ਆਰਈ ਕਹੈ ਸੁਪਿਭੂਲਿ ਗਏ ਹੋ। ਤਿਸੇ
 ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਨਿਜ ਰੂਪ ਕੋ ਬਿਸਾਰ ਦੇ ਤਿਐ ਸੋਭਾ ਆਪਨੀ ਕੋ
 ਆਪੁ ਕਾਰਿ ਲਏ ਹੋ। ੧੧ ਭੂਲ ਕੈ ਸਰੂਪ ਕੋ ਅਨਾਥ ਸਿੰਧੂ
 ਹਤੁ ਹੋ। ਦੀਨੀ ਨਛੀਨ ਸੋਭੈ ਜਾਤਿ ਛਿਨ ਛਿਨ ਮਾਹਿ ਦੇ
 ਹਿਕੈ ਸੋਭੈ ਗਪ ਗਈ ਨ ਸੋਰ ਹਤੁ ਹੋ। ਸੀਤਲ ਗੋਪਾਮ
 ਲਗੈ ਭੂਖਿ ਲਗੈ ਪਾਸ ਲਗੈ ਸੋਕ ਮੇਹ ਮਾਨਿ ਅਤਿ ਖੇਦ
 ਕੋ ਲਹਤੁ ਹੋ। ਅਧਿਭੂਖੈ ਪਿੰਗ ਭਯੋ ਮੁਕਹੂੰ ਬਧਰ ਭਯੋ ਆ

ਸੋਮਾਂਨਿਮਾਂਨਿਕੁਮਨਦੀਮੇਬਹਤੁਹੈ। ਸਿਦਰਾਅਪ
 ਕਮੇਹਿਯਾਹੀਤੈਅਚਿਤੁਆਹਿਭੂਲਿਕੈਸਰੂਪਕੋਅ
 ਨਾਥਸੇਕਹਤੁਹੈ। ੧੨ ਜੈਸੇਕੋਭੂਸੁਪਨੈਮੇਕਹੈਮੇਤੋਭੂ
 ਦਰੁਯੋਜਾਗਕਰਿਦੇਖੇਵਹੈਮਨੁਖਸਰੂਪਹੈ। ਜੈਸੇਕੋ
 ਭੂਗਜਾਪੁਨਿਸੇਇਕੈਭਿਖਾਗੀਹੋਇਆਂਖਭੂਘਰੇਤੇਮ
 ਹਾਭੂਪਨਕੋਭੂਪਹੈ। ਜੈਸੇਕੋਭੂਭੇਚਕਸੇਕਹੈਮੇਰੋਸਿ
 ਰਿਕਹਾਂਭੈਚਕਗਏਤੇਜਾਨੈਸਿਰਤੋਤਦੂਪਹੈ। ਤੈਸਹਿ

ਸੁੰਦਰ ਅਹਿਕੁ ਮਕਰਿ ਭੂਲੇ ਆਪ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਗਏ ਤੇ ਯਹ
 ਆਤਮਾ ਅਨੁਪ ਹੈ। ੧੩ ਜੈ ਸੈ ਕੋ ਚੁਪੈ ਸਤੀ ਕੀ ਧਾਰਿ
 ਪਰੀ ਭ੍ਰਮਿ ਪਰਿਹਾਥਿ ਲੈ ਕੇ ਕਹੈ ਕਪਾਗ ਮੈ ਤੋ ਪਾਈ
 ਹੈ। ਜੈ ਸੇ ਸੇਖ ਚਿਲੀ ਹੂੰ ਮਨੇ ਰਥ ਨਿਕੀ ਐ ਘਰਿ ਕਹੈ ਮੇ
 ਰੇ ਘਰ ਗਯੇ ਗਾਗਰਿ ਗਈ ਹੈ। ਜੈ ਸੇ ਕਾਹੂੰ ਭ੍ਰਤਿ ਲਾਗ
 ਐ ਬਕਤਿ ਹੈ ਆਕ ਬਕਸੁ ਧਿਸ ਭੁਦੁਰਿ ਭੁਈ ਐ ਰੇ ਮ
 ਤਿਆਈ ਹੈ। ਜੈ ਸੇ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਅਹਿਕੁ ਮਕਰਿ ਭੂਲੇ ਜੇ ਮ

ਪ੍ਰਭੂ ਮਕੇਗਏ ਤੇ ਅਹਿ ਮਾਤ ਮਾਸ ਦਾਈ ਹੋ। ੧੪ ਅਪ
 ਹੀ ਚੇਤਨ ਅਹਿ ਇਹੀ ਨਿਚੇਤਨਿ ਕਰਿ ਮਾਪੁ ਹੀ ਮਗ
 ਨਹੋਇਆਨਿ ਵਬਢਾ ਯੋਹੋ। ਜੈ ਸੇ ਨਰ ਸੀਤ ਕਾਲ ਸੇਵ
 ਤਨਿ ਹਾਲੀ ਵੇਦ ਮਾਪੁ ਹੀ ਤਪਤਿ ਕਰਿ ਮਾਪੁ ਸੁਖੁ ਪਾ
 ਯੋਹੋ। ਜੈ ਸੈ ਬਲ ਲਕਰੀ ਕੋਯੋਗ ਕਰਿ ਭਾਕਿ ਚਢੈ ਆ
 ਪ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਮਾਪੁ ਹੀ ਕੁਦਾਯੋਹੋ। ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਸੁਦਾ
 ਯਾਹਿ ਜਤਿ ਕੋ ਸਿਧੇ ਗੁਪਾਇ ਪਰਿ ਸੁਖ ਮਾਂ ਨਿਮਾਂ ਨਿ

ਆਪਹੀਭੂਲਯੋਗੈ। ੧੫ ਕਹੂਭੂਲਯੋਕਮਗਤਿ
 ਕਹੂਭੂਲਯੋਸਾਪਜਤਕਹੂਭੂਲਿਗਿਹਮਾਧਿਕਹੂਬਨ
 ਬਾਸੀਹੈ। ਕਹੂਭੂਲਿਨੀਚਜਾਨਿਕਹੂਭੂਲਿਓਚਿਮੰਨ
 ਕਹੂਭੂਲਿਮੋਹਿਬਾਂਧਿਕਹੂਤੋਓਦਾਸੀਹੈ। ਕਹੂਭੂਲਿ
 ਮੋਨਧਰਕਹੂਬਕਬਾਦਿਕਹਿਕਹੂਭੂਲਿਮੰਕੈਜਾਇ
 ਕਹੂਭੂਲਿਕਾਸੀਹੈ। ਸਿਦਰਕਹਤਿਅਹੰਕਾਰਹੀ
 ਤੇਭੂਲਿਆਪਏਕਅਵੈਰਜਅਰਦੁਜੈਬਡੀਹਸੀਹੈ

੧੬ ਮੇਬਹੁਤਸੁਖਪਾਯੋਮੇਬਹੁਤਦੁਖਪਾਯੋਮੇਅ
 ਨੀਤਪੁਨਿਕੀਏਮੇਰੋਧੇਤੈਪਾਪਹੈ। ਮੇਕੁਲੀਨਬਿਦਾ
 ਵੇਤਪਤਿਤਪੁਬੀਨਮਹਾਂਮੇਤੈਮੁਰਖਅਕੁਲੀਨਹੀਨ
 ਮੇਰੋਬਾਪਹੈ। ਮੇਰੋਗਜਾਮੇਰੀਆਨਿਫਿਰੈਚਹੂਚਕ
 ਮਾਂਹਿਮੇਤੈਰਕਦਰਬੀਨਮੇਹਿਤੈਸਿਤਾਪਹੈ। ਸੁ
 ਦਰਕਹਤਿਅਹੰਕਾਰਹੀਤੈਜੀਵਕੁਯੋਅਹੰਕਾਰਹੀ
 ਗਏਅਹਿਏਕਬ੍ਰਹਮਆਪਹੈ। ੧੭ ਦੇਹਹੀਸੁਖਸ

ਟਲਗੋਦੇਹੀਦੂਬਗੀਲਗੋਦੇਹੀਕੋਸੀਤਲਗੋਦੇਹੀਕੋ
 ਤਵਗੋਦੇਹੀਕੋਤੀਰਲਗੋਦੇਹੀਕੋਤੁਪਕਲਗੋਦੇਹੀ
 ਕੋਕ੍ਰਿਪਨਲਗੋਦੇਹੀਕੋਘਾਵਗੋਦੇਹੀਸਰੂਪਲਗੋ
 ਦੇਹੀਕਰੂਪਲਗੋਦੇਹੀਜੇਬਨਲਗੋਦੇਹੀਬਿਧਰਾਵ
 ਗੋਦੇਹੀਸੋਬਾਧਿਹੇਤੁਆਪਬਿਖੇਮਾਨਲੇਤਸੇਦਰਕ
 ਹਤਐਸੋਬੁਧਿਹੀਨਬਾਵਗੋ॥੧੮॥ **ਇਦਵਛੰਦਾ॥** ਆਪੁ
 ਗੀਚੇਤਲਿਬ੍ਰਹਮਅਖੰਡਤਸੇਭ੍ਰਮਤੇਕਛੁਅਨੁਪਰੇਖੇ॥ਦੂਛ

ਤਾਂਹਿ ਫਿਰੈ ਜਿਤਹੀ ਤਿਤਸਾਪਤ ਜੇਗ ਬਨਾਵਤ ਭੁਖੇ। ਐਰ
 ਉਕਸਾਇ ਕਰੈ ਅਤਿ ਸੈਪ੍ਰਤਿ ਕਿਆ ਤਮਤਤ ਨਪੇਖੇ। ਸ੍ਰਿਦ
 ਰਭੂਲਾ ਗਯੈ ਨਿਜ ਰੂਪ ਹਿਰੈ ਕਰਿ ਕੰਕਨ ਦਰਪਨ ਦੇਖੇ। ੧
 ੯੧। ਸੁਭਗੋਰ ਮਹਿ ਮੇਲਿ ਭੁਯੈ ਦਿਜ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨ੍ਰੈ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨਜਾਨ੍ਹੈ। ਛਤ੍ਰੀ ਨ੍ਰੈ ਕਰਿ ਧੜਧਕੈ ਸਿਰਿ ਹੋਰੈ ਪੈਦਲ
 ਸੈਮਨ ਮਾਨ੍ਹੈ। ਬੈਸਭੁਯੈ ਬਪੁਕੀ ਬਾਦੇਖਤ ਸੂਠ ਪਰਪ
 ਚਬਾਨ ਜਹਿ ਠਾਨ੍ਹੈ। ਸੂਦ੍ਰਭੁਯੈ ਮਿਲਿ ਸੂਦ੍ਰਸਗੀ ਗਹਿਸੁ

ਦਰ ਆਪਨੀ ਪਹਿਚਾਨ ਜੋ, ੨੦ ਜਜ਼ੋਰ ਵਿਕੋਰ ਵਿ
 ਫੁਫਤੈ ਕਹਤ ਪਤਿ ਮਿਲੈ ਤਨ ਸੀਤ ਗਵਾਉ। ਜੋ ਸ
 ਸਿਕੋ ਸਸਿ ਚਾਹਤਿ ਹੈ ਪੁਨਿ ਸੀਤ ਲਵੈ ਕਹਿਤ ਪਤ ਬੁਝ
 ਉ। ਜਿਥੇ ਕੋ ਉਸਾਨ ਭੁਏ ਨ ਰੇਟੇ ਰਤਿ ਹੈ ਘਰਿ ਮੇਂ ਅਪਨੇ
 ਘਰਿ ਜਾਂ ਉ। ਤੇ ਯਹਿ ਸੁ ਦਰ ਭੂਲ ਸਰੂਪ ਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕ
 ਹੈ ਕਥਿ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿ ਪਾਉ। ੨੧ ਆਪਨੇ ਦੇਖਤ ਹੈ ਅਪਨੇ
 ਮੁਖਿ ਦਰ ਪਨ ਕਾਟਿ ਲਗੇ ਅਤਿ ਭੂਲਾ। ਜੋ ਵਿਗਦੇ

ਖਤ ਤੇਂ ਰਹਿ ਜਾਤਿ ਕੁਯੋ ਸਥ ਹੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰ ਫੂਲਾ ਛਾ
 ਇਅਗਿ ਮਾਂ ਰਹੇ ਅਥਿਅਤਿ ਰਜਨ ਸਕੈ ਨਹਿ ਆਤ
 ਮਮੂਲਾ ਸੁਦਰਯੋ ਉਪਜੇ ਮਨਿ ਕੇ ਵਲਿ ਰਮਾਂ ਨਿਬਿ
 ਨਾਨਿ ਜਰੂਪ ਹਿਭੂਲਾ ॥੨੨॥ ਦੇਹਿ ਸਰੂਪ ਭੁਯੋ ਮੁਖ ਬੇਲੈ
 ਦੀਨ ਹੁੰਦੈ ਬਿਲਲਾਤ ਫਿਰੈ ਨਿਤ ਇੰਦ੍ਰ ਨਕੈ ਬਸਿ ਛੀ
 ਲਕਵੈ ਲੈ ॥ ਸਿੰਘ ਨਹੀ ਅਪਨੇ ਬਲਿ ਜਾਨਤਿ ਜੰਬੂਕ
 ਜੋ ਜਿਤ ਹੀ ਤਿਤੁ ਰੇ ਲੈ ॥ ਚੇਤਨ ਤਾ ਬਿਸਰਾਇ ਨਿਰੰਤ

ਰਲੈ ਜਿਤਾ ਭ੍ਰਮਗਾਂਠਿ ਖੋਲੈ। ਸੁੰਦਰਿ ਕੁਲਗਯੋ ਨਿਜ
 ਰੂਪਹਿ ਦੇਹਿ ਸਰੂਪ ਭੁਯੋ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ। ੨੩ ਦੇਹ ਸਰੂਪ
 ਭੁਯੋ ਅਭਿਮਾਨੀ। ਮੇਸੁਖੀਆ ਸੁਖਸੇਜ ਸੁਖਾਸਨਹੈ
 ਗੈ ਭ੍ਰਮਮਗਾਂਗ ਜਿਧਾਨੀ। ਧ੍ਵੰਦੁਖੀ ਯਾਦਿ ਨਰੈ ਨਿਭੁਰੈ
 ਦੁਖਿ ਮੇਹਿ ਬਿਪਤਿ ਪਰਿ ਨਹੀ ਛੁਨੀ। ਹਿਅਤਿ ਉਤਮ
 ਜਾਤ ਬਡੈ ਕੁਲਹੈ ਅਤਿ ਨੀਚ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕੁਲਹਾਨੀ। ਸੁੰਦ
 ਰਚੇਤਨ ਤਾਨ ਸਿਭਾਰਤਿ ਦੇਹਿ ਸਰੂਪ ਭੁਯੋ ਅਭਿਮਾਨੀ

੨੪ ਗਰਤੁ ਬਿਖੇ ਉਤਪਤਿ ਭੁਈ ਪੁਨਿ ਜਨਮ ਲਯੋ ਸਿ
 ਸੁਸੁਧਿ ਨ ਜਾਨੀ। ਬਾਲਕ ਮਾਰਕਿ ਸੋਹ ਜੁਵਾਇ ਕਥਿ ਪ
 ਭੁਏ ਅਤਿ ਬੁਧਿ ਨ ਸਾਂਨੀ। ਤੈ ਸੇਹੀ ਭਾਂਤਿ ਭੁਈ ਬਖੁ ਕੀ
 ਗਤਿ ਤੈ ਸੋਹਿ ਰਹਿਯੋ ਯਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ। ਸ੍ਰਿ ਦਰਚੇਤਨ ਤਨ
 ਸੰਭਾਰਤਿ ਦੇਹਿ ਸਰੂਪ ਭੁਯੋ ਅਭਿਮਾਨੀ। ੨੫ ਜੋ ਕੋਊ
 ਤਿਆਗ ਕਰੈ ਅਪਨੈ ਪਰਿਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ਕੈ ਭੇਖ ਬਨ ਵੈ
 ਮ੍ਰਿਤਮੁ ਭਾਇ ਕੈ ਕਾਨਫਰਾਇ ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਇ ਜਟਾ

ਉਬੀਧਾਵੈ। ਤਿਸੇਈਸਾਂਗਕਰੈਬਪੁਕੇਪੁਨਿਤੈਸੇਈਆ
 ਨਤਿਸੇਦ੍ਰੋਜਾਵੈ। ਤੇਯਹਿਸੁਦਰਆਪਨਜਾਨਤਭੂਲ
 ਸਰੂਪਹਿਐਰਕਹਾਵੈ। ੨੬। ਸਰੂਪਬਿਸਰਜਨਕੇ
 ਅਗਸਿਪੁਰਣ। ੨੮। ੩੩੮। ਸਾਂਖਗਿਆਨਕੇਅ
 ਗ। ਅਨਰਛੈਦਾ। ਛਿਤਜਲਪਾਵਕਪਵਨਨਭ
 ਮਿਲਿਕਹਿਸਬਦਸਪਰਸਰੂਪਰਸਗਯਜੁਸਿ
 ਤਤੁਕਚਛੁਪਾਣਹਸਨਕੇਗਿਆਨਵਾਰਿਪ੍ਰਾਣਿਧਿ

ਪਾਉਉਪਸਬਬੰਧਜੂ ਅਨਬੁਧਿਦਿਤ ਅਹਿਕਾਰਏ ਚੈਬੀ
 ਸਤਤ ਪਰਿਬਿਸਜੀਵਤ ਕਰਤ ਹੈਧੀਧਜੂ। ਖੇਰ੍ਹਿਬਿਸ
 ਕੋਹੈਬ੍ਰਹਮਸੁੰਦਰ ਸੋਨਿਹਕਰਮਾਬਿਆਪਕਅਖੰਡਏ
 ਕਰਮਿਨਿਸੇਧਜੂ॥ ੧॥ ਸੋਰਾਇਕਤੁਕਬਾਉਲੋਚਨਪਕ
 ਸੋਰਵਿਨਾਸਿਕਾਅਸ੍ਰਨੀਜਿਹਾਬਰਣਬਖਾਨੀਏ। ਬਾ
 ਕਅਗਨਿਹਸਤਿਇੰਦ੍ਰਚਰਣਉਪੰਦ੍ਰਬਲਮੇਫਰਪ੍ਰ
 ਜਾਪਤਿਗੁਦਾਮ੍ਰਿਤੁਕੋਰਨੀਏ। ਅਨਚੇਦ੍ਰਬੁਧਿਬਿ

ਧਰਿਤ ਬਾਸ ਦੇਵ ਆਹਿ ਮਹੀ ਕਾਰ ਰੁਦ੍ਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਕਰਿ
 ਮਾਨੀਏ। ਜਾ ਕੀ ਸਤਾ ਪਾਇ ਸਬ ਦੇਵ ਤਾ ਪ੍ਰਕਾਸਤਿ ਹੈ ਸੁ
 ਦ੍ਰਸਤ ਮਾਂਹਿ ਨ ਆਰੇ ਕਰਿ ਜਾਨੀਏ। **੨. ਵਿਵਢਿ ਦਾਸ**
 ਕੁਲ ਨੈਦ੍ਰਿਗ ਦੇਖਤ ਹੈ ਰਸ ਨਾਗ ਸਪ੍ਰਾਣ ਸੁਗੰਧ ਪਯੋਰੇ
 ਕੋ ਮਲਿ ਤੁਤੁਰ ਜਾਨਤ ਹੈ ਪੁਨਿ ਬੋਲਤ ਹੈ ਮੁਖ ਸਬਦ
 ਉਚਾਰੇ। ਪਾਂਡਗ੍ਰਹੈ ਪਦਗੇ ਨ ਕਰੇ ਮਲ ਮੂਤ ਤਜੇ ਉਭਰੇ
 ਅਧਵਾਰੇ। ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਹੈ ਸਬ ਸਿਦਰ ਸੇਈ ਰਹੈ ਘ

ਇਅੰਗਿਨਿਅੰਗੋ । ੩ । ਬੁਧਿਭ੍ਰਮੇਮਨਿਚਿਤ੍ਰਭ੍ਰਮੇਕਾਜਾਨਤ
 ਨਾਂਹੀ । ਸੇਤ੍ਰਭ੍ਰਮੇਤੁਕਘਾਂਣ੍ਰਮੇਗਸਨਾਦ੍ਰਿਗਦੇਖਦਸੇਦਿ
 ਸਜਾਂਹੀ । ਬਾਕ੍ਰਭ੍ਰਮੇਕਰਿਘਾਣ੍ਰਮੇਗਦਾਦ੍ਰਿਪਸਬਭ੍ਰ
 ਮੇਕਦਕਾਂਹੀ । ਤੇਰੇਕ੍ਰਮਾਏਕ੍ਰਮੇਸਬਹੀਗੁਨਸਿਦਰਕਿਉਕ੍ਰਮੇ
 ਇਨਮਾਏਹੀ । ੪ । ਬੁਧਿਕੋਬੁਧਿਰਚਿੰਤਕੋਚਿਤਅਹਿਕੋਅਹਿ
 ਨਕੋਮਨਵੇਈ । ਨੈਨਕੋਨੈਨਹੇਬੈਨਿਕੋਬੈਨਿਹੈਕਾਂਨਕੋਕਾਂਨ
 ਤਚਾਤ੍ਰਕੋਹੀ । ਘਾਂਣਕੋਘਾਂਣਹੈਜੀਭਕੋਜੀਭਹੈਗਾਥਕੋਗ

ਥਪਗੋਪਾਗਿਦੇਈ॥ ਸੀਸੋਕੀਸੀਸਹੈ ਪ੍ਰਾਣਕੋਪਾਣਹੈ ਜੀ
 ਵੋਕੀਵੀਵਹੈ ਸੁੰਦਰਸੇਈ॥ ੫॥ **ਮਨਹਰਛੰਦਾ** ਜੀਸੇ
 ਕੈਜਗਤਿਅਹਿਰਚੇਹੈ ਜਗਤਗੁਰਮ ਸੋਕਹੈ ਪਥਮ
 ਹਿਕੋਨਤਤੁਕੀਨੈਹੈ॥ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕਿਪੁਰਖਕਿਮਹਤੁਤੁਅਹਿ
 ਕਥਕਿਧੋਉਪਜਾਏਸਾਤਿਰਜਤਮਤੀਨੈਹੈ॥ ਕਿਧੋਬਿ
 ਐਮਥਾਉਤੇਜਆਪਕੇਅਵਨਿਕੀਨਾਕਿਧੋਪੰਚਬਿਖੇ
 ਪਸਾਰਕਰਿਣੀਨੈਹੈ॥ ਕਿਧੋਦਸਇਝਕਿਧੋਅੰਤਹ

ਕਰਣਕੀਨ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤੁ ਕਿਧੋ ਸਕਲਾ ਬਿਹੀਨੋ ਹੈ॥ ੬
 ॥ **ਓੜਾ** ॥ ਬ੍ਰਹਮਤੈ ਪੁਰਖ ਅਰਪ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭੁਧੀ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮਹਤੁ ਪੁਨਿ ਅਹਿ ਕਾਰ ਹੈ॥ ਅਹਿ ਕਾਰ ਹੁੰਤੇ ਤੀਨ
 ਗੁਨ ਸਤਿ ਰਸ ਤਮ ਹੁੰਤੇ ਮਹਾਂ ਭੂਤਿ ਬਿਖਮ ਪਸਾਰ ਹੈ॥ ੭
 ਜੁ ਹੁੰਤੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਦਸ ਪ੍ਰਥਕ ਭੁਧੀ ਸਤਿ ਹੁੰਤੇ ਮਨਿ ਮਾਦਿ
 ਦੇ ਵਤੁ ਬਿਚਾਰ ਹੈ॥ ਐਸੇ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਕਰਿ ਸਿਖਿ ਸੁੰਦਰ
 ਤਹੁ ਸੁੰਦਰ ਸਕਲ ਮਹਿ ਮਿਥਿ ਅਭ੍ਰਮ ਜਾਣੈ॥

ਪਸਾ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਰੂਪ ਮਿਲੈ ਕਿ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਆਪ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਰੂਪ
 ਪਤੇ ਜਾਏ ਕਿ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਪੈ ਨਹੀਂ । ਕਿ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਬਿਯੋਗ ਮੇਰੇ ਰੂਪ
 ਰੂਪ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਹੋ ਕਿ ਅਤਿ ਕਰ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬੈਠੇ ਹੋ ਕਿ ਗੋਨੇ
 ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਰਿਗੁਣ ਕਿ ਅਹੰਕਾਰ ਮਹਤਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰ
 ਕਿ ਪੈ ਬੈਠੇ ਹੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਬੁਲੇ ਹੋ ਕਿ ਸੁਨਿਆਹਿ
 ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਪੁੰਨਤਰ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਕੋ ਨਹੀਂ । **ਦਾਉਤਾ** ਤੁ
 ਤੇ ਕਛੁ ਰੂਪ ਮਨ ਹਿਆ ਪਤੇ ਜਾਏ ਨਾਹਿ ਬਯੋਗ ਪੰਚ ਬਿ

ਖੇਨਾਹਿਸੋਤੋਂ ਕੁਮਕੂਪਹੈ। ਤੂੰ ਤੋ ਕਛਾਇਓ ਆਮਰ ਅੰਤਰ
 ਕਰਣਿ ਨਾਹਿ ਤੀਨੋ ਗੁਨ ਉਤੂੰ ਨਾਹਿ ਸੋ ਉਛਾਹਿ ਧੂਪਹੈ
 ਤੂੰ ਤੋ ਅਹਿ ਕਾਰਨਾਹਿ ਪੁਨਿ ਮਹਿ ਤਤਨਾਹਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਪੁਰ
 ਖੇਨਾਹਿ ਤੂੰ ਤੋ ਸੁਅਨੂਪਹੈ। ਸੁੰਦਰ ਬਿਚਾਰ ਅੰਧੈ ਸਿਖੈ
 ਕਹਤ ਗੁਰਨਾਹਿ ਕਰਤੇ ਹੋ ਸੁਤੇ ਹੋ ਸਰੂਪਹੈ। ॥ ੩੦ ॥
 ਤੇ ਸਰੂਪਹੈ ਅਨੂਪ ਚਿਦਾਨੰਦ ਘਨਿ ਦੇਹਿ ਤੇ ਮਲੀਨ ਜ
 ਢਯਾ ਬਿਬੇਕ ਕੀ ਜੀਏ। ਤੂੰ ਤੋ ਨਿਹ ਸੰਗ ਨਿਰਾਕਾਰ

ਅਥਿਨਾਸੀਅਜਦੇਹਿਤੋਭਿਨਾਸਵਿਤੁਤਾਹਿਨਹਿਧੀ
 ਜੀਏ। ਤੁਤੋਖਟਉਰਮੀਰਹਤੁਸਦਾਏਕਰਸਦੇਹਿਕੋ
 ਬਿਕਾਰਸਬਦੇਹਿ ਸਿਰਿਦੀਜੀਏ। ਸੁਦਰ ਕਹਤੋਜੀ
 ਬਿਚਾਰਆਪੁਭਿਨਜਾਨਪਾਰਿਕੀਉਪਾਧਕਹਾਂਆ
 ਪਖੇਚਿਲੀਜੀਏ। ੧੦ ਦੇਹਈਨਰਕਸੁਲਦੁਖਕੋ
 ਨਵਾਰਪਾਰਦੇਹਈਸੁਰਗਰੂਪਝੂਠੇਸਖਮਾਨਿਓ
 ਗੈਦੇਹਈਕੋਬਧਮੇਖਦੇਹਈਅਪ੍ਰਛਪ੍ਰਛਦੇਹ

ਈਕੇ ਕ੍ਰਿਅਕ੍ਰਿਮਾਸੁਕੁਆਸੁਕੁਠਾਨੁਜੋਹੈ। ਦੇਹੀ
 ਮੇਐਰਦੇਹਿਖਸੀਹੈਬਿਲਾਸਕਰੇਤਾਹੀਕੋਸਮਾਭਿ
 ਬਿਨਆਤਮਾਬਖਲਜੋਹੈ। ਦੇਉਦੇਹਿਤੇਅਲਿਪਤਿਦੋ
 ਉਕੋਪਕਾਸਕਹੈਸੁਦਰਚੇਤਨਰੂਪਨਿਯੋਕਰਿਜਾਨੋਹੈ
 ੧੧ ਦੇਹਿਹਲੇਦੇਹਿਚਲੇਦੇਹਿਦੀਸਦੇਹਿਮਿਲੇਦੇਇ
 ਹਿਖਾਇਦੇਹਿਪੀਵੇਦੇਹੀਗੁਰਤੁਹੈ। ਦੇਹਹੀਹਿਵਾਰੈਗ
 ਰੈਦੇਹੀਪਾਵਕਜਰੈਦੇਹਗਨਿਮਾਹਿਭੂਖੈਦੇਹੀਪਰਤੁ

ਭੈਦੇਹਗੀਅਨੇਕਕਰਮਕਰਤਬਿਬਿਧਿਕੁੰਤਿਚੰਬਕਕੀਸ
 ਤਾਪਾਇਲੇਹਿਜੇਭੈਫਿਰਤੁਹੈ। ਆਤਮਾਚੇਤੁਨਿਰੁਪੁਬਯ
 ਕਸਾਛੀਅਨੁਪਸ਼੍ਰਿਦਰਕਹਤਿਸੁਤੇਜਨਮੇਨਮਰਤੁਹੈ॥
 ੧੨। ਦੇਹਿਕੋਨਦੇਹਕਛੁਦੇਹਕੋਮਮਤਿਛਾਡਿਦੇਹਿਤੈਦ
 ਮਾਮਾਂਦੀਭੰਦੇਹਿਦੇਹਿਜਾਤਿਹੈ। ਘਟਿਤੋਘਟਤਿਘਗੀ
 ਘਗੀਘਟਿਨਾਸਹਤੁਘਟਿਕੇਗਏਤੁਘਟਕੀਨਫੇਰਬਾ
 ਤਹੈ। ਘਿਤੁਪਿਤੁਮਹਿਪਿਤੁਪਿਤੁਕੇਓਪਾਵਤਹੈਪਿਤੁਪਿ

ਭਖਾਤਿਪੁਨਿਪਿਤਿਪਿਤੁਗਕੋਪਾਤਹੈ। ਸੁਦਰਨਹੋਇਸ
 ਸੋਸੁਦਰਕਹਤਿਜਗਸੁਦਰਚੇਤਨਿਰੂਪੁਸੁਦਰਬਿਖ
 ਆਤਹੈ। ੧੩ **ਪਰਸਨਓੜਾ**। ਦੇਹਿਅਹਿਕਿਨਕੋਹੈ
 ਦੇਹਿਪਚਭੂਤਨਿਕੋਪਚਭੂਤਨਿਕੋਪਚਭੂਤਿਕੋਨਤੇ
 ਪੈਤਾਂਮਸਅਹੀਕਾਰਤੇ। ਅਹੀਕਾਰਕੋਨਚੈਹੈਜਾਸੇਮ
 ਹਤੁਕਹੈਮਹਤਤੇਕੋਨਤੇਹੈਪਕ੍ਰਿਤਮਝਾਰਤੇ। ਪਕ੍ਰਿਤ
 ਹੋਕੋਨਤੇਹੈਪੁਰਖਹੈਜਾਕੋਨਾਂਮਪੁਰਖਸੇਕੋਨਤੇਹੈਬਹ

ਮਨਿ ਰਾਧਾਰਤੈ। ਬਹਮ ਅਬ ਜਨਮੇ ਹਮ ਜਨਮੇ ਹੋਤੈ।
 ਸਚੈ ਕਰਿ ਨਿਸਚੈ ਹਮ ਕੀਯੋ ਹੋਤੈ ਚਪੁ ਮੁਖ ਦੂਹਤੈ। ੧
 ਏਕ ਘਟਿ ਮਾਂਹਿ ਤੈ ਸੁਗੰਧ ਜਲ ਭੁਰਿ ਰਾਖੈ ਏਕ ਘ
 ਟਿ ਮਾਂਹਿ ਤੈ ਦੁਰਗੰਧ ਜਲ ਭੁਰਿ ਕੇਹੈ। ਏਕ ਘਟਿ ਮਾਂਹਿ ਪੁ
 ਨਿਗੰਗ ਦਕਰਾਖੈ ਅਨਿਏਕ ਘਟਿ ਮਾਂਹਿ ਅਨਿਮਦ
 ਰਾਭੁ ਕੇਹੈ। ਏਕ ਘਿ ਤੈਕ ਤੇਲ ਏਕ ਲਘਨੀ ਤਸਬ
 ਹੀ ਮੇਸਬ ਤੈਕ ਪਾਤਿ ਬਿਬਪ ਕੇਹੈ। ਤੈਸੇਂਗਿ ਸਿੰਦੁਰ ਚੁੰ

ਨੀਚਮਧਿਏਕਬ੍ਰਹਮਦੇਹਭੇਦਦੇਖਿਭਿਨਤਿਨਨਾਮ
 ਧਰਮੀਹੈ॥ ੧੫॥ ਭੂਮਿਪਰੈਅਪਅਪਹੁਕੈਪਰੈਪਾਵਕਹੈਪ
 ਵਕਕੈਪਰੈਪੁਨਿਬਇਹੁਬਹਤੁਹੈ॥ ਬਾਓਪਰੈਬਨੀਮਬਨੀ
 ਮਹੁਕੈਪਰੈਇੰਦ੍ਰੀਦਸਾਇੰਦ੍ਰੀਨਕੈਪਰੈਅਤਿਹਕਰਣਹ
 ਤੁਹੈ॥ ਅਤਿਹਕਰਣਪਰੈਤੀਨੋਗਨਅਹੀਕਾਰਪਰੈਮਹ
 ਤਤੁਕੋਲਹਤੁਹੈ॥ ਮਹਤੁਤੁਪਰੈਮੂਲਮਾਮਾਮਾਪਰੈਬ੍ਰ
 ਹਮਤੁਹੀਤੇਪਰਾਤੁਪਰਸ੍ਰੀਦਰਕਹਤੁਹੈ॥ ੧੬॥ ਭੂਮਤੋ

ਬਿਲੀਨਗੰਧਗੰਧਹੁ ਬਿਲੀਨਆਪੁਆਪੁਹੁ ਬਿਲੀ
 ਰਸਰਸਤੇਜਖਤੁਹੈ। ਤੇਜਰੂਪਰੂਪੁਬਾਓਬਾਓਹੁਸ
 ਪਰਸਬੋਯੋਮਸਬਦਮਹਿਬਿਲਾਤਹੈ। ਇੰਦ੍ਰੀਦ
 ਸਰਜਤਮਦੇਵਤਾ ਬਿਲੀਨਸਤਿਤੀਨਗਨਅਹੀਮ
 ਹਤਤੁਗਿਲਜਾਤਹੈ। ਮਹਿਤਤੁਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਹੁਪ੍ਰ
 ਬਲੀਨਸੁੰਦਰਪੁਰਖਜਾਇਬ੍ਰਹਮਮੇਸਮਾਤਹੈ॥੧॥
 ੨॥ ਆਤਮਾਅਚਲਸੁਧਏਕਰਸਰਹੈਸਦਾਦਹਿਬਿ

ਵਹਾਰਨਿ ਮੇਦੇ ਹਰੀ ਸੇ ਜਾਨੀਏ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸਸਿ ਮੰਤ
 ਲ ਅਭੈ ਗਨ ਹਿਭੈ ਗੋਇ ਕਲਾ ਆਵੇ ਜਾਂਹਿ ਪਦ
 ਬਦੁ ਸੇ ਬਖਾਨੀਏ ॥ ਜੈ ਸੇ ਦੁਮ ਸਥਿਰ ਨ ਦੀ ਕੈ ਪ੍ਰ
 ਵਾਹਿ ਮਾਂਹਿ ਚਲਿਤੁ ਸੇ ਮਾਨੀਏ ॥ ਤੈ ਸੇ ਅਤੁ ਮਾਅ
 ਤੀਤ ਦੇਹਿ ਕੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਹੈ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤੁ ਯੈ ਬਿਚਾਰ
 ਕੁਮਾਰੁ ਨੀਏ ॥ ੧੮ ॥ ਆਤੁ ਮਾਸ ਗੀਰ ਦੇਉ ਏਕ ਮੇਕ
 ਦੇਖੀ ਅਤੁ ਜਬ ਲਗਾ ਅੰਤ ਹਿ ਕਹਣ ਮੇ ਅਗਜਾਨ

ਚੈ ਜੈਸੇ ਅਧਿਆਰੀ ਹੈ ਨਿਧਾਰਿ ਮੇ ਅਧਾਰਿ ਹੋਇਅ ।
 ਖਿਨੋ ਕੇਤੇ ਜਸੇ ਕੋਤਿ ਜੋਗਿ ਬਿਦਮਾਨ ਹੋ । ਜਦਪੁ
 ਅਧਾਰਿ ਮਾਂਹਿ ਨੈਨ ਕੋ ਨ ਸੁਝੈ ਕਛੁ ਤਦਪੁ ਅਧਾਰਿ ਸੋ ਅ
 ਲਪਲਬ ਖਲ ਹੋ । ਸਿੰਦਰ ਕਹਤ ਤੋ ਲੋਏ ਕਮੇ ਕਜਾ
 ਨ ਤਿਹੈ ਜੋ ਲੋਨ ਹਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਆਨ ਭਾਨ ਹੋ
 ੧੯ ਦੇਹਿ ਜਡ ਦੇਵ ਲੋ ਮੇ ਆਤਮਾ ਚੈ ਤਿਨ ਦੇਵ ਯਾਹੀ
 ਕੋ ਸਮਾਇ ਕਰਿ ਯਾਸੇ ਮਨਿ ਲਾਈਏ । ਦੇਵ ਲੋਕ

ਬਿਨਸਤਿ ਬਾਰਨਹਿ ਲਾਗੈ ਕਛੁ ਦੇਵਿ ਤੈਸ
 ਦਾਅਰਿਗ ਦੇਵਲ ਮੇਧਾਈਏ। ਦੇਵ ਕੀ ਸਕਤਿ ਕਰਿ
 ਦੇਵਲ ਕੀ ਪੁਜਾਗੇ। ਇਉਂ ਜਨ ਬਿਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਭੋਗੁ
 ਲਗਾਈਏ। ਦੇਵਲ ਤੈਨ ਜਾਗੇ ਦੇਵ ਦੇਵਲ ਮੇਧੇ ਪਿਖ
 ਤਿਸੇ ਦਰ ਬਿਰਾਜ ਮਾਂਡ ਅੰਗ ਹਾਜਾਈਏ। ੨੦॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਸੀਨ ਪਾਤੀ ਕੋ ਭੂਪ੍ਰੇਮ ਸੇਨ ਫੂਲ ਅੰਗ ਚਿਤਿ ਸੈਨ
 ਚੰਦਨ ਸਨੇਹ ਸੈਨ ਸੇਹਰਾ। ਹਿੰਦੋ ਸੈਨ ਆਸਨ ਸਹ

ਜਸੇ ਨਾ ਸਿੰਘਾ ਸਨਗੁੰਦ ਸੀਨ ਸੇ ਜਐਰ ਸੁਨਿ ਸੇਨ ਗੇ
ਹਗਾ ਸੀਲ ਸੇ ਸਨਨ ਨਾਹਿ ਯਨ ਸੇਨ ਧੁਪ ਐਰ
ਗਯਾਨ ਸੇਨ ਦੀਪ ਕਾ ਅਗਯਾਨ ਤਮ ਕੇ ਹਗਾ ਮਨ
ਸੀਨ ਮਾਲਾ ਕੇ ਉਸੇ ਹਿਥੇ ਹੋਇ ਜਾਪੁ ਐਰ ਆਤਮਾ
ਸੇ ਦੇਵੇ ਨਾਹਿ ਦੇਹ ਸੇਨ ਦੇਹ ਗਾ। ੨੧ ਆਪ ਕੇ ਭਜਨ
ਸੁਤੇ ਆਪੁ ਹੀ ਕਰਤੁ ਹੈ। ਸ੍ਵਾਸੇ ਸ੍ਵਾਸ ਗਤਿ ਦਿਨਿ ਸੇ
ਹੋਸੇ ਹੋਇ ਜਾਪੁ ਆਹੀ ਮਾਲਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦਿਛ ਕੇ ਪ

ਰਤੁਹੈ। ਦੇਹ ਪਰੈ। ਇੰਦ੍ਰੀ। ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਰੈ। ਅੰਤ ਹਿ ਕਰਣ ਪਰੈ
 ਏਕ ਹੀ। ਅਖੰਡ ਜਾਪਤਾ ਪਕੇ ਹਰਤੁਹੈ। ਕਾਠ ਕੀ ਰੁਖ
 ਰਾਛ ਕੀ ਰਸੂਤੁ ਹੂਕੀ। ਮਾਲਾ ਅੰਗੁ ਇਨ ਕੈ ਫਿਰਾਏ ਕੇ
 ਨ ਕਾਰਜ ਸਰਤੁਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਦਰ ਕਹਤੁ ਤਾਤੇ। ਆਤਮਾ ਚੇ
 ਤਨ ਰੂਪੁ। ਅਪਕੇ ਕੁਜਨ ਸੁਤੈ। ਆਪ ਹੀ ਕਰਤੁਹੈ। ੨੨।
 ਖੀਰਨੀ ਗਮਿ। ਦੋਢੁ ਏਕ ਠੇਈ ਹੋਇ। ਰਹੇ ਨੀਰਛਾਹਿ
 ਹੀ ਸਜੈ ਸੇਛੀ ਰਕੇ ਗਹਤੁਹੈ। ਕਿਚਨ ਮੇ ਅੰਗ ਪਤਮਿ

ਕਰਿਬਾਨਪਕੀਸੁਧਿਕਰਿਕੇਚਨਸੁਨਰਜੀਲ
 ਹਤੁਹੈ। ਧਾਵਕਹੁਦਾਗਮਧਿਦਾਰਹੀਸੋਹੋਇਗ
 ਯੋਆਥਿਕਰਿਕਾਛੈਵਾਹੀਦਾਰਕੋਦਹਤੁਹੈ। ਤੈਸੇ
 ਹੀਸੁਦਗਮਿਲੈਯੋਆਤਮਾਅਨਾਤਮਾਜੁਭਿਨਭਿ
 ਨਕਹੀਏਸੁਤੈਸਾਂਖਿਕਹਤੁਹੈ। ੨੩ ਅਨਿਮਯਕੋਸ
 ਸੁਤੈਪਿੰਡਹੈਪ੍ਰਗਟਿਅਹਿਪ੍ਰਾਨਮਯਕੋਸਪੰਚਬਾਉ
 ਹੂਬਖਸੀਏ। ਅਨਿਮਯਕੋਸਪੰਚਕਰਮਾਇਦੀਹੈ

ਪ੍ਰਸਿਧਿ ਪਚਿਗਯਾਨ ਇੰਦ੍ਰੀਯਿਗਯਾਨ ਕੋਸਸਨੀਏ
 ਸਾਗਤਿ ਸੁਪਨਿਬਿਖੇਕਹੀਏ ਚਤੁਰ ਕੋਸਸਪਤਿ
 ਹੀਮਾਂਹਿ ਕੋਸਸਮਨੰਦਮਯਮਨੀਏ। ਪੰਚਕੋਸਸਾਤ
 ਮੰਕੋਜੀਵਨਾਮੁਕਹੀਅਤਹੇ ਸਿਦਰਸਕਰਤਾਖਸਾਂਖਿ
 ਅਹਿਮਾਨੀਐ॥ ੨੪॥ ਜਾਗਤੁ ਅਵਸਥਾਜੈਸੇਸਦ
 ਨਮਾਂਹਿ ਬੈਠੀਅਤਤਹਾ ਕਛਹੇਇਤਾਂਹਿ ਭੁਲੀਭਾਂ
 ਤਿਦੇਖੀਏ। ਸੁਪਨਾਵਸਥਾਜੈਵੇਬਹੇਮੈਬੈਠੈ॥

ਇਹ ਹੈ ਰਹੈ ਭੂਹ ਭੂ ਕੀ ਬਸਤ ਸਬ ਲੇਖੀ ਏ। ਸੁਖ
 ਪਤਿ ਭੂਹ ਹੈ ਮੇ ਬੈਠੇ ਤੇ ਨ ਸੁਖ ਪਰੇ ਮਹਾਂ ਅੰਧ ਯੋ
 ਰਤ ਹਾਂ ਕਛੂ ਵਨ ਪੇਖੀ ਏ। ਬੋ ਮਾ ਅਨੁ ਸਤ ਘਾਇ
 ਬੋ ਭੂਹ ਹੈ ਮਾਂਹਿ ਸੁੰਦਰ ਸਾਛੀ ਸਰੂਪ ਤਰੀ ਆਖਿ ਸੇ
 ਖੀ ਏ॥ ੨੫॥ ਜਾਗਤ ਬਿਖੇ ਜੀਵਨੈ ਨਨ ਮੇ ਦੇਖੀ ਯ
 ਤ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਵਹਾਰ ਸਬ ਇੰਦ੍ਰੀ ਨਿਗ੍ਰਹਤ ਹੈ।
 ਸੁਖ ਮੈ ਰੁਮਾਂਹਿ ਪੁਨਿ ਵੇਸੇ ਹੀ ਬਿਵਹਾਰ ਹੋਤੈ ਨਨੈ

ਆਇਕਰਿਕੀਠਿਮੇਰਹਤਹੈ। ਸੁਖਪਤਿਹਿਦੈਮੋਬਿ
 ਲੀਨਹੋਇਜਾਤਜਬਜਾਗਤਸੁਪਨਕੀਤੈਸੁਪਨਲ
 ਹਤਹੈ। ਤੀਨਹੁਅਵਸਥਾਕੋਸਾਛੀਜਬਜਾਨੈਆਪੁ
 ਤਗਿਆਸਰੂਪਵਹਿਸੁੰਦਰਕਹਤਹੈ। ੨੬। ਇੰਦਵ
 ਛੰਦਾ ਜਾਗਤਸਰੂਪਲੀਏਸਬਤਤੁਨਿਇੰਦ੍ਰੀਯ
 ਰਕਰੈਬਿਵਹਾਰੈ। ਸੁਪਨੈਸਗੀਰਭੁਮੈਨਵਤਤਿਕੋ
 ਮਾਨਤਹੈਸੁਖਦਖਅਪਾਰੈ। ਲੀਨਸਬੈਗੁਨਹੋਤ

ਸੁਖੋਪਤਿਜਨੈਨਹੀਕਛੁਧੋਰਅਪਾਰੋ। ਤੀਨਕੋਸਾਫੀ
 ਰਹੈਤੁਗੀਆਤਤਸੁੰਦਰਸੋਈਸਰੂਪਹਮਾਰੋ॥੨੧॥
 ਅਤੇਸੁਛਮਆਪਕੋਜਲਹੁਆਪਤੈਸੁਛਮਤੇਜਕੋਅੰਗ
 ਤੇਜਤੇਸੁਛਮਬਾਇਵਹੈਨਿਚਿਬਾਇਤੇਸੁਛਮਬਿ
 ਯੋਮਉਤੰਗਾ। ਬਯੋਮਤੇਸੁਛਮਹੈਗੁਨਤੀਨਤਿਹੁੰਤੇਅ
 ਹੰਮਹਤਤਪ੍ਰਸੰਗਾ। ਤਾਹੀਤੇਸੁਛਮਮੂਲਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਜੁਮੂ
 ਲਤੇਸੁੰਦਰਬ੍ਰਹਮਅਰੁੰਗਾ॥੨੨॥ ਬ੍ਰਹਮਨਿਰੰਤਰ

ਬਿਆਪਕ ਅਗਨਿ ਅਰੂਪ ਅਖੰਡ ਤੇ ਸਬ ਆਹੀ
 ਈਸੁ ਰਪਾਵ ਕਰਾ ਸਿਪ੍ਰਚੇ ਰੁਜ ਸੇ ਗਿਉ ਪਾਧਿਲੀ
 ਏ ਬਰਤਾਹੀ ॥ ਜੀਵ ਅਨੰਤ ਮੱਸਾਲ ਚਿਗ ਕਸੁ ਦੀ
 ਪਪਤੰਗ ਅਨੇਕ ਦਿਖਾਂਹੀ ॥ ਸੁਦਰਿਏ ਤਉ ਪਾਧਿ
 ਮਿਏ ਜਬ ਈਸੁ ਰਜੀਵ ਜੁਦੇ ਕਛੁ ਹਾਂਨੀ ॥ ੨੮ ॥
 ਜੋ ਨ ਰਪਾਵ ਕਲੇਹੁ ਤਪਾਵ ਤਿਪਾਵ ਕਲੇਹੁ ਮਿਲੈ
 ਸੋ ਦਿਖਾਂਹੀ ॥ ਚੇਦਿ ਅਨੇਕ ਪਰੈ ਪਨਿਕੀ ਸਿਰਿ ਲੇਹੁ

ਬਧੈ ਕਛੁ ਪਾਵ ਕਨਾਂਹੀ। ਪਾਵ ਕਲੀਨ ਭੁਯੈ ਅਖ
ਨੇਘ ਰਿਸੀ ਤਲ ਲੋਹਿ ਭੁਯੈ ਤਬ ਤਾਹੀ। ਯੋਧਾ ਹਿਆ
ਤਮ ਦੇਹਿ ਨਿਰੰਤਰ ਸੁੰਦਰ ਭੁੰਨ ਰਹੈ ਮਿਲਿਆ ਹੀ।
੩੦। ਅਤਮ ਚੇਤਨਿ ਸੁਧਿ ਨਿਰੰਤਰ ਭੁੰਨ ਰਹੈ ਕ
ਹੂ ਲਿਪਤਿ ਨਹੇਈ। ਹੋਜ ਕੁਚੇਤਨ ਅਤਿ ਹਕਰਣੁ
ਸੁਧੁ ਅਸੁਧੁ ਲੀਏ ਗੁਨ ਦੇਈ। ਦੇਹਿ ਅਸੁਧੁ ਮਲੀ
ਨਮਹਾਂ ਜਦਿ ਹਾਲਿ ਨ ਚਾਲ ਸਕੈ ਪੁਨਿ ਵੇਈ। ਸੁੰਦ

ਰਤੀਨ ਬਿਭਾਗ ਕੀਏ ਬਿਨੁ ਭੂਲਿ ਪਰੈ ਕ੍ਰਮ ਤੈ ਸਬ ਕੇ
 ਈ। ੩੧। ਸ੍ਰੋਯਾ ਛੰਦਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਅਰੁ ਪਾਅਰੁ ਪੀਪਾਵਕ
 ਬ੍ਰਹਮ ਪਕਸੁ ਗਲਨ ਦੀਸਤੁ ਰੇਗਾ। ਦੇਹ ਦਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗ
 ਟਿ ਦੇਖ ਜਤ ਅੰਤ ਹਕ ਰਣ ਅਗ ਨਿਹੈ ਅਗ। ਤੇਜ
 ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਕਲਪ ਨਾ ਤੈ ਲਗਿ ਜੈ ਲਗਿ ਰਹੈ ਉਪਾਧਿ ਪ੍ਰ
 ਸਿਗਾ। ਜਹਾ ਕੇਤ ਹਾਲੀ ਨ ਪੁਨਿ ਹੋ। ਈਸੁ ਦਰ ਦੇ ਉਸ
 ਦਾ ਅਭਿਗਾ। ੩੨। ਦੇਹ ਸਰਾਵ ਤੇ ਲੁਪੁ ਨਿਮਾਰੁ ਤ

ਬਾਤੀਅੰਤਹਕਰਣਬਿਚਾਰਾਪ੍ਰਗਟਿਜੋਤਿਅਹਿ
 ਚੇਤਨਦੀਸੈਜਾਂਤੈਕੁੰਸਕਲਉਜੀਆਗਾਬਿਮੁਖ
 ਕਾਮਗਾਨਿਮਥਨਿਕਰਿਜੇਏਦੀਪਕਬਹੁਤਿਭਾਂਤਿ
 ਬਿਸਥਾਰਾਸੁੰਦਰਅਦਭੁਤਰਚਨਤੇਗੀਤੁੰਗੀਏਕ
 ਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੩੩॥ਤਿਲਮੇਤੁਲਦੂਧਮੇਘਤਹੈ
 ਦਾਗਮਾਂਹਿਪਾਵਕਪਹਿਚਾਨਿ॥ਪੁਹਿਪਮਾਹਿਜਿਮੈ
 ਪ੍ਰਗਟਿਬਾਸਨਾਇਛਮਾਂਹਿਰਸਕਹਤਬਖੰਨਿਐ

ਸਤਿਮਾਂਹਿ ਅਫੀਮ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਨਸ ਪਾਤੀ ਮੇਸਹਤ
 ਪ੍ਰਵਾਨਿ ਸੁੰਦਰ ਗੁੰਨ ਮਿਲਿਐ ਪੁਨਿਦੀ ਸਤਿ ਦੇਹਮਾਂ
 ਹਿਯੋ ਆਤਮ ਜਾਨਿ। ੩੪ ਜਾਗਤ ਸੁਖ ਨ ਸੁਖੇ ਪ
 ਤਿਤੀ ਨਿਅਤਿ ਹਕ ਰਣ ਅਵਸਥਾ ਪਾਵੈ ਪਾਣਚਲੇ ਜਾ
 ਗਤ ਅਹੁ ਸੁਖ ਨੈ ਸੁਖ ਪਤਿ ਮੇ ਪੁਨਿ ਅਹਿ ਨਿਸਧਾਵੈ ਪ੍ਰ
 ਣਗਏ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੇਉ ਸਕਲ ਦੇਖਤੇ ਥਾਹਿ ਬਿਲਾਵੈ
 ਸੁੰਦਰ ਆਤਮ ਤਤ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇ ਤੇ ਕਤਹੂੰ ਜਾਇਨਾ

ਵੀ। ੩੪। ਪ੍ਰਵ੍ਰਤਤਸਥੂਲਕ੍ਰਿਤਮੇਸ਼ੁਛਮਲਿਗਤ
 ਕੇਸ਼ੋਰੇਤਿ। ਉਹਜੀਵਉਹਆਤ੍ਰਾਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮ
 ਇਦ੍ਰਪਿਤਬਿਬੇਦੇਤਿ। ਘਟਿਛੁਟੇਜਲਗਮੇਬਿ
 ਲੇਏਅਤਿਹਕਰਣਕੋਹੇਨਹਿਕੋਤਿ। ਤਬਪ੍ਰਤਿਬਿ
 ਬਮਿਲੇਸਸਿਬਿਬਹਿਨ੍ਰਿਦਰਜੀਵਬ੍ਰਹਮਅਯੋ
 ਇ। ੩੬। ਮਨਹਰਛੇਦ। ਜੈਸੈਬਿਯੋਮਕ੍ਰਿਤਕੇਬ
 ਹਰਿਮਰੁਭੀਤਰਹ੍ਰਿਕ੍ਰਿਤਕੇਹਜਾਰਕੇਸਲੇ

ਗਯੋ ਜਯੋ ਬਿਯੋ ਮਈ ਹਾਂ ਤੇ ਹੀ ਉਹਾਂ ਪੁਨਿ ਹੋ ਅ
 ਖੰਡੀ ਹਾਂ ਨ ਬਿਛੋ ਹਿ ਨ ਤੇ ਉਹਾਂ ਮਿਲਾ ਪੁਰੋ ਕੁਯੋ ਕੁ
 ਭੁਤੋ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੋਇ ਕੇ ਬਿਨ ਸਿਜਾਇ ਬਯੋ ਮਤੋ ਨ
 ਵੈ ਪੁਰਾਣੇ ਨ ਤੇ ਕਛੁ ਵੈ ਨ ਯੋ ਤੈ ਸੈ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਹਾ
 ਵੇਰ ਹੋ ਨ ਸਿਹੋਇ ਆਤਮਾ ਅਚਲ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋ
 ਅਨਾਮ ਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਦੇਹ ਕੇ ਸੀ ਜੋਗ ਹੀ ਤੇ ਸੀ ਤੁਲਗੋ
 ਪਾਮ ਲਗੇ ਦੇਹ ਹੀ ਕੇ ਸੀ ਜੋਗ ਤੇ ਛੁਧਾ ਤਿਖਾ ਪੈਨ

ਕੋ। ਦੇਹੀ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਹੀ ਤੇ ਕਟਕਮਧਰ ਸ੍ਵਾਦਿ ਦੇ
ਹ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਕਹੈ ਖਾਏ ਖਾਏ ਲੈ ਨ ਕੋ। ਦੇਹ ਕੇ ਸੰਜੋ
ਗ ਕਹੈ ਮੁਖ ਤੇ ਅਨ ਕਬਾ ਤਿ ਦੇਹ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਹੀ ਪ
ਕਰ ਰਹੈ ਮੋ ਨ ਕੋ। ਸੁੰਦਰ ਦੇਹ ਕੇ ਸਿਰ ਸੁਖ ਮਨੈ ਦੁਖ
ਮਨੈ ਦੇਹ ਕੇ ਸਿਰ ਗਾਏ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੋ ਨ ਕੋ। ੩੮ ਆਪੁ
ਕੀ ਪ੍ਰਸਿਸਾਸੁ ਨਿਅਪਹੀ ਖੁਸਾ ਲਿਹੈ ਆਪੁ ਹੀ ਕਿ
ਨਿਦਾਸੁ ਨਿਅਪਹੀ ਮੁਰਝਾਇ ਹੋ। ਆਪੁ ਹੀ ਕੋ ਸੁ

ਖਮਾਂ ਨਿਆਪੁ ਸੁਖ ਪਾਵਤੁ ਹੋਆ ਪਹੀ ਕੋ ਦੁਖ ਮਾ
 ਨਿਆਪਿ ਦੁਖ ਪਾਇਹੈ ॥ ਆਪਹੀ ਕੀ ਰਛਾ ਕਰੈ ॥
 ਪਹੀ ਕੀ ਘੱਤਿ ਕਰੈ ਆਪਹੀ ਹਤੁ ਯਾਰੋ ਹੋਇ ਗਿ ਗਾ
 ਜਾਇ ਨਾਇਹੈ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤੁ ਮੇਸੇ ਦੇਹ ਹੀ ਕੋ ਆ
 ਪਿ ਮਾਂ ਨਿ ਨਿਜ ਰੂਪ ਭੂਲ ਕੈ ਕਰਤੁ ਹਾਇ ਗਾਇਹੈ
 ॥ ੨੮ ॥ ਸਿੱਖ ਗਿਆਨ ਕੋ ਅੰਗ ਸਪੁਰਣਾ ॥ ੨੪ ॥ ੧੦੮
 ॥ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ਅੰਗ ॥ ਮਨ ਹਰ ਛੈਦਾ ॥ ਖਸਮ ਸੁਵ

ਨਕਗਿਚਿਤਿਏਕਾਗਰਧਰਭਾਰਸਿਤੁਆਗਮ
 ਹੈਸੁਓਰਿਧਾਰੀਏਦਤਿਅਮਨਨਬਾਰੀਬਾਰੀ
 ਬਿਚਾਰਦੇਖੇਜੇਈਕੋਛੁਸੁਨੈਤਾਂਹਿਫੇਰਿਕੇਸੀ
 ਭਾਰੀਏਕਿਤਿਅਤਾਹੀਪ੍ਰਕਾਗਨਿਧਆਸਨੀ
 ਸਾਛਾਤਕਾਰਯਾਹੀਸਾਧਨਕਰਤੋਹੇਇਸੁਦ
 ਰਕਹਤਿਦੇਤਬਧਿਕੈਨਿਦਾਗੀਏ। ੧ ਦੇਖੋਤੋਬਿ
 ਚਾਰਕਗਿਸੁਨੈਤੋਬਿਚਾਰਕਰਿਬੇਲੇਤੋਬਿਚਾ

ਰਕਰਿਕਰੈਤੋਬਿਚਾਰਹੈ॥ ਖਾਇਤੋਬਿਚਾਰਕ
 ਰਿਖਾਵੈਤੋਬਿਚਾਰਕਰਿਸੇਵੈਤੋਬਿਚਾਰਕਰਿਤੋ
 ਹੀਤੋਉਬਾਰਹੈ॥ ਬੈਠੈਤੋਬਿਚਾਰਕਰਿਉਠੈਤੋਬਿਚ
 ਰਕਰਿਚਲੈਤੋਬਿਚਾਰਕਰਿਸੇਈਮਤਿਸਾਰਹੈ॥
 ਏਇਤੋਬਿਚਾਰਕਰਿਲੇਇਤੋਬਿਚਾਰਕਾਰਿਸੁ
 ਦਰਬਿਚਾਰਕਰਿਯਹੀਨਿਰਧਾਰਹੈ॥ ੨॥ ਏਕਹੀ
 ਬਿਚਾਰਿਕਰਿਸੁਖਦੁਖਸਮਜਨੈਏਕਹੀਬਿਚਾਰਕ

ਗਿਮਲਸਬਧੇਇਹੋ। ਏਕਹੀਬਿਚਾਰਕਰਿਸਿਸੰ।
 ਰਸਮੁਦ੍ਰਤਿਰੈਏਕਹੀਬਿਚਾਰਕਰਿਧਾਰੀਗਤਹੋ
 ਇਹੋ। ਏਕਹੀਬਿਚਾਰਕਰਿਬਪਨਨਾਭਾਵਤਜੈਏ
 ਕਹੀਬਿਚਾਰਕਰਿਦੁਸਰੈਨਕੋਇਹੋ। ਏਕਹੀਬਿ
 ਚਾਰਕਰਿਸ੍ਰੀਦੁਰਸਿਦੇਹਮਿਏਏਕਹੀਬਿਚਾਰਕ
 ਰਿਏਕਬ੍ਰਹਮਜੈਇਹੋ। ॥੩॥ ਇੰਦ੍ਰਛੇਦਾਭੁਪਕੋਨ
 ਸਭੁਕੋਛੁਦੇਖੀਏਰੁਪਤੋਰੁਪਹੀਮਾਂਹੀਸਮਾਵੈ। ਭੁ

ਪਕੇਮਧਿਅਰੂਪਅਖੰਡਤਸੋਤੋਕਛੂਕਹੂਜਾਇ
 ਨਆਵੈ। ਬੀਚਅਗਿਆਨਭਯੋਨਵਤਤੋਕਬੇਦ
 ਪੁਰਾਨਿਸਬੈਕੋਊਗਾਵੈ। ਜੇਊਬਿਚਾਰਕਰੇਸਬਿ
 ਸੰਦਹਸੇਧਤਤਾਹਿਕਹੂਨਹਿਪਾਵੈ। ੪ ਭੂਮਿਸੁਤੋਨ
 ਹਿਗਧਕੋਛਾਡਿਤੁਨੀਰਸੁਤੋਰਸਤੇਨਹੀਨਾਹੈ। ਤੇਜ
 ਸੁਤੋਮਿਲਿਰੂਪਹਯੋਪਨਿਬਾਇਸਪਰਸਸਦਾਸੁ
 ਪਆਹੈ। ਬਿਯੋਮਰਸਬਦਜੁਦੇਨਹਿਹੋਤਸੁਅਸੈਂਹੀ

ਅਤਿਹਕਰਣ ਬਿਚਾਰੇ। ਇਨਵਤਤੁ ਮਿਲੈ ਇਨਤ
 ਤਨ ਸੁਦਰਭਿਨ ਸਰੂਪ ਹਮਾਰੇ। ५ ਛੀਣ ਸਪਸਟਿ ਸਹੀ
 ਰੋਕੇ ਪਰਮ ਜੁਸੀਤ ਉਸਨ ਜੁਗਮਿਤ ਠਨੈ। ਭੂਖਤਿ
 ਰਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਬਿਅਪਤਿ ਸੇਕਰੁ ਮੇਹੁ ਉਭੈ ਮਲਿਆਨੈ। ਬਧਿ
 ਬਿਚਾਰ ਕਰੈ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰਚਿਤ ਚਿਤੈ ਸੁਅਹਿ ਅਭਿਮਾਨੈ
 ਸਰਬ ਕੋ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸਰਬ ਕੋ ਸਾਛੀ ਸੁਦਰਮਾ ਪ੍ਰੇਰਕ ਆਰੈ
 ਹੀ ਜਾਨੈ। ६ ਏਕਹੀ ਕ੍ਰਪ ਕੇ ਨੀਰਤੈ ਸਿਚਤੁ ਇਛਾ

ਗੋਮਹਿਅਬਅਨਾਗਾਹੋਤਵਹੈਜਲਅਨੇਕਸਦਨਿ
 ਮਿਸਟਿਕਵੁਕਖਟਾਅਰੁਖਾਗਾ। ਭੁਯੋਯੋਉਪਾਧਸਜੋਗਤੋ
 ਆਤਮਦੀਸਤਿਆਹਿਮਿਲਯੋਸੁਬਿਕਾਰਾ। ਕਾਢਿਲੀਏ
 ਜੁਬਿਚਾਗਬਿਵਸੁਤਿਸੁਦਗਸੁਧਸਰੂਪੁਹੈਨਾਗਾ॥੧॥
 ਰੂਪਪਰਾਕੋਨਜਾਨਿਪਰੈਕਛੁਊਠਤਹੈਜਿਹਸੂਲਤੋਛੀ
 ਡੀ। ਨਾਤ੍ਰਿਬਿਖੇਮਿਲਿਜਪਤਿਸੁਗਨਿਪੁਰਖਸੀਜੋਗਪ
 ਸੀਤੀਬਖਾਂਨੀ। ਨਾਦਸੀਜੋਗਹਿੰਦਪਨਿਕੰਠਜੁਮਧਮਾ

ਆਹੀ ਬਿਚਾਰਤੈ ਜਾਨੀ ॥ ਅਖਰ ਭੇਦਿ ਲੀਏ ਮੁਖ ॥
 ਹਸ ਬੋਲਿਤੁ ਸੁੰਦਰ ਬੈਧ ਗੀ ਬਲੀ ॥ ੮ ॥ ਜਮੈ ਕੋ ਉਰੈ
 ਗੁਰੂ ਜੋ ਨਰ ਕੈ ਪਟਿ ਬੈਦ ਕਹੈ ਅਹਿ ਬਾ ॥ ਉਬਿ ਕਾਗ ਕਿ
 ਉਕਹੈ ਗਹ ਮਾਇਲ ਗੈ ਸਬ ਪੁਨਿ ਕੀਏ ਕਛੁ ਹੋਇ ਉ
 ਬਾਗ ॥ ਕਿਉ ਕਹੈ ਅਹਿ ਚੁਕ ਪਰੀ ਕਛੁ ਦੇਵਨ ਦੇਸ ਕੀ
 ਯੋਨਿ ਰਧਾਰਾ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ਤਿਨ ਨਿਕੇ ਮਤਿ ਭਿੰਨ
 ਹਿ ਭਿੰਨ ਕਹੈ ਜੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਜੇ ਬਿਖਈ ਤਮ ਪੁਰ

ਰਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਰਜਨੀ ਮਹਿ ਬਾਦ ਗਛਾਯੋ ਕਿਉ ਮੁਛਕੀ
 ਏਹਾਰ ਦੇ ਵਿਤਿ ਨੇ ਭੈ ਜੁ ਕਤ ਜੁ ਸਬਦ ਸੁਨਾਯੋ। ਬਾਦਲ
 ਦੂਰਿ ਭੁਏ ਉਨ ਕੇ ਪੁਨਿ ਤਾਹਨਿ ਸੈ ਰਜੁ ਸੁਪਦਿਖਾਯੋ। ਸਿੰਦ
 ਰਜੁ ਰਪੁ ਕਾ ਸਤਹਿ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰਿ ਭੁਯੋ ਰਜੁ ਕੋ ਰਜੁ ਪਾਯੋ।
 ੧੦। ਕਰਮ ਸੁਭਾ ਸੁਭ ਕੀ ਰਜਨੀ ਪੁਨਿ ਅਰਧ ਤਮੇ ਮ
 ਅਮਰਧ ਉਜਾਗੀ। ਭੁਕਤਿ ਸੁਤੇ ਅਹੈ ਅਰਣਿ ਦ
 ਅਮਤਿ ਨਿਸਾਦਿ ਨਸਿਧਿ ਬਿਚਾਰੀ। ਗਯਾਂ ਨ ਸੁਭਾ

ਨਸਦੇਦਿਤਬਾਸਰਬੇਦਪੁਰਾਨਕਹੈਜੁਪਕਾਰੀ
 ਸਿਦਰਤੀਨਪੁਰਾਵਬਖਾਨਤਯਾਨਿਹਚੈਸਮਝੈ
 ਬਿਧਿਸਾਰੀ ११ ਮਨਹਰਛੰਦਾ ਦੇਹਈਕੋਆਪਿ
 ਮਾਨਿਦੇਹਈਸੋਹੋਇਰਹੀਜਰਤਅਗਯਨਤਮਸੁਦ
 ਸੇਈਜਾਨੀਏਅਭਿਨਿਕੇਬਜੀਧਾਰਨਿਅਤਿਤਨਿਪੁ
 ਨਿਬਧਿਤਮੋਰਜਦਹੁੰਕਰਿਬੈਸਪਹੂਪ੍ਰਮਾਨੀਏਅੰਤ
 ਹਿਕਰਣਮਾਂਹਿਅਹੀਕਾਰਬਧਿਜਾਕੈਰਜੇਗੁਨਬਰ

ਧਮਾਨ ਛਤ੍ਰੀਪਹਿ ਚਾਨੀਏ। ਸਤਿਗੁਣਬੁਧਿਏਕਾ
 ਤਮਾਬਿਚਾਰਜਾਕੈ ਸੁਦਰਕਹਤ ਵਹਬ੍ਰਹਮਨਬਖਸੀ
 ਏ। ੧੨ ਅਤੁਮਾਕੇਬਿਖੇਦੇਹਿਅ ਇਕਰਿਨਾਸਿਹੋਹਿ
 ਅਤੁਮਾਅਖੰਡਸਦਾਏਕਹੀਰਹਤੁਹੈ। ਜੈਸੇਸਾਪੁਕੈ
 ਚਕੀਕੋਲੀਏਰਹੈਕੋਭੂਦਿਨਜੀਰਨਭੁਤਾਰਕਹਿਨੁ
 ਤਨਗਹਤੁਹੈ। ਜੈਸੇਦੁਮਹੂਕੈਪੜਫੁਲਫਲਾਇ
 ਹੋਤਿਤਿਨਕੇਗਏਤੈਦੁਮਐਰਭੂਲਹਤੁਹੈ। ਜੈਸੇਬ

ਯਮਮਾਹਿਅਭੁਹੋਇਕੋਬਿਲਾਇਜਾਤਮੇਸੋਸੋਬਿ
 ਚਾਰਕਛੁਸੁਦਰਕਹਤੁਹੈ॥੧੩॥ ਧਰੀਕੀਤਰੀਸੋਸੋ
 ਕਲਿਖਿਕੋਬਿਚਾਗੀਖਤਲਿਖਤਲਿਖਤਵਹਰੀ
 ਘਸਿਜਾਤੁਹੈ॥ ਲਿਖਯੋਸਮਸਿਯੋਹੋਜਬਸਮਸਿ
 ਧਰੀਹੋਤਬਕੋਈਕਛੁਸਹੀਭੁਜੋਈਠਹਰਾਤੁਹੈ॥੧੪॥
 ਰਹੀਸੋਦਾਰਮਥਿਪਾਵਕਪ੍ਰਗਟੋਇਵਹੋਦਾਰਿਜ
 ਰਿਪੁਨਿਪਾਵਕਸਮਾਤੁਹੈ॥ ਤੈਸੋਹੀਸੁਦਰਬੁਧਿਬ੍ਰਹ

ਮਕੋਬਿਚਾਰਕਰਿਕਰਤੁਕਰਤੁਵਹੈਬੁਧਿਤੁਬਿਲਾਤ
 ਹੈ॥ ੧੪॥ ਆਪਹੀਕੋਸਮਝਿਦੇਖਿਆਪਹੀਸਕਲਾਮਾਂ
 ਹਿਆਪਹੀਮੇਸਕਲਜਗਤਦੇਖੀਯਤੁਹੈ॥ ਜੇਸੈਬੰਧੋ
 ਮਥਿਆਪਕਅਖੰਡਪਰਿਪੂਰਨਿਹੈਬਾਦਲਅਨੇਕ
 ਨਾਂਨਾਂਰੂਪਲੇਖੀਯਤੁਹੈ॥ ਜੇਸੈਂਭੁਮਿਘਟਜਲਤਰੰਗ
 ਪਾਵਕਦੀਪਬਾਉਮੈਬਘੁਰਯੋਹੀਬਿਸੁਰੇਖੀਯਤੁਹੈ
 ॥ ਮੇਸੈਂਹੀਬਿਚਾਰਤੁਬਿਚਾਰਹੂਬਿਲੀਨਹੈਇਸਿਦਰ

ਹੀਸੁਦਰਗਤੁਪੇਖੀਅਤੁਹੈ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਹਿਕੇਸੀਜੇਗੁਪ ॥
 ਇਜੀਵੇਅੰਸੇਨਾਮਪਰੰਪਰਾਕੇਸੀਜੇਗੁਪਟਮਕਾਸ
 ਜੋਕਹਾਐਹੈ॥ ਈਸਰਹੁਸਕਲਬਿਰਾਟਮੇਬਿਰਾਜ
 ਮਾਨਮਠਕੇਸੀਜੇਗਮਨੁਅਕਾਸਨਾਮਪਾਐਹੈ॥ ਅ
 ਹੰਕਾਸਮਾਂਹਿਜਬਪਾਟਿਮਠਦੇਖੀਅਤੁਬਾਹਰਿਭੀ
 ਤਰਿਏਕਗਗਨਸਮਾਐਹੈ॥ ਤੂੰਸੈਹੀਸੁਦਰਗੁਪ
 ਈਸਰਏਕਜੀਵਤ੍ਰਿਬਿਧਿਉਪਾਧਿਭੁੰਦਰੀਥਨਿੰਮੇ

ਗਏ ਹੋ। ੧੬ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ॥ ਦੇਹ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਕਿਧੋ ਇਹੀ
 ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਕਿਧੋ ਪ੍ਰਾਨ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਜਬ ਲਹੈ ਨ ਅਗਰ ਕਿ
 ਅਨ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਕਿਧੋ ਬੁਧਿ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਕਿਧੋ ਚਿਤ ਦੁਖ ਪਾ
 ਵੈ ਕਿਧੋ ਦੁਖ ਅਹਿ ਕਾਰੋ ॥ ਗੁਨ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਕਿਧੋ ਸੁਤ ਦੁ
 ਖੁ ਪਾਵੈ ਕਿਧੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਕਿਧੋ ਪੁਰਖ ਅਧਾਰੋ ॥
 ਸੁੰਦਰ ਪੁਛਤ ਕਛੁ ਜਾਨਿ ਨ ਪਰਤਤ ਤੈ ਕੋ ਨ ਦੁਖ ਪਾ
 ਵੈ ਗੁਰ ਕੋ ਆਬਿਚਾਰੋ १੭ ਓੜਾ ॥ ਦੇਹ ਕੇ ਦੁਖ ਨ

ਹਿਦੇਹਿਪੰਚਭੂਤਨਿਕੀਇਦਨਿਕੋਦੁਖਨਾਂਹਿਪਾਂਡ
 ਕੋ। ਮਨਹੁਕੋਦੁਖਨਾਂਹਿਬੁਧਹੁਕੋਦੁਖਨਾਂਹਿਚਿਤ
 ਹੁਕੋਦੁਖਨਾਂਹਿਨਾਂਹਿਅਭਿਮਾਨਕੋ। ਗੁਣਨਿਕੋਦੁਖ
 ਨਾਂਹਿਸੂਰਹੁਕੋਦੁਖਨਾਂਹਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕੋਦੁਖਨਾਂਹਿਦੁਖ
 ਨਪ੍ਰਮਾਨਕੋ। ਸੁੰਦਰਬਿਚਾਰਅਸੈਸਿਖਸੈਕਹਤਗੁ
 ਰਦੁਖਏਕਦੇਖੀਅਤੁਬੀਚਕੇਅਗਿਆਨਕੋ। ੧੮।
 ਪ੍ਰਥਮੀਭੁਜਨਅੰਗਕਨਕਕਟਕਪੁਨਿਜਲਹੁਤ

ਰਿਗਦੇਊਦੇਖਿਕੈਬਖਾਨੀਏ। ਕਾਰਣਕਾਰਜਏਤੋ
 ਪ੍ਰਗਟਿਹੀਬੂਲਰੂਪਤਾਂਹੀਤੇਨਜਗਮਾਂਹਿਦੇਖਿਕਹਿ
 ਆਨੀਏ। ਪਾਵਕਪਵਨਬਯੋਮਏਤੋਨਹਿਦੇਖੀਅਤਦੀ
 ਪਕਬਘੁਰਾਅਭ੍ਰੂਪ੍ਰਤਿਛਪਗਮਾਨੀਏ। ਆਤਮਾਅਰੂ
 ਪਅਤਿਸੂਛਮਤੇਸੂਛਮਹੈਸੁਦਰਕਾਰਣਤਾਂਤੇਦੇਹਿਮੇਨ
 ਜਾਨੀਏ। ੧੮ ਜੈਨਮਤਿਉਹੈਜਿਨਿਰਾਜਕੋਨਭੂਲਿਜ।
 ਇਦਾਨਤਪਸੀਲਸਾਚੀਭਾਵਨਤੈਤਹੀਏ। ਮਨਬਚ

ਕਾਅਸੁਧਸਬਸੇਦਯਾਲਰਹੈਦੇਖਿਬੁਧਿਦੂਰਿਕ
 ਰਿਦਯਾਓਰਧਾਰੀਏ। ਜੇਧਨਮਜਬਤਬਮਨਕੋਨਿ
 ਰੋਧੋਇਬੋਧਕੋਬਿਚਾਰਸੋਧਿਆਤਮਾਕੋਕਰੀਏ।
 ਸ੍ਰੀਦਰਕਹਤਐਸੈਜੀਵਤੁਹੀਮੁਕਤਿਹੋਇਮੁਏਤੇਮੁ
 ਕਤਿਕਹੈਤਿਨਕੋਪ੍ਰਹਰੀਏ। ੨੦। ਦੇਹਵੇਰਦੇਖੀ
 ਏਤੋਦੇਹਿਪਚਰੁਤਨਿਕੀਬ੍ਰਹਮਾਅਰੁਕੀਟਲਗੇ
 ਦੇਹਹੀਪਧਾਨਹੈ। ਪ੍ਰਾਣਵੇਰਦੇਖੀਏਤੋਪ੍ਰਾਣਸਬਹੀ

ਕੋਏ ਕਛੁ ਧਾਪੁ ਨਿਤਿ ਖੋਏ ਉਥਿ ਜਾਪਤਿ ਸਮਾਨ ਹੋ॥ ਅ
 ਨ ਵੇਰ ਦੇਖੀ ਏਤੈ ਦੇਹ ਮਨ ਕੋ ਸੁਭਾਵੇ ਕਸਿ ਕਲਪ
 ਬਿਕਲ ਪਕਰਿ ਸਦਾਈ ਅਗਿਆਨ ਹੋ॥ ਆਤਮਾ ਬਿਚ
 ਰ ਕੀਏ ਆਤਮਾ ਹੀ ਦੀਐ ਏਕ ਸ੍ਰਿ ਦਰ ਕਹਤ ਕੋ ਉਦੁ
 ਸਰੇ ਨ ਆਨ ਹੋ॥ ੩੧॥ ਬਿਚਾਰ ਕੋ ਅੰਗ ਸਿ ਪੂਰਣ॥
 ੩੨॥ ੪੨੯ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਹ ਕਲੀ ਕੋ ਕੋ ਅੰਗ॥ ਅਨ
 ਹਰ ਛੰਦ॥ ਏਕ ਕੋ ਉਦਾਤਾ ਗਾਇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੋ ਦੇਤਿ

ਦੰਨਏਕਕੋਊਦੁਜਾਹੀਨਮਾਰਤਨਿਸੀਕਹੈ। ਏਕਕੋ
 ਉਤਪਸੀਤਪਸਿਆਮਾਂਹਿਸਾਵਧਨਏਕਕੋਊਕਾਂਮੀ
 ਕੀਤਕਾਂਮਨੀਕੋਅੰਗਹੈ। ਏਕਕੋਊਰੂਪਵੇਤਅਧਿ
 ਕਾਬਿਰਾਜਮਾਨਏਕਕੋਊਕੋਢੀਕੋਢਚੁਵਤਕਰੋਕਹੈ
 ਆਰਸੀਮੇਪ੍ਰਤਿਬਿਬਸਬਹੀਕੋਦੇਖਮਤਸੁੰਦਰਕ
 ਹਤਮੇਸੈਬ੍ਰਹਮਨਿਹਕਲੀਕਹੈ। ੧। ਗਵਿਕੇਪ੍ਰਕਾਸਤੇਪ੍ਰ
 ਕਾਸਹੋਤਿਨੇਤਨਕੋਸਬਕੋਊਸੁਰੁਅਸੁਭਕਰਮਕਿਕ

ਰਤੁਹੈ ਕੋਊ ਜਗਦੰਨ ਜਪਤੁ ਪਜਮਨੇ ਮਬਰਤ
 ਕੋਊ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਧਮਾਨ ਕੋਧ ਰਤੁਹੈ ਕੋਊ ਪਰਦ
 ਰਾਪ ਰਧਨ ਕੋਤ ਕਤ ਜਾਇ ਕੋਊ ਸਿਸਾ ਕਰਿ ਕੋਊ ਦਰੋ
 ਰੁਗਤੁਹੈ ਸਿਦਰ ਕਹਤ ਸਾਢੀ ਰੁਪੁ ਏਕ ਰਸ ਵਾਹਿ ਮੇ
 ਉਪਜਿ ਕਰਿ ਵਾਹਿ ਮੇ ਮਰਤੁਹੈ ॥੨॥ ਜੇ ਸੇ ਜਲ ਜੇ ਤਜ
 ਲਹੀ ਮੇ ਉਤਪਨਿ ਹੋਹਿ ਜਲ ਹੀ ਮੇ ਬਿਚਰਤ ਜਲ ਕੇ
 ਅਧਾਰ ਹੋਹੈ ਜਲ ਹੀ ਮੇ ਕੀਤਿ ਤਿ ਬਿਬਿਧ ਬਿਵਹਾਰ

ਹੇਤਿਕਾਂਮਕੋਧਲੇਭੁਮੇਹੁਜਲਮੇਸਹਾਰਹੈਜਲ
 ਕੋਨਲਾਗੈਕਛੁਜੀਵਨਕਰਾਗਦੇਖਉਨਹੀਕੋਕ੍ਰਿ
 ਆਕਰਮਉਨਹੀਕੀਲਾਰਹੈ। ਤੈਸੰਹੀਸੁਦਰਸਨ
 ਬ੍ਰਹਮਮੇਜਗਤਸਬਬ੍ਰਹਮਕੋਨਲਾਗੈਕਛੁਜ
 ਗਤਿਬਿਕਾਰਹੈ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਵੇਦਜਜਗਤਮੰਤ੍ਰਜ
 ਉਦਭਿਪੁਨਿਚਰਖੰਨਤਿਨਕੋਚੈਰਾਜੀਲਖਜੇ
 ਤਹੈ। ਜਲਚਰਥਲਚਰਥਜਮਚਰਭਿਨਤ੍ਰਿ

ਨਦੇਹਿ ਪੰਚ ਭੂਤ ਨਿਕੀ ਉਪਜਿਖ ਪਤਹੈ ॥ ਸੀਤ
 ਘਾਂਸ ਪਵਨ ਗੰਗ ਨ ਮੇਂ ਚਲਤ ਆਇ ਗੰਗ ਨ ਅਲਿ
 ਪਤਿ ਜਾ ਮੇ ਮੇ ਪਹੁ ਅਨਿਤਹੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਯਹਿ
 ਸ੍ਰਿਸਟ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਂਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਹਕ ਲੀਕ ਸਦਾ
 ਜਾਨਤੁ ਮਹਿਤਹੈ ॥ ੪॥ ੪੩੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਹਕ ਲੀਕ
 ਕੋ ਅੰਗ ਸਿ ਪੁਰਾਣਾ ਆਤਮ ਅਨਿਤੁ ਵਕੋ ਅੰਗਾ ॥ ਇ
 ਦਵਛੰਦਾ ॥ ਹੈ ਦਿਲ ਮੇ ਦਿਲ ਦਾਰਸ ਹੀ ਅਖੀਆਂ

ਉਲਟੀ ਕਰਿਤਾਂਹਿ ਚਤੁਈਯੋ ਆਬਮੇਖਾਂ ਕਮੇ
 ਬਾਇਮੇ ਆਤਸਜਾਂਤਿ ਮੇ ਸ੍ਰੀਦਰਜਾ ਨਿਜਨਈਯੇ
 ਨੂਰਮੇ ਨੂਰਹੈ ਤੇਜਮੇ ਤੇਜਹੈ ਜੋਤਿ ਮੇ ਜੋਤਿ ਮਿਲੈ ਮਿ
 ਲਿਜਈਯੋ ਕਮਾਕਹੀ ਏਕਹਤੇ ਨਬਨੈ ਕਛੁ ਜੇਕਹੀ
 ਏਕਹਤੇ ਹੀਲਜਈਯੋ ॥ ੧ ॥ ਜਾ ਸੇਕਹੂ ਸਬਮੇਵਹਿ
 ਏਕਤੇ ਸੇਕਹੈ ਕੈ ਸੇਹੈ ਅਧਿਖਈਯੋ ਜੇਕਹੂ ਰੂ
 ਪਨਰੇ ਖਤਿ ਸੇਕਛੁ ਤੇਜਬਸ੍ਰੁਠਕੈ ਮਾਂਨਕਹਈਯੋ

ਜੋ ਕਹੂੰ ਸੁੰਦਰ ਨੇ ਨਨਿਆਂ ਸਿ ਤੁਨੈ ਨਹੂੰ ਬੈਠਿ ਗਏ ਪੁ
 ਨਿਹਈ ਯੋ ਕਾ ਕਹੀਏ ਕਹਤੈ ਨਬ ਨੈ ਕਛੁ ਜੋ ਕਹੀ
 ਏ ਕਹਤੈ ਹੀ ਲਜਈ ਯੋ। ੨ ਹੋਤੁ ਬਿਨੈ ਦਜੁ ਤੇ ਅ
 ਤਿਅਤਰਿ ਸੋ ਸੁਖ ਆਪਨੈ ਆਪ ਹਪਈ ਯੋ। ਬਾ
 ਹਰ ਕੋ ਉਮਰੀ ਪਨਿਆ ਵਤੁ ਕਠਤੈ ਸੁੰਦਰ ਫੇਰ ਪਠ
 ਈ ਯੋ। ਸ੍ਵਾਦਨਿ ਬੇਰੇ ਨਿਬੇਰੇ ਨਜਾਤੁ ਮਨੈ ਗੜਗੁ
 ਗੇ ਹੀ ਜੋ ਨਿਤੁ ਪਈ ਯੋ। ਕਹਾਂ ਕਹੀਏ ਕਹਤੈ ਨਬ

ਨੈਕਛੁਜੇਕਹੀਏਕਹਤੇਹੀਲਜਈਯੇ॥ ੩ ॥ ਬਿਸੇ
ਅਸੇਸੇਅਮਨੇਤਅਖੀਰਿਤਅਗਦਿਨਅਤਿਸੁਮੰਧਿ
ਕਹਾਹੈਕੋਪਗਿਮਾਨਕਰੇਪਰਪੁਰਨਵੇਤਅਵੇਤ
ਕਛੂਨਜਹਾਹੈ॥ ਕਾਰਣਕਾਰਜਭੇਦਨਹੀਕਛੂਅ
ਪੁਮੇਆਪਹਿਆਪਤਹਾਹੈ॥ ਸੁੰਦਰਦੀਸਤਸੁੰਦੇ
ਰਮਾਹਿਸੁਸੁੰਦਰਤਾਕਹਿਕੋਨਓਹਾਹੈ॥ ੪ ॥ ਪ੍ਰਸ
ਉ॥ ॥ ਏਕਕਿਦੋਇਨਏਕਨਦੇਇਉਹੀਕਿਇਹੀ

ਨਉਹੀਨਇਹੀਹੈ। ਸੁਨਕਿਥੂਲਨਸੁਨਨਥੂ
 ਲਜਹੀਕਿਤਹੀਜਹੀਨਤਹੀਹੈ। ਮੂਲਿਕਿਤਾ
 ਲਨਮੂਲਿਨਤਾਲਵਹੀਕਿਮਹੀਨਵਹੀਨਮ
 ਹੀਹੈ। ਜੀਵਕਿਬ੍ਰਹਮਨਜੀਵਨਬ੍ਰਹਮਤੋਹੈਕਿ
 ਨਹੀਕਛੁਹੈਨਨਹੀਹੈ। ੫। ਏਕਕਹੁਤੋਅਨੇਕ
 ਸੋਦੀਸਤਿਏਕਅਨੇਕਨਹੀਕਛੁਅੰਜੀ। ਅਦਿ
 ਕਹੁਤਿਹਿਅਤਿਹੀਆਵਤਅਦਿਨਅਤਿਨਮੱਧਿ

ਸੁਕੋਸੀ। ਗੋਪਕਹੁਤੋਅਗੋਪਕਹਾਂਅਹਗੋਪਅਗੋਪ
ਨਉਭੂਨਬੇਸੀ। ਜੇਈਕਹੁਸੇਈਹੈਨਹਿਸੁਦਰਹੈਤੋਸ
ਹੀਪਰਜੇਸੈਕੋਤੋਸੀ। **॥ ਮਨਹਰਛੰਦਾ ॥** ਏਕਕੇਕਹੈ
ਜੈਕੋਉਏਕਹੀਪ੍ਰਕਾਸਤਹੈਦੇਇਕੈਕਹੈਜੈਕੋਉਦਸਰੋਉ
ਦੇਖੀਏ। ਅਨੇਕਕੈਕਹੈਜੈਕੋਉਅਨੇਕਅੰਗੁਸੈਭਾਹਿ
ਜਾਕੈਜੈਸੈਭਾਵਤਕੈਤੈਸੈਬਿਸੇਖੀਏ। ਬਚਨਬਿਲਸਕੈ
ਉਕੈਸੈਗੀਬਖਾਂਨਿਕਹੈਬਖਮਸਾਂਹਿਚਿਤਕਹੁਕੈਸੈਕਹਿ

ਲੇਖੀਐ॥ ਅਨਭਵ ਕੀਏ ਤੇ ਏਕ ਦੇਇਨ ਅਨੇਕ ਕਛੁ
 ਸੁੰਦਰ ਕਹਤੁ ਜੀਐ ਤਿਐ ਹੀਤੁ ਹਿਧੇਖੀਐ॥ ੭॥ ਬਚ
 ਨਈ ਬੇਦਿ ਬਿਧਿ ਬਚਨਈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁਨਿ ਬਚਨਈ
 ਸਿਮ੍ਰਤ ਅਰੁ ਬਚਨ ਪੁਰਾਨ ਜੂ॥ ਬਚਨਈ ਔਰ ਗ੍ਰੰਥ
 ਬਚਨਈ ਬਜਾ ਕਰਣ ਬਚਨਈ ਕਾਬਛਿ ਦਨ ਦਕ ਬ
 ਖਾਨ ਜੂ॥ ਬਚਨਈ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨਈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਬਚ
 ਨਈ ਭੁਖਾ ਸਬ ਜਗ ਮੇਜਾਨਿ ਜੂ॥ ਬਚਨ ਕੈ ਪੈਰੈ

ਸੁਬਚਨਸੇਆਵੈਨਾਂਹਿਸੁਦਰਕਹਤਵਹਿਅਨ
 ਭਵਪ੍ਰਮਾਨਜਾ। ੮। ਇੰਦ੍ਰੀਨਹਿਜਾਂਨਿਸਕੈਅਲਿ
 ਪਰਮਾਨਇੰਦ੍ਰੀਨਕੋਪ੍ਰਾਨਹੁਨਜਾਨਸਕੈਮ੍ਹਾਸਅਵੈ
 ਜਾਇਹੈ। ਮਨਹੂੰਨਜਾਂਨਿਸਕੈਸੀਕਲਪਵਿਕਲਪ
 ਕਰੈਬਧਿਹੁਨਜਾਂਨਿਸਕੈਸੁਨਯੋਸੁਬਤਾਇਹੈ। ਚਿ
 ਤਅਹੰਕਾਰਪੁਨਿਏਉਹਿਜਾਂਨਿਸਕੈਸਬਦਹੁਨਜਾਨ
 ਨਸਕੈਅਨੁਮਾਨਿਪਾਇਹੈ। ਸੁਦਰਕਹਤਤਾਹਿਕੋਉ

ਨਹਿ ਜਾਨਿ ਸਕੈ ਦੀਵਾ ਕਰਿ ਦੇਖੀ ਏਸੁ ਐਸੀ ਨਾਹਿ
 ਲਾਇਹੈ॥ **ਦੀਇਦਵਛੀਦਾ** ਸੋ ਤਨ ਜਾਨਤ ਚੰਡਨ
 ਜਾਂਨਤ ਜਾਂਨਤ ਨਾਂਹਿ ਜੁ ਸੁਖ ਤਪਾਏ॥ ਤਾਂਹਿ ਸਪ
 ਰਸਤੁ ਚਾਨ ਸਕੈ ਪਨਿ ਜਾਂਨਤਿ ਨਾਂਹਿ ਨ ਜੀਰੁ ਬਖਾਨੈ
 ਨਾਮ ਨ ਜਾਨਤ ਬੁਧਿ ਨ ਜਾਂਨਤ ਚਿਤ ਅਹਿ ਕਹਿਕੈ
 ਪਹਿਚਾਨੈ॥ ਸਬਦੁ ਹੂ ਸੁਦਰ ਜਾਨ ਸਕੈ ਨਹਿ ਆਤ
 ਮਾ ਆਪੁ ਕੈ ਆਪੁ ਹੀ ਜਾਨੈ॥ **੧੦**॥ ਸੁਰੇ ਕਤੇ ਜਤੇ ਸੁਰ

ਜਦੀਸਤਚੇਦਕੇਤੇਜਤੇਚੇਦਭੁਭਾਸੈ॥ਤੁਹੇਕੇਤੇਜਤੇ
 ਤਾਹੇਭੁਭਾਸਤਿਬਿਜੁਲਤੇਜਤੇਬਿਜੁਚਕਾਸੈ॥ਦੀ
 ਪਕੇਤੇਜਤੇਦੀਪਕਦੀਸਤਹੀਰਕੇਤੇਜਤੇਹੀਰਭੁਭਾਸੈ
 ਤੈਸੈਹਿਸਿਦਰਮਾਤਮਜਨਹੁਆਪੁਕੇਤੇਜਤੇਆਪੁ
 ਪਕਾਸੈ॥੧੧॥ਕੇਭੁਕਹੈਅਹਿਸਿਸਟਸੁਭਾਵਤੇਕੇਭੁਕ
 ਹੈਅਹਿਕ੍ਰਮਤੇਸ੍ਰਸਟੀ॥ਕੇਭੁਕਹੈਅਹਿਕਾਣਭੁਭਾ
 ਵਤੇਕੇਭੁਕਹੈਅਹਿਸ੍ਰਿਸਟੀ॥ਕੇਭੁਕਹੈਅਹਿ

ਮੇਸੇਹੀਹੋਤਿਹੈਕੀਕਰਿਮਾਨੀਏਬਾਤਅਨਸਟੀ
 ਸੁੰਦਰਏਕਕੀਏਅਨੁਤਵਬਿਨੁਜਨਸਕੈਨਹਿ
 ਬਾਹਿਜਦਿਸਟੀ। ੧੨ ਕਉਤੋਮੇਛਆਕਾਸਬਤਾ
 ਵਤਿਕਉਕਹਿਮੇਛਪਤਾਲਕੇਮਾਂਹੀ। ਕਉਤੋਮੇਛ
 ਕਹੈਪ੍ਰਥਵੀਪਰਕਉਕਹੈਕਹੁਅੰਰਕਹਾਂਹੀ। ਕਉ
 ਵਤਾਵਤਮੇਛਸਿਲਾਪਰਿਕਉਕਹੈਮੇਛਮਿਦੈਪਰ
 ਛਾਂਹੀ। ਸੁੰਦਰਅਤਮਕੇਅਨੁਤਵਿਨਅੰਰਕਹੈਕਉ

ਉਮੇਛਹਿਨਾਂਹੀ॥ ੧੩॥ ਮੂਏਤੇਮੇਛਕਹੈਸਬਖਾਏ
 ਤਮੂਏਤੇਮੇਛਕਹੈਪੁਨਿਜੈਨਾ॥ ਮੂਏਤੇਮੇਛਕਹੈ
 ਰਿਖਿਤਾਪਸਮੂਏਤੇਮੇਛਕਹੈਸਿਵਸੈਨਾ॥ ਮੂਏ
 ਤੇਮੇਛਮਲੇਛਕਹੈਤੇਉਧੋਖੇਹਿਧੋਖੇਬਖਾਨਤ
 ਬੈਨਾ॥ ਸਿਦਰਆਤਮਕੇਅਨੁਭੂਸੇਈਜੀਵਤ
 ਮੇਛਸਦਾਸਖਚੈਨਾ॥ ੧੪॥ ਜਾਗ੍ਰਤਤੇਨਹਿਮੇ
 ਰੈਬਿਖੇਕਛੁਸੁਪਨਸੁਤੇਨਹਿਮੇਰੈਬਿਖੇਹੈ॥ ੮॥

ਹਿਸੁਖੋਪਤਿਮੇਰੇਬਿਖੇਪੁਨਿਬਿਸੁਹੁਤੇਸਸਪ੍ਰਾਗ
 ਪਖੇਹੈ। ਮੇਰੇਬਿਖੇਤੁਗੀਅਨਹਿਦੀਸਤਿਯਾਹੀਤੋ
 ਮੇਰੇਸਰੂਪਅਖੇਹੈ। ਦੁਰਿਤੇਦੁਰਿਪਰੈਤੇਪਰੇਅ
 ਤਿਸੁਦਹਕੋਊਨਮੋਹਿਲਖੇਹੈ॥ ੧੫ ॥ ਮਨਹਰਛੰਦ
 ਕੋਊਤੋਕਹਤਬ੍ਰਹਮਨਾਭਿਕੋਕਵਲਮਧਿਕੋਊਤੋਕ
 ਹਤਬ੍ਰਹਮਧਿਦੇਮੇਪ੍ਰਕਾਸਹੈ। ਕੋਊਤੋਕਹਤਕੰਠਨ
 ਸਕਾਕੇਅਗ੍ਰਾਗਕੋਊਤੋਕਹਤਬ੍ਰਹਮਭਿਕੁਦੀ

ਮੇਥਾਸੀਹੈ। ਕੇਉਤੋਂ ਕਹਤ ਬ੍ਰਹਮਦਸਏਵਾਰਕੇ
 ਬੀਚਕੇਉਤੋਂ ਕਹਤ ਭੋਗੁਗਫਾਮੇਨਿਵਾਸਹੈ। ਪਿਤ੍ਰ
 ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਤੋਂ ਨਿਰਿਤਗਬਿਰਜੇਬ੍ਰਹਮਸੁੰਦਰਅਖੰ
 ਤੇਜੈਸੈਬਖਾਪਕਅਕਾਸਹੈ। ੧੬ ਅੰਧਰਨਿਹਾ
 ਬੀਦੇਖਿਝਗਰਮਚਾਯੈਹੈ। ਪਵਨਿਨਗਹਯੈ
 ਸ੍ਰੋਤੋਂ ਕਹਤਹੈਉਖਰਸਿਪੁਛਜਿਨਿਗਹੀਤਿਨਲ
 ਵਸੈਸੁਨਾਯੈਹੈ। ਸ੍ਰਿਤ੍ਰਜਿਨਿਗਹੀਤਿਨਿਦਗਲੀ

ਕੀਬਾਹਕਹਯੇਦਾਂਤਿਜਿਨਿਗਹਯੇਤਿਨਿਮੁਸ
 ਗਵਿਖਯੇਹੈ। ਕਾਨਜਿਨਿਗਹਯੇਤਿਨਿਸੁਪ
 ਸੇਬਖਾਨਕਹਯੇਪੀਠਜਿਨਿਗਹਯੇਤਿਨਿਬੈਰ
 ਬਤਯੇਹੈ। ਜੇਸੇਹੈਸੁਤੈਸੇਤਾਹਿਸੁਦਰਸਿਵਨੈ
 ਜਾਨੈਆਪਗਨਿਹਾਥੀਦੇਖਿਝਗਰੇਮਚਯੇਹੈ
 ੧੧। ਨਾਇਸਾਸਤ੍ਰਕਹਤਹੈਪ੍ਰਗਟਿਈਸੁਰਬਾ
 ਦਮੀਮਾਸਕਸਾਸਤ੍ਰਮਹਿਕਰਮਬਾਂਦਿਕਹਯੇ

ਹੈ। ਬੈਸੇਖਸਾਸਤ੍ਰਪੁਨਿਕਾਲਬਾਦੀਹੈਪ੍ਰਸਿਧਿ
ਪਤਾਂਜਲਸਾਸਤ੍ਰਮਹਿਜੇਗਬਾਦਿਲਹੈਹੈ
ਸਾਂਖਸਾਸਤ੍ਰਮਹਿਪੁਨਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਪੁਰਖਬਾਂਦਿ
ਬੇਦਾਂਤਿਸਾਸਤ੍ਰਤਿਨਹਿਬ੍ਰਹਮਬਾਦਿਗਹੈਹੈ
ਸ੍ਰੀਦਰਕਹਤਖਟਸਾਸਤ੍ਰਮਹਿਕੁਐਬਾਦਿਜਕੈ
ਅਨਿਭਵਗਿਆਨਸੇਤੋਬਾਦਿਮੇਨਬਹੈਹੈ॥੧੮॥
ਪ੍ਰਗਯਾਨਮਾਨੰਦਬ੍ਰਹਮਐਸੈਰਿਗਿਬੇਦਕਹਤਅ

ਤਿਬ੍ਰਹਮਅਸਿਮਇਤਿਜੁਜਰਬੇਦਿਯੋਕਹੈ॥ਅਖੰ
 ਮਾਂਤਿਮਾਂਹਿਬ੍ਰਹਮਬੇਦਤਤਮਸਿਇਤਿਸਾਂਮਬੇ
 ਦਯੋਬਖਾਨਤਹੈਅਥ੍ਰਬਨਲਹੈ॥ਏਕਏਕਬਚ
 ਨਮੇਤੀਨਤਾਦਿਹੈਪ੍ਰਸਿਧਿਤਿਨਿਕੋਬਿਚਾਰਕ
 ਰਿਅਰਥਤਤਕੋਗਹੈ॥ਚਾਰਬੇਦਭਿਨਿਭਿਨਸ
 ਬਕੋਸਿਧਾਤਏਕਸੁੰਦਰਸਮਸ਼ਿਕਰਿਚੁਪਚ
 ਪਹੁੰਦਹੈ॥੧੯॥ਇੰਦ੍ਰਨਿਕੋਭੋਗਜਬਚਹੈਤਬਅ

ਇਰਹੈਨਸਿਵੰਤਤਾਤੈਤੁਛਅਨੰਦਯੋਸਨਾਯੋਹੈ
 ਦੇਵਿਲੋਕਇਦ੍ਰਲੋਕਬਿਪਿਲੋਕਸਿਵਲੋਕਬੈ
 ਕੰਠਕੋਸੁਖਲੋਗਣਤਾਨੰਦਗਾਯੋਹੈ। ਅਛੈਅਖੰ
 ਰੁਏਕਰਸਪਰਪੁਰਨਹੈਤਾਹੀਤੈਪੁਰਨਅਨੰਦਅਨ
 ਤੈਤੈਪਾਯੋਹੈ। ਯਾਹੀਕੇਅੰਤਸਿਭੂਤਿਅਨੰਦਜਹਲੇ
 ਮੋਰਸਮੁਦ੍ਰਮਾਹਿਸਰਬਜਲਾਯੋਹੈ। ੨੦॥
 ਏਕੰਤੈਮਾਯਾਬਿਲਾਸਪ੍ਰਚਯਹਿਚਾਰਖਾਨਿ

ਭੇਦੁਪਾਇਦੇਤਿਕੁਸਿਰਯੋਹੈ। ਦੂਸਰੇਬਿਖੇਬਿ
 ਲਾਸਾਇੰਦਨਕੀਬਿਖੇਪਚਿਸਬਦੁਸਪਰਸ
 ਰੂਪਰਸਗੇਧਗਯੋਹੈ। ਤੀਜੇਬਾਇਕਬਿਲਾ
 ਸਸੁਤੇਸਬਬੇਦਮਾਂਹਿਬਰਨਿਕੈਜਹਾਂਲਗਾਬ
 ਚਨੰਤੇਕਯੋਹੈ। ਚਉਥੇਬ੍ਰਹਮਕੋਬਿਲਾਸਿਤਿ
 ਹੂਕੋਅਭਾਵਜਹਾਂਸੁਦਰਕਹਤਵਹਿਅਨੁਭੂਤੇ
 ਲਯੋਹੈ। ੨੧ ਜੀਵਤਹੀਦੇਵਲੋਕਜੀਵਤਹੀ

ਇਵੇਲੇਕਜੀਵਤੁਹੀਜਨਤਪਸਤਿਐਲੇਕਆ
 ਐਹੈ। ਸੀਵਤੁਹੀਬਿਪਿਲੇਕਜੀਵਤੁਹੀਸਿਵਿ
 ਲੇਕਜੀਵਤੁਬੈਕੁਠਲੇਕਜੇਅਕੁਠਗਾਐਹੈ।
 ਸੀਵਤੁਹੀਮੇਛਮਿਲਾਸੀਵਤੁਹੀਭਿਜਤਿਮਾਂ
 ਹਿਜੀਵਤੁਹੀਨਿਕਟਿਪਰਮਪਦਪਾਐਹੈ। ਅ
 ਤਮਕੇਅਨੁਭੇਸਿਨਕੇਜੀਵਤੁਭੇਸੁੰਦਰਕਹਤਤਿ
 ਨਸਿਸੈਮਿਟਾਐਹੈ। ੨੨। ਇਛਾਹੀਨਪ੍ਰਕਿਤਿਨ

ਮਹਿਤਤੁ ਅਹਿਕਾਰ ਤਿਹਾਨ ਬਯੋਮ ਆਦਿਸ
 ਬਦ ਆਦਿ ਕੋਇਹੈ। ਸਵਣ ਆਦਿ ਬਚਨਾਦਿ
 ਦੇਵਤਾਨ ਮਨ ਆਦਿ ਸੁਛ ਮਨ ਬੂਲ ਪੁਨਿਏਕ
 ਗੀਨ ਦੋਇਹੈ। ਸ੍ਵੇਦ ਜਨ ਅਤਿ ਜਨ ਜੇਰ ਜਨ ਉ
 ਤਤੁ ਜਿਪ ਸੁਗੀਨ ਪਛੀ ਪਰਖ ਗੀਨ ਜੋਇਹੈ। ਸ੍ਰੀ
 ਦਰ ਕਹਤ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕੋਤੁ ਜੋ ਗੀਦੇਖੀ ਯਤਨ ਤੋਕ
 ਛੁਭੁ ਯੋ ਅਥਿਹੈ ਨ ਕਛੁਹੈਇਹੈ। ੨੩ ਛਿਤ ਕ੍ਰਮਿ

ਜਲਕ੍ਰਮਪਾਵਕਪਵਨਕ੍ਰਮਬਯੋਮਕ੍ਰਮਤਿਨਕੋ
 ਸਰੀਰਕ੍ਰਮਮਾਨੀਏ। ਇੰਦ੍ਰੀਦਸਤੁਕ੍ਰਮਮਤਿ
 ਹਿਕਰਣਕ੍ਰਮਤਿਨਹੂਦੇਵਕ੍ਰਮਕ੍ਰਮਤੇਬਖੰਨੀਏ।
 ਸਤਿਰਜਤਮਕ੍ਰਮਪੁਲਿਅਹਿਕਾਰਕ੍ਰਮਮਹਿਤਤਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ
 ਪੁਰਖਕ੍ਰਮਭੰਨੀਏ। ਜੇਈਕਛੁਕਹੀਏਸੁਸਿਦਰਸਕਲ
 ਕ੍ਰਮਅਨੁਭੂਕੀਏਤੇਏਕਅੰਤਮਾਂਹੀਜਾਨੀਏ। ੨੪ ਭੁਮਿ
 ਹੁਬਿਲੀਨਹੋਇਆਪਹੁਬਲੀਨਹੋਇਤੇਜਹੁਬਿਲੀਨਹੋ

ਇਬਰਿਜੇਬਹਤੁਹੈ। ਬਯੋਮਹੂਬਿਲੀਨਹੋਇਤਿਗੁਨ
 ਬਿਲੀਨਹੋਇਸਬਦਹੂਬਿਲੀਨਹੋਇਅਹਿਜੇਕਰਤੁਹੈ।
 ਅਹਿਤੁਤੁਬਿਲੀਨਹੋਇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੁਬਿਲੀਨਹੋਇਪ੍ਰਰਖ
 ਬਿਲੀਨਹੋਇਦੇਹਿਜੇਗਹਤੁਹੈ। ਸ੍ਰਿਦਰਸਕਲਜੇ
 ਕਹੀਏਸੁਲੀਨਹੋਇਆਤਮਾਕੇਅਨਿਰੁਵਾਅਤਮਾ
 ਰਹਤੁਹੈ। ੨੫। ਮਾਯਾਕੀਅਪੇਛਾਬ੍ਰਹਮਰਾਤ੍ਰਿਕਾ
 ਪੇਛਾਇਨਜਰਕੀਅਪੇਛਾਕਰਿਚੇਤਨਿਬਖਾਂਨੀਏ

੫੩
 ਆਗਯਾਨਕੀਅਪੇਛਾਗਨਿਬੀਧੀਕੀਅਪੇਛਮੇਖ
 ਦ੍ਵੈਤਕੀਅਪੇਛਸੁਤੇਅਦ੍ਵੈਤਪ੍ਰਫਨੀਏ। ਦੁਖਕੀ
 ਅਪੇਛਾਸੁਖਪਾਪਕੀਅਪੇਛਾਪੁਨਿਸ਼੍ਰੁਠਕੀਅਪੇਛ
 ਤਾਂਹਿਸਤਿਕਰਿਮਾਂਨੀਏ। ਸਿਦਰਸਕਟਯੁਗਬਚ
 ਨਬਿਲਾਸਕੁਮਬਚਨਅਬਚਨਗਹਿਤੁਸੇਈਯ
 ਨੀਏ। ੨੬ ਆਤਮਾਕਹਤਗੁਰਸੁਧਿਨਿਰਬਿਧਿ
 ਨਿਤਸਤਿਕਰਿਮੈਨ੍ਹੈਸੁਤੇਸਬਦਪ੍ਰਮਾਨਹੈ। ਜੈਮੈਂ

ਬੋਝੀ ਮਾਥਿਯਾ ਪਕ ਅਖੰਡ ਪਰਿਪੂਰਨ ਹੋ ਬੋਝੀ ਮਉਪ
 ਮਾਤੇ ਉਪਮਾਨ ਸੁਪ੍ਰਮਾਨ ਹੋ ॥ ਜ ਕੀ ਸਤਿ ਆਪਾਇ
 ਸਬ ਇੰਦ੍ਰ ਅਚੇਤੁ ਨ ਹੋਇ ਯਾਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਅਨਮਾ
 ਨ ਹੂਪੁ ਮਾਨ ਹੋ ॥ ਅਨੁਭਵ ਜਨੈ ਤੁ ਬ ਸ ਕ ਲ ਸਿ ਦੇ
 ਹ ਮਿਏ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤੁ ਅਹਿ ਪ੍ਰਤਿਛਪੁ ਮਾਨ ਹੋ ॥ ੨੭
 ਏਕ ਪ੍ਰਾਨਿ ਦੇਇ ਪਰਿਤੀਨ ਪਰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਚ ਪ੍ਰਾਗਿਤ
 ਜੈ ਤਬ ਛੋਠੈ ਪ੍ਰਾਇ ਹੋ ॥ ਏਕ ਏਕ ਪ੍ਰਾਨਿ ਕੈ ਅਧਾਰ ਏਕ

ਏਕਘਰਿਏਕਘਰਿਸਿੰਗਧਾਰਆਪਿਹੀਦਿਖਾਇਹੈ॥
 ਸੁਤੈਘਰਿਸਾਛੀਰੁਪਘਰਘਰਮੇਅਨੁਪੁਤਾਂਨੁਪਾਰਿ
 ਮਾਧਿਕੋਊਦਿਨਠਹਿਗਇਹੈ॥ ਤਕੈਪਾਰੈਸਾਛੀਨਾ
 ਅਸਾਛੀਨਸੁੰਦਰਕਛੁਬਚਨਅਤੀਤਕਹੁਆਇਹੈ
 ਨਜਾਇਹੈ॥ ੨੮॥ ਏਕਤੋਸ੍ਵਣਗਿਆਨਪਾਵਕਜਯੋਏ
 ਖੀਅਤਿਮਾਅਜਲਪਰਸਤਿਬੇਗਬੁਝਿਜਾਤਹੈ॥
 ਏਕਹੈਮਨਨਗਿਆਨਬਿਜੁਲਜਯੋਘਨਮਧਿਮਘਾ

ਜਲਬਰਖਤਹੇ॥ ਆਤਮਾ ਅਨੁਭਵਗਿਆਨਪਲੇਅ
 ਗਨਜੇਸੈਸੁੰਦਰਕਹਤਵੇਰਿਪਰਪਚਿਬਿਲਾਤਹੇ॥
 ੨॥ ਚਕਮਕਠਕੇਤੇਚਮਤਕਾਰਹੇਤਿਕਛੁਐਸੋਹੈ
 ਸੁਵਣਗਿਆਨਤਬਹਿਲੋਜਾਨੀਏ॥ ਕਫਮਨਲਾਗੈ
 ਜਬਪ੍ਰਗਟੇਪਾਵਕਗਿਆਨਸਿਲਗਤਜਾਇਵਹਿਮ
 ਨਨਵਖਾਂਨੀਏ॥ ਥਧਮਾਨਭੁਏਕਾਠਕਰਮਨਜਰਾ
 ਵਤਹੈਵਹੈਨਿਦਿਧਾਸਗਿਆਨਗ੍ਰਥਨਮੋਗਿਆਨੀਏ॥

ਸਕਲਪ੍ਰਚਏਹਜਾਰਿਕੈਸਮਾਇਜਾਤਿਸੰਦਰ
ਕਹਤਵਹਿਅਨਭੁਵਪ੍ਰਮਾਣੀਏ॥੩॥ ਭੁਜੰਨਕੀ
ਬਾਤਿਸਨਿਮਨਿਮੇਮਦਤਹੋਤਮੁਖਮੇਨਪਰੈਜੈ
ਲੇਮੇਲੀਏਨਗਾਸਹੈ॥ ਸਕਲਸਮਗਰਿਅੰਨਿ
ਪਾਕਕੈਕਰਨਿਲਾਗਿਐਮਨਨਕਰਤਕਬਜੀਭੁ
ਅਹਿਮਾਸਹੈ॥ ਪਾਕਜਬਭੁਯੰਤਬਭੇਜਨਕਰਨ
ਬੈਠਿਐਮੁਖਿਮੇਮੇਲਤੁਜਾਇਓਹੈਦਿਨਿਧਿਆਸ

ਹੈ। ਭੋਜਨ ਪੂਰਨਿਕ ਰਿਤਿ ਪਤਿ ਭੁਯੋ ਹੈ ਜਬ ਸੁ
 ਦਰਸਾਛਾਤ ਕਾਰ ਅਨਭੋਪਕਾਸ ਹੈ। ੩੧ ਸ੍ਰਵ
 ਣਕਰਤ ਜਬ ਸਬ ਸੋਢਿ ਦਾਸ ਹੋਇ ਚਿਤ ਅਕਾ
 ਆਂ ਨਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਸੁਨੀਏ। ਬੇਠਿ ਕੈ ਏਕ ਤੋ ਠੇਕ ਅੰਤ
 ਹਿ ਕਰਨ ਆਂ ਹਿ ਮਨ ਨ ਕਰਤਿ ਫੇਰਿ ਉਹੈ ਗਯਾਨੁ ਗੁਨੀ
 ਏ। ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਪਰੇ ਛਜਾਨਿ ਕਹਤ ਹੈ ਅਹੰ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋ
 ਹੋਸੇ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਦਿਯਾ ਸੋਹੈ ਪੁਨੀਏ। ਇਹੈ ਅ

ਨੁਕੁਵਇਹੈਕਹੀਏਸਾਛਾਤਕਾਰਸੁੰਦਰਪਾਲੇਡੇਗ
ਲਿਖਾਨੀਹੋਇਮੁਨੀਏ) ੩੩ ਜਬਹੀਜਗਆਸ
ਹੋਇਚਿਤਿਏਕਠੋਰਅਨਿਮਿਗਜਜੈਸੁਨਤਨਾਇ
ਸੁਵਣਸੈਕਹੀਏ। ਜੈਸੈਸੁਵਣਬੁਦਹੁਕੋਚਾਤਕਾਰ
ਟਤਪੁਨਿਅੰਸੈਹੀਮਨਨਕਰੈਕਬਪਦੁਲਹੀਏ। ਜੈ
ਸੈਗਤਿਹੁਚਕੋਰਚੇਦਮਾਕੋਕਰੈਧਾਨਅੰਸੈਜਾਨਿ
ਨਿਦਿਧਆਸਦ੍ਰਿੜਕਰਿਗ੍ਰਹੀਏ। ਸੁੰਦਰਸਾਛਾਤ

ਕਾਰਕੀਟਜੇਸੇਹੋਇਭ੍ਰਿਗਭ੍ਰਿਹੈਅਨੁਕੁਵਭ੍ਰਿਹੈਸੁ
 ਸਰੂਪੁਰਹੀਏ॥ **੩੩** ਕਹੁਕੋਪੁਛਤੁਰਕਧਨਕੈਸੇ
 ਪਾਈਅਤਿਕਾਨਦੇਕੈਸੁਨਤਸੁਵਨਸੇਜਾਨੀਏ॥
 ਉਨਕਹੋਯਨਹਮਦੇਖਜੈਹੈਫਲਾਨੀਠੈਗਮਨ
 ਕਰਤਕੁਜੈਕਥਪਰਿਅੰਨੀਏ॥ ਫੇਰਿਜਬਕਹੋਯੈ
 ਧਨਗਡੁਜੈਰੇਪਰਿਮਾਹਿਦੇਖਨਲਗਜੈਹੈਤੁਬ
 ਨਿਦਿਧਮਾਸਗਾਂਨੀਏ॥ ਧਨਨਿਕਸਜੈਹੈਜਬਦ

ਰਿਦ੍ਹਗਯੋ ਹੈ ਤਬ ਸ੍ਰਿਦ੍ਹਗਸਾਛਾਤ ਕਾਰਨਿ ਪਤਿਬ
 ਖਾਂਨੀਏ। ੩੪ ਪ੍ਰਸੂਤਿਕਾ ਦੇਹਿ ਯਹਿ ਕਿਨ ਕਹੈ
 ਦੇਹ ਪਚਤੂਤ ਨਿਕੋ ਪਜਤੂਤ ਕੋ ਨ ਤੇਹੈ ਤਾਂ ਮਸਅ
 ਹੋ ਕਾਰੋ। ਅਹੋ ਕਾਰ ਕੋ ਨ ਤੇਹੈ ਜਾਂ ਸੋ ਮਹਤਤੁਕ
 ਹੈ ਮਹਤਤ ਕੋ ਨ ਤੇਹੈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਮੰਤ੍ਰਾਰੋ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ
 ਹੋ ਕੋ ਨ ਤੇਹੈ ਪੁਰਖ ਹੈ ਜੋ ਕੋ ਨਾਮ ਪੁਰਖ ਸੋ ਕੋ ਨ ਤੇ
 ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਾਪਾਰਤੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਅਥਿਜਾਨੀਹ

१८०

ਖਿਸਕੈਨ ਅਘਾਨੇ। ਸ੍ਰੀਦਰਦਾਸ ਪ੍ਰਸਿਧਿਦਿ
 ਖਵਤਿਧਾਂਨ ਕੋ ਖੇਤਿ ਪ੍ਰਮਾਰੁ ਜਨੇ॥ ੧॥ ਗਯਾਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸੁ ਭੁਯੋ ਜਿਨਿ ਕੋ ਓਰਿ ਵੈਧਿ ਕੋ ਹੁਛਿ ਪੇਸ
 ਰਹੈਗੇ। ਭੁਤਲਾ ਮਾਂਹਿ ਦੁਰੈ ਨਹਿ ਦੀਪਕ ਜਾਦਿ
 ਪਵੈ ਮੁਖਿ ਸੈ ਨਗਰੈਗੇ। ਜੁਯੋ ਘਨਿ ਜਾਗਹਿਗੇ
 ਪਛਪਾਵਤੁ ਤਾਹੂੰ ਸੁਗੰਧਹਿ ਤੁਗਿ ਲਹੈਗੇ। ਸ੍ਰੀ
 ਦਰਸੈ ਰਕਹੈ ਕੋ ਓਜਾਨ ਤਬੁ ਠੇਕੀ ਬਾਤੁ ਬਟਾਉ

੧੯

ਕਹੈਗੇ॥ ੨॥ ਬਿਲਤਚਾਲਤਬੈਠਤਿਊਠਤਿ
 ਪੀਵਤਖਾਤਿਹੂੰਸੁੰਘਤਿਸਦਾਸੈ॥ ਊਪਰਤੇਬਿਵ
 ਹਾਂਗਕਹੈਸਬਭੀਤਰਸੁਖਨਸੁਆਨਸੇਭਾਸੈ॥
 ਲੈਕਰਿਤੀਰਪਤਾਲਕੋਜਾਂਧਤਮਾਰਤਹੈਪੁਨਿਛੇ
 ਰਿਅਕਾਸੈ॥ ਸੀਦਰਦੇਹਿਕ੍ਰਿਆਸਭਦੇਖਾਤਿਕੋਈ
 ਨਪਾਵਤਗਮਾਨੀਕੋਆਸੈ॥ ੩॥ ਬੈਠੈਤੋਬੈਠੈਚਲੈ
 ਤੋਚਲੈਪੁਨਿਪੀਛੈਤੋਪੀਛੈਹਿਆਗੈਤੋਅਗੈ॥ ਬਿ

ਲੈਤੋਬੇਲੇਨਬੇਲੈਤੋਮੋਨਹਿਸੇਵੇਤੋਸੇਵੇਰੁਜਥੇ
ਤੋਜਾਥੇ॥ ਖਾਇਤੋਖਾਇਨਹੀਤੋਨਹੀਜੁਗਹੈਤੋ
ਗਹੈਅਰੁਤਿਆਗੈਤੋਤੁਜਾਥੇ॥ ਸੁੰਦਰਗਯਾਨੀਕੀ
ਮੇਸੀਦਸਾਅਹਿਜਨੈਨਹੀਕਛੁਰਾਗਿਬਿਰ
ਗੈ॥ ੪ ਦੇਖਤਹੈਥੇਕਛੁਨਹਿਦੇਖਤੋਬੇਲਤਹੈ
ਨਹੀਬੇਲਿਬਖਨੈ॥ ਸੁੰਘਤਿਹੈਨਹਿਸੁੰਘਤੁਘ੍ਰ
ਣਸੁਨੈਸਬਹੈਨਸੁਨੈਅਹਿਮਾਨੈ॥ ਕੁਛਕਰੈਅ

ਰੁਨਾਹਿ ਕੁਛੈ ਕਛੁ ਭੇਟਿ ਤਹੈ ਨਿਹਿ ਭੇਟਿ ਪਾਨੈ। ਲੇ
 ਤਹੈ ਦੇਤਿ ਹੋ ਦੇਤਿ ਨ ਲੇਤਿ ਹੋ ਸੁਦਰਗਾ ਨੀ ਕੀਰਨਾ ॥
 ਨੀ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ੫ ॥ ਕਾਜ ਅਕਾਸ ਭੁਲੇ ਨ ਬਰੈ ਕਛੁ ਉ
 ਤਮ ਮਧਮਾਦ੍ਰਿਸਾ ਦਿਨ ਆਵੈ। ਕਾਇਕ ਬਾਇਕ ਮ
 ਨਸ ਕਰਮ ਸੁਆਪ ਬਿਖੇਨ ਤਿਨੈ ਠਹਿਰਾਵੈ। ਭੇ
 ਕ ਰਿਹੈ ਨ ਕੀਯੈ ਨ ਕਰੈ ਆਬਿਯੈ ਮਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਨਿਕੋਬ
 ਰਤਾਵੈ। ਦੀਸਤ ਹੋ ਬਿਵਹਾਰ ਬਿਖੇਨਿ ਤਸਿ ਦਰ

ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੋਊ ਨ ਪਾਵੈ॥ ੬॥ ਦੇਖਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਨੈ
 ਪੁਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿ ਬੋਲਤ ਹੈ ਸੋਊ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿ ਬਾਂਨੀ॥ ਭੂਮ
 ਹਨੀਰਹੁ ਤੇਜਹੁ ਬਾਹੁ ਬੁਝੈ ਮਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਜਹ ਲਗ
 ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਆਦਿਹੁ ਅੰਤਹੁ ਮਧਿਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿ ਹੈ ਸ
 ਬ ਬ੍ਰਹਮ ਇਹੈ ਮਤਿ ਠਾਂਨੀ॥ ਸ੍ਰਿਦਰਗੇ ਅਰੁ ਗਿ
 ਆਂ ਨਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਪੁਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿ ਜਾਂਨਤੁ ਗਯ
 ਨੀ॥ ੭॥ ਉਠਤਿ ਕੇਵਲ ਬੈਠਤੁ ਕੇਵਲ ਬੈਠਤੁ ਕੇ

ਵਲ ਬਾਤ ਕਹੀ ਹੈ ॥ ਜਾਗਤ ਕੇ ਵਲ ਸੇਵਤ ਕੇ ਵਲ ਜੇ
 ਵਤ ਕੇ ਵਲ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੀ ਹੈ ॥ ਭੂਤ ਹੁ ਕੇ ਵਲ ਭੁਫਿ
 ਛਿਹੁ ਕੇ ਵਲ ਬਰਤਤ ਕੇ ਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਸਹੀ ਹੈ ॥ ਜੇ
 ਸਭੁ ਹੀ ਅਧੁਰ ਧ ਕੇ ਵਲ ਸੇਵਹੁ ਕੇ ਵਲ ਗਾਂ
 ਨ ਵਹੀ ਹੈ ॥ ੬ ॥ ਕੇ ਵਲ ਗਯਾਨ ਕੁਮੇਜਿ ਨਿਕੇ ਓਰ
 ਤੇ ਅਧੁਰ ਧ ਲੇ ਕਨ ਜਾਂਹੀ ॥ ਬਾਧ ਕ ਬ੍ਰਹਮ
 ਅਖੰਡ ਨਿਰੰਤਰ ਵਾ ਬਿਨ ਅੰਗ ਕ ਹੁ ਕਛੁ ਨਾਂਹੀ

ਜਯੋਘਟਿਨਾਸਭੁਯੋਘਟਿਬਿਜੋਮਸੁਲੀਨਕੁਯੋਪੁਨਿ
 ਹੈਨਕੁਮਾਂਗੀ। ਤਯੋਮਨਿਮੁਕਤਿਜਹਬਪੁਛਰਤ
 ਸੁੰਦਰਮੋਛੁਸਿਲਾਕਹਕਾਂਗੀ। ਆਦਿਹੁਤੇਨਹਿ
 ਅੰਤਰਹੈਨਹਿਮਾਧਿਸਗੀਰਕੁੰਯਕੁਮਕੁਪੀ। ਭਾ
 ਸਤਿਹੈਕਛੁਅੰਰੁਕੇਅੰਰਈਜਯੋਰਜੁਮੇਅਹਿਸੀ
 ਪਸਰੁਪੀ। ਦੇਖਿਮਗੀਚਉਠੈਬਿਚਿਬਿਕੁਮਜਾ
 ਨਤਨਾਹਿਵਹੈਗਵਿਧੁਪੀ। ਸੁੰਦਰਗਜਲਪਕਾਸ

ਭਯੋਜਬਏਕਅਖਿਤਤਬ੍ਰਹਮਅਤੁਪੀ। ੧੦੫

ਨਹਰਛੰਦਾ ਜਾਹੀਕੈਬਿਬੇਕਗਮਾਨਤਹੀਕੈਕੁਸ
ਲਭੁਈਜਾਹੀਵੇਰਜਾਇਵਾਕੈਤਾਹੀਓਰਸੁਖ
ਹੈ। ਜੇਸੈਕੋਓਪਾਅਨਪੇਜਰਕੈਚਢਾਇਲੇਤਤ
ਕੈਤੁਨਕਊਕਾਏਖੋਭਰੋਕੈਦੁਖੁਹੈ। ਭਾਵੈਕੋਊ
ਨਿਦਾਕਰੈਭਾਵੈਤੋਪ੍ਰਸੰਸਾਕਰੈਵਾਤੋਦੇਖੇਆਹਸੀ
ਮੇਆਪੁਨੋਈਮੁਖੁਹੈ। ਦੇਹਿਕੈਬਿਵਹਾਰਸਬ

ਮਿਥਾਕਾਰਿ ਜਾਨਤ ਹੈ ਸ੍ਰਿ ਦਰਕਹਤ ਏਕਾ
 ਤਮਾਕੀਰਖਾ ॥੧੧॥ ਅੰਤੁ ਹਿਕਰਣ ਜਾ ਕੈ ਤਮਗੁ
 ਨਛਾ ਅਰਯੋ ਜਤੁ ਤਾਮਗਾਨਵਾ ਕੈਆਲਸ
 ਭੈਤਾਸਹੈ। ਰਜਗਣ ਕੈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅੰਤੁ ਹਕਰਣ
 ਜਾ ਕੈ ਬਿਬਿਧਿ ਕਰਮਵਾ ਕੈ ਕਾਮਨ ਕੈ ਬਾਸਹੈ
 ਸਤਿਗੁਣ ਅੰਤੁ ਹਕਰਣ ਜਾ ਕੈ ਦੇਖੀ ਅਤ ਕ੍ਰਿਆ
 ਕਰਿ ਸੁਧਿਵਾ ਕੈ ਭੁਗਤਿ ਕੋ ਨਿਵਾਸਹੈ। ਤਿਗੁਣ

ਅਤੀਤਸਾਛੀਤੁਰੀਆਸਰੂਪਜਾਂਨਿਸੁੰਦਰਕ
 ਤਵਕੈਗਆਨਕੋਪਕਾਸਹੈ॥ ੧੨ ॥ ਤਮੋਗੁਣੀਬੁ
 ਧਿਸੁਤੋਤਵਕੈਸਮਾਂਨੁਜੈਸੇਤਾਕੈਮਧਿਸੂਰਜਕੀ
 ਰਚਹੂੰਨਜੋਤਿਹੈ॥ ਰਜੋਗੁਣੀਬੁਧਿਜੈਸੇਆਰ
 ਸੀਕੈਅੰਧੋਵੇਰਤਾਕੈਮਧਿਸੂਰਜਕੈਕਛੁਕਉਦੇ
 ਦੇਤੁਹੈ॥ ਸਤੋਗੁਣੀਬੁਧਿਜੈਸੇਆਰਸੀਕੀਜੂਧੇ
 ਵੇਰਤਾਕੈਮਧਿਪ੍ਰਤਿਬਿਬਸੂਰਕੋਪੋਤਹੈ॥ ਤਿਗੁਨ

ਅਤੀਤਜੈਸੈਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬਮਿਦਿਜਾਤਸੁੰਦਰਕ
 ਹਤਏਕਸੁਰਜਹਿਹੋਤਿਹੈ॥ ੧੩ ॥ ਸਬਸੈ
 ਉਦਾਸਹੋਇਕਾਢਮਨਿਭਿੰਨਕਰੈਤਾਕੈਨਾਮਕਹੀ
 ਅਤਿਪਰਮਬੈਰਾਗਹੈ॥ ਅਤਿਹਕਰਣਹੁਕੀਬਾ
 ਸਨਾਨਿਵਰਤਹੋਹਿਤਾਕੈਮੁਨਿਕਹਤਹੋਉਹੈਬ
 ਰੋਤਿਆਗਹੈ॥ ਚਿਤਿਏਕਈਸਰੁਸੈਨੈਕਹੂਨਨਾ
 ਰੋਹੋਇਉਹੈਕੁਗਤਿਕਹੀਅਤਉਹੈਪ੍ਰੇਮਮਾਗਹੈ॥

ਆਪੁਬ੍ਰਹਮਜਗਤਕੋਏਕਕਰਿਜਨੈਜਬਸੁਦ
 ਰਕਹਤਵਹਿਗਮਨਕੁਮਰੁਗਐ॥ ੧੪॥ ਕੋਊਨਿ
 ਘਟੁਲਨਕੀਸੇਜਪਰਸਤੁਆਇਜਬਲਗਜ
 ਗਐਤੋਲੈਅਤਿਸੁਖਮਾਨੁਐਗੈ॥ ਨੀਦਜਬਆਈ
 ਤਬਵਹੀਕੋਸੁਪਨਕੁਐਜਾਇਪਰਐਨਰਕਕੇਕੁਐ
 ਐਜਾਨੁਐਗੈ॥ ਅਤਿਦੁਖਪਾਵੈਪਰਨਿਕਸਐਨਕੋਐਗੈ
 ਜਾਇਜਾਗਿਜਬਪਰਐਤਬਸੁਪਨਬਖਾਨੁਐਗੈ॥ ੧੫॥

ਹਥੁਠਿਵਹੁਥੁਠਜਾਗਤਸੁਪਨਦੇਉਸਿਦਰਕਹਤ
 ਗਿਆਨੀਸਬਕੁਮਮਾਨਯੋ। ੧੫ ਸੁਪਨਮੇਰਾਜ ०
 ਹੋਇਸੁਪਨੈਮੇਰੇਕਹੋਇਸੁਪਨੈਮੇਸੁਖਦੁਖਸਤਿਕ
 ਰਿਸਾਨੈਹੈ। ਸੁਪਨੈਮੇਬੁਧਿਗੀਨਮੂਢਸਮਝੈਨਕ
 ਛਸੁਪਨੈਪਾਤਿਤਬਹੁਰਾਖਨਿਬਖਾਨੈਹੈ। ਸੁਪ
 ਨੈਮੇਕਾਮੀਹੋਇਇਦਨਿਕੈਬਸਿਧਕੋਸੁਪਨੈਮੇ
 ਜਤੀਹੋਇਅਹਿਕਾਰਆਨੈਹੈ। ਸੁਪਨੈਮੇਤੈਜਗੈ

ਜਬਸਾਮਸ੍ਰਪਰੀਹੈਤਬਸੁਦਰਕਹਤਸਬਮਿਥਾਕ
 ਰਿਮਾਨੈਹੈ। ੧੬ ॥ ਬਿਧਿਨਨਖੇਧਕਛੁਭੇਦਨਅਭੇ
 ਦਪੁਨਿਕ੍ਰਿਯਾਸੇਕਰਤਦੀਸੈਏਹੀਨਿਤਪ੍ਰਤਿਹੈ। ਕਾ
 ਹੂੰਕੋਨਿਕਟਿਗਥੇਕਾਹੂੰਕੋਤੋਦੁਹਿਭਾਖੇਕਾਹੂੰਕੋਨਨੀਰੈ
 ਨਦੁਰਮੇਸਾਜਾਕੀਮਤਿਹੈ। ਰਾਖਹੀਨਦੇਖਕੇਉਸੇ
 ਕਨਭਛਹਦੇਉਮੇਸੀਬਿਧਿਰਹੈਕਹੂੰਗਤਨਿਬਿਰ
 ਤਿਹੈ। ਬਾਹਰਬਿਯੋਗਰਠਨੈਮਨਿਮੇਸੁਪਨਜਾਨੈ

ਸਿਦਰਗਮਲੀਕੀਕਛਮਦਿਭੁਤਿਗਤਿਪੈ॥੧੨॥
 ਕਾਂਮੀਹੈਨਿਜਤਿਹੈਨਿਸਮੁਹੈਨਿਜਤੀਹੈਗਮ
 ਹੈਨਰਕਹੈਨਤਨਹੈਨਮਨਹੈ॥ਸੇਵੈਹੈਨਿਜਾਗੇ
 ਹੈਨਪੀਛੈਹੈਨਆਗੈਹੈਨਗ੍ਰਿਹੈਨਤਿਜਾਗੀਹੈ
 ਨਘਰਹੈਨਬਨਹੈ॥ਥਿਰਹੈਨਿਤੋਲੈਹੈਨਮੋਨ
 ਹੈਨਬੋਲੈਹੈਨਬੀਪੈਹੈਨਬੋਲੈਹੈਨਸਵਾਮੀਹੈਨ
 ਜਨਹੈ॥ਵੈਸੈਕੋਊਹੈਤਿਬਵਾਕੀਗਤਿਜਲੈਜ

ਬਸਿਦਰਕਹਤਗਮਾਨੀਸੁਪਗਿਆਨਪਾਨਹੈ॥੧੮੬॥
 ਸੁਨਤਸੁਵਨਮੁਖਬੋਲਿਤਬਚਨਪਾਣਸੁਖ
 ਤਫੂਲਨਰੁਪਦੇਖਤੁਦਿਗਨਹੈ॥ਤੁਕਸਪਰਸਨ
 ਰਸਰਸਨਾਗਨਕਰਿਗਹਤਅਸਨੁਅਰਚ
 ਲਤਪਗਨਹੈ॥ਕਰਤਿਗਵਨਪੁਨਿਬੈਠਤੁਭਵ
 ਨਸੇਜਸੇਵਤਰਵਨਵੇਢਤਨਗਨਹੈ॥ਜੇਜੇਕਛੁ
 ਬਿਵਹਾਰਜਾਨਤਸਕਲਕ੍ਰਮਸਿਦਰਕਹਤਗ

ਆਨੀਗਗਨਮਗਨਹੈ॥ ੧੬ ॥ ਕਰਮਨਿਬਿਕ੍ਰ
 ਮਨਿਹਿਰੈਭਾਵਨਅਭਾਵਪਰੈਸੁਕੁਹੂਅਸੁਕੁਪ
 ਰੈਯਾਂਤੈਨਪਰਕਹੈ॥ ਬਸਤੀਨਸੁਨਜਾਕੈਧਾਪ
 ਹੀਨਪੁਨਤਾਕੈਅਪਿਕਨਨੁਨਵਾਕੈਸੁਰਗਹੀ
 ਨਨਰਕਹੈ॥ ਸੁਖਦਖਸਮਦੈਉਨੀਚਹੂਨਉਚ
 ਕਉਐਸੀਬਿਧਿਰਹੈਸੋਉਮਿਲਐਨਫਰਕਹੈ॥
 ਏਕਹੀਨਦੇਇਜਾਨੈਬੀਧਾਮਖਡਮਮਾਨੈਸੁਦਰ

ਕਹਤੁ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੀ ਮੇਗਰ ਕਹੈ॥ ੨੦॥ ਗਿਆ
 ਨੀ ਕੋ ਦੁਖ ਕੋ ਸਮੁਹ ਜਗ ਜਾਨੀ ਅਤੁ ਗਿਆਨੀ ਕੋ ਜ
 ਗਤ ਸਬ ਅਨ ਦਸ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਨੈਨ ਹੀ ਕੋ ਤੋ ਪਾਰਿ
 ਬਾਹਰ ਨ ਸੁਝੈ ਕਛੁ ਜਹਾ ਜਹਾ ਜਾਇ ਤਹਾ ਤਹਾ
 ਅਧਿਕੁ ਪੂਹੈ॥ ਜਾ ਕੈ ਚਛਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਧਿਕਾਰ
 ਕੁਝ ਨਾ ਸਵੈ ਕੋ ਜਹਾ ਰਹੈ ਤਹਾ ਸੂਰਜ ਕੀ ਧੁਪੁ ਹੈ॥
 ਸੁਦਰ ਅਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੀ ਅਤਿ ਰਬਹੁ ਤਾਹ

ਵਾਕੈਸਦਾਹਤਿਵਾਕੈਦਿਵਸਅਨੂਪੁਹੈ। ੨੧॥
ਗਯਾਨੀਅਰੁਅਗਯਾਨੀਕੀਕ੍ਰਿਯਾਸਬਏਕਸੀ
ਹੀਅਗਿਆਸਾਐਗਗਿਯਾਨੀਅਸਨਿਨਿਰਸ
ਹੈ। ਅਗਿਜੇਈਜੇਈਕਰੇਅਹੀਕਾਰਬੁਧਿਧਰੇਗਿ
ਅੰਨੀਅਹੀਕਾਰਬਿਨੁਕਰਤਉਦਾਸਹੈ। ਅਗਿਸੁ
ਖਦੁਖਦੇਉਆਪੁਬਿਖੇਮਾਨਿਲੇਤਗਯਾਨੀਸੁਖ
ਦੁਖਕੋਨਜਾਨੈਮੇਰੇਪਾਸਹੈ। ਅਗਕੋਜਗਤਯ

ਹਿਸਕਲਸੀਤਾਪਕਹਿਸੁਦਰਗਆਨੀਕੋਸਬ
 ਬ੍ਰਹਮਬਿਲਾਸਹੈ, **੨੩** ਗਆਨਲੋਕਸਿਗਹ
 ਕੋਕਰਤਬੀਹਾਗਬਿਧਿਅੰਤਪਕਰਨਮੇਸੁਪਨ
 ਕੀਸੀਦੇਰਹੈ। ਦੇਹਉਪਦੇਸਿਨਾਂਨਾਂਭਾਂਤਿਕੇਬਚ
 ਨਕਹਿਸਬਕੋਉਜਾਨਤੁਸਕਲਸਿਰਿਮੋਰਹੈ। ਹ
 ਲਨਚਲਨਪੁਨਿਦੇਹਿਸੇਕਰਾਵਤਿਹੈਗਆਨਮੇ
 ਗਰਕਨਿਤਿਲੀਏਨਿਜਠੋਰਹੈ। ਸੁਦਰਕਹਤਮੇ

ਸੈਦਿਤਿਗਜਿਗਜਮੁਖਥਾਇਬੇਕੇਔਰਹੀਦਿ
 ਥਾਇਬੇਕੇਔਰਹੈ। ੨੩। ਇਦੁਨਿਕੋਗਿਮਨ
 ਜਾਕੈਸੁਤੋਪਸੁਕੈਸਮਾਂਨਦੇਹਅਭਿਮਾਂਨਖਾਂਨ
 ਪਾਂਨਹੀਸੈਲੀਨਹੈ। ਅਤੁਹਿਕਰਣਗਜਾਨਕ
 ਛੁਕਿਬਿਚਾਰਜਾਕੈਮਾਨੁਖਬਯੋਹਾਰਸੁਕੁਕਰਮ
 ਨਿਅਧੀਨਹੈ। ਆਤੁਮਾਬਿਚਾਰਕਰਿਗਜਾਨ
 ਜਾਕੈਨਿਸਬਾਸਹੈਸੋਈਸਾਧੁਸਕਲਹੀਬਤ

ਮੇਧੁਬੀਨਹੋ। ਏਕਪ੍ਰਮਾਤਿਮਾਂਕੋਗਮਾਨਅਨੁਭ
 ਵਜਾਕੇਸੁਦਰਕਹਤਵਹਿਗਜਨੀਕੁਮਛੀਨਹੋ।
 ੨੪ ਥੋਥੋਨਹਤਕੋਓਗਮਾਨਕੇਪ੍ਰਕਾਸਤੋ। ਜਾਹੀ
 ਠੋਰਗਵਿਕੋਓਦੇਤਕੁਜੇਤਾਹੀਠੋਰਅਧਕਾਰਭਾਗ
 ਏਗ੍ਰਹਬਨਬਾਸਤੋ। ਨਤੋਕਛੁਬਨਤਉਲਟਿਆ
 ਵੇਘਗਿਮਾਂਹਿਨਤੋਬਨਚਲਿਜਾਇਕਨਕਅਵਾਸ
 ਤੋ। ਜੇਸੇਧੀਖੀਪਾਂਖਿਤੁਟਿਜਾਂਹੀਠੋਰਪਰਮੇਸ਼ਾਇ

ਤਾਂ ਹੀ ਠੇਹ ਗਿਰ ਰਹੀ ਉਡ ਬੇਕੀ ਆਸ ਤੇ। ਉਦਰ ਕ
 ਰੁਮਿ ਮਿਜਾਇ ਸਬ ਦੇ ਰੂਪ ਧੋਖੇ ਨ ਰਹਤ ਕੇ ਉ
 ਗਯਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇ। ੨੫। ਜੈ ਸੈ ਕਰੂੰ ਦੇ ਸਿਜਾ
 ਇਭਾਖਾ ਕਹੈ ਮੇਰੀ ਸੀਸ ਮੰਝੈ ਨ ਕੋਊ ਵਾਸੇ ਕਹੈ
 ਕਿ ਕਹਤੁ ਹੈ। ਕੋਊ ਦਿਨ ਰਹਿ ਕਰਿ ਬੋਲੀ ਸੀਖੇ ਉਨ
 ਹੀ ਕੀ ਫੇਰ ਸਮਝਾਵੈ ਤਬ ਸਬ ਕੋਊ ਲਹਤੁ ਹੈ। ਤੈਸੈ
 ਗਯਾਨ ਕਹਤੇ ਸੁਨਤ ਬਿਪਰੀਤ ਲਾਗੈ ਆਪੁ ਆਪ

ਨੋਈ ਮਤਿ ਸਬ ਕੋ ਗਹਤੁ ਹੈ। ਉਨਹੀ ਕੇ ਮਤਿ ਕਹਿ ਸਿ
 ਦਰ ਕਹਤੁ ਗਿਆਨ ਤਬ ਹੀ ਤੋ ਗਿਆਨ ਨਹਿ ਰਾਇ
 ਕੋ ਰਹਤੁ ਹੈ॥ ੨੬॥ ਏਕ ਗਿਆਨੀ ਕ੍ਰਮ ਨਿਮੇਤਤ ਪਰ
 ਦੇਖੀ ਅੰਤੁ ਗਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਨਹਿ ਗਿਆਨ ਮੇਂਗ
 ਰ ਕਹੈ॥ ਏਕ ਗਿਆਨੀ ਭੁਗਤਿ ਅੰਤਿ ਤਪ੍ਰਭਾਵ ਲੀ
 ਏ ਗਿਆਨ ਮਾਹਿ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਕ੍ਰਮ ਸੇ ਕਰ ਕਹੈ॥ ਏ
 ਕ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਹੀ ਮੇਜਾਨ ਕਉ ਚਾਰ ਕਹੈ ਭੁਗ

ਤਿਅਰੁ ਕ੍ਰਮ ਇਨਿ ਦੁਹੂੰ ਤੇ ਫਰਕ ਹੋ। ਕ੍ਰਮ ਭੁਗਤਿ
 ਗਯਾਨ ਤੀਨੋ ਬੇਦ ਮੇ ਬਖਾਨਿ ਕਹੈ ਸੁੰਦਰ ਬਤ ਐਹੁ
 ਰਤਾ ਹੀ ਮੇਲ ਰਕਹੈ। ੨੭ ਜੈ ਸੈ ਪਖੀ ਪਗਨਿ ਸੈ
 ਚਲਤ ਅਵਨ ਆਇ ਤੈ ਸੈ ਗਯਾਨੀ ਦੇਹ ਕਰਿ ਕਰਮ
 ਨਿਕਰਤ ਹੋ। ਜੈ ਸੈ ਪਖੀ ਚੁਚ ਕਰਿ ਚੁਗਤਿ ਅਹੁ
 ਰਪੁ ਨਿਤੈ ਸੈ ਗਯਾਨੀ ਓਰ ਮੇ ਓਪਾਸਨਾ ਪਰਤ ਹੋ।
 ਜੈ ਸੈ ਪਖੀ ਪਖਿਨ ਸੈ ਉਡਾਤ ਗਗਨ ਮਾਂਹਿ ਤੈ ਸੈ

ਗਮਾਨੀਗਮਾਨਕਰਿਬ੍ਰਹਮਮੈਚਰਤੁਹੈ। ਸ੍ਰੀਦ
 ਰਕਰਤਗਮਾਨੀਤੀਨੋਕੁਤਿਦੇਖੀਅਤੁਮੇਸੀਬਿ
 ਧਿਜਨੈਸਬਸਿਸੈਅਹਰਹਤੁਹੈ॥ ੨੮॥ ਇੰਦੁ
 ਛੰਦਾ॥ ਏਕਕ੍ਰਿਆਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਵਤੁਆਦਿ
 ਰੁਅੰਤਮਮਤੁਬੰਧਨੈਹੈ॥ ਏਕਕ੍ਰਿਆਕਰਿਪਾਕ
 ਕਰੈਜਬਭੇਜਨਲੋਕਛੁਅੰਨਰਪਨੈਹੈ॥ ਏਕ
 ਕ੍ਰਿਆਮਲਿਤਿਯਾਗਤਹੈਲਖਨੀਤਕਰੈਕਹੁ

ਨਾਹਿ ਫਿਯੋਹੈ। ਤੇ ਅਹਿ ਜਾਂ ਨਕਿ ਆ ਅਰ ਸਿਰ
ਹਿ ਸੁੰਦਰ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਿਧਿਯੋਹੈ। **੨੯** ਦੋਇਜ
ਨੇ ਮਿਲਿ ਚੋਪਰ ਖੇਲਤਿ ਸਾਰ ਪਰੈ ਪੁਨਿ ਫਾਰਤ
ਪਾਸਾ। ਜੀਤਤ ਹੈ ਸੁਖ ਸੀਮਾ ਨ ਮੈਂ ਅਤਿ ਹਾਰਤ
ਹੈ ਜੁ ਭਰੈ ਜੁ ਓਸਾਸਾ। ਏਕ ਜਨੈ ਦੂਹੈ ਰਹੀ ਖੇ
ਲਹਾਰ ਨ ਜੀਤ ਕਰੈ ਜੁਤ ਮਾਸਾ। ਤੈਸੇ ਅੰਗਿ
ਆਨੀ ਦੈਤ ਕੁਝੋ ਕੁ ਮਸੁੰਦਰ ਗਯਾਨੀ ਕੈ ਏਕ ਪ੍ਰਕ

ਸਾ॥ ੩੦॥ ਸ੍ਰੋ॥ ਆਫਿਦ॥ ਜੀਵਨ ਰੇਸ ਅਭਿਦਾ
 ਨਿੰਦਾ ਸੁਖ ਸੇਜ ਜਾ ਸੇਇ ਯੋ ਕਰਹੇਤਾ ਕਰਮ ਖਵ
 ਸਪੁਟ ਪਗੀਲਾਈ ਤਾਤੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭੁਯੈ ਅਚੇਤਾ
 ਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰਧਨ ਜਗਾਈ ਕਰਿਗਾ ਹਿਆਲੁ ਜਰੁ ਭੁਯੈ
 ਜੇਭਾਈ ਲੇਤਾ। ਸੁੰਦਰ ਅਬ ਨਿੰਦਾ ਬਜਿ ਨਾਗੀਰਾ
 ਨ ਜਾਗਿ ਰਨ ਜਦਾ ਸੁਚੇਤਾ॥ ੩੧॥ ਗਿਆਨੀ ਕਰਮੁ
 ਕਰੇਨ ਨਾ ਬਿਧਿ ਅਹਿ ਕਾਮ ਆਤਮ ਕੀ ਖੈਵਾ। ਕਰ

ਮਨਿ ਕੋ ਫਲਿ ਕਛੁ ਨ ਬੰਢੈ ਅਤਿ ਹਿਕਰਣ ਬਾਸਨ
 ਧੋਵੈ॥ ਜੇ ਕੋ ਭੁਖੰਤੀ ਕੋ ਜੇ ਤਤਲੈ ਕਰਿ ਬੀਜ ਭੂਨਿ
 ਕਰਿ ਬੋਵੈ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਵਿਸਟਤ ਹਿਨ ਗੈ
 ਨਾ ਅਸੁ ਕਹਾਂ ਨਿਚੋਵੈ॥ ੩੨॥੨੯॥੫੦੦॥ ਗਿਮ
 ਨੀ ਅਗਿ ਸੁਪੁਰਣ॥ ਨਿਰਸੈ ਸੈ ਕੋ ਅਗਿ॥ ਮਨ
 ਹਰਛੈ ਦਾ॥ ਭਵੈ ਦੇਹਿ ਛੁਟਿ ਜਾਹੁ ਕਾਸੀ ਮਾਂਹਿ ਗਗਾ
 ਤਟ ਭਵੈ ਦੇਹ ਛੁਟਿ ਜਾਹੁ ਛੇੜ ਮਗ ਹਰਮੇ॥ ਭਵੈ ਦੇ

ਹਛੂਟਿ ਜਾਹੁ ਬਿਪ੍ਰਕੇਸ ਦਨ ਮਾਧਿ ਭਾਵੈ ਦੇਹ ਛੂਟਿ ਜਾ
 ਹੁਸੁ ਪਚਕੇ ਘਰਿ ਮੇਭਾ ਭਾਵੈ ਦੇਹਿ ਛੂਟੈ ਦੇਸ ਆਰਜ
 ਅਨਾਰਜ ਮੇਭਾ ਭਾਵੈ ਦੇਹ ਛੂਟਿ ਜਾਹੁ ਬਨ ਮੇਨ ਗਰ
 ਮੇਭਾ ਸਿੰਦਰਗਿ ਆਨੀ ਕੈ ਕਛੁ ਸੈ ਸੈ ਨਹਿ ਰਹੇ ਕੋ
 ਇਸੁ ਰਗ ਨਰਕ ਸਬ ਭਾਜ ਰਖੇ ਭਰੇ ਮੇਭਾ ॥ ੧ ॥ ਭਾ
 ਵੈ ਦੇਹ ਛੂਟਿ ਜਾਹੁ ਆਜੁ ਹੀ ਪਲਕ ਮਾਹਿ ਭਾਵੈ ਦੇ
 ਹੁਰ ਹੋ ਚਿਰ ਕਾਲ ਜੁਗ ਅੰਤ ਜੁਭਾ ਭਾਵੈ ਦੇਹ ਛੂਟਿ ਜਾਹੁ

ਹੁਗੀਖਮਪਾਵਸਰਿਤਸਰਦਸਿਸਰਿਸੀਤਛੁਟ
ਤਬਸਿਤਜੁ। ਭਵੈਦਛਨਾਇਨਹੂਭਵੈਓਤਰਾ
ਨਹੂਭਵੈਦੇਹਿਸਰਪਸਿਪਾਬਿਜੁਲੀਹਨੇਤਜੁ
ਸਿੰਦਰਕਹਤਏਕਆਤਮਾਅਖੰਡਜਲਆਹੀਭੁੰ
ਤਿਨਿਰਸਿਸੈਭੁਏਸਬਸਿਤਜੁ॥ ੨॥ ਇੰਦਵਛੰਦਾ॥
ਕੈਅਹਿਦੇਹਧਰੋਬਨਪਰਬਤਕੈਅਹਿਦੇਹਨਦੀਮੇਬ
ਹੋਜੁ। ਕੈਅਹਿਦੇਹਿਧਰੋਧਰਤੀਮਹਿਕੈਅਹਿਦੇਹਕੁ

ਸਾਨ ਦੋ ਜਾ ਕੈ ਅਹਿ ਦੇਹ ਨਿਗਾਹ ਨਿਦਹ ਕੈ ਅਹਿ
 ਦੇਹ ਸਾਹਿ ਕੋਰੇ ਜਾ ਸਿਦਹ ਸਿਸੈ ਦੂਰ ਭੁਯੋ ਸਬ ਕੈ
 ਅਹਿ ਦੇਹ ਚਲੇ ਕਿਰ ਹੋ ਜਾ ॥ ੩ ॥ ਕੈ ਅਹਿ ਦੇਹਿ ਸਦਾ ਸੁ
 ਖ ਸਿਪਤਿ ਕੈ ਅਹਿ ਦੇਹਿ ਬਿਪਤਿ ਪਰੇ ਜਾ ਕੈ ਅਹਿ ਦੇ
 ਹ ਨਿਰੋਗਾਰੋ ਨਿਤ ਕੈ ਅਹਿ ਦੇਹਿ ਵਾਰੋ ਗਰੇ ਜਾ ਸਿ
 ਦਰ ਸਿਸੈ ਦੂਰਿ ਭੁਯੋ ਸਬ ਕੈ ਅਹਿ ਦੇਹ ਸੀਵੇ ਕਿਸੇ
 ਜਾ ॥ ੪ ॥ ੩੦ ॥ ੪੦ ॥ ਨਿਰਸਿਸੈ ਕੈ ਅਹਿ ਦੇਹ ਸੁਖ

ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਾਗਯਾਨ ਗਯਾਨੀ ਕੋ ਅੰਗਾ॥ ਇੰਦਰ
 ਛੇਦਾ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀ ਰੀਤ ਨਹੀ ਕਛੁ ਰਾਖਤ ਜਾਤੁ ਨ
 ਪਾਤਿ ਨਹੀ ਕੁਲ ਗਾਰੋ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਨੇਮ ਕਹੁ ਨਹਿ
 ਦੀਸਤਿ ਲਾਜ ਨ ਕਾਂਨ ਲਗਯੈ ਸਬ ਖਾਹੈ॥ ਲੀ
 ਨੁ ਭਯੋ ਹਰਿ ਜੀਅ ਭਿਅੰਤਿ ਰਾਮ ਠਹੁ ਜਾਮ ਰਹੈ ਮਤ
 ਵਰੋ॥ ਸਿੰਦਰ ਕੇ ਚਿਨ ਜਾਨ ਸਕੈ ਯਹ ਰੋ॥ ਕੁਲ ਗਾਵ
 ਕੇ ਪੈਰੋ ਹੀ ਨਿਯੋ॥ ੧॥ ਗਯਾਨ ਦੋ ਗੁਰ ਦੇ ਵਕ੍ਰਿਪ

ਕਰਿ ਦੁਰਕੀਯੋ ਕ੍ਰਮ ਖੋਲਿ ਕਿਵੇਰੀ ਐਰਕਿਆ
 ਕਹਿ ਕੋਨ ਸਕੈ ਅਬ ਚਿਤਿ ਰਖੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਪਿ ॥
 ਰੋ ॥ ਪਾਵ ਬਿਨਾ ਚਲਿ ਕੇਤਿ ਹਿਠੰਗ ਰਿਪਿ ਗਭੁ
 ਮਨ ਮਿਤੁ ਹਮਾਰੇ ਸਿਦਰ ਕੇ ਉਨ ਜਾਨ ਸਕੈ ਯਹਿ
 ਗੋ ਕਲਗਾਵੇ ਕੇ ਪੈਰੇ ਗਿਨਿ ਐਰੇ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਅਖੰਡ
 ਤਜੈ ਨਭ ਬਾਪ ਕਬਾਹਿ ਭੀਤਰੈ ਹੋਇ ਕਸਾ
 ਰੇ ॥ ਦਿਸਿ ਨਾਸਟਿ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਨ ਸੇਤੁ ਨ ਪੀ

ਤਨਰਕਤਨਕਾਰੋ। ਚੰਕ੍ਰਤਿਹੋਇਰਹੈਅਨਭੁਵਬਿ
ਨਜੇਲਗਿਨਹਨਿਰਅਭਉਜਾਰੋ। ਸਿਦਰਕਉਨ
ਜਾਨਸਕੈਅਹਿਰੋਕਲਗਾਵਕੈਪੈਰੋਗੀਨਿਆ
ਰੋ। ੨ਦੇਦਬਿਨਾਬਿਚਰੈਬਸੁਧਾਧਰਿਜਾਘਟਿ
ਆਤਮਗਿਆਨਅਪਾਰੋ। ਕਾਂਮਨਕੋਧਨਲੇਭੁਨ
ਮੋਹਨਰਗਨਦੇਖਨਮਾਰੋਨਥਾਰੋ। ਜਿਗਨਭੁਗ
ਨਤਿਆਗਨਸਿਰਹਦੇਹਦਸਾਨਫਕੈਨਉਘਾਰੋ

ਸਿਦਰਕੇਉਨਜਾਨਿਸਕੈਅਹਿਗੋਕਲਗਾਵੈਕੋਪੈ
 ਰੋਹੀਨਿਅਰੋ। ੪। ਲਛਮਲਛਮਦਛਨਦਛਨਪੰ
 ਛਨਅਪਛਨਤੂਲਨਭਾਰੋ। ਸੁਠਿਨਸਾਚਅਬਾਚ
 ਨਬਾਚਨਕੇਚਨਕਾਚਨਦੀਨਉਦਾਰੋ। ਜਨਅਜ
 ਨਨਮਾਂਨਅਮਨਨਸਾਂਗਨਸਾਂਨਨਜੀਤਨਹਾਰੋ
 ਸਿਦਰਕੇਉਨਜਾਨਿਸਕੈਅਹਿਗੋਕਲਗਾਵੈਕੋਪੈ
 ਰੋਹੀਨਜਾਰੋ। ੫॥੩੭॥੫੦੮॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਾਰਥਨਾਸੀ

ਕੋ ਅੰਗ ਸਿਪੁਰਣਾ ਅਦ੍ਵੈਤ ਰਮਾਨ ਕੋ ਅੰਗ ॥ ਇ
ਦਵਛੇਦਾ ॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਕੋ ਨ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮ ਅਖੰਡਿਤ ਦੇਹਿ
ਮੇਂ ਕਿੰਨ ਹੀ ਦੇਹ ਕੋ ਨੇਰੈ ॥ ਬੋਲ ਤੁ ਕੋ ਸੇ ਕੋ ਹੋ ਨ ਹਿ ਬੋ
ਲ ਰੁਜਾਨੀ ਏ ਕੋ ਸੇ ਅਗਿਆਨ ਹੋ ਬੋਰੈ ॥ ਦੂਰ ਕੋ ਹੋ ਕੁਮ
ਨਿਸ ਚੇਧਾਰਿ ਕੋ ਹੋ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੋ ਹੋ ਨਿਤ ਏਰੈ ॥ ਹਿਤੁ
ਮ ਅੰਸੇ ਈਤੁ ਪੁਨਿ ਅੰਸੇ ਈ ਦੇਇ ਕੁਯੋ ਨ ਹਿ ਦੇਤੁ ਹੋ
ਮੇਰੈ ॥ ੧ ॥ ਹੋ ਕਛੁ ਅੰਗ ਕਿਤੁ ਕਛੁ ਅੰਗ ਕਿਹੋ ਕਛੁ

ਅੰਗਕਿਸੇ ਕਛੁ ਅੰਗੇ ਹੋ ਅਰਤੁ ਅਹਿ ਹੈ ਕਛੁ ਸੋ ਪੁ
 ਨਿ ਬੁਧਿ ਬਿਲਾਸ ਭਯੋ ਕਛੁ ਹੋ ਨਹਿ ਤੁਨਹਿ ਹੈ
 ਕਛੁ ਸੋ ਨਹਿ ਬਝਿ ਬਿਨਾ ਸਿਤੀ ਤਿਤਿ ਦੋ ਗੋ ਰੋ ਪੁਨਿ
 ਤੁਪੁਨਿ ਹੈ ਕਛੁ ਸੋ ਪੁਨਿ ਸੁਦਰ ਬਾਧ ਰਹੇ ਸਬੰਧ
 ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਉਤਮ ਅਧਿਮਿ ਅੰਗ ਸੁਭਾ ਸੁਭਾ ਭੇਦ ਅਭੇਦ
 ਹਾਲ ਗਯੋ ॥ ਦੀਸਤੁ ਭਿੰਨਤਵੇ ਅਰਦਰ ਪਨ ਬਸ
 ਤਬਿ ਚਾਰਤ ਏਕ ਹੀ ਲੋਹੇ ॥ ਜੋ ਸੁਨੀਏ ਅਗੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ

ਪਰੈ ਪੁਨਿ ਵਾ ਬਿਨਿ ਐਰ ਕਹੈ ਅਥਿ ਕਹੈ ਸੁੰਦਰ ਸੁ
 ਦਰ ਬਯਾਪਰ ਕੀ ਸਬ ਸੁੰਦਰ ਹੀ ਮੈਂ ਸੁੰਦਰ ਸੀ ਹੈ।
 ३ ਜੀ ਬਨ ਏ ਕ ਅਨੇ ਕਰੁ ਏ ਦੁਮ ਨਾਮੁ ਅਨਿਤ ਨ
 ਜਾਤਿ ਹੁਨ ਯਾਗੀ। ਬਾਪੀ ਤੁਗੈ ਕਰਿ ਕੁਪਨ ਦੀਸ
 ਬਵੈ ਹੋ ਜਲ ਏ ਕ ਸੁਦੇਖੋ ਨਿਹਾਗੀ। ਧਾਵ ਕਏ ਕ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦੀਪ ਚਰਾਗਾ ਮਾਲ ਹੁਬ
 ਗੀ। ਸੁੰਦਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਲਾਸ ਅਖੰਡਿਤ ਖੰਡਿਤ

ਭੇਦ ਕੀ ਬੁਧਿ ਸੁਟਾਗੀ॥ ੪॥ ਏਕ ਜਗੀ ਗਮੇ ਅੰਗੁ ਏ
 ਬਹੁ ਏਕ ਧਰਾ ਪਰਧਾਮ ਅਨੇਕਾ॥ ਏਕ ਸਿਲਾ ਮਹਿ
 ਕੋਰ ਕੀਏ ਸਬ ਚਿਤ ਬਨਾਇ ਪਰੇਠ ਕਿਠੇ ਕਾ॥ ਏਕ ਸੁ
 ਮੁਦਤ ਰਿਗ ਅਨੇਕ ਨਿਕੈ ਸੈ ਕ ਕੀ ਜੀਏ ਭਿੰਨ ਬਿਬੇ
 ਕਾ॥ ਦ੍ਰੈਤ ਕਛੁ ਨ ਹਿਦੇ ਖੀਏ ਸੀਦਰ ਬ੍ਰਹਮ ਅਖੰਡਿ
 ਤ ਏਕ ਕੋਏ ਕਾ॥ ੫॥ ਜੋ ਜੋ ਮੁੱਤਿ ਕਾ ਘਟਿ ਨੀਰ ਤਰਿ
 ਗਹਿ ਤੇ ਜਮ ਸਾਲ ਕੀਏ ਜੁ ਬਹੁਤਾ॥ ਬਾਇਬਯੁ

ਗਣਿਗਾਂਠਿਪਗੀਬਹੁਬਾਦਲਬੱਧਮਸੁਖਿਯੋਮ
 ਸਜੁਤਾਭਿਛੁਸੁਖੀਜਹੈਬੀਜਸੁਖਿਛੁਹੈਪੁਤਿ
 ਸੁਬਾਪਹਿਬਾਪਸੋਪੁਤਾਭਸਤਬਿਚਾਰਤਿਏਕ
 ਗੀਸੁਦਰਤਾਂਨੈਅਰੁਬਾਨੈਤੋਦੇਖੀਏਸੁਤਾ ॥ ੬ ॥ ਭੂਮਿ
 ਹਚੇਤਨਿਆਪਹੁਚੇਤਨਿਤੇਜਹੁਚੇਤਨਹੈਜੁਪ੍ਰਚਿਤਾ
 ਭਾਅਹੁਚੇਤਨਿਬਿਯੋਮਹੁਚੇਤਨਿਸਬਦਹੁਚੇਤਨਿ
 ਪਿੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੈਮਨਿਚੇਤਨਿਬੁਧਹੁਚੇਤਨਿ

ਚਿਤਹੁ ਚੇਤਨਿ ਆਹਿ ਅਰੁ ਡਗਾ ਜੋ ਕਛੁ ਨਾ ਮਧਕੈ
 ਸੋ ਊਚੇਤਨਿ ਚੇਤਨਿ ਸੁਦਰਬੁ ਹਮ ਅਖੰਡਾ ॥੧॥
 ਏਕ ਅਖੰਡਿ ਤਬੁ ਹਮ ਬਿਰਾਜਤ ਨਾਮੁ ਸੁਦੇ ਕਰਿ
 ਬਿਸੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਏਕ ਹੀ ਗ੍ਰਿਥ ਪਰਾਨ ਬਖਾਨਤ ਏਕ
 ਈ ਦਤ ਬਸਿ ਸਟਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਏਕ ਈ ਅਰਜਨ ਚ
 ਧਵ ਸੈ ਕਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੈਸ ਮੁਝਾਵੈ ॥ ਸੁੰ
 ਦਰ ਦ੍ਰੈਤ ਕਛੁ ਮਾਤਿ ਜਾਨਹੁ ਏਕ ਹੀ ਬਾਧ ਕਬੇ ਦਬ

ਤਵੈ। ੮ ਅਨਹਰਛਿਦਾ ਖੁਸ਼ ਚਿਤਾ ਸਿਖਿ ਪੁਛੈ
 ਗੁਰੇ ਵਗਰ ਕਹੈ ਪੁਛਿ ਸਿਖਿ ਮੇਰੈ ਏਕ ਸਿਸੈ ਹੈ ਕੋ
 ਨ ਪੁਛੈ ਅਬਹੀ। ਤੁਮ ਕਹੈ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਅਬਹੀ ਮੇਕ
 ਹੁਏ ਕਏ ਕੋਤਿ ਅਨੇ ਕਤਾ ਕੋਇ ਹਿਤੁ ਮਸਬਹੀ। ਭ੍ਰ
 ਮ ਯਹਿ ਕੋ ਨਿਕੋਹੈ ਭ੍ਰਮ ਹੀ ਕੋ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਹੀ ਕੋ ਭ੍ਰਮ
 ਕੈ ਸੈ ਤਿਨ ਜਨੈ ਕਬਹੀ। ਜੈ ਸੈ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰ ਕਹੈ
 ਨਿਸਚੈ ਮੇਧ ਕੋ ਹੈ ਅਬ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਤਬਹੀ। ੯ ਬ੍ਰਹਮ

ਮੇਰੇ ਕੋ ਠੇਰ ਦੂਸਰੇ ਨ ਕੋਊ ਐਰ ਬਸਤਿ ਕੋ ਬਿਚਾਰ
 ਕੀਏ ਬਸਤੁ ਪਹਿਚਾਨੀਏ। ਪਚਤਤਤੀ ਨ ਗੁਨ ਬਿਸ
 ਤ ਗੇ ਬਿਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਨਾਮ ਰੂਪ ਜਹਾਂ ਲਗੇ ਮਿਥਾ
 ਮਾਯਾ ਮਾਨੀਏ। ਸੇਸ ਨਾਗ ਆਦਿ ਦੈ ਕੈ ਬੈ ਕੁਠਿ ਲੇ
 ਕ ਪੁਨਿ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਸਬ ਭੇਦ ਕੁ ਮਭਾਨੀਏ।
 ਨ ਤੋ ਕੋਊ ਉਰਸੁ ਜੇ ਸੁਰਸੁ ਜੇ ਕੋਹੋ ਕੋ ਨ ਸਿੰਦਰ ਸਕਲ ਅ
 ਹਿ ਉਦਾਹਾਈ ਜਾਨੀਏ। ੧੦ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਦੇਹ ਮੇ ਤੈ ਬਾ

ਹਿਰਕੋਚੋਕਪਰਯੋਇਵੀਹਿਬਿਜਾਪਰਸੁਖਸਤਿਕ
 ਰਿਜਨਯੋਹੈ। ਕੋਨਉਸਜੋਗਧਾਇਸਤ੍ਰੁਹੁਸਿਭੇਦਿਭੁ
 ਈਉਨਿਉਪਚੇਸਕੋਭੀਤਰਕੋਅਨਯੋਹੈ। ਭੀਤਰਕੋ
 ਆਵਤਹੀਬੁਧੋਕਪ੍ਰਕਾਸਭੁਯੋਹੈ। ਕੋਨਦੇਹਕੋਨਜਗ
 ਤਿਕਿਨਮਾਨਯੋਹੈ। ਸਿਦਹਬਿਚਾਰਤਯੋਉਪਜਯੋਅ
 ਵੈਤਗਮਾਨਆਪਕੋਅਖੰਡਬ੍ਰਹਮਾਏਕਪਹਿਚਨਯੋ
 ਹੈ॥ ੧੧॥ ਹੀਸਾਵਲਛਿਦਾ॥ ਸਕਲਸੰਸਾਰਬਿਸਤਾਰ

ਕਰਿ ਬਗਨਿਐ ਸਰਗ ਪਤਾਲ ਪ੍ਰਤਿ ਪੂਰਿ ਕੁਮਰ
 ਯੋਹੈ ॥ ਇਕ ਤੈ ਗਿਨਤ ਗਿਨਿ ਜਾਇ ਏਕ ਸੋ ਲਗੇ ਫੇ
 ਰਿ ਕਰਿ ਏਕ ਕੋ ਏਕ ਹੀ ਗਯੋਹੈ ॥ ਅਹਿਨ ਹਿਯਹਿ
 ਨਹਿਯਹਿ ਨਹਿਰਹੈ ਅਵਸੇਖ ਸੋ ਬੇਦੁ ਕਹੀਐ ॥
 ਸੁਦਰਸਹੀ ਸੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰੇ ਆਪਨ ਪੈ ਆਪ ਮੈ ਆ
 ਪੁਕੈ ਆਪੁ ਹੀ ਲਯੋਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕ ਤੈ ਦੇਇ ਤੈ ਤੀਨ ਤੈ ਚ
 ਰਤੈ ਪਾਂਚ ਤੈ ਤਤੈ ਜਗਤੁ ਕੀਯੋ ॥ ਨਾਮ ਅਰੁ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸ਼

ਹੁਤੁ ਬਿਧਿ ਬਿਸਤਰੈ ਤੁਮ ਬਿਨਾ ਅਰਕੁ ਨ ਹੋਇ
 ਯੋਗਵਤੁ ਰਿਕਤੁ ਦਾਨ ਦੀਨਤੁ ਦੇਇਕ ਰਿਮੇਲਿ ਤੈ
 ਦੀਐ ਲੀਐ ਸਕਲ ਅਹਿਸਿ ਸਦਿ ਤੁਮ ਮਾਹਿ ਉਪ
 ਸੈਖ ਪੈ ਕਹਤ ਕਹਤ ਸੁਦਰਿ ਬਡੇ ਬਿਪਲ ਹੋਯੋ ॥ ੧੩ ॥
ਅਨਰਛੇਦਾ ਤੇਹੀ ਮੇਜ ਗਤਿ ਯਹਿ ਤੈ ਹੋ ਜਗਤ ਮ
 ਹਿਤੋ ਮੇਅ ਰਜ ਗਤਿ ਮਾਹਿ ਭਿੰਨ ਤਾ ਕਹਾ ਰਹੀ ਭੂਮ
 ਹੀ ਤੇ ਭੁਜਨ ਅਨੇਕ ਭੁਤਿ ਨਾਮ ਰੂਪ ਭੁਜਨ ਬਿਚਾਰ

ਦੇਖੇਵਹੈਏਕਮਹੀ॥ ਜਲਤੈਤਰਿਗਭੁਈਫੇਨਿਬੁਦ
 ਬੁਦਾਅਨੇਕਸੇਊਤੈਬਿਚਾਰੇਏਕਵਹੈਜਲਹੈਸਹੀ॥
 ਆਂਹਾਪੁਰਖਜੇਤੈਹੈਸਬਕੋਸਿਧੰਤਏਕਸੁਦਰਖਲ
 ਵਦੇਬ੍ਰਹਮਅੰਤਬੇਦਹੈਕਹੀ॥ ੧੪॥ ਜੈਸੈਇਛੁਰਸੁ
 ਕੀਮਿਠਾਈਭੁਤਿਭੁਤਿਭੁਤਿਭੁਤਿਫੇਰਕਰਿਗਹੈਛੁ
 ਰਸੁਹੀਲਹਤੁਹੈ॥ ਜੈਸੈਪ੍ਰਿਤਹੀਬੀਜੈਕੈਫਰਸੈਬ
 ਧਿਜਾਤਿਪੁਨਿਫੇਰਿਪਘਰੇਤੇਵਹਿਪ੍ਰਿਤਹੀਰਹਤੁ

ਗੈ। ਜੈ ਸੈ ਪਾਂਨੀ ਜਮ ਕੈ ਪਖਾਂ ਨਿਹੂ ਸੇ ਦੇਖੀ ਅਤ ਸੈ
ਪਖਾਂ ਨੇ ਰਿਕ ਰਿਪਾਂਨੀ ਹੈ ਬਹੁਤੁ ਹੋ। ਤੈ ਸੈ ਹੀ ਸੰਦਰ
ਅਹਿ ਜਗਤਿ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ਬ੍ਰਹਮ ਸੋ ਜਗਤਿ ਮੈ ਬੇਦ
ਯੋ ਕਹਤੁ ਹੈ, ੧੫। ਜੈ ਸੈ ਕਾਠ ਕੋਰਤਾ ਮੈ ਪੂਤਰੀ ਬਨਾ
ਇਹਾ ਖੀ ਜੋ ਬਿਚਾਰ ਦੇਖੀ ਏਤੁ ਉਹੈ ਏਕ ਦਰਹੋ। ਜੈ
ਸੇ ਮਾਲਾ ਸੂਤਰੀ ਮਨ ਕਾ ਉਸਤੁ ਹੀ ਕੇ ਭੀ ਤਰਹੁ ਪ
ਯੋ ਪੁਨਿ ਸੂਤਰੀ ਕੀਤਾਰਹੈ। ਜੈ ਸੈ ਏਕ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕੋ ਜ

ਲਹੀਕੋਲੋਨਕੁਜਸੋਭੁਤੋਬਿਚਾਰੇਪੁਨਿਉਹੋਜਲਿ
 ਥਾਰਹੋ। ਤੈਸੈਂਹਿਸੁਦਰਪਹਿਜਗਤਸਬ੍ਰਹਮਮ
 ਬ੍ਰਹਮਸਿੰਜਗਤਿਮਮਯਾਹੀਨਿਰਧਾਰਹੋ। ੧੬ ਜੈ
 ਸੈਏਕਲੋਹਕੇਹਥਮਾਰਨਾਨਾਬਿਧਿਕੀਏਆਦਿ
 ਅਤਿਮਧਿਏਕਲੋਹਹੀਪ੍ਰਮਾਨੀਯੋਜੈਸੈਏਕਕੇ
 ਚਨਕੇਬੁਖਨਿਅਨੇਕਭੁਏਆਦਿਅਤਿਮਧਿਏਕ
 ਕੇਚਨਹੀਜਾਨੀਯੋਜੈਸੈਏਕਸੈਨਕੇਸਵਾਰਨ

ਰਹੁ ਥੀ ਹੋ ਆਦਿ ਅੰਤ ਮਧਿ ਏਕ ਸੈ ਨ ਟੀ ਬਖ
 ਨੀ ਯੋ। ਤੈ ਸੈਂ ਹਿ ਸੁੰਦਰ ਯਹਿ ਜਗਤ ਸੁਬ੍ਰਹਮ
 ਅਬ੍ਰਹਮ ਸੋ ਜਗਤਿ ਮਖ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਯੋ
 ੧੭ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਂ ਜਗਤ ਅਹਿ ਐ ਸੀ ਬਿਧਿ ਦੇਖੀ ਯ
 ਤਜੈ ਸੀ ਬਿਧਿ ਦੇਖੀ ਯ ਤਫੁਲ ਰੀ ਮਹੀਰ ਮੋ। ਜੈ
 ਸੀ ਬਿਧਿ ਗਿ ਲਮ ਦੁਲੀਚੇ ਮੇਂ ਅਨੇ ਕਰੁੰਤਿ ਜੈ
 ਸੀ ਬਿਧਿ ਦੇਖੀ ਯ ਤਚੂਨ ਗਿ ਚੀਰ ਮੋ। ਜੈ ਸੈਂ

ਬਿਧਿਕੀਗਾਰੇਊਕਟਿਪਰਿਦੇਖੀਅਤਜੇਸੀਬਿਧਿਦੇਖੀ
 ਅਤਬੁਦਬੁਦਾਨੀਰਮੇ। ਸਿਦਰਕਹਤਲੀਕਹਾਬਪਰਦੇ
 ਅਤਿਸੀਤਲਾਸਗੀਰਮੇ। ੧੮ ਬ੍ਰਹਮਅਰੁਮਾਅਜੇਸੈ
 ਸਿਵਅਰੁਸਕਤਿਪੁਨਿਪਰਖਪ੍ਰਕਿਤਦੇਊਕਹਿਕੈਸੁਨਏ
 ਹੈ। ਪਤਅਰੁਪਤਨੀਈਸਰੁਅਰੁਈਸਗੀਨਾਰਾਅਨਲ
 ਛਮੀਦੈਬਚਨਕਹਾਏਹੈ। ਜੇਸੈਕੋਊਅਰਪਨਗੀਨਦੇਸੁ
 ਰਰੂਪਧਰੇਏਕਚੀਜਤੋਦੇਇਦਾਲਿਨਾਮਪਾਏਹੈ। ਤਿ

ਸੈਹਿ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬ ਸਤਿ ਜੋ ਹੈ ਤਸੀਹੀ ਏਕ ਰਸ ਉਭਯ ਪ੍ਰਕ
ਰਹਿ ਆਪੁ ਹੀ ਦਿਖਾਏਹੈ॥ ੧੮॥ **ਇਦਵਛੇਦਾ** ਬ੍ਰ
ਹਮਨਿਰੀਹਨਿ ਰਾਮ ਅਨਿਰਗੁਨ ਨਿਤ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰ
ਰਨ ਭਾਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਅਖੰਡਿਤ ਹੈ ਅਧੁਰ ਪਬ ਹਰਿ ਭੀ
ਤਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿ ਸੁਛ ਮਥੁਲ ਜਹਾਲ
ਗ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿ ਸਾਹਿਬੁ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿ ਦਾਸੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰ ਅੰਤੁ
ਕਛੁ ਮਤਿ ਜਨਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿ ਦੇਖਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਮਾਸੈ॥

੨੦ ਬ੍ਰਹਮਹਿਮਾਂਹਿਬਿਰਾਜਤਿਬ੍ਰਹਮਹਿਬ੍ਰਹਮਬਿਨਾ
 ਜਿਨਿਐਰਹਿਜਾਨੈ। ਬ੍ਰਹਮਹਿਕੁੰਚਰਕੀਟਹੁਬ੍ਰਹਮ
 ਹਿਬ੍ਰਹਮਹਿਰਿਕਰੁਬ੍ਰਹਮਹਿਰਾਨੈ। ਕਾਲਹੁਬ੍ਰਹਮਹਿ
 ਸੁਭਾਵਹੁਬ੍ਰਹਮਹਿਕਰਮਹੁਜੀਵਹੁਬ੍ਰਹਮਬਖਸੈ
 ਸ੍ਰੀਦਰਬ੍ਰਹਮਬਿਨਾਕਛੁਨਾਹਿਨਬ੍ਰਹਮਹਿਜਾਨਿ
 ਸਬੈਕੁਮਭੁਨੈ॥ ੨੧ ਅੰਦਿਹੁਤ੍ਰੇਸੇਈਅੰਤਰਹੈਪੁ
 ਨਿਮਧਿਕਹਾਂਕਛੁਐਰਕਹਾਵੈ। ਕਾਰਣਕਾਰਜਨਾਮ

ਧਰੇ ਜਗ ਕਾਹ ਜ ਕਾਹਣ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਵੈ। ਕਾਹ ਜ ਦੇ
 ਖਭੁ ਜੋ ਬਿਚਿ ਬਿਭੁ ਮ ਕਾਹਣ ਦੇਖਿ ਬਿਭੁ ਮਾ ਬਿਲਾਵੈ
 ਸਿੰਦਰ ਆਂ ਨਿਸ ਚੈ ਅਰਿ ਅੰਤਰ ਅਵੈ ਤੁ ਗਏ ਫਿਰਿ
 ਵੈ ਤੁ ਨ ਆਵੈ। **ਕਰ ਅਨੁਹਰਛਿਦਾ**। ਬ੍ਰਹਮ ਅ
 ਰੁਮ ਆ ਕੈ ਤੈ ਮਾ ਬੈਨ ਹਿ ਸਿੰਗਹੈ। ਵੈ ਤੁ ਕਹਿ ਦੇਖੈ ਜਬ
 ਵੈ ਤੁ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਦੇਤਿ ਏਕ ਕਰ ਦੇਖੈ ਤਬ ਓਹੈ ਏਕ ਅੰਗ
 ਹੈ। ਸੁਰਜ ਕੈ ਦੇਖੈ ਜਬ ਸੁਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋ ਕਿਰਣ

ਕੇਦੇਖੇਤੋਕਿਰਣਨਾਰਗਹੋ। ਭੁਮਜਬਭੁਜੇਤਬਾ
 ਆਐਸੋਨਾਮਪਰੇਭੁਮਕੇਗਏਤੇਏਕਬ੍ਰਹਮਸਰ
 ਬੰਗਹੋ। ਸ੍ਰਿਦਰਕਹਤਯਾਕੀਯਾਕੀਦਿਸਟਿਹੀਕੋ
 ਫੇਰਿਭੁਜੇਬ੍ਰਹਮਅਗੁਮਾਯਾਕੋਤੋਮਾਥੈਨਹਿਸ੍ਰਿਗਹੈ
 ੨੨ ਦ੍ਵੈਤੁਕਹਿਦੇਖੇਜਬਦ੍ਵੈਤਹਿਦਿਖਾਈਦੇਤਿਏਕ
 ਕਹਿਦੇਖੇਤਬਭੁਹੈਏਕਅਗਹੋ। ਸੁਰਜਕੇਦੇਖੇਜ
 ਬਸੁਰਜਪ੍ਰਕਾਸਰਹੀਕਿਰਣਕੇਦੇਖੇਤੋਕਿਰਣ

ਨਾਂ ਰੰਗ ਹੈ। ਭ੍ਰਮ ਜਬ ਕੁਝੋ ਤਬ ਮਾਯਾ ਅੰਸੈ ਨ ਮ
 ਧਰੈ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਗਏ ਤੇ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਬ ਗੰਗੈ ਸ੍ਰੀ
 ਰਕਹਤ ਯਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੀ ਕੋ ਫੇਰਿ ਕੁਝੋ ਬ੍ਰਹਮ ਅਰੁ
 ਮਾਯਾ ਕੈ ਤੈ ਮਾਥੈ ਨ ਹਿ ਸ੍ਰਿ ਗੰਗੈ, ੨੪ ਸ੍ਰੀ ਕੁਝ
 ਐਰਨਾ ਹਿ ਨ ਕੁਝ ਐਰਨਾ ਹਿ ਰਸ ਨ ਨ ਐਰਨਾ
 ਭੁਕ ਕੁਝ ਐਰਨਾ ਹਿ ਬਾਕੁਝ ਐਰਨਾ ਹਿ ਬਾਕੁਝ
 ਐਰਨਾ ਹਿ ਹਾਥ ਕੁਝ ਐਰਨਾ ਹਿ ਪਾਵਨ ਕੀ ਦੇ ਰੰਗੈ।

ਅਨਕਛੁਐਰਨਾਹਿਬੁਧਿਕਛੁਐਰਨਾਹਿਚਿਤਕਛੁ
 ਐਰਨਾਹਿਅਹਿਕਾਰਭੈਰਹੈ। ਸੁੰਦਰਕਹਤਏਕਬੁਹ
 ਮਾਥਿਨਐਰਨਾਹਿਆਪਹੀਮੇਆਪੁਬਿਆਪੁਰਹੈਸ
 ਬੋਠੈਰਹੈ॥ ੨੪॥ ੩੨॥ ੪੩੩॥ ਅਵੈਤਗਯਨਕਾਅ
 ਗਸੀਪੁਰਣ॥ ਜਗਤਮਿਥਜਕਿਅਗਿ॥ ਅਨਹ
 ਰਛਿਦਾ॥ ਜਗਤਕੋਨਾਮਸੁਨਿਜਪਤੁਲਯੋਹੈ।
 ਕਿਯੋਨਬਿਚਾਰਕਛੁਭੁਨਕਪਹੀਹੈਕੰਧਾਰਿਆਈ

ਸਨਿਕੈਰਗਪਿਬਿਖਖਾਯੈਹੈ। ਜੈਸੈਕੋਊਅਨਿ
ਛੁਤੈਸੈਹੀਬਲਾਈਅਤੁਬਾਰਬੀਤਗਈਪਰਕੈ
ਉਨਹਿਆਯੈਹੈ। ਬੇਦੁਬਰਨਿਕੈਜਗਤੁਤਰਠੈ
ਕੀਯੈਅੰਤੁਪਨਿਬੇਦਜਰਮੁਲਤੇਉਠਾਯੈਹੈ। ਤੈਸੈ
ਸੁੰਦਰਯਾਕੋਕੋਊਏਕਜਨੈਭੇਦਜਗਤੁਕੈਨਾਮਸੁਨਿ
ਜਗਤੁਕੁਲਾਯੈਹੈ। ੧ ਅੰਮੈਸੈਹੀਅਗਿਆਨਕੋਊਆ
ਇਕੈਪ੍ਰਗਟਿਕੁਯੈਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਿਦੁਰਿਭੁਈਦੇਖੋਚ

ਮਦ੍ਰਿਸਟਕੋ। ਜੈਸੈਏਕ ਆਗਸੀਸਦਾਈਹਾਥਮਾਹਿ
 ਹੈਸਾਮਰੇਨਦੇਖੈਫੇਰਿਦੇਖੈਪ੍ਰਗਟਿਕੋ। ਜੈਸੈਏ
 ਕਬਯੋਮਪੁਨਿਬਾਦਹਸੋਛਾਇਹਯੋਬਿਯੋਮਨਦੇਖ
 ਤਦੇਖਤਬਹੁਬਿਸਟਿਕੋ। ਤੈਸੈਏਕਬ੍ਰਹਮਈਬਿਗਸ
 ਮਨਸੁੰਦਰਹੈਬ੍ਰਹਮਕੋਨਦੇਖੈਕਉਦੇਖੈਸਬਸਿਸ
 ਟਿਕੋ। ੨। ਅਨਛਤੈਜਗਤਅਗਿਆਨਤੋਪ੍ਰਗਟਿਕੋ
 ਜੈਸੈਕਉਬਾਲਕਬੇਤਾਲਦੇਖਿਭਕਯੋਗੈ। ਜੈਸੈਕਉਸੁ

ਪਨੇਮ ਦਾ ਬੰਨ੍ਹ ਹੈ ਅਥਾਹੈ ਅਇਮੁਖ ਤੇ ਨਾਵੈ ਬੰਨ੍ਹ
 ਅੰਸੇ ਦੁਖ ਪਰਜੈ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਅਧਿਆਗਿ ਰੈਣਿ ਜਵ
 ਰਨ ਜਾਨਤਾਹਿ ਆਪੁ ਹੀ ਸਾਪੁ ਮਾਨਭੈ ਅਤਿ ਕਹੈ
 ਹੈ। ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਏਕ ਗਮਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਬਿਨਅ
 ਪ੍ਰਦੁਖ ਪਾਇ ਪਾਇ ਆਪੁ ਸਚਿ ਮਰਜੈ ਹੈ। ३ ਭ੍ਰਮ
 ਈਜਗਤ ਹੋਇ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰਿ ਰਹੈ ਹੈ। ਮ੍ਰਿਤ ਕਾਸ
 ਮਾਂਹਿ ਰਹੀ ਭਾਂਜਨ ਕੇ ਰੂਪ ਮਾਂਹਿ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਕੈਨਾ

ਅਟਿਕੁਜਨੀਗਯੋਹੈ। ਕਨਕਸਮਾਇਤੋਗੋਇ
 ਰਹੈਆਭੂਖਨਕਨਿਕਨਕਹੈਕੋਊਆਭੂਖਨਕਹ
 ਯੋਹੈ। ਬੀਜਊਸਮਾਇਕਰਿਬਿਛੋਹੈਰਹੈਪੁਨਿ
 ਬਿਛੋਹੈਕੋਦੇਖੀਅਤਬੀਜਨਹਿਲਯੋਹੈ। ਸੁੰਦਰਕ
 ਹਤਅਹਯੋਹੈਕਰਿਜਾਨੀਸਬਬ੍ਰਹਮਜੀਗਤਹੋਇ
 ਬ੍ਰਹਮਦਰਿਗਯੋਹੈ। ੪ ਕਹਤਹੈਦੇਹਾਂਗਿਜੀਵਆ
 ਇਮਲਿਰਹੈਕਹਾਂਦੇਹਕਹਾਂਜੀਵਬਿਥਾਚੇਕਪਕੈ

ਹੈ। ਬੁਭਿਬੇਕੇਰੁ ਰਤੇ ਭਿਰਨ ਕੇ ਉਪਾਇ ਕਰੇ ਅਸੈ ਨਹਿ
 ਜਨੈ ਅਗਮਿ ਗਜਲਭੁ ਕਯੋ ਹੈ। ਜੇਵਰੇ ਕੇ ਸਾਂਪ ਜੇ
 ਸੈ ਸੀਪ ਬਿਖੇ ਰੂਪੇ ਜਾਨਿ ਅੰਗੇ ਅੰਗੇ ਈ ਦੇਖਿ ਯੋਗੀ
 ਭੁਮਕ ਕਯੋ ਹੈ। ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਯਹਿ ਏਕ ਈ ਅਖੰਡ ਬ੍ਰ
 ਹਮਤਾਂਗੀ ਕੋ ਪਲਟਿ ਕੈ ਜਗਤੁ ਨਾਂ ਅਧ ਕਯੋ ਹੈ। ੫॥
 ੨੩॥ ੫੩੮ ਜਗਮਿਥਾ ਕੋ ਅੰਗ ਸਪੁਰਣਾ॥
 ਅਸਚਰਜ ਕੋ ਅੰਗ। ਅਨਹਰਵੀਦਾ ਬਿਦਕੋ ਬਿਚ

ਰਸੇਈਸੁਨਿਕੇਸਿਤਨਿਮੁਖਿਆਪੁਰਿਬਿਚਾਰਕਰਿ
 ਸੇਈਧਾਰੀਅਤੁਹੈ। ਜੋਗਕੀਜੁਗਤਿਜਾਂਨਿਜਗ
 ਤੇਉਦਾਸਹੋਇਸੁਨਮੇਸਮਾਧਿਲਾਇਮਨਮਾਰੀਅ
 ਤੁਹੈ। ਐਸੈਐਸੈਕਰਤਕਰਤਕੇਤੇਦਿਨਬੀਤੇਸੁਦ
 ਰਕਹਤਅਜਹੁਬਿਚਾਰੀਅਤੁਹੈ। ਕਰਹੀਨਪੀਰ
 ਨਤੈਤਤੈਹੀਨਸੀਰੋਕਛੁਹਾਥਨਪਰਤਤੈਤੇਹਾਥਝ
 ਰੀਅਤੁਹੈ॥ ੧॥ ਮਨਕੋਅਗਮਅਤਿਬਚਨਥਕਿਤ

ਹੇਤਿ ਬਿਧਿ ਹੁੰ ਬਿਚਾਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਖੀਡਿ ਅਤੁ ਹੋ ॥
 ਸੁਦਨ ਨ ਸੁਨੈ ਜਾਂਹਿ ਨੈਨਿ ਹੁੰ ਨ ਦੇਖੈ ਤੁਹੰ ਹਿਰਸਨ
 ਕੋਰਸ ਸਰਬ ਸੁਛੀਡਿ ਅਤੁ ਹੋ ॥ ਤੁਕ ਕੋ ਸਪਰਸ
 ਨਾਂਹਿ ਪ੍ਰਾਣ ਕੋ ਨ ਬਿਖੈ ਹੋਇ ਪਗਨ ਹੁੰ ਕਰਿ ਜਿਤਤਿ
 ਤਹੀਡੀ ਅਤੁ ਹੋ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਹਤ ਅਤਿ ਸੁਛ ਮਸਰੂਪੁ
 ਕਛੁ ਹਾਥ ਨ ਪਰਤਤ ਤੈ ਹਾਥ ਮੀਡੀ ਅਤੁ ਹੋ ॥ ੨ ॥ ਗੁ
 ਫਾ ਕੋ ਸਵਾਰਤੁ ਹਾਂ ਆਸਨ ਉਮਾਰਿ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਹ ਕੋ ਧਾਰਿ

ਧਾਰਿਨਾਕਸੀਡੀਅਤੁਹੈ। ਇੰਨਕੇਘੋਰਕਹਿਮਨਿਉ
 ਕੈਫੇਰਿਪੁਨਿਡਿਕੁਟੀਮੇਹੇਰਿਹੇਰਿਯੋਛੀਦਿਯਤੁਹੈ। ਸ
 ਬਛਿਟਿਕਾਇਪੁਨਿਸੁਨਿਮੇਸਮਾਇਤੁਹਾਸਮਾਧਿਲ
 ਗਾਇਕਰਿਅੰਖਿਮੀਟਿਅਤੁਹੈ। ਸੁਦਕਕਹਤੁਹਮ
 ਐਰਭੁਕੀਏਓਧਾਇਹਾਬਨਪਗਤਿਤੰਤੈਹਾਂਥਪੀਦਿ
 ਅਤੁਹੈ। ੩ ਬਲੈਹੀਨਸੈਨਧੇਰੇਬੈਠੈਹੀਨਗੋਨਕਰੈ
 ਜਾਗੈਹੀਨਸੈਵੈਸੁਤੈਦੁਰਹੀਨਨੀਰੈਹੈ। ਆਵੈਹੀਨ

ਜਾਇਨ ਤੋ ਬਿਰੁ ਅਕੁ ਲਾਇ ਪੁਨਿ ਰੂਪੋ ਹੀ ਨ ਪਾਇ
 ਕਛੁ ਤਾ ਤੋ ਹੀ ਨ ਸੀ ਰੋਹੈ ॥ ਲੇਤੁ ਹੀ ਨ ਦੇਤੁ ਕਛੁ ਹੋ
 ਤਨੁ ਕਹੇਤੁ ਪੁਨਿ ਸਜਾਮ ਹੀ ਨ ਸੇਤੁ ਸੁਤੈ ਰਾਤੈ ਹੀ ਨ ਪੀ
 ਰੋਹੈ ॥ ਦੁਬਾਰੇ ਨ ਮੋਟੇ ਕਛੁ ਲਾਂਬੈ ਹੀ ਨ ਛੋਟੇ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁ
 ਦਰ ਕਹੈ ਸੁ ਕਾਂਚ ਹੀ ਨ ਹੀ ਰੋਹੈ ॥ ੪ ॥ ਰੂਮ ਹੀ ਨ ਆ
 ਪਨ ਤੋ ਤੇਸ ਹੀ ਨ ਰੂਪ ਨ ਤੇ ਬਾਇਹੁ ਨ ਬਿਮੋ ਮਨਾ
 ਤੋ ਪਿਚ ਕੋ ਪਸਾਰੈ ਹੀ ॥ ਗਾਥ ਹੀ ਨ ਪਾਵਨ ਤੋ ਨੈ ਨ ਬੈ

ਨਭਾਵਨਤੋਰਕਹੀ ਨਰਾਵਨਤੋਬਿਧਿਹੀਨਬਰੋ
 ਹੋ। ਧਿਤ੍ਰਿਹੀਨਪ੍ਰਾਨਨਤੋਜਾਨਨਅਜਾਨਨਤੋ
 ਬਾਂਧਿਰਬਾਂਧਿਨਤੋਹਰਵੇਨਭੁਰੋਹੋ। ਦ੍ਰੈਤਅਦ੍ਰੈਤਨਤੋ
 ਭੀਤਨਅਭੀਤਤਤੋਸਿਦਰਕਹੀਨਜਾਇਮਿਲਿਜੈਹੈ
 ਨਨਾਰੋਹੈ। **੫। ਇਦਵਛੇਦਾ।** ਧਾਧਨਪਨਿਨਿਭੂਲਨ
 ਸੁਨਿਨਬਲੈਨਸੂਨਨਸੇਵੇਨਜਾਹੈ। ਏਕਨਦੇਇਨਪੁ
 ਰਖਨਜੇਇਨਹੈਕਹਾਕੇਇਨਪੀਛੇਨਆਹੈ। ਬ੍ਰਿਧਨ

ਬਾਲਨਕਰਮਨਕਾਲਨਹਿਰਸੁਬਿਲਾਲਨਜੁਝੈ
 ਨਭਗੈ। ਬੀਧਨਮੇਛਅਪੋਛਨਪੋਛਨਸੁਦਰਹੈਨ
 ਅਸੁਦਰਲਾਗੈ। ੬ ਤਤੁਅਤਤੁਕਹਐਨਹਿਜਾਂਤਿ
 ਜੁਸੁਨਅਸੁਨਉਰੈਨਪਰੈਹੈ। ਜੇਤਿਅਜੇਤਿਨਜਾ
 ਨਿਸਕੈਕੋਉਆਦਿਨਅੰਤਜੀਵੈਨਮਰੈਹੈ। ਰੂਪਅਰੂ
 ਪਕਛਨਹਿਦੀਸਤਿਭੇਦਅਭੇਦਕਰੈਨਹਰੈਹੈ। ਸੁਧਅ
 ਸੁਧਕਹੈਪੁਨਿਕੋਨਜੁਸੁਦਰਬੋਲੈਨਮੇਨਪਰੈਹੈ।

੭ ਜਿਖਤਖੇਜਤਖੇਜਿਰੇਹੇਅਰੁਖੇਜਤਹੈਪੁਨਿਖੇਜਿ
 ਹੈਅਨੈ। ਗਾਵਤੁਗਾਵਤੁਗਾਇਗਾਏਬਹੁਗਾਵਤੁਹੈ
 ਅਰੁਗਾਇਹੈਗਾਨੈ। ਦੇਖਤਦੇਖਤਦੇਖਥਕੇਸਬਦੀ
 ਸੇਨਹੀਕੋਓਰੋਗਠਿਕਾਨੈ। ਬੁਝਤਬੁਝਤਬੁਝਿਸਕੈ
 ਸੁਦਰਹੇਰਤੁਹੇਰਤੁਹੇਰਿਹਿਗਾਨੈ। ੮ ਅਪਿਤਮੇਹੈਪ
 ਰਿਖਿਤਪਰੈਪੁਨਿਤਮੇਹੀਗਾਵੈ। ਜਿਤਮੇਹੈਪਰਸੇਤ
 ਸੁਨੈਨਹਿਦਿਸਟਿਮੇਹੈਪਰਦਿਸਟਿਨਆਵੈ। ਬੁਝਿ

ਗਹਿਪਿਤੁਬਿਖੇ

ਮੈਂ ਪਰਬਧਿਨ ਜਾਨਿ ਤੁਚਿ ਤੇ ਮੈਂ ਪਰਚਿਤ ਨਾਮ ॥
 ਏ। ਸਬਦ ਮੈਂ ਪਰਸਬਦਿਥ ਕੇ ਕਹਿ ਸਬਦੁ ਸੁੰ
 ਦਰਦੁ ਰਬਤਾ ਵੈ ॥ ਭੁਮਿਹੁ ਤੈ ਸੈਹਿ ਆਪਹੁ ਤੈ ਸੈਹਿ ਤੇ
 ਜਹੁ ਤੈ ਸੈਹਿ ਤੈ ਸੈਹਿ ਪੈ ਨਾ ॥ ਬਯੋ ਮਹੁ ਤੈ ਸੈਹਿ ਅਖੰਤ
 ਤੈ ਸੈਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਰਹੇ ਭੁਰਭੁ ਨਾ ॥ ਦੇਹਿ ਸਿਧੇ ਗਾਥਿ
 ਜੇਗਭੁ ਯੋਜਬ ਆਯੋ ਸੁਕੋ ਨਗਯੋ ਕਹੁ ਕੋ ਨਾ ॥ ਜੇਕਹਿ
 ਏਤੋ ਕਹੈ ਨਬਨੇ ਕਛੁ ਸੁੰਦਰ ਜਾਨਿ ਗਾਹੀ ਮੁਖਿ ਮੋਨਾ ॥੧੦

ਏਕਹੀਬ੍ਰਹਮਾਯੇਕੁਰਪੁਰਤੋਦੁਸਰੇਕੋਨਬਤਾਵਨ
 ਹਮੇਕੋਓਜੀਵਕਰੇਜਪ੍ਰਮਾਨਤੋਜੀਵਕਹਾਕਛਬ੍ਰ
 ਹਮੇਹਨਾਯੋਜੋਕਹੇਜੀਵਭਯੋਜਗਦੀਸਤੋਤੋਗਵਿ
 ਮਾਂਹਿਕਹਾਂਕੋਅਧਾਰੇਸੁੰਦਰਮੋਨਗਹੀਅਹਿਸਾ
 ਨਿਕੋਕੋਨਤੁੰਭਾਂਤਿਨਹੈਨਿਰਿਧਾਰੀ॥੧੧॥ਜੋਹਮਥ
 ਜਕਰੇਅਭਿਅੰਤਰਿਤੋਵਹਿਖੋਜਭਰੇਹੀਬਿਲ
 ਵੈ।ਜੋਹਮਬਾਹਰਿਕੋਭਉਠਿਦਰਤਿਤੋਕਛੁਬਾਹਰਿ

ਹਾਥਨਆਵੈ॥ ਜੋਹਮਕਾਹੁਕੋਪੁਛਤਿਹੈਪੁਨਿਜੋਊ
 ਅਗਾਧਿਅਗਾਧਿਬਤਾਵੈ॥ ਤਾਹੀਤੋਕੋਊਨਜਾਨਸ
 ਕੈਤਿਹਿਸੁਦਰਕੋਨਸੀਠਰਰਹਾਵੈ॥ ੧੨ ਕੋਨਕੋਹੈ
 ਉਸਕੀਮੁਖਿਬਾਤੈ॥ ਐਨਨਬੈਨਨਸੈਨਨਆਸਨਬਾ
 ਸਨਦਾਸਨਪਿਸਾਸਨਯਾਤੈ॥ ਸੀਤਨਧਾਮਨਠੋਰ
 ਨਠਮਨਪੁਸਿਸਨਬਾਮਨਬਾਪਨਮਾਂਤੈ॥ ਰੂਪਨਰੇ
 ਖਨਸ੍ਵੇਤਨਪੀਤਨਸਾਮਨਤਾਤੈ॥ ਸਿਦਰਸੈਨ

ਗਗੀਸਿਧਿਸਾਧਿਕਕੋਨਕਹੇਉਸਕੀਮੁਖਬਾਝੇ
 ੧੩ ਬੇਦਥਕੇਕਹਿਤੰਤੁਥਕੇਕਹਿਰੀਥਥਕੇਨਿਸ
 ਥਾਸੁਰਗਾਝੇ। ਸੇਸਥਕੇਸਿਵਿਓਦਥਕੇਪੁਨਿਥੇ
 ਜਕੀਯੋਬਹੁਤਾਤਿਬਿਧਾਝੇ। ਪੀਰਥਕੇਅਰੁਮੀਰ
 ਥਕੇਪੁਨਿਧੀਰਥਕੇਬਹੁਬਲਿਗਿਰਾਝੇ। ਸੁੰਦਰ
 ਮੰਨਗਗੀਸਿਧਿਸਾਧਿਕਕੋਨਕਹੇਉਸਕੀਮੁਖਿਬ
 ਝੇ। ੧੪ ਜੋਗਥਕੇਕਹਿਜੈਨਥਕੇਕਹਿਰਿਖਤਪਸ

ਥਾਕਰਹੈਫਲਖਾਤੈ॥ ਨਾਮੀਥਕੇਬਨਬਾਸੀ
 ਥਕੇਜੁਓਦਾਸੀਥਕੇਬਹੁਫੇਰਿਫਿਰਾਤੈ॥ ਸੇਖਮ
 ਸਾਇਕਅੰਗੁਲਾਇਕਥਾਕਿਰਹੇਮਨਿਮੇਮੁਸ
 ਕਾਤੈ॥ ਸਿਦਰਮੋਨਗਹੀਸਿਧਿਸਾਧਿਕੋਕੋਨਕਹੈ
 ਉਸਕੀਮੁਖਿਬਾਤੈ॥ ੧੫॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਆਸਚਰਜ
 ਕੋਅੰਗਸਿਪੁਰਾਨ॥ ਸਮਾਪਤੁਹਾਅੰਗਸਮਾ
 ਪਤੀ॥ =॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

२२८

२३

CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

१३०

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
सर्वभूतहितं कुरु सर्वदा
सर्वदुःखहर्त्रा सर्वपापहर्त्रा
सर्वकलहहर्त्रा सर्वद्वेषहर्त्रा
सर्वभयहर्त्रा सर्वशोकहर्त्रा
सर्वत्रासहर्त्रा सर्वदुर्गहर्त्रा
सर्वअशुभहर्त्रा सर्वअपराधहर्त्रा
सर्वअज्ञानहर्त्रा सर्वअविद्याहर्त्रा
सर्वअमृतहर्त्रा सर्वअमृतमयहर्त्रा
सर्वअमृतमयहर्त्रा सर्वअमृतमयहर्त्रा

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਦੇਹੇ॥ ਰਜਬਜੀਕੇ॥ ਸੰਜਮਕਸੇਟੀਕਾਅੰਗ॥ ਦੇਹਗ
 ॥ ਕਾਇਆਕੁੰਦਨਸਾਰਖੀਹਰਿਸੈਨੀਕਮਿਲੇਗਿ॥ ਜਨਰਜ
 ਬਤਾਏਬਿਨਾਦਰਜਦਰਬਨਦੇਗਿ॥ ੧ ॥ ਨਰਤਰਨੀਲੇ
 ਮੇਰਹੈਬ੍ਰਹਮਵਾਸਦੇਹਿਮਾਗਿ॥ ਬਿਨਸੁਕੇਸੇਖਤਬਿਨੁਰ
 ਜਬਪ੍ਰਗਟੇਨਾਗਿ॥ ੨॥ ਕਾਗਤਕੁੰਦੀਕਾਂਘੀਏਕੁਲੁਨਿਰਖ

ਕੁਲਾਗਿ। ਤਿਉਰਜਬਕਸਨੀਗੁਰੂਲਖਸੁਨਿਆਹਿਲੇ
 ਹਾਗਿ॥ ੩ ॥ ਦਾਖਛੁਹਾਰੇਰਸਰਹੇਜੇਸੁਕਚੇਸੁਸਹਿਰ
 ਇਉਰਜਬਸਰਬੀਸਰਹੇਤਨਮਨਸਮਟੈਬੀਰ॥ ੪ ॥
 ਮ੍ਰਿਤਕਕਮੀਗਾ॥ ੨ ॥ ਭਿਜਲੁਰੂਪੇਜੀਵਤਾਮਸਤ
 ਮੇਰਉਠਾਇ॥ ਰਜਬਮ੍ਰਿਤਕਮੇਥਿਨਹਲਕਾਤਰਤਾਜ
 ਇ॥ ੫ ॥ ਜਿਉਆਖਿਨਦੇਖੇਆਪਕੇਅਰਦੀਸੇਸਬਠੇਰ
 ਜਨਰਜਬਆਪਉਠੇਪ੍ਰਮਤਤਮਹਿਤੋਰ॥ ੬ ॥ ਜੇਸਾਧੂ

ਮਿਤਕਭਏਤਿਨਕੇਬਲਨਹੀਕੋਇ। ਜਨਜਬਦਿ
 ਸ੍ਵਾਤਿਕੇਜਲੀਜੇਵਹੀਹੋਇ॥ ੧॥ ਸਾਚਨਿਰਨੈਕਾਮੀ
 ਗੁ॥ ੩॥ ਸਾਚਿਆਗੀਦੇਵਗਤਿਕਰੈਕੋਨਕੀਕਾਂਲ
 ਕਹਿਦਿਖਲਾਵੈਹੋਇਜੀਆਪਾਪਰਸਮਜਾਂਨ॥ ੮॥ ਯ
 ਰਨੇਪਾਛੇਭੁਲੇਮੁਲਨਪਾਏਮਹਿ। ਜਿਉਰਜਬਤੁਲ
 ਕਾਣਕੀਸਦਾਬਹਾਵੈਧੁਗਿ॥ ੯॥ ਧਰਮਸਾਚਕੋਮੀਗਾ॥
 ਤੁਜਨਬਿਮੁਖਿਪਟਸਾਚੁਹੋਤਾਹਿਨਦਿਵਦੁਖਦੇਤਿ॥

ਤਿਉਰਜਬਤਿਨਕੋਨਰੁਹਿਜਿਹਸਿਮਰਨਸਾਚਸ
 ਹੇਤਿ॥੧੦॥ ਕਾਮਧੇਨੁਸੁਰਤਰਸਹਿਤਪਾਰਸਧੈ
 ਸਸਾਚੁ॥ਰਜਬਰਿਧਿਸਿਪਿਨਿਧਸਭੇਭੁਜਨਬਿਮੁ
 ਖਕੁਲਕਾਚੁ॥੧੧॥ ਕ੍ਰਿਪਨਿਕੋਅੰਗੁ॥ ਪੁਰਖ
 ਹਮਿਅੰਤਿਕਾਮਗਿਨਿਬਿਖਨਚੇਹਹਿਠਲੇਤਾਸੁਮ
 ਭੁਗੁਰੀਸਪਰਕਾਪਣੀਯੋਗਦਿਗਦਿਦੇਤਾ॥੧੨॥
 ਗਜਮੇਤੀਅਰੁਅੰਗਮਲਤਜੇਸੁਮਸੁਆਥਾਰਜਬ

ਮੁਰਿਮਾਰੇਬਿਨਾਮਾਯਾਚੈਨਹਾਥਾ॥੧੩॥ ਰਜਬ
 ਕਾਢੇਕੂਪਜਲੁਘਟੇਨਨਿਰਮਲਨੀਗਾਬਿਨੁਕਾਢੇ
 ਪਾਣੀਸੜੇਪੀਵੇਨਕੋਈਬੀਗਾ॥੧੪॥ ਸਾਰਅਚਾਨ
 ਕੋਕੇਅੰਗਾ॥੬॥ ਬਾਤਹੁਮੁਕਤੇਗਤਿਬੀਧਮੁਹਿਕਮੁਮਾ
 ਯਾਮਾਹਿ॥ ਸਫਗੀਸੁਆਜਾਣੀਪਿਜਹੇਸਿਹਨਿਕਸੇ
 ਪੜਨਾਹਿ॥੧੫॥ ਪ੍ਰਾਣੀਪਾਤੁਲੇਹਿਕੋਕਵਿਸੁਕਲੀ
 ਚੜਾਇ॥ ਅਸੁਪਸੁਸੇਉਪਸੈਬਿਤਗਤਿਦ੍ਰਿਗਦਰਸ॥੦॥

ਇ। ੨੦। ਇਕ ਬੇਲੇ ਤੇ ਅਤਿ ਭਲੇ ਅਨ ਬੇਲ ਤਕਿ ਛੁਨਾਂਗਿ
 ਰਜ ਬਨ ਰਨਾਰੇ ਲਗਤਿ ਮੋਨੀ ਚਿਟਕੇ ਨਾਂਗਿ। ੨੧। ਨਿ
 ਦਕ ਨਿਸਤੁਰੈ ਕੋ ਅੰਗਿ। ੧। ਨਿਦਕ ਨਿਦਾਨਿ ਸਤੁਰੈ
 ਲੇਦੁਰਤੁਇ ਦੇਸੁ। ਪਹਾਪੁਰਖ ਪਰਸਮਈ ਲੋਹਾਲਗੇ
 ਸੋਹੇਸੁ। ਅਲਪ ਲਛਣ ਅਪਰਾਧ ਕੋ ਅੰਗਿ। ੮। ਬ
 ਅਰਿਬਾਤੀ ਨਾਲੀ ਅਰਬ ਨਛੀ ਜਿਨ ਜਿਨ ਲੀਨਾ ਜ
 ਨਰਜ ਬਤੇਤੇ ਮੁਏਨ ਰਮੁ ਸਾਬਗਾਮੀਨ। ੨੩। ਅਧਮ

ਰਗਇਸਥਾਨਕੋਅੰਗਾ।੯ ਜਨਰਜਬਉਨਚਾਸ
 ਫਿਰਿਤੇਉਰਹੇਉਰਵਾਰਿ।ਨਭਨਾਸਕਹਾਥਿਇਕੁਨਿ
 ਰਖਨੈਨਿਬੁਏਪਾਰਿ।੨੪ ਅਗਨਕਸੇਟੀਕੋਅੰਗਾ
 ੧੦ ਪਸੁਪੁਣੀਸੁਲੀਸੁਰਤਿਚਰਿਗਏਚੇਗੇਸੰਗਾ
 ਉਬਕਨਮਸਗੀਰਸਵਣਪਰਿਛੋਰਿਨਿਕਸੇਅੰਗਾ
 ੨੫ ਅਗਨਕਾਸਟੁਖੇਜੇਮਿਲੇਆਤਮਅਵਲਾਆਇ
 ਰਜਬਭੁਜਨਕੁਤਰਬਿਨਹਰਿਸੁਤੁਜਣਿਅਨਜਾਇ।੨

੬ ਭਿਖਦੇਸਿ ਚਿੰਤਾ ਵਣੀ ਕੋ ਅੰਗਾ ॥ ਆਦਮ ਸੇਤੀ ਔਲੀ
 ਅਨਰਿਨ ਗਇ ਵੇਹੇਇ ॥ ਜਨਰ ਜਬ ਮਨੁ ਖਾਜਨ ਮੁਇਓ
 ਗਿਬਾ ਦਨ ਖੇਇ ॥ ੨੭ ॥ ਦੇਣਾ ਥਾਸੇ ਸਤੁ ਦੀ ਆਜਬ ਦਈ
 ਮਨੁ ਖਾਦੇਹਿ ॥ ਰਾਮ ਕਛੂ ਗਾਖਾਨ ਹੀ ਗਹਿਸਿ ਮਰਨ ਕਰਿ
 ਲੇਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਸਾਧ ਸਬੂਰੀ ਸੁਆਨ ਕੀ ਲੀਜੈ ਕਰਿ ਜੁਬਿ
 ਬੇਕਾ ਵਹਿਯ ਰਿਬੈ ਠੇਏ ਕੇ ਕੇਤੂ ਘਹਿ ਫਿਰਹਿ ਅਠੇਕਾ
 ੨੯ ॥ ਦਾਸ ਦਮਾਸੇ ਦੇਵੇ ਕਬਾਣੀ ਬੀਬ ਸੋਹੇਇ ॥ ਰਜਬ

ਬਸੈ ਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਭੂਲ ਪੜੈ ਮਤਿ ਕੇਇ॥ ੩੦ ॥ ਸਜੀਵ ਨਕ
 ਅੰਗੁ॥ ੧੨ ॥ ਅੰਡਿ ਗਸੁਰ ਤਿਅਠੇ ਪਹਿਰਇ ਸਥਿਰ ਸੰਗੁ
 ਅਡੋਲਾ ਸੇਰ ਜਬ ਹਿਸੀ ਸਦਾ ਸਾਖੀ ਸਾਧੂ ਬੋਲਿ॥ ੧੩ ॥
 ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰਤਰਾਇਕੇ ਅੰਗੁ॥ ਪੁਨੇ ਪੁਰਾ ਚੰਦਨ
 ਅੰਮਾਵਸਿ ਅੰਧਿਅਰਾਗਿ॥ ਰਜਬ ਸਮਝੇ ਸਮਝ ਦਾ ਬਕੀਇ
 ਹੈ ਬਿਹਾਰਾ॥ ੧੪ ॥ ਪ੍ਰਣਾਮੁ ਪੇਈ ਲੇਹ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਰ ਜਤਾ ਅੰਗਿ
 ਰਜਬ ਤਨੁ ਸੁਖ ਸੋਮ ਤ੍ਰੀਕਿਚਨ ਹਤ ਸੁਲਾਹਿ॥ ੧੫ ॥ ਚਿਨਮੰਤ੍ਰ

ਕੇਅੰਗੁ॥ ੧੪ ॥ ਰਜਬਰਖੇਬੰਦਗੀਜੋਲਖਦੀਰਖਹੋਇ॥
 ਜੇਕਰਿਅੰਗਲੀਹਾਲਤੀਦਾਗਨਦੇਵੈਕੋਇ॥ ੩੪ ॥ ਰਜ
 ਬਅਸਰੀਅਨਲਕਾਏਕਉਰਾਣਨਹੋਇ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤਸਿਮਰ
 ਨਿਸਬੇਵਿਤੁਉਨਮਾਨਸੋਹੋਇ॥ ੩੫ ॥ ਰਹਤਕੇਅੰਗੁ॥ ੧੫
 ॥ ਰਜਬਰਿਚਕਰਹਤਕੀਬਾਤਨਵਰਨੀਜਾਇ॥ ਸਿੰਗਖ
 ਲਕਖਿਜਮਤਕਰੈਆਗੇਖੁਸੀਖਦਾਇ॥ ੩੬ ॥ ਜਤਨਕੇ
 ਅੰਗੁ॥ ੧੫ ॥ ਰਜਬਭੇਤੁਰਹੁਦਨਮੈਦੀਪਨਾਮਠਹਿਗਾਇ॥

ਜਤਨ ਬਿਨਾ ਜੇ ਖਯੋ ਖਸੀ ਜੇ ਤਿਜਾ ਪਰੁ ਤਿਜਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਖ
 ਪੁੰਨ ਕੇ ਅੰਗੁ ॥ ੧੬ ॥ ਘਾਪੁੰਨ ਕਾ ਮੂਲ ਹੈ ਤਾ ਮੇਛੇ ਰਿਨਛ
 ਗਿ ॥ ਧਰਮ ਕਰਮ ਕਰਿ ਉਪਜੈ ਰਜ ਬਸਮ ਝੁਬਿ ਚਾਗਿ ॥
 ੩੮ ॥ ਘਣਹਿ ਤੇ ਸੇਵਾ ਸਕਿ ਤਿਪਾਂਚਹੁ ਤੇ ਸਿਵ ਸੇਵਾ ॥ ੩੯ ॥
 ਖਚਰ ਬੀਛਨ ਕੇ ਲਗ ਰਹੁ ਘਾਪੁੰਨ ਪਗਾਸਾ ॥ ਰਜ
 ਬਉਪ ਜੇ ਚਤੁਰਛਲੁ ਮੂਲਾ ਮਹਾਂਤਮ ਨਾਸਾ ॥ ੪੦ ॥ ਕਰਣੀ
 ਬਿਨ ਗਮਨ ਕੇ ਅੰਗੁ ॥ ੧੮ ॥ ਦੀਪ ਕਰਿ ਮਾਨ ਬਤਾਇਏ

ਜੇਤਸਕਰਿਘਰਮਾਹਿ। ਰਜਬਪਕਰੇਪਾਣਿਉਠਿਦੀ
 ਪਕਪਕਰੈਨਾਹਿ॥੪੧॥ ਰਿਖਾਨਬਿਨਾਕਰਨੀਕੇਅੰਗਾ
 ੧੯। ਕਰਣੀਕਰੇਬਿਚਾਰਬਿਨੁਤਉਬਿਧਿਤਾਮਾਹਿ। ਰ
 ਜਬਉਰਸੁਅਰਯਾਨਮਹਿਕਬਹੁਸੁਰਝੈਨਾਹਿ॥੪੨॥
 ਕਰਣੀਆਪੀਜੇਰਵਰਗਯਾਨਪਾਂਗਲੇਨੈਨਿ। ਰਜ
 ਬਦੇਨੈਮਿਲਿਸੁਖੀਜੁਦੇਨਪਾਵੈਚੈਨਾ॥੪੩॥ ਕਰਣੀ
 ਕਣਿਚਵਲਸਹੀਗਯਾਨਛੇਤਿਕੇਮਾਹਿ। ਰਜਬਉਗ

ਹਿਏ ਕਠੇ ਜੁ ਦੇ ਜੁ ਦੇ ਸੋ ਨਾਹਿ॥ ੪੪॥ ਨਾ ਵ ਰਬੇ ਕਕੇ ਮੰ
 ਗਾ॥ ੧੦॥ ਸਤੁ ਸੁਕ੍ਰਿਨੁ ਲੇਗ ਮਨ ਸੋ ਕਰੇ ਨ ਵਸੇ ਸੀਰ
 ਜੋ ਆਪ੍ਰਿਤ ਸਕਰਿ ਕਲ ਕਸੇ ਲਾਡੁ ਬਾਧੇ ਬੀਰ॥ ੪੫॥ ਸਕ
 ਲ ਗਭਿ ਮਹਿ ਘੀਉ ਤੇ ਜਥਾ ਅਕਲ ਮਹਿ ਰਗਾ॥ ਤਿਉ ਰਜ
 ਬਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸਭੇ ਬਿਧਿ ਬਿਚਾਰਿ ਲੇ ਲਾਗਾ॥ ੪੬॥ ਰੋਪ ਪਾਪ
 ਕੇ ਮੰਗਾ॥ ੨੨॥ ਨਿਗਰਨ ਕੀ ਕੋ ਮਰੈ ਮਤਿ ਨ ਕੀ ਘਟਿ ਜ
 ਇ॥ ਰਜ ਬਨ ਰਕੁ ਚਰਕੀ ਯੇ ਨਾ ਕਿ ਬਢੀ ਲਗ ਪਾਇ॥ ੪

੮ ਨੀਤ ਕੇ ਅੰਗੁ ॥ ੨੩ ॥ ਪਾਂਚੇ ਥਾਪੀ ਰੋਟੀ ਅਸੇ ਤੋ ਪਾਂਚੇ ਥਾ
 ਹਿ ॥ ਪਾਂਚੇ ਥਾਪੀ ਥਾਪਨੀ ਸੇ ਤੋ ਚੁਲੇ ਅੰਗਿ ॥ ੪੯ ॥ ਸਬਦ
 ਸਗੀ ਰਊ ਪਜੇ ਸੇ ਬੰਦੇ ਸਬ ਕੇਇ ॥ ਬਾਣੀ ਬਿਸਾ ਪੇਟਿ ਕੀ
 ਮਾਨੁ ਖਨ ਮਾਨੈ ਕੇਇ ॥ ੫੦ ॥ ਸਾਧੂ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਸਕਾ ਚਾਰੇ
 ਇੰਦ੍ਰੀ ਚੇ ਗਾਰਜ ਬਕਟ ਹਿ ਕੁਸਿ ਗਾਮਿ ਲਿਨੁ ਹੀ ਨਿਆਇ
 ਕੀ ਠੰਗ ॥ ੫੧ ॥ ਦਿਲ ਬਰਦਿਲਿ ਸੇ ਦੇ ਕੇ ਅੰਗੁ ॥ ॥ ਤਿ
 ਬਿਧਿ ਭੁੰਤਿ ਜੀਅ ਭੇਟਿ ਦੇ ਤੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੈ ਪਸਾਉ ॥ ਜੁ ਅੰਗੁ ॥

ਖੇਲੁ ਹੈ ਲਾਯਾ ਪਾਵੈ ਦਾਉ॥ ਪਰ ਸਾਰ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਅੰਗ॥
 ੨੫॥ ਜੇ ਕੰਢੇ ਤਉ ਰੂਖ ਮਹਿ ਛਾਯਾ ਮਹਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ॥ ਰ
 ਜਬ ਮਿਲੀ ਮੇਸਰੁ ਸੋ ਕੇ ਲੇ ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਮਾਹਿ॥ ੫੩
 ॥ ਸਬਦ ਕੇ ਅੰਗ॥ ੨੬॥ ਮਤਿ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਲੋਕ ਕੇ ਸਬ
 ਦੁ ਮਨ ਰੇ ਠਾਟਾ॥ ਜਨਰ ਜਬ ਜਗ ਜੀਵੈ ਤੈ ਭੂਲ ਪੜੈ ਮਤਿ
 ਬਟਾ॥ ੭੪॥ ਰਜਬਰ ਜਿ ਤੁਲਿ ਨੀਰ ਨਿਧਿ ਗੁਰੁ ਗਗਨ
 ਜਲ ਸੇਇ॥ ਬੈਨ ਬ੍ਰਿਦ ਬਰਖੇ ਬਿਨਾ ਨਾਮ ਨਾ ਜਿਨ ਹੀ ਕੇ

ਇ॥ ੫੫ ਕਰੀਮੁ ਮਾਈ ਮੰਥਿ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਸੇ
 ਪਕਾਇ॥ ਸਬਦ ਪੁਰੀ ਸਭ ਠੇਰ ਕੀ ਪਾਉ ਅਸੀ ਕਲਾਇ॥
 ੫੬॥ ਰਜਬ ਬਨ ਛੀ ਬ੍ਰਿਹ ਕੀ ਮਨਿ ਮਨੁ ਬਜੇ ਪਾਇ ਦੇ
 ਬੇਵਾਰ ਬਿਭੂਤ ਮਹਿ ਤੇਰ ਹਿਰਾ ਦੇ ਨਹਿ॥ ੫੭॥ ਸੂਖਮ ਜਨ
 ਮ ਕੇ ਅੰਗ॥ ੨੭॥ ਰਜਬ ਮਨਿ ਮਹਿ ਮਉ ਜਉ ਠਿ ਮਨ ਕੀ ਕੰ
 ਆਂਹੇਇ॥ ਯੇ ਸਰੀਰ ਪਲਿ ਪਲਿ ਕਰੈ ਜਨੈ ਬ੍ਰਿਲਾ ਕੇਇ॥ ੫
 ੮॥ ਚਿਰਾਸੀ ਲਖਿ ਜੇ ਨ ਕੀ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਯਾ ਪਦਿ ਮਾਂਹਿ॥ ਅਨਕ

ਜਨਮ ਦਿਨੇ ਮੇ ਕਰੈ ਸੇਈ ਜਾਨੈ ਨਾਂਹਿ॥ ੫੯॥ ਵਿਖੇ ਕੋਧਿ
 ੨੯॥ ਸੁਦਰਸਿਲਤਲਿ ਹਾਥ ਨਰਕਿ ਉਕਰਿ ਨਿਕਸੈ ਦਸ
 ਤਿ॥ ਗੋਗਿ ਗਿਰਕਰਿ ਕੇਤ ਪਹਿਸੇ ਕਹਿਯੋ ਗਿਰਹਸਤ॥ ੬੦॥
 ਸਿਗਸੁਹਾਰਾ ਸੁਦਰੀ ਕੀਚਨ ਨਰਗਲ ਜਾਇ॥ ਰਜਬਰ
 ਤੀਨ ਉਬਰੈ ਪਾਵਕ ਪੀਤਸ ਮਾਹਿ॥ ੬੧॥ ਮੇਰੇ ਲਗੇ ਮਨ ਕੇਵਰੇ
 ਜੁਵੀਰ ਜਾਂਵਾ॥ ਖੇਰੇ ਪਾਇ ਸਿਉ ਕਾਟਿ ਦੇਉਰ ਸਾਟੀ ਕੇਰੇ ਠਾਂਦੁ
 ੬੨॥ ਸੁਦਰੀ ਸਭ ਸੁਲੀਚਨੀ ਪੁਰਖ ਪੇਰੁ ਸਭ ਕੁਪਾ ਜਨਰਜ

ਬਜਗਜੁਗਲਦੁਖਏਕਲਾਅਨੰਦਰੂਪਾ ੬੩। ਬਿਬੇਕਸਮ
 ਤਾਕੇਅੰਗਾ। ਪਾਰਿਪਰਿਦੀਪਕਦੇਖਿਐਪਦਕਪ੍ਰਸੁਏਕਾ। ਇ
 ਉਸਮਝੇਏਕੈਕੁਏਰਜਬਸਿਤਅਨੇਕਾ। ੬੪। ਏਕਸਰਵਗ
 ਲਿਕੁਰਿਆ। ਭਿੰਨਭਿੰਨਕਰਿਜਾਗਿ। ਰਜਬਸਬਮਿਲਏਕ
 ਹੋਇਉਲਟੇਸਰਵਗਮਾਂਗਿ। ੬੫। ਮਿਲੇਕੇਅੰਗਾ। ੩੦।
 ਗਾਸੋਗਾਹੀਐਪਾਂਚਿਮਿਲਿਤਿਉਪਾਂਚੇਮਿਲਿਗਾ। ਜਨ
 ਰਜਬਮੇਲਾਭੁਲਾਮੇਲੇਸਰੇਸੁਕਾਂਮਾ। ੬੬। ਨਿਰਦੇਹਤਕੇ

ਅੰਗੁ॥ ਨਿਰਵੈਰੋਤਿਵੈਰੀਨਹੀਚੋਰਸੀਮਹਿਕੋਇ॥
 ਜਬਰਖਤੇਅਵਰੋਕੇਅਪਨੀਰਖਿਯੋਹੋਇ॥੬੭॥ਨਾਮਜਗ
 ਤੀਬੋਲੀਅੰਤੋਊਕਹਿਏਮੰਜਿ॥ਸੇਰਜਬਕਿਉਪਾਈਅੰ
 ਪ੍ਰਤਖਜਾਅਪਨੇਵੇਸਿ॥੬੮॥ਸੁਕ੍ਰਿਤਕੇਅੰਗੁ॥੩੨॥
 ਸੁਕ੍ਰਿਤਸਿੰਘਹਿਦੇਖਤੇਦੁਕ੍ਰਿਤਜਾਂਹਿਕੁਰਗਾ॥ਜੇਰਜਬ
 ਰਵਿਕਿਰਣਤੁਮਊਗਤਿਹੋਇਭੁਗਾ॥੬੯॥ਦੇਖਸੁਦਾਮਾਦ੍ਰੋ
 ਪਤੀਦਾਨਤਨਕਕਛੁਕੀਨਾ॥ਤਾਕੇਤਾਂਪੁਰਕਨਿਕਘਰਵਾ

ਹਿਅਮਿਤੁਪਟਦੀਨਾ॥੧੦॥ ਰਜਬਰਜਮੁਖਸੇਲੀਅੰਸ
 ਸੇਸਹਿਸਗਨਿਹੋਇ॥ਤਿਉਛਾਦਨਭੇਜਨਸਾਧਕੇਦੇਤ
 ਨਸਿਕੋਕੇਇ॥੧੧॥ ਜੇਆਸਆਲਾਹਕੇਸੇਈਅਤੀਤਿਯ
 ਗਾਜਿਯੋਰਜਬਹਿਤਬੀਦਗੋਹੋਤਬਰਤੁਪਿਆਗ॥੧੨॥
 ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਗਰਗਤਿਸਾਧੁਸੁੰਦਰੀਆਹਿ॥ਜਨਰਜ
 ਬਨਿਵਾਏਏਕਹੀਦੋਨੋਪੇਖੇਜਾਹਿ॥੧੩॥ ਜਤਿਤਿਸਨਾਤਤ
 ਸੁਮਗਤਿਦ੍ਵੈਠਾਹਰਿਦੇਇਮਾਰਿ॥ਜਨਰਜਬਸਾਚੀਕ

ਹੀਤਾਮਹਿਫੇਰਨਫਾਰਿ॥੭੪॥ਸੇਵਾਕੇਅੰਗੁ॥ ਰਜਬ
 ਬੇਟੀਬੰਦਗੀਜਾਈਸਿਰਜਣਿਹਾਰਿ॥ਜਾਜਾਵਹਿਸੇਦੀ
 ਜੀਅੇਰਿਧਸਿਧਬਾਦੀਲਾਰਿ॥੭੫॥ਸੇਵਾਸਿਮਰਨ
 ਕੇਅੰਗੁ॥੭੬॥ਆਰੰਭੁਕਰਤਿਤੁਨਿਰਹਿਤੁਹੈਅਬਲਾ
 ਕਾਅਰਧਾਨ॥ਤਿਉਸੇਵਾਸਿਮਰਨਿਕਿਉਪਟੈਸਮ
 ਭੈਸਿਤੁਸੁਜਾਨ॥੭੭॥ਅੰਖਧਬਿਨੁਪਥੁਕਿਆਕਰੈਪ
 ਥਬਿਨਅੰਖਧਬਾਦਿ॥ਇਉਸਿਮਰਨਿਨੁਕ੍ਰਿਤਅਮਿ

ਲਿਉਭੈਨਪਾਵੈਸਹਿ। ੭੭॥ ਰਤਿਬਿਤੋਕਅੰਗੁ।
 ੩੫ ਜਾਮਾਯਾਮੇਜਗਸੁਖੀਸਾਧੋਕੇਦੁਖਦੇਇ। ਰਜ
 ਬਰਜਨੀਏਕਮੇਘਘੁਚਕਵਾਜੇਇ। ੭੮ ਏਕਪੁਤ
 ਮਾਤਹਿਰੁਖਹਿਏਕਮਾਤਸੁਤਿਖਾਇ। ਵਿਭੂਤਿਸੁਵੀਛ
 ਨਬਾਲਨੀਨਹਦੇਖੇਨਿਰਤਾਇ। ੭੯ ਮੂਢਕਰਮੀ
 ਅਸਾਧੋਰਗੀਕੇਅੰਗੁ। ਸੂਤਾਜਬਦਜਗਾਈਐ
 ਜਾਗਤਸੁਣਿਸੁਣਿਜਾਇ। ਰਜਬਮਨਐਸੀਗਹੀਤਾ

ਸਿਉਕਛੁਨਬਿਸਾਇ॥੮੦॥ ਘੋਸਕੇਅੰਗੁ॥੩॥
 ਬਹੁਬਿਧਿਬੰਦਗੀਵਪੁਸ਼ੁਬਿਧਿਘੋਸਪ੍ਰਦਕੀਠੰਗੁ॥
 ਨਰਜਬਤਿਮਿਜੀਵਬਿਨੁਸਭਗੁਨੀਸੁਤਕੇਅੰਗੁ॥੮
 ੧॥ ਅਤਿਕਾਲਅਤਿਕੇਅੰਗੁ॥ ਨਾਮਨਾਜੁਆਵੇਨ
 ਗੀਅਤਿਕਸਮੇਦਕਾਲਾ॥ ਜਨਰਜਬਜੇਖੋਨਹੀਜਪੁ
 ਕੇਠੇਸੁਕਾਲਾ॥੮੨॥ ਸਦਾਅਮਾਵਸਨਾਰਹੇਸਦਨ
 ਗਹਿਗਿਰਾਸਾ॥ ਤੈਸੇਸਿਕਟਕਾਲਮੁਨਿਪੁਨਿਰਜਬਪ੍ਰਗ

ਸਾ ੮੩ ਅੰਤ੍ਰਿਯੁਣਜੇਹਾਲਹੀਬਿਪਤਿਬਾਤਿਕੀਘ
 ਤਾਮਹਾਪੁਰਖਮਨਪੂਰਨੇਮਤਿਸੇਇਸਥਿਰਦਰਸ਼
 ਤਾ ੮੪ ਦੁਸੁਦਇਆਕੇਅੰਗੁ ੩੯ ਮਨਦਯਾਲ
 ਮੁਖਦੁਸੁਤਾਜਥਾਨੀਮਸੰਜੋਗੁ ੪੦ ਰਜਬਕਵਲਾਪੀਵ
 ਤੇਪਾਛੇਕਾਟੋਰੇਗੁ ੮੫ ॥ ਸੇਵਕਕੁੰਭਕੁੰਭਾਰਗੁਰਘਤਿ
 ਘਤਿਕੰਢੇਥੇਟਾ ੪੬ ਰਜਬਮਾਂਹਿਸਹਾਰਕਰਿਬਾਹਰਲਾ
 ਵੈਰੇਟਿ ੮੬ ॥ ਕਵਲਾਕਢਕਾਅੰਗੁ ੪੭ ॥ ਕਵਿਲ

ਕਫਿਕੋਅੰਗੁ॥੪੦॥ ਕਵਲਾਕਲੀਏਕੁਹੈਸੇਦੇਹੀ
ਦਹਿਮਾਂਗਿ॥ ਕਏਕੁਕਾਢੇਕ੍ਰਿਸ਼ਨੁਨਹੀਤੋਨਿਕਸੈਨਾਂ॥
੮੧॥ ਜਰਣਕੋਅੰਗੁ॥੪੧॥ ਸਾਧੂਸੁਵਣਸਾਦਿਗ
ਤਿਸਬਦਸੁਲਤਾਂਜਾਂਗਿ॥ ਜਨਰੰਜਬਗਿਭੀਰਗਤਿ
ਸੋਰਲਫੁਟੇਨਾਂਗਿ॥੮੮॥ ਰਜਬਚਲੈਨਕ੍ਰੋਪਿਬਲਰ
ਹੈਖਿਮਾਜਹਿਸਾਧਾ॥ ਜਿਓਦਾਮਨਦਰੀਆਉਪਰਕ
ਰਸੀਕਉਨਉਪਾਸਾ॥੮੯॥ ਧਸਤਾਵੀਕੋਅੰਗੁ॥੪੨॥

ਰਜਬਹਸਨਾਰੇਵਨਚੁਪਬੇਲਨਬੀਚਾਗਚਿਰੇ
 ਗੁਨਏਸਮਭੁਲੇਬਿਨੁਐਸਰਸੁਨਿਵਾਗ।੯੦। ਚਤ
 ਰਜਬਾਬੀਕੋਅੰਗੁ।੯੩। ਚਿਰਾਸੀਆਦਮੁਬਤਾਓ
 ਤਬੁਜਬਤਸੁਅੰਨਾਧਨਬਰਾਧਰਮੇਲਗੇਉਨਮਨ
 ਲਗਾਸੁਅੰਨਾ।੯੯। ਤੁਨਐਖਧੀਆਕਾਰਕੋਮਨਐ
 ਖਧੀਸੁਸਬਦੁਆਤਮਐਖਧਿਨਾਮੁਨਿਜਖਲਸਾ
 ਖੀਪਦੁ।੯੨। ਲਾਬੇਕੋਅੰਗੁ।੯੪। ਅਨਮਾਯਾਧੁੰ०

ਪੇਨਹੀਖਧਾਬਢਤੀਜਾਇ। ਇਉਹੀਰਜਬਰਸਕੇ
 ਭਜੀਐਲਾਬੈਕੁਇ। ੧੩ ਸਲਤੋਸਮੁੰਦਨਪ੍ਰਪਈ
 ਇੰਦੀਤ੍ਰਿਪਤਿਨਕਾਂਮਾ। ਤੈਸੇਕੁਪਨਲੁਮਈਰਜਬਰਦਿਤੇ
 ਗੰਮਾ। ੧੪ ਪ੍ਰਸਿਧਿਸਾਧਕੰਮੰਗਾ। ੧੫ ਦੀਪਕਹੀ
 ਰੇਲਾਲਕਾਦਮਚਿੰਤਸਮਬੋਲਾ। ਐਸੇਰਜਬਸਾਧਕੇ
 ਮਾਰਤੁਮਾਘੰਮੇਲਾ। ੧੬ ਇੰਦੀਅਹਿਸੁਮੰਗਾਰਹੈਸ
 ਪ੍ਰਮੋਰਚਕੇਰ। ਇਹੁਮਹਾਰੇਹੀਕਰੈਐਰਬਕਤਿਇਹ

ਫਿਰਾ ॥੬॥ ਆਖਾਮਧਮੁਕਤਿਕੋਅੰਗਾ ॥੬॥ ਅਣਿ
 ਕੁਖੰਗਾਜਿਉਏਕਰੇਗੁਣਗਤਿਤਿਨਵਿਚਾਗਾਜਨਰ
 ਜਬਐਸੇਰਹੇਸਾਧੁਇਹੁਸੀਸਾਗਾ ॥੭॥ ਵਸਨਤਜੇਦੁ
 ਰਵਾਸਨਾਆਸਨਤਜੇਉਰਆਸਾ ॥ਇਓਨਾਗੈਬੁੱਖੇਰ
 ਹੈਜਨਰਜਬਹਰਿਦਾਸਾ ॥੮॥ ਨਰਨਗੈਰੇਟੀਦੁਪੁਤ੍ਰ
 ਗਮਨ ਘੀਉਘਟਿਮਾਂਹਿ ॥ਰਜਬਸੀਸ਼ੇਏਕਠੇਲਿਪੇਛਿ
 ਪੇਕਛੁਨਾਹਿ ॥੯॥ ਆਖਾਮਧਮੁਕਤਿਕਾਕੂਤਿਨਜ

ਏਹਿਭੇਉ। ਰਜਬਰਾਜਾਜਨਕਹਾਰਸਿਖਭੁਯਾਸੁਖ
 ਦੇਉ। ੧੦੦। ਸਬਦਤਸੀਐਕੋਅੰਗ। ੧੦੧। ਸਾਧੂਅ
 ਗਮਰੂਪਜਲਨਿਗਮਕਲਸਭੁਏਚਾਰਾ। ਅਸਕਸ
 ਰਸਾਮੰਦ੍ਰੈਮਸਕਕੁਰਾਨਕਤੇਬਾ। ਕੁਲਕਾਜੀਸਕੇਭ
 ਏਰੰਜਬਸਮਝੈਏਕਾ। ੧੦੨। ਤੁਰਕੋਤੇਗਕੁਰਾਨਗਹਿ
 ਸੁਤਿਹਿੰਦੁਹਥਆਰ। ਜਨਰਜਬਅਨਭੈਗੁਰਜਤ
 ਕੇਦਹਿਦਿਸਧਾਰ। ੧੦੩। ਸਾਧੂਮਿਲਾਪਕੋਅੰਗ।

॥ ਜਬਦੀਵੈਦੀਵਾਦੁਸੇਤਬਤਲੇਕਾਤਮੁਨਾਂਹਿ॥੧੦੩॥
 ਉਰਜਬਸਾਧੁਮਿਲੈਅਗਮਅਸਿਕਾਜਾਂਹਿ॥੧੦੪॥
 ਦਾਸਦੀਰਘਕੋਅੰਗੁ॥੪੯॥ ਸਿਸ੍ਰਜਹਿਤਸਾਂਈ
 ਲੀਆਸਾਧੁਨੇਉਰਮਾਂਹਿ॥ ਉਰੇਸਮਾਨੇਦਾਸਿਦਿਲਿ
 ਸੇਵਕਸਮਕੋਨਾਂਹਿ॥੧੦੫॥ ਜਨਰੰਜਬਜਲਦਲਾਨਿ
 ਮਿਤਜਤੀਸਤੀਕੋਜਾਇ॥ ਭੁਗਵਤਿਸਹਤਿਭੋਜਨ
 ਕੀਆਵਤਿਭਾਗੀਕ੍ਰਿਤਕੁਇ॥੧੦੬॥ ਲਖਪੁਰਕੀਅੰ

ਗੁ ॥ ੫੦ ॥ ਵਿਤਵਤੁ ਈਸੇ ਨਹੀ ਵਤੁ ਹੋਇ ਜਿਨਿ ਕੋ
 ਇ ॥ ਛਾਪ ਲਈ ਲਖੁ ਅੰਗੁ ਲੀ ਰਜ ਬਦੇਖੇ ਜੋਇ ॥
 ੧੦੧ ॥ ਗੁਨ ਰੇ ਗੀਨੀ ਚੇਖਿ ਚੇਗ ਜਾਨ ਦੀਪ ਪ੍ਰਗਾਸ
 ਰੰਜ ਬਭਿਲ ਦੇ ਪੇਚ ਕੇ ਸਮਝੈ ਉਲਟਾ ਦਾਸ ॥ ੧੦੨ ॥
 ਰੰਜ ਬਰਾਮ ਉਮੀਗ ਕਰਿਆ ਪਸਹਤਿ ਦੇਸ ਰਬਾ
 ਤਿਉ ਦਾਸ ਦਿਲ ਦੀਨ ਮਤਿ ਰਾਮਾਂਤੁ ਹੋਇ ਨ ਗਰਬਾ
 ੧੦੩ ॥ ਬੇਨਤੀ ਕੋ ਅੰਗੁ ॥ ੫੧ ॥ ਸੁਤੇ ਸੁਤਹਿ ਖਿਲਾ

ਵਈ ਮਾਤਾ ਅਪਿ ਜਗਾਇ। ਤੇਰ ਜਬ ਸੇ ਕੀ ਜੀ ਅੰ
 ਕੁਗ ਵਤਿ ਆਵੁ ਭੁਗਾਇ॥ ੧੧੦॥ ਬਾਲ ਕੇ ਕੇ ਬਲਿ ਰੂ
 ਸਕਾ ਪਤ੍ਰਿ ਲੇਟ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ। ਰਜ ਬਸੁ ਤਿ ਮਹਿ ਸਤਿ
 ਯਹਿ ਸਮਰਥ ਸਿਰਜਨ ਹਾਰ॥ ੧੧੧॥ ਦੇਹੇ ਪੂਰੇ
 ਹੋਏ ਰਜ ਬਦੇ॥ ੩॥

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਥ ਵਿਚਾਰ ਮਾਲਾ ਅਨਥ ਪੁਰੀ ਕ੍ਰਿਤ ਲਿਖ ਅਤੇ॥ ਦੇਹ

ਰਾ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜਸਤਿ ਚਿਤਿ ਮਨੀ ਦੁਰਧਾ
 ਸਿਹ ਜਨੈ ਜਗ ਸ੍ਵਪਨ ਵਤਿ ਨ ਸੈਭੁ ਮਨੁ ਮਕੁਧਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਮ ਮਆਸਤਿ ਗੁਰ ਦਆਸਾਧ ਸਿਗ ਜਬ ਹੋਇ ॥
 ਤਬ ਪਾਣੀ ਜਨੈ ਕਛੁ ਰਹੈ ਬਿਖੇਰ ਸੋਭੇਇ ॥ ੨ ॥ ਪਰ
 ਬੰਦਨ ਮਨੀ ਦਯੁਤ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵ ਮੁਰਾਰ ॥ ਵਿਚਾਰ ਮਾਲ
 ਵਰਨਨ ਕਰੇ ਮੇਨੀ ਜੁਓਰਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਕ੍ਰਿਮੇਨਾ ॥ ਯਹਿ
 ਮੇਮ ਯਹਿ ਨਹਿ ਮਮ ਸਭ ਵਿਕਲ ਪਰੁਏਛੀਨਾ ॥

ਅਪਰਮਾਤਮਾ ਪੂਰਨ ਸਕਲ ਜਾਨ ਮੇ ਨਿਤਾ ਲੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ਗੁ
 ਰ ਉਸਤਤਿ ॥ ਦਿਹਗਾ ਮਾਤਤਤ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਸੁਹਿਦ
 ਇਸਟ ਦੇਵ ਨਿਪ ਪ੍ਰਣਾ ॥ ਅਨਾਥ ਸੁਗੁਰ ਸਭ ਤੇ ਅਧਿਕ
 ਦਾਨਿ ਗਿਜਾਨ ਵਿਗਿਆਣ ॥ ਪਾਪੁ ਗਟ ਪੁਰਮ ਗੁਰ ਸੂਰ
 ਦੁਤਿ ਜਨਮ ਨਲ ਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਅਨਾਥ ਕਮੇ ਦਨ ਬਿ
 ਸੁਖ ਜਨ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹੋਇ ਹੁਲਾਸਾ ॥ ੬ ॥ ਦਿਹਤ ਸਤਿ ਗੁਰ
 ਮਾ ਕਾਰਿ ਮੇਰਿ ਨੀਦ ਸੇਵਿਤਾ ॥ ਜਗਯੋਗ ਮਨੁ ਲੋਚਨ

ਖੁਲੇ ਸ੍ਵਪਨੇ ਕ੍ਰਮ ਬਿਸਰੀਤਾ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕ੍ਰਮਿ
 ਲਗਾ ਕ੍ਰਮੇ ਕ੍ਰੇਦ ਲਹੈ ਬਿਨ ਸ੍ਵਾਨਾ ॥ ਕੇਹਰ ਕਪੁ ਸ੍ਵਾਈ
 ਨਿਰਖ ਪਕੇ ਕ੍ਰਪ ਅਗਿਆਨ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਅਵਤਿ
 ਕਰਨਾ ਰਨ ਵਰਤ ਨਗਿਆਨ ਵਿਗਿਆਨ ॥ ਬਚਨ ਲ
 ਹਰਤਨ ਪਰਸਤੇ ਅਗਹੁ ਹੋਤਿ ਸੁਜਾਨ ॥ ੯ ॥ ਸੁਰਦ
 ਰਸ ਅਵਰਸ ਜੋ ਹੋਇ ਅਗਨਿ ਉਦੋਤਿ ॥ ਤੈ ਸੇਰ
 ਰਪੁ ਸਾਇਤੋ ਅਨਿਕੁ ਵਨਿ ਰਸ ਲਹੇਤਿ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿ

ਮਚੇਦੇਲਹਿਚੇਦਮਨਅਮੀਦਵਤਿਤਹਿਕਾਲਾਗੁਰ
 ਮੁਖਿਨਿਰਖਤਿਸਿਖਕੇਅਨਭੁਵਿਹੋਤਿਬਿਸਾਲਾ
 ੧੧) ਸਿਖਬਚਨ ਹਿਸਰਨਗਤਿਰਾਵੇਸੀਗੁਰਦੇ
 ਨਦਯਾਲਾਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਬਦੇਚਰਨਹਰਹੁਕਠਨਿ
 ਉਰਜਾਣਾ) ੧੨ ਹਿਅਨਾਥਅਤਿਸੈਦਖੀਡੋਐਦੇਖਿ
 ਸਿਸਾਗਬੂਡਤਿਹੋਭੁਵਿਸਿਧਮਹਿਮੋਹਿਕੋਪਭੁਪਾਹੁ
 ੧੩) ਆਸਾਇਸਨਾਚਿਤਬਹੁਏਹੁਡਾਇਨਘਰਿਮਾ

ਹਿ॥ ਜੀਵਨਕਹਿਬਿਧਿਹੋਇਮਾਸ੍ਹਿਦੇਸਿਮ੍ਹਿਤਕੇ
 ਖਾਹਿ॥ ੧੪ ॥ ਕਬਹੂੰਸੁਮਤਿਪ੍ਰਕਾਸਚਿਤਕਬਹੂੰਕੁ
 ਮਤਿਅਧੀਨਾਬਿਨਲਗੀਕੇਕਤਿਜਿਉਰਹਿਤਸ
 ਦਾਅਤਿਦੀਨਾ॥ ੧੫ ॥ ਨਦੀਆਸਾਸੁਭਾਸੁਭਤਟਿ
 ਰੁਗੀਮਨੇਰਥਨੀਗਾਤਿਸੁਨਾਅਮਿਤਤਰਗਜਿ
 ਹਿਭਵਰਿਭੁਮਤਿਗਭੀਗਾ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਗਾਦਿਕਜਲਜੇ
 ਤਬਹੁਚਿਤਾਪ੍ਰਬਲਪ੍ਰਵਾਹਾਧਿਤਤਰਹਰਨੀਤਰ

ਨਤਹਿ ਬੇਧਤਿ ਮੇਮਨਿ ਆਗਿ^{੧੭} ਜਗਸਾਚੇ ਮਿਥਾ
 ਕ੍ਰਿਧੇ ਗਹਿਐ ਤਜਿਐ ਨਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਗਹਿ ਚਰਚੁ ਪਰਸਰਪ
 ਜਿਐ ਉਗਲਤਿ ਬਨਤਿ ਨਖਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੇਵਾਰਾ
 ਦਿਹਰਾ ਸਮਾਧਾਨ ਗੁਰ ਕਹਿਤੁ ਹੋਦ ਆਜੁ ਗਤ ਕ
 ਹਿ ਬੇਲਾ ਮਾਮ ਬਚਨ ਨੀਮੇ ਆਨਤੁ ਆਪਤ ਬਾਕ ਅੰਠੇ
 ਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਨਹਿ ਸਿਸੈ ਮਨਿ ਹੋਚ ਪਲ ਦੁਹ ਕਰਿ ਗਤ
 ਅਤਿ ਆਗਿ ਗੁਰ ਸੂਤਿ ਸੁਧਤਿ ਆਸ ਕਰਨਿ ਹਚ ਲਿ

ਕੀਜਤਿਤਾਹਿ॥ ੨੦॥ ਸਿਖੇਵਾਚੁ ॥ ਹਉਬਿਖਟੀਅਤਿ
 ਅਜਿਤਮਨਿਨਾਹਨਹੋਤਿਅਭਿਆਸਾਤਾਤੇਪ੍ਰਭੁ
 ਮਪਦਸਰਨਹਰਹੁਕਠਨਿਜਗਤਾਸਾ॥ ੨੧॥ ਪ੍ਰਬ
 ਲਜੁਗਤਿਸੁਭਅਸੁਭਸਭਿਰਤਸੁਰੇਸੁਬਢਾਇ॥
 ਅਪਨੀਭੂਲਅਨਾਥਹਉਪਕਿਐਮੰਧਤ੍ਰਿਹਿਅਗਣਿ॥
 ੨੨॥ ਕਬਹੂੰਨਮਨੁਬਿਰਤਾਗੀਸਮਸ੍ਰਯੈਸੈਪੋਤਿਐ
 ਸੋਮਰਕਟਿਬਿਰਛਪਰਿਕਬਹੂੰਨਠਾਢਹੋਤਿ॥ ੨੨॥

ਲਦਲਪਤਪਤਾਕਪਟਿਦਾਮਨਕਛਪਆਥਾਭੂਤਦੀ
 ਪਦੀਪਕਸਿਖਾਯਹਿਮਨਿਬ੍ਰਿਤਅਨਾਥਾ॥੨੪॥ ਸਿਰਜ
 ਸੁਭਾਇਅਕਾਸਸੇਪਾਵਕਝਰਪਚਲੀਤਾ॥ ਚਿਚਲਾਸੁ
 ਤਹਿਅਨਾਇਕਾਮਨਿਰਿਤਬਿਖੇਕਰੀਤੁ॥੨੫॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ
 ਵਾਚੁ॥ ਸੁਨਿਸਿਖਭ੍ਰਿਤਮਸੀਖਕਹੂੰਜੋਚਾਹਤਿਨਿਜ
 ਸੇਇ॥ ਜਗਬੰਦਨਇਛਤਿਬੰਚਿਯੋਤੈਸਤਿਜਗਕੇ
 ਇ॥੨੬॥ ਜੇਰਠਾ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਪ੍ਰਮਦਯਾਲਅਸਰਨ

ਸਰਨਉਦਾਰਮਤਿ। ਜਨਮਨਾਥਉਹਮਾਲਕ੍ਰਿਪਾਕ
 ਰਤਚਾਹਤਿਹਰਿਐ॥੨੭॥ ਇਤ੍ਯਾਦਿਚਾਰਮਾਲਸਿ
 ਖਅਸੀਕਾਪ੍ਰਿਥਮੋਬਿਸਮਸਮਾਪਤਿ॥ ਸਿਖੋਵਾਚ॥
 ਦੋਹਰਾ ਕੋਹਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸਾਧਕੋਲਛਣਸੀਗੁਰੇ
 ਵਾਜਾਹਿਨਿਰਖਹਿਤੁਆਪਨੋਕੋਰੁਲੀਬਿਧਸੇਵਿ॥
 ੧॥ ਸੀਗੁਰੋਵਾਚ॥ ਦੋਹਰਾ ਅਭਿਕ੍ਰਿਪਾਲਨਹਿੰਦ੍ਰੇ
 ਹਿਚਿਤ੍ਸਹਿਨਸੀਲਤਾਸਾਗਾਸਮਦਮਮਾਦਿਅਕਾਂਅ

ਭਿਮਿਦੁਲਸਰਬਉਪਕਾਰ। ਅਤਿਮਥਿਤਿਜੁਅ
 ਨੀਹਸੁਚਿਨਹਿਕੇਚਨਗੇਭੀਗਾਅਪ੍ਰਮਤਿਮਤਿਸੁ
 ਰੇਰਹਤਿਮੁਨਿਤਪਸਾਂਤਸਧੀਗਾ३ ਜਿਤਿਖਟਗੁਨ
 ਧ੍ਰਿਤਮਾਨਕਵਿਮਾਨਦਿਆਪਅਮਾਨਾਸਤਿਪ੍ਰਤੀਤ
 ਅਨੀਤਗਤਿਕਾਰਨਿਸੀਲਨਿਧਾਨੁ॥੪॥ ਉਸਤਤਿ
 ਨਿਦਾਮਿਤ੍ਰਹਿਪੁਸੁਖਦੁਖਉਚਅਰੁਨੀਚਾਬ੍ਰਹਮਾਤਿ
 ਨਾਮੀਮ੍ਰਤਗਾਰਲਕੇਚਨਕਾਚਨਬੀਚੁ॥ ਪਾਸਮਦਗੀ

ਸੀਤਲਾਝਿੰਦੇ ਗਤਉਦਥੇਗਉਦਾਰ। ਸੁਛਮਚਿੰਤਸੁਖੀ
 ਤਸਮਚਿੰਦਬਪੁਨਿਰਹੀਕਾਰ। ੬। ਸਰਬਸਿਤ੍ਰਨਹਿਕ
 ਲਪਮਨਿਤਿਆਗੀਅਤਿਜੀਤੋਖੁ। ਈਸ੍ਵਰਜਥਿਰਯਾਨ
 ਬਲਜਾਨਤਬੰਧਮਹੁਮੇਖੁ। ੭। ਤਨਮਤਿਗਤਿਆਨੰਦ
 ਮਯਗੁਨਤੀਤਿਨਿਸਪ੍ਰੇਹਿ। ਬਿਗਤਿਕਿਲੇਸਸੁਛੇਦਮ
 ਤਿਸਿਤਾਭੁਖਨਿਏਹਿ। ੮। ਸੁਸਿਥੇਦਨਹਿਕਹਿਸਕੈਲਛ
 ਏਸਿਤਮਹੰਤਾ। ਪਰਸਿਥੇਦਕਹੈਕਛੁਸਿਤਪ੍ਰਤਾਪਕਹੰਤਾ।

ਦਿ ਅਥਸਤਿਸੀਗਤਿਮਹਿਮਾਵਰਨਨੀ॥ ਦੇਹਗਾ॥
 ਸਤਿਸੀਗਤਿਨਿਜਕਲਪਤਰਿਸਕਲਕਾਮਨਾਦੇਤਾਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤੁਰੂਪੀਵਚਨਕਹਿਤ੍ਰਿਤਪਹਰਲੇਤਾ॥੧੦॥ਪਦਬੰ
 ਦਨਤਨਅਘਹਰਨਤੀਰਥਸੇਪਦਿਦੇਇ॥ਸਿਭਾਖਨਚਿ
 ਤਸਾਂਤਕਰਕ੍ਰਿਪਾਪਰਮਪਦਿਦੇਇ॥੧੧॥ਸਤਿਸੀਗਤਿਸੁ
 ਖਸਿਧਬਰਮੁਕਤਾਨਿਜਕੇਵਲਾਅੰਸੇਪਰਮਅਗਾਧਅ
 ਤ੍ਰਿਕੋਪੇਠਮਨਦਲਮਲਿ॥੧੨॥ਸਤਿਸੀਗਤਿਸੁਖਪਲਕ

ਜੇਮੁਕਤਿਨਤਾਸਸਮਾਨਿ। ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਇੰਦ੍ਰਾਦਿਭੂਨਿ
ਪਟਿਅਲਪਏਹਿਜਾਨੁ॥ ੧੩॥ ਜਗਤਿਮੋਹਿਫਾਸੀਅਜ
ਰਕਟੈਨਮਾਨਿਉਪਾਇ। ਜੇਨਿਜਸਤਿਸਿਗਤਿਕਰਤਿਸ
ਹਿਜਮੁਕਤਿਹੁਇਜਾਇ॥ ੧੪॥ ਕੰਮਧੇਨਅਰੁਕਲਪਤਰਿ
ਜੇਸੇਵਤਿਫਲਹੋਇ। ਸਤਿਸਿਗਤਿਛਿਨਏਕਮੇਪਾਦੀ
ਪਾਵੈਸੇਇ॥ ੧੫॥ ਪਾਗਸੇਮੇਅਰੁਸੀਤਮੇਬਡੇਅਤਰੇਜਾਨ
ਵਹਿਲੋਹਕੰਚਨਕਰੈਵੈਕਰੈਆਪਸਮਾਨ॥ ੧੬॥ ਵਿਧਵ

ਭਿਜਗਕਰਤਸਦਾਜੇਦਿਜਭੁਤਮਗੋਤਿ। ਸਾਧਨਿਕਟਿ
 ਚਲਜਾਤਹੀਸੋਫਲਪਗਪਗੋਤਿ॥੧੭॥ ਦਯਾਆ
 ਦਿਦੈਧਰਮਸਭੁਜਪਤਪਸਿਜਮਦਨਾਜੇਪ੍ਰਪਤਿਇਨ
 ਸਭੁਨਮੇਸੇਸੀਤਿਸਿਗਤਮਨ॥੧੮॥ ਤੀਰਥਗਗਾਦਿਕ
 ਸਬੈਕਰਿਨਿਸਚੈਸੇਵੇਨਾ। ਸੋਕੇਵਲਸਤਿਸਿਗਮੇਪ੍ਰਾਣੀ
 ਫਲਲੇਵੈਜੁ॥੧੯॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਦੇਵਾਸਕਲਤਿਨਭੁਜੇ
 ਫਲਹੋਇ। ਸੋਸਤਿਸਿਗਤਿਮੇਸਹਿਜਬੈਗਹਿਗੋਤਿਉਦੇ

ਤਿ॥ ੩੦॥ ਬੇਦਾਦਿਕ ਬਿਦਯਾਸ ਬੇਪਵੈ ਪਠੈ ਜੋ ਕੋਇ॥ ਸ
 ਤਿਸੀਗਤਿ ਖਿਨ ਏਕ ਮੇਰੇ ਹੋਇ ਸੁਖ ਨ ਭਵੈ ਲੇਇ॥ ੨੧॥ ਕਿ
 ਸੁਮੇਰ ਕੈ ਲਾਸ ਕਿਸ ਬਤਰਤੁ ਰੋਹੀਤਿ॥ ਸਤਿ ਸੀਗਤਿ
 ਗਿਰਮ ਲੈਸ ਮਸਤਰਮ ਲੈ ਕਰੀਤਿ॥ ੨੨॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਖ
 ਰਖਾਲ ਕਰਤ ਰਸਮ ਸੇਤੁ ਖਬਿ ਚਾਗ॥ ਚੋਬੈ ਸਤਿ ਸੀ
 ਗਤਿ ਧਰਮ ਮਹਾਪੁਜਨਿ ਰਧਾਗ॥ ੨੩॥ ਮੁਕਤਿ ਕਰਣਿ ਬੰਦ
 ਨਹ ਰਹੈ ਬਹੁਤ ਜਤਨ ਜਗ ਭੁਭਾ॥ ਪੇਅਹਿ ਕੋਟਿ ਚੁਪਾਇ ਕ

ਰਿਸਤਿ ਸੀ ਗਤਿ ਕਰਤ ਬਾ॥ ੨੪॥ ਔਰਧਰਮ ਜੇਤ ਕਜ
 ਗਤੁ ਆਇਸ ਕਾਂ ਮਸਤੂਪਾ॥ ਸਾਧਨ ਗਮਨ ਉਦੇਤ ਕ ਹੈਸ
 ਤਿਸੀ ਗਮਨੁ ਪਾ॥ ੨੫॥ ਸੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੈ ਸਤਿ
 ਸੀ ਗਤਿ ਜਗ ਸਾਗ॥ ਅਨਾਥ ਮਿਟਾਵੈ ਬਿਖਮਤਾ ਦਰਸਾਵੈ
 ਸੁਵਿਚਾਰ॥ ੨੬॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਵਿਚਾਰ ਗਮਨਾਸਤਿ ਸੀ ਗਤਿ
 ਮਹਿਮਾ ਦੁਤੀਐ ਬਿਸਾਮੀ॥ ੨॥ ਸਿਖੇ ਵਾਚ॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਭੋਰੁ ਗਵਨ ਗੁਣ ਸਾਧਕੇ ਮੇਜ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ਨਿਰਪੇਖ

ਸਿਕਲਪਗਤਿਹੈਸੁਖਸਿੰਧਅਪਾਰ॥੧॥ਹਉਕਾਂਮੀ
 ਵੈਸੁਮਤਿਚਿਤਮੋਹਿਨਅਵੈਬੂਝਾਕਿਸੇਹਿਤਉਪਦੇਸ
 ਕੀਪਰੈਰੈਲਨਿਜਸੂਝਾ॥੨॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੇਵਾਚੁ॥ਕਹਿਤ
 ਸਿਤਜੇਸਹਿਜਹੀਬਾਤਗੀਤਰਚਿਬੈਨਿ॥ਤੇਤੇਰੇਤਨਦੁ
 ਖਹਣਿਬਾਇਕਸਤੁਸੁਖਦੈਨਾ॥੩॥ਬੋਲਤਿਸਹਿਜ
 ਸੁਭਾਇਜੇਬਚਨਮਨੋਹਰਿਸਿਤਾ॥ਸਪਤਕੁਮਕਾਰਿਅ
 ਨਕੀਤਿਨਹੀਮੈਦਰਸਿਤਾ॥੪॥ਸਿਖੇਵਾਚੁ॥ਭੁਭੁਰ

ਵਨਿਮੇਦੁਖਤਿਅਤਿਅਉਰਨਕਛੂਸੁਹਾਇ।ਸਪਤਿਭੂ
 ਮਕਾਗਿਅਨਕੀਕਹੀਯੇਸੇਸਮਝਾਇ॥ਪਾਸੀਗੁਰੇਵਾ
 ਚਾ॥ਸੁਭਿਇਛਾਸੁਬਿਚਾਰਨਤਨਮਨਸਾਸੁਹੇਇ।ਸ
 ਵਪਤਿਅਸਿਸਕਤਿਪਦਾਰਥਅਭਾਵਨੀਸੇਇ॥੬॥ਦੁ
 ਤੀਆਸਪਤਿਭੂਮਕਾਹੇਸਿਖਯਹਿਨਿਰਧਾਗਜੇਕਛੁਅ
 ਬਸਿਸਜਕਰੈਬਰਨੇਸੇਪ੍ਰਕਾਗ॥ਜਿਖੇਵਾਚਾ॥ਭੇਭਗ
 ਵਨਲਖੁਮਤਿਸੁਮਮਰਹਿਸਮਲਯੇਨਜਾਤਿ।ਉਨਭਿ

ਨਤਾਤੇਕਹੋਗਯਾਨਕੁਮਕਸਾਤਿ॥੮॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੇਵਾਚ
 ਵਿਖਾਇਖੇਕਹਿਦੁਖਤਾਗੁਰਤੀਰਥਮਨੁਰਾਗੁ॥
 ਤਾਤੇਸੁਭਿਇਛੁਕਹੀਕਥਾਸੁਵਣਮਨਲਾਗੁ॥੯॥
 ਗਵਤਗਤਿਗਤਿਆਨਿਮਤਿਪ੍ਰੇਮਜੁਗਤਿਨਿਤਚਿਤਾ॥
 ਗੁਣਿਗਾਵਤਪੁਲਕਤਿਹਿਦੇਦਿਨਦਿਨਸਰਸਸੁਹਿ
 ਤਾ॥੧੦॥ਦੂਤੀਕਹੀਬਿਚਾਰਨਾਉਪਜਯੋਤਤਿਬਿਚਾਰ
 ਏਕਤੈਸੈਧਨਲਗਯੋਕੋਰੋਕੋਸਿਸਾਗੁ॥੧੧॥ਤੁਨਮਨ

ਸਾਸੁਤੀ ਸਰੀ ਮਨ ਕੋ ਪਤਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਬਿਰਹੈ ਸੁਧਿ ਸੁਰੁ
ਪਕੀਰਾਖੇ ਨਿਤੁ ਸਮਾਰੁ ॥ ੧੨ ॥ ਚਤੁਰਥ ਸਵਾ ਪਤਿ ਅਹਿ
ਅਨਿਭਵਿ ਉਦੇਤ ਅਭੰਗਾ ॥ ਆਤਮ ਜਗਦਰਸਿਯੋ ਭੁਲੇ
ਜੋ ਮਧਿ ਸਿਧ ਤੁਰੰਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਛੁਟੇਤ ਨ ਅਭਿਮੰਨ ਜਬ
ਨਿਸਚੈ ਕੀਯੋ ਸਰੂਪਾ ॥ ਅਸਿ ਸਕਤਿ ਅਹਿ ਭੂਮ ਕਾ ਪੰਚਮ
ਮਹਾਂ ਅਨੂਪਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕਹੈ ਪਦਾਰਥ ਬੁਧਿ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਇ ਅਭੁ
ਵਿ ॥ ਯਹੋ ਪਦਾਰਥ ਭਵਨੀ ਪਸਟੀਭੂ ਮਲਿਖਾਵਿ ॥ ੧੫ ॥

ਭਾਵਾਭਾਵਤਹਾਨਕਛੁਸਪਤਮਤੁਰੀਆਮਾਹਿ। ੧੬ ਸਿਰਠਾ ।
 ਤ੍ਰਿਤਹਾਂਸਿਭਵੈਕਹਾਆਹਿਕਹਾਨਾਹਿ। ੧੭ ਸਿਰਠਾ ।
 ਪ੍ਰਗਾਇਕਰੀਗੁਰਦੇਵਸਪਤਿਭੂਮਕਾਗਮਨਕੀ। ੧੮ ਨਾਥ
 ਲਹੈਨਿਜਭੇਵਿਚਿਤਦੇਕਰਵਿਚਾਰਜੇ। ੧੯ ਇਤਿਸ੍ਰੀ
 ਵਿਚਾਰਮਾਲਾਗਮਨਭੂਮਕਾਤ੍ਰਿਤੀਯੋਬਿਸ੍ਵਾਮੀ। ੨੦ ਸਿਰਠ
 ਵਾਚੁ। ਦੋਹਰਾ ॥ ਭੁਗਵਨਿਮੇਜਨਯੇਭੁਲੇਸਪਤਿਭੂ
 ਮਕਾਗਮਨਾਨਿਰਮਲਿਗਿਅਨਉਦੇਤਕੇਸਾਧਨਕੇਦਖ

ਮਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਭੁਗਵਨਿਤਿ ਮਰਨ ਸੈਕਹਿ ਦੀਪਕ ਕੀ ਬਾ
 ਤਾ ਪੂਰਨਿ ਗਮਨ ਉਦੇ ਬਿਨਾ ਹਿੰਦੈ ਭੁਗਮਨ ਜਾਤਿ ॥ ੨ ॥
 ਸੀਗਰੇ ਵਾਚੁ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਜਗਤਾ ਸਕਤਿ ਤਜ ਦਾਰਾ
 ਸੁਤ ਗ੍ਰਿਹ ਵਿਤੁ ॥ ਵਿਖਵਤਿ ਵਿਖੇ ਵਿਸਾਰ ਜਗਰ ਗੋਏ
 ਖਅਤਿ ਤੁ ॥ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਪਾ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਯ ਜੇ ਜਾਨ ਨਰਿ ਕਰਤ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਅਧਿਕਾਇ ॥ ਤੇ ਸਠਿ ਅਤਿ ਮਦਿ ਮੰਦ ਜਗ ਬਿਥਾਧਰੀ
 ਨਰਿ ਕਾਇ ॥ ੪ ॥ ਅਜਬ ਮਾਸ ਅਰੁ ਰੂਪੁ ਤੁਕ ਕਸਮ ਲਨ

ਖਸਿਖਪੁਰਾਨਿ ਰਗੁਣ ਅਸੁਚਿ ਸਲੀ ਨਤ ਨਤਿ
 ਗਿਆਗਿ ਜਿਉ ਦੁਗ ॥ ੫ ॥ ਅਹਿ ਬਿਖਤੁ ਨ ਕਟੈ ਚਢੈ
 ਹਿਚਿਤ ਵਤਿ ਚਢ ਜਾਇ ॥ ੬ ॥ ਅਨਧਿ ਯਨ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਣ
 ਹੁਲੇਤੁ ਮੂਲ ਜੁਤਿ ਖਾਇ ॥ ੭ ॥ ਮੇਥਨ ਅਸੁ ਪ੍ਰਕਰ ਯਹਿ
 ਨਾਥ ਕਹੈ ਸੁਤਿ ਚਾਹਿ ॥ ੮ ॥ ਇਨ ਤੇ ਨਿਜ ਬਿਧੀ ਤੇ ਜੇਬ
 ਹਮ ਚਰਜ ਕਹਤਾਹਿ ॥ ੯ ॥ ਸੁਵਣ ਸਿਮਰਣਿ ਕੀਰਤ
 ਨ ਚਿਤ ਵਤਿ ਬਾਤ ਇਕਿ ਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੇਕ ਲਪ ਪਰਯਤ

ਨਤਨਪ੍ਰਾਪਤਿਆਦਕਹਿਤਾ॥੮॥ਸੁਤਮੀਠੀਬਤੈਕਹੈ
 ਮਾਨੇਮੇਹਨੀਮਤਾ॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਆਨੰਦਪਾਵਈਵਸਿ
 ਹੋਤਿਮੂਢਜਗਜੀਤਾ॥੯॥ਕਾਜਅਕਾਜਅਕਾਜਲਲ
 ਯੇਨਹੀਗਹਯੋਮੋਹਿਦ੍ਰਿੜਬੀਧਾ॥ਸੁਗਰਬੋਜਮਗਿਨਾ
 ਚਹਿਯੋਬਹਿਯੋਸਿਧਮਤਿਮੀਧਾ॥੧੦॥ਜੇਰਠਾ॥ਅਧ
 ਕੁਪਸਮਗੇਹਪਚਿਯੋਨਾਜਾਨਯੋਮਰਮਸਠਿ॥ਬਢੇ
 ਸੁਪਸਿਵਤਿਨੇਹਿਸੁਤਿਤਿਖਕੀੜਮੀਗਭੁਯੋ॥੧੧॥

ਵੇਹਗਾ ਵਰਬਦੁਖਤਤਿਤੁੰਭੁੰਤਿਅਹਿਸਿਖ
 ਤਿਮਾਨਤਭੁਗਾਬਿਸਕਿਯੋਆਤਮਗਿਆਨਪਨੁਸ
 ਭਿਸੁਖਸਿਪਤਿਮੁਖਿ॥੧੨॥ ਬਹੁਉਦਮਪ੍ਰਣੀਕਰੈਅਤਿ
 ਕਲੇਸਤਹੇਤਿ॥ ਜੁਰੇਤਗਛਿਯਾਨਿਪਟਿਦੁਖਜਾਇਤਪ੍ਰ
 ਣਸਮੇਤ॥੧੩॥ ਤਾਂਤੇਇਨਕਾਸੀਗਤੁਛਾਡਿਕੁਸਲਸੀਅ
 ਜਾਨ॥ ਮਨੋਬਿਖਤੇਸਰਪਤੇਠਗਤੇਛੁਟਯੋਨਿਦਾਨਾ
 ੧੪ ਜਗਤਖੇਦਮਹਿਪਰੈਜਿਨਕੇਵਲਿਦੁਖਤਮਾਹਿ

ਸਤਿਕਹੁਸਤਿਕਹੁਸਤਿਸੁਖਸੁਖਨੇਹੁਨਾਹਿ॥ ੧੫ ॥
 ਜਗਸਮੁਦ੍ਰਿਆਸਕਤਜਲਕਾਂਮਾਦਿਕਬਹੁਜੇਤਾਭ
 ਵਰਭੁਮਤਹਾਮਹਿਫਿਰੇਦੁਖਸੁਖਲਹਿਰਅਨੰਤਾ॥ ੧੬॥
 ਚਿਤਬਫਵਾਅਗਨਿਜਹਿਤਿਸਨਾਪਬਲਸਮੀਗਾਜਿ
 ਹਿਜਹਾਜਜਮਹਿਪਰਯੋਤਿਤਕਿਮਧੀਰਸਗੀਰਾਨੁਅਪ
 ਨੇਚਿਤਦਗਸਭਯੋਪਰਯੋਗਾਇਦਰਸਿਤਾਦ੍ਰਿਸੁਦੇਖਤੇ
 ਪ੍ਰਗਟਿਯੋਬਿਬਸਸਿਗਗਨਿਲਹਿਤਾ॥ ੧੭॥ ਤਾਤੇਤਨ

ਅਭਿਮਾਂਨਿਤਜਿਅਜਰਪਾਸਬਰਮਾਹਿਰਿਮਾਨ
 ਲੇਪਸਿਸਾਕੇਰੇਕੁਲਗਹੀਯੇਤਾਹਿ॥੧੮॥ਸੁਖਬ੍ਰਹਮਾਇ
 ਵਾਦਿਕੇਸ੍ਵਾਨਵਿਸਵਤਿਤਿਆਗੁ॥ਨਾਮਮਾਤ੍ਰਸੁਖਮ
 ਵਨਿਕੇਕੁਲਨਾਇਨਮਨੁਰਾਗੁ॥੨੦॥ਧਾਯੋਚਤ੍ਰਕਧੁਮ
 ਲਹਿਸ੍ਵਤ੍ਰਬ੍ਰਿਦਕੇਮਾਨਾ॥ਮੁਰਖਪਰਯੋਬਿਚਾਰਬਿਨੁਭ
 ਈਦਿਗਨਿਕੀਹਾਨਾ॥੨੧॥ਨਾਰਪਰਾਈਸੁਪਨੇਮੇਭੁਰ
 ਤੀਅਤਿਸੁਖਪਾਇ॥ਧਰਮਗਯੋਕੀਦੁਪਰਾਯੋਅਸੁ

ਚਿਭੁਯੋਰਥਆਇ॥੨੨॥ ਚੇਗਦੇਖਿਜੋਪਰਤਖਗਆ
 ਪਬਧਾਵਤਿਜਗ॥ ਅੰਸੇਸੁਖਸੇਜਨਜਗਦੁਸਭੁਏਗਿਨੇ
 ਬਿਚਾਰ॥੨੩॥ ਸੁਨਜੁਤਿਯਕੋਸਿਗਕਰਿਰਹਿਤੁਪਰੀਉਰ
 ਸੁਇ॥ ਜਗਪਾਈਯਕੋਰਸੇਆਪਨਜਨਮਬਿਗਣਿ॥ ਨਾਥ
 ਬਿਸਰੇਬਿਖੇਰਸਸਿਤਨਜਨਮਲੀਨਾ॥ ਤੁਵਿਸੁਸੇਰਿਤਕਰੈਕਾ
 ਮੀਕਾਂਅਧੀਨ॥੨੪॥ ਜਗਡਿਬਰਸੇਜਬਜਗਉਪਜੇਨਿਜਨਿ
 ਰਬੇਦਾ॥ ਪਾਕਕਾਰੀਸੁਪਜੇਛੂਟੈਸਹਿਜਗਖੇਦਾ॥੨੫॥ ਬਿ

ਖੇਬਾਸਨਾਤਿਆਗਕਰਿਸ੍ਵਣਗਾਯਨਮਮਰੀਚਾਸਿਤਬ
 ਲਗਜਬਲਗਭੁਲੇਸਮਸ੍ਵੈਪਥਿਅਪਥਿ॥੨੧॥ਪਾਪਛੀਨ
 ਤਪਦਾਨਬਲਿਹਿਦੇਸਿੰਤਗਰੁਰਾਗਾਸੋਅਧਿਕਾਰਗਿਆਨ
 ਕੇਭਯੋਮਮੁਛਬਰੁਤਾਗਾ॥ਤੋਵੈਅਸਮਾਯਬ੍ਰਹਮਸੇਇਤਾਦਿ
 ਕਮਹਾਂਵਾਕਾਗੁਰਮੁਖਸ੍ਵਣਿਕਰੈਭੁਲੈਸਾਰਅਸਾਰਹਿ
 ਤਾਕਾ॥੨੨॥ਜਗਪਾਈਵਿਛੇਪਚਿਤਤਸੈਦੂਰਤਿਨਸੀਗਾ
 ਬੈਰਹਿਕਿਤਬੁਤੀਤਬੈਕਰੈਮਨਜਰਬੀਗਾ॥੩੦॥ਨਿਤਪ੍ਰ

ਤਿਕਰਤਿ ਬਿਚਾਰ ਕੇ ਬਿਰਤਾ ਪਵਹੁ ਚਿਤਾ ਬਿਧਿ ਓਏ ਛਿਨ
 ਛਿਨ ਕੈ ਰੋਜ ਨੇ ਨਿਤ ਅਨਿਤਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਧਿ ਸਤੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੈ
 ਕਛੁ ਪ੍ਰਵੇਸਤ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧਨ ਪਾਈ ਪ੍ਰੋਫਤਾ ਨਿਧਾਸਨ ਕ
 ਹਿ ਜੋਇ ॥ ੩੨ ॥ ਕਾਮਾਦਿਤ ਸਮਤ ਓਏ ਭਏ ਸੁਏ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਨਿਸ ਆਗਮ ਪਾਈ ਸਬੈ ਹੋਤਿ ਅਲਪ ਸਿਸਾਗ ॥ ੩੩ ॥ ਸ
 ਨੈਸ ਨੈਸ ਖਾਤਤਾ ਓਏ ਭਈ ਜਬ ਜਾਇ ਹੋਨ ਹੀ ਜੁਭ ਅਸੁ
 ਭਕਛੁ ਦੁਖ ਨਹਿ ਦਰਸੈ ਤਾਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਚਲੀ ਪੁਤਰੀ ਨਕੀ

ਥਾਹਿਸਿਧਕੀਲੈਨਾ ਅਨਾਥਿਆਪਿਆਪੇਰੁਈਉਲ
ਟਕੈਕੋਬੈਨਾ॥੩੪॥ਇਤਸ੍ਰੀਵਿਚਾਰਮਾਲਾਗਿਮਾਨਸਾਧ
ਨਚਤੁਰਥਾਬਿਸ਼ਾਮੀ॥੪॥ਸਿਖੇਵਾਚਾ॥ਦਿਹਰਾ॥ਸਾ
ਧਨਸਿਧਿਕਹੋਭੁਲੈਭੁਗਵਨਤੁਮਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਹਿਪ੍ਰਕਾ
ਰਆਤਮਜਗਤੁਮੇਮਨਿਅਧਿਕਵਿਖਾਦਿ॥੧॥ਸ੍ਰੀਗੁਰ
ਵਾਚਾ॥ਅਹੋਪੁਤ੍ਰਕੀਜੈਨਹੀਰਚਕਮੇਸੇਰੁਰਮਾ॥ਕਹਾਜ
ਗਤੁਈਸ੍ਵਰਕਹਾਂਯਹਿਸਤੁਮਨਕੋਧਰਮਾ॥੨॥ਗਾਗਵੈ

ਖਮਨ ਕੇ ਧਰਮ ਤੂ ਤੇ ਮਨ ਨਹੀ ਹੋਇ। ਨਿਰਵਿਕਲ ਪਵਿ
 ਆਪ ਕਾ ਅਮਲ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਤੂ ਸੋਇ। ੩। ਜਗਤ ਮੈ ਤੂ
 ਜਗਤ ਮੈ ਯੋ ਲਹਿਤ ਜਿ ਅਹੰਕਾਰ। ਮੈ ਮੇਰੀ ਸੇਕ ਲਪਤ
 ਜਸੁ ਖਮ ਅਵਨਿ ਬਿਹਾਰ। ੪। ਅਰਮਾਨ ਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ
 ਜਗਤ ਮੈ ਸੁਪਨ ਕਹੁ ਤੇ ਸੁ। ਰਮਾਨ ਕੁ ਮੇ ਜਗੇ ਜੈ ਬੈਠਿ
 ਸੁਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ। ੫। ਛੁਧਾ ਪਿਆਸ ਸੇਕ ਪਨਿ ਹਰਿਖ
 ਜਨਮ ਅਰੁ ਅੰਤ। ਏਹੁ ਖਟਿ ਉਗੀ ਧਰਮ ਤਨ ਅੰਤਮ

ਰਹਤਿ ਅਨੰਤ ॥੬॥ ਜਨਮ ਅਸਤਿ ਅਰੁ ਬਿਰਧ ਪੁਨਿ ਬਿਧ
 ਰਛੀ ਅਤ ਨਿਨਾਸਾ ॥ ਖਟਿ ਬਿਕਾਰ ਏਹੁ ਦੇਹ ਕੇ ਆਤਮਾ ਸੁ
 ਯੰ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥੭॥ ਚਿਦਾ ਕਾਸ ਅਬਾ ਅਮਲਾ ਤਏ ਕਤ
 ਰੂਪਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਤਿ ਸਿਭੁ ਵੇਕਤਿ ਹਿਕ ਰਾਮ ਨੂਪਾ ॥੮॥
 ਬਿਖੈ ਭੋਗ ਅਸਥਾਨ ਤਨੁ ਧਰੁ ਏਹੁ ਜੀਐ ॥ ਆਹਿ ਭੋ
 ਗਤਾ ਬੁਧ ਮਨਿ ਤੂਨਾ ਚਤੁਰੁ ਏਹੁ ॥੯॥ ਕਾਰਣ ਲਿੰਗ
 ਅਸਥੂਲ ਤਨੁ ਬੁਧ ਮਨਿ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣਾ ਏਹੁ ਜੜ੍ਹ ਤਹਿ ਲ

ਤੈਨਹੀਤੁਚੈਤੈਨਾਪੁਆਇ ੧੦ ਏਕਤੈਤਮੇਤ੍ਰਿਗਣਤਾ
 ਅਗਤ੍ਰਿਗੰਥਬਹੁਗੁਣਿ ੧੧ ਸੋਸੁਧਿਸਰੂਪਮੇਨਾਬਜ
 ਗਤਦਰਸਾਇ ੧੧ ਬਸਨਪੂਤਰੀਬਸਨਮੇਨਾਨ
 ਰਿਗਅਨੁਪਾਏਕਤੈਤਬਿਨੁਨਹਿਬੀਯੋਅਉਸਰੂਪ
 ਧਜਰੂਪਾਦੇਖਖਲੋਨਾਖਾਂਡਕੋਅਨੰਦਰੂਪਯੋਮਨਿਮ
 ਹਿ ੧੨ ਚਾਰਿਕਰੀਜਬਬਸਤਰੀਤਬਜਬਲੋਹੈਜਾਂਹਿ
 ੧੩ ਲਯੋਨਸੁਧਿਸਰੂਪਜਿਨਕਹਾਲਯੋਤਿਨਿਕੁ

ਗਾਸਾਖਾਂਦਲਸੀਚਤਿਰਹਯੋਜੋਨਸੀਚੋਮੁਗਾ
 ੧੪ ਜੈਸੇਸਾਚੇਮੇਪਰੈਹਤਿਕਨਕਬਹੁਅੰਗਾਨਾਨਵ
 ਤਿਯੋਬ੍ਰਹਮੀਮੇਲੈਉਪਧਕੇਸਿਗਾ ੧੫ ਮ੍ਰਿਦਬਿਕਰਮ
 ਦਮਹਿਸਕਲਹਿਮਾਬਿਕਾਰਹਿਮਜਾਨਿ ਤਿਤਿਬਿਕਾਰ
 ਸੁਤਿਤਹੀਅਭਿਆਤਮਜਗਮਾਨਿ ੧੬ ਦੇਖਤੁਰਜੇਮੇ
 ਸਰਪਜਮੇਤੂਰਚੇਰਕੇਕੁਇ ਰਜਤਬਿਚਾਰਿਯੋਸੁਕਚਿ
 ਮੇਅਯੋਮਨਲਲਚਾਇ ੧੭ ਕੁਯੋਬਿਪੁਰਬਾਤਮੇਅ

ਗਨਚਿਣ ਗਬਹੁਅੰਗਾ ਬੀਰਜੰਮੇਤਰਵਰਜਥਾਜਲਿ
 ਨਿਧਮਧਤਰਿਗਾ॥ ੧੮॥ ਮਿਸ੍ਰੀਕੀਤ੍ਰਿਬੀਰਚੀਰਿਗਰੁਪ
 ਤਮਾਹਿ॥ ਖਾਨਲਗਯੋਜਬਭੁਮਤਜਿਤੋਓਕਰਵੀਨਾਹਿ
 ੧੯॥ ਦੀਪਾਵਕਮੇਦੀਪਕਪਥੈਨਭੁਮੇਪਟਿਮਟਿਨਾਮਾਨਿ
 ਰਸਾਂਸ਼ਿਰਾਭੁਯੋਯੋਜਗਆਤਮਰਾਮਾ॥ ੨੦॥ ਸਤਿਕਹੋਤੋ
 ਹੋਨਹੀਮਿਥਜਕਹੋਤੋਆਹਿ॥ ਕਹਿਅਨਾਥਅਚਰਜਮਾ
 ਕਹਿਕਹਿਕਹੀਯੇਤਾਹਿ॥ ੨੧॥ ਇਤਸ੍ਰੀਵਿਚਾਰਗਾਲਾ

ਉਪਦੇਸਗਿਆਤਾਪਚਮੰਬਿਸ੍ਰਾਮੀ॥੫॥ ਸਿਖੇਵਚੁ
 ਦੋਹਰਾ ਭਿਭੁਗਵਨਮੇਮਨਕੁਯੇਸੇਸੇਦੇਹਿਨਿਵ
 ਗਜਗਮਿਥਿਆਕਹਿਬਿਧਿਕਹੇਸੇਪ੍ਰਤਿਕਹੇਬਿ
 ਚਾਰਾ॥੧॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੇਵਾਚ॥ ਸ੍ਰੀਤਲਜਲਮ੍ਰਿਗਾਤਿ
 ਸਨਕੇਗਗਨਕਮਲਕੀਬਾਸਾ॥ ਸ੍ਰੀਦੁਆਤਿਬਿਧਾਜਸੁ
 ਵਨਮੇਸੇਜਗਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੨॥ ਜਿਯੇਨਕੁਮੇਕਲਪੀਘ
 ਨੀਪੁਤਗੀਬਿਧਿਧਮਨੇਕਾਕਹਿਤਜੁਪਮਤਿਕ੍ਰਿਪਜੁ

ਤੁਐਜੋਜਗਤਬਿਬੇਕ॥੩॥ ਨਾਥਸ੍ਵਪਨਕਾਹੁਨਰਹਿ
 ਦਿਸਨਬਿਖੇਕੁਮਹੇਇ॥ ਪੁਰਬਤਜਪਸਚਮਗਯੋਤ
 ਹਿਬਿਖਾਦਿਸਗਸੇਇ॥੪॥ ਰਵਕੀਰਮਸਮਸਮੇਟਿ
 ਕੇਕਗਿਗਿਥਰਚਮਾਲਾਪਹਰੇਬਿਧਿਕੇਸੁਵਨਸੇਭੁ॥
 ਬਨੀਰਸਾਲਾ॥੫॥ ਸਸੇਸੀਗਕੋਪਨਖਕਰਿਗਗਨ
 ਪੁਰਖਲੀਏਜਾਇ॥ ਦੇਖਿਮਾਲਲਾਲਚਲਗਯੋਪੁਨਿ
 ਪੁਨਿਮਾਗਤਤਾਹਿ॥੬॥ ਵਹਿਮਾਗਤਵਹਿਦੇਤਨਹਿ

ਬਢੀਪਰਸਪਰਗਾ ਨਕਛੁਰੁਯੇਨਹੈਕਛੁਅਸੋਜਗਤ
 ਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਗਾਗਨਸਿੰਧਕੀਲਹਰਲੈਅਨਬਨਯੋਪ
 ਮਾਅਸੋਪੁਰਨਬ੍ਰਹਮੰਦੇਖਜਗਤਅਹਿਰਾਮਾ॥੨॥ਮਿ
 ਗਵਿਸਨਕੋਨੀਰਲੈਸਿਚਯੇਨੁਤਅਭੋਜਾ॥ਤਾਸੁਰੀਪੁ
 ਆਈਸਰਸਾਹਿਜਗਤਬਹੁਖੇਜਾ॥੩॥ਸਿਖੇਵ
 ਚਾਦਹਰਾਜਗਤਜਗਤਸਤੁਕੇਕਹੈਅਰਿਪੁਨੀ
 ਦੇਖੀਯੇਨੈਨਾਸੋਕਿਉਮਿਥਾਕਹਿਤਹੈਅਰਤਜਨਸੁ

ਖਦੈਨਾ॥੧੦॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੇਵਾਰ॥ ਰਜਦੇਖੀਪਾਣੀਘਨੇ
 ਕਲਪੇਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰ॥ਕੋਈਤਰਜਤਕੋਈਸ੍ਰਪਕਹਿ
 ਕੋਈਪਹੁਮਦਗਾ॥੧੧॥ਸੁਕਤਿਨਿਰਖਬਹੁਦਲੈ
 ਪ੍ਰਾਣੀਕਲਪੇਤਾਹਿ॥ਕੋਈਭੂਤਰਕੋਈਰਜਤਕੋਈਕਾ
 ਰਆਹਿ॥੧੨॥ਪੂਰਨਅਦ੍ਵੈਆਤਮਾਅਬਆਚਲਾਅਪ
 ਰਾਮਿ॥੧੩॥ਮਿਥਆਹੀਕਲਪੇਘਨੇਤਾਂਅਹਿ॥ਯਹਿਸਿਸਾਹੁ॥੧੪॥
 ਆਨਿਭਿਨਨਹਿਤੇਇਤੈਬੁਦਬੁਦਫੇਨਤਰਿਗਾ॥ਯਾਪ੍ਰਕ

ਹਸਿਸਾਰਯਹਿਸੁਧਸਰੂਪਅਭਿਗਾ॥ ਪੂਰਨਾਨਾਤਮੰ
 ਮੇਜਗਤਕੇਚਨਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰਾਅਵੈਅਮਲਅਨੂਪਅ
 ਸਮੁਦ੍ਰਿਨਾਮਅਸਾਗ॥ ੧੫ ॥ ਕਾਸੁਮਹਿਰਹਿਟਾਕੁਯੋਰ
 ਹਿਟੇਮੇਭੁਯੋਫੇਗਾਭੁਯੋਤੂਲਤਾਫੇਰਮੇਭੁਯੋਸੂਤਕੇਫੇ
 ਗ॥ ੧੬ ॥ ਬਸਨਭੁਯੋਤਾਸੂਤਮੇਪੁਤਰੀਬਸਨਮੰਤ੍ਰਾਰਿ
 ਆਪੁਸਮੇਪੁਤਰੀਸੁਬੈਕਰਤਪਰਸਪਰਗਾਰਾ॥ ੧੭ ॥
 ਕਾਸਟਕੇਯਾਰਾਰਕੇਕਹੋਕਹਾਸਨਬੰਧਾਤਨਬਿਕਾ

ਰਯੋਬਹਮਮੇਕਲਪਤਿਪ੍ਰਾਣੀਅੰਧਾ॥੧੮॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਰਤੁਨਨਿਰਮੇਲਾਨਿਜਤਮੇਕਤਾਨੀਤਾਹਿਸਗਿਕਹਿਤੰ
 ਹਿਬਨੇਮੇਸੇਜਗਦਰਸੀਤਾ॥੧੯॥ ਅਨਾਥਕਯੋਸੇਈ
 ਕੋਆਦਿਮੰਧਮਰੁਅੰਤਾ॥ ਜੋਰਵਿਮੇਨਹਿਪਾਈਯੋਨਿ
 ਸਬਾਸਰਕੇਤੀਤਾ॥ ੨੦॥ ਇਤਸ੍ਰੀਵਿਚਾਰਮਾਲਾਜਗ
 ਮਿਥਮਾਖਸਟਮਬਿਸ੍ਵਾਨੀ॥ ੬॥ ਸਿਖਅਨੁਵਕਹਿ
 ਤਾਹੈਦੇਹਗਾ॥ ਬਾਰਿਬਾਰਪ੍ਰਨਾਮਮਸ੍ਰੀਗੁਰਦੀਨ

ਦਿਆਲਾ ਜਗਤੁ ਮਬਰੂਨ ਸਯੋਸੁਨ ਤਿਬਚਨ ਰਸਾ
 ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਭਿਭੁਗਵਨ ਤਮਾਖਾ ਤੇਭੁਯੋ ਬਿਗਤ ਸੀਦੇ ਹਾਸੁ
 ਧਸਰੂਪ ਲਹਿਯੋ ਭੁਲੈ ਬਿਸਰਯੋ ਦੇਹ ਅਦੇਹਿ ॥ ੨ ॥ ਅੰਗ
 ਤੰਗ ਸੁਭਾ ਸੁਕੁਨ ਹਿਨ ਹਿਰਟੀ ਸੁਰਨ ਹਿਜੀਵਾ ਜਤਿ
 ਸੂਠ ਮੈ ਮੈਨ ਹੀ ਅਮਲ ਸਮਲ ਤਿਅਪੀਵਾ ॥ ੩ ॥ ਆਸੁ
 ਮਬਰਨ ਦੇਵਿਨ ਰਿਗੁ ਰਸਿਖ ਧਰਮ ਨ ਪਾਪਾ ਪੁਰ
 ਨ ਆਤਮ ਏਕ ਰਸਨ ਹਿਘਟਿ ਮਾਪ ਅਮਾਪੁ ॥ ੪ ॥ ਅਨਬ

ਧਇੰਦੀ ਪਾਣ ਨਹਿ ਪਚੂਤੁ ਉਨਾਹਿ। ਗਮਾਤ ਗਮਾਨ
 ਨਰੇ ਮੇਕਛੂ ਨਹਿ ਸਭੁ ਹੁਸਭੁ ਮਾਹਿ। ੫ ਸੋਰਠਾ ਮੇ
 ਚੈਤਿ ਨਾਸੁ ਰੂਪ ਇੰਦੁ ਜਾਲਵਤਿ ਜਗਤ ਅਹਿ। ਮੈਤੂਕ
 ਥਾਅਨੁ ਪਯਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਿਤੁ ਸਿਭਾਵੈ। ੬ ਦੋਹਰਾ
 ਦਿਹੀ ਦੇਹਿ ਨਾਉ ਕਛੁ ਮੁਕਤਿ ਬਿਧਨ ਨਾਹਿ ਹੋਹਿ। ਜਤੀ
 ਨਬਿਖਈਤ ਪਾਅਤੁ ਪਨਾਉਤ ਰਦਖਨ ਨਾਹਿ। ੭ ਨ
 ਹਿਉਤ ਪਤਨਾਹਿ ਬਿਧਲਯੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਰਸ ਭੇਦਾ। ਨਹਿ

ਗੀਭੋਗੀਨਹੀਨਹਿਸਿਥਰਨਹਿਖੇਦ॥੯॥ ਮਲ
 ਨਿਨੈਨਿਕਰਿਦੇਖੀਅੇਸਕੁਕੁਛਸਭਹੀਭਾਇਆ
 ਮਲਿਦ੍ਰਿਸਟਜਬਰਵਿਲਯਯਤਬਰਵਿਹੀਦਰਸਾ
 ਇ॥੧੦॥ ਉਚਨੀਚਨਿਰਗੁਣਗੁਣੀਰਕਅਨਾਥਅ
 ਰੁਭੁਪਾਹਿਘਟਿਬਰਕਹਾਸੇਕਹੇਸਭੁਆਨੰਦਸਰੂਪ
 ੧੧॥ ਮਨਉਨਮੇਖਜਗਤਭਯੋਬਿਨਉਨਮੇਖਨੰਸ
 ਇਕੋਸਗਤਕਤਿਸਿਭਵੈਮਨਹੀਜਹਾਬਿਲਾਇ

੧੨) ਨਹੀ ਕਾਰਜ ਕਾ ਗਣਿਕ ਛੁਨਾਹਿ ਨ ਕਾਲ ਨਹਿ
 ਦੇਸਿ। ਸਰਬ ਸਰੂਪ ਪੂਰਨ ਅਚਲ ਸਜਾਤ ਵਿਸਤ
 ਨ ਲੇਸਿ। ੧੩) ਏਕਹੁੰ ਕਹਿਤ ਬਨੈ ਨਹੀ ਦੇਇ ਕਹੇ ਕ
 ਹਿ ਭਾਇ। ਪੂਰਣਿ ਰੂਪ ਬਿਗਾਇ ਸੀਘਰਿ ਮਟਿ ਕਹਿ
 ਏਨ ਜਾਇ। ੧੪) ਬਿਸ੍ਵ ਨ ਤੇਜ ਸਪ੍ਰਾਗ ਕ ਛੁਨਾਹਿ
 ਤੁਰੀਆ ਤਾਮਾਹਿ। ਸੇ ਸਰੂਪ ਨਿਜ ਗਿਆਨ ਘਨਿ ਮੇ
 ਤੁ ਬਿਬਤਾਨਾਹਿ। ੧੫) ਜਾਗਤ ਸ੍ਵਪਨ ਸੁਖੇ ਪਤਿ ਕੇ

ਅਭਮਾਨੀਏਆਹਿ। ਜਿਸਕੁ ਕੇਅਨਿਭੁਵਕਰੈਚਿਦ
 ਸਰੂਪਕਹਿਤਾਹਿ॥੧੬॥ ਸਾਧਨਸਾਧਕਕਛੁਨਹਿ
 ਨਾਥਸਿਧਨਹਿਕੋਇ। ਪ੍ਰਮਾਣਪ੍ਰਮਾਤਾਕੋਕਹੈਨਾਥ
 ਪ੍ਰੇਮਜਿਨਹੋਇ॥੧੭॥ ਸਾਸਤਸਾਸਤ੍ਰਕੋਨਹੀਨਹਿਭਿ
 ਛਕਨਹਿਦਾਨ। ਦੇਸਨਕਾਲਨਬਸਤੁਗੁਣਬਾਦੀ
 ਬਾਦਨੁਹਨਾ॥੧੮॥ ਬਿਧਨਿਖੇਧਨਹਿਬਪਅਬਪਨ
 ਹਿਪ੍ਰਭੂਕੇਦਾਸੁ। ਕੇਵਲਜੁਧਸਰੂਪਹਉਪੁਰਨਜੁਤ

ਹਿਪਕਾਸੁ॥੧੯॥ ਜੋਰਠਾ ਧਯਾਤਾਧਯਾਨਨਧੇਇਮ
 ਮਨਿਜਸੁਧਿਸਰੂਪਮੈ॥ ਓਪਦੇਹਿਨਹਿਹੇਇਸਰਬਸਰੂ
 ਪਸਰੂਤੇਪਰੈ॥੨੦॥ ਦੇਹਰਾ ਕਹੇਸਿਖਅਨਭਵਿਸ
 ਬੈਰਹਿਯੋਮੋਨਗਹਿਸੇਇ॥ ਬੇਲੇਦਾਸਅਨਾਥਕਹਿਸੁ
 ਗੁਰਸਿਖਤੁਨਜੇਇ॥੨੧॥ ਇਤਸ੍ਰੀਵਿਚਾਰਮਾਲਾਸਿ
 ਸਅਨਭਵਿਸਪਤਮੇਬਿਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਫਿਯਾਕ
 ਹਿਤਹੈ॥ ਦੇਹਰਾ ਅਨਭਵਿਅਮ੍ਰਿਤਸਿਖਕੇ

ਉਦੇਭਯੋਚਿਤਚੈਨਿ। ਲੈਨਪਰੀਛਾਕੇਕਹੈਗੁਰਕਰ
 ਨਾਰਸਬੈਨਿ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਛਾਨਿਜਬਿੰਗਮਨਕੀਲੋਤਿਖੰ
 ਰਬਿਉਹਾਰਾਅਬਥਿਤਆਤਮਵਾਨਕੀਉਪਦੇਸਤਨਿ
 ਰਧਾਰਾ॥੨॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੇਵਾਚੁ। ਜਾਨੋਅਬਿਨਾਸੀਅਜ
 ਰਅਵੈਰੂਪਅਪਾਰਾਜਗਾਅਸਕਤਿਨਾਸਿਭਵੈਸੁਣਿ
 ਸਿਖਤਿਬਿਚਾਰਾ॥੩॥ ਜਿਕਹਿਕਹਿਕਹੈਕਹਾਬਿਖੇਭ
 ਯੋਗਮਾਨਉਦੇਤਿ॥ ਬਿਖੇਸਿਗਮਤਿਭਿਗਹੈਰਾਜਨਸਿ

ਥਲਹੋਤਿ॥੪॥ ਆਤਮਸੁ ਧਲਯੋ ਨਹੀਉ ਦੋਨਹ
 ਨਿਰਮਲਰਮਾਨ ਅਲਨਿ ਬਿਖੇ ਬਿਵਹਾਰਗਤਿ ਤਬ
 ਲਗਹੋਤਿ ਅਜਾਨਾ ॥ ਜੇ ਪੂਰਨ ਆਤਮ ਲਯੋ ਤੋਕਿ
 ਜਗ ਬਿਵਹਾਰ ਸੋਹਿ ਜਾਨਹੋਤਿ ਕਮੋ ਜਗਜਨ ਦੀਨ
 ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੫॥ ਅਕੁਤਿ ਬਿਖੇ ਬੈਰਾਗੇ ਸੇ ਬੰਧਨ ਬਿਖੇ ਸੇ ਦੇਹ
 ਯਹਿ ਸੁਰਗਿ ਥਨ ਕੋ ਮਤਿ ਮਨੁ ਮਨੋ ਸੇ ਕਰੇਇ ॥੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਤਿ ਸਿਖ ਪਰਾਪਨੀ ਗੁਰਸਰਨਾਈ ਰਾਇ ॥ ਸਿਥਿਤਿ

ਆਤਮਵਨਕੀਕਹਿਪੁਨਿਪੁਨਿਦਰਸਾਇ॥੮॥ ਜੈਸੇ
 ਉਜੇਅੰਨਮੇਉਦਭਵਤਾਭਈਛੀਨ॥ਤੈਸੇਆਤਮ
 ਵਨਕੀਭਈਜਗਤਮਤਿਲੀਨ॥੯॥ ਅਨਾਥਸੁ
 ਗਯਾਨੀਕੋਟਿਕੋਨਿਸਚੇਨਿਜਮਤਿਏਕਾ॥ਏਕਗਯਾਨੀ
 ਕੈਹੀਯੇਬਰਤਤਮਤੇਅਨੇਕ॥੧੦॥ ਜੇਵਾਬਹੁਪਰਕਾਰ
 ਪੁਨਿਅੰਗਤਾਸਕਰੈਕੋਇ॥ਗਯਾਨੀਆਪਨਪੋਲਹੈ
 ਤਿਪਤਿਕਮਤਿਨਹਿਹੋਇ॥੧੧॥ ਵਿਸਯਾਨੀਦਸਿਸਾਰੈ

ਭੁਜਨਾਨਿਦਹਰਿਦਸਾ। ਬ੍ਰਹਮਾਨਿਦਸੀਵਨਮੁਕਤਿਭਈ
 ਵਾਸਨਾਨਾਸਾ। ੧੨। ਸਾਂਤੁਰੁਪਤਿਨਕੋਜਗਤਜੇਓਰਸਾਂਤ
 ਮਹਿਤਾ। ਵਿਬਿਧਤਾਪਤਿਨਓਰਜਗਤਜੇਜਗਜਰਤਦਿ
 ਸਿਤਾ। ੧੩। ਮੁਕਤਾਦਿਕਾਇਛਾਨਹੀਨਿਸਪ੍ਰਹਰਿਪ੍ਰਮਪ੍ਰ
 ਮਾਮਤਿਕਰੈਸੁਬੰਧਨਹੇਤ। ਗੁਆਨੀਕੋਆਸਕਤਨਹਿ
 ਤਜੈਨਕਛੂਹਲੇਤਿ। ੧੪। ਹਉਅੰਬੋਧਮਨਿਦਗਤਿ
 ਪਰਸਯੋਚਿਤਸਮੀਗ। ਬਹੁਕਲੇਲਤਾਮਹਿਉਠੀਨਨ॥

ਰੂਪਸਮੀਰ। ੧੫। ਚਿਤ ਬਾਤੁ ਭੁਯੇ ਸਾਂਤ ਅਬਜੀਵਲ
ਹਰੁ ਟੀਲੀਨ। ਕੇਵਲ ਰੂਪ ਅਨੰਤ ਹਉਰਹਿਯੇ
ਅਸੁਭ ਸੁਭ ਹੀਨ। ੧੬। ਇਦ੍ਰਾਦਿਕ ਇਛਾ ਕਰੈ ਨਿਸਚ
ਲਸੇ ਅਗਾਧ। ਤਹਾਗਿ ਆਨੀ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤ ਸਦਾ ਮੇਰੂਵ
ਹਿਅਹਿ ਬਾਧ। ੧੭। ਜਾਗਤ ਸੁਖ ਨਤਹਾਨ ਹੀ ਸਹਾਸੁ
ਖਪਤਿ ਮਨਲੀਨ। ਮੇਰੂਰਹਾਨ ਸਿਭੁਵੈ ਆਤਮ ਨਿਸਚੈ
ਕੀਨ। ੧੮। ਗਿਆਨੀ ਕਰੈ ਅਨੇਕ ਕ੍ਰਮਾਵਿਧ ਵਤਿ ਜਗਾਥਿ

ਦੁਹਰਾ ਲਿਖੇ ਨਧੁਮ ਅਕਾਸ ਜੋ ਜਾਨੇ ਜਗਤ ਅਸਰ
 ੧੯ ਜਾਗਤ ਮਹਿ ਸੁਖੇ ਪਤਿ ਸੀਮਤਿ ਵਾਰੇ ਕੀ ਕੋਲਾ।
 ਕਰੈ ਚੇਸਾ ਬਾਲ ਜੋ ਆਤਮ ਸੁਖ ਰਹੇ ਝੋਲਾ। ੨੦।
 ਸੋਰਠਾ ॥ ਸ੍ਵਪਨ ਰਾਵਰੁ ਮੇਰੇ ਕਪਾਇ ਤੇ ਜੇਤਹਾਂ ਛੁ
 ਧਾਵਤਿ। ਜਾਗੈ ਵਹੀ ਪ੍ਰਯੋਕ ਕਹਿ ਬਿਸੇ ਮੇਰੇ ਹਿਰਖ ਪੁ
 ਨਿ। ੨੧ ਦਿਹਰਾ ॥ ਅਸਤ ਨਾਸਤ ਨ ਕਛੁ ਨ ਹਿਤ ਹਿ
 ਏਕ ਮੇਦੇਇ। ਲਖ ਦੀਰਘ ਅਰਾਗ ਨ ਗਾਇ ਚਿਦ ਸਰੂ

ਪਸਮਸੋਇੰ^{੨੨} ਅਗਹਿਅਗੋਚਰਏਕਰਮਨਿਰਬਚਨੀ
 ਨਿਰਬਾਨਾ ਅਨਾਥਨਾਹਿਕੋਰੂਮਕਾਜਾਪਰਕਥੀਐਗਮ ॥
 ਨਾ ੨੩ ਸ੍ਰੀਗੋਰੇਵਾਚਾ ਦੇਹਰਾ ਧੀਨਧਨਸਿਖਉਦ ॥
 ਰਮਤਿਪਾਏਮਤੋਅਨੁਪਾਸੁਗਾਰਏਜਲੀਨੋਕੁਲੈਕੁਮਾਰ
 ਸੁਪਸਰੂਪਾ ॥ ੨੪ ਸੁਨਿਬਿਚਾਰਠਹਿਗਇੰਦ੍ਰੋਬਿਜਰ
 ਵਕਥਕਜਾਇ ਅਨਾਥਬਿਬੇਕੀਜਨਕੋਗਾਇਬਬ ॥
 ਜੀਪਾਇ ॥ ੨੫ ਯਹਿਬਿਚਾਰਮਾਲਾਸਰਸਬਰੂਬਿ

ਧਰਚੋਮੋਬਿਚਾਗਾਸਾਂਪਨਸਿਧਪ੍ਰਗਟਕੀਏਨਾਬਭਲੈਪ
 ਰਕਾਗ। ੨੬। ਬੀਧੋਮੋਮਨਚਹਤਛੁਟੋਯਹਿਨਿਸਚੈਮਨਿ
 ਮਾਂਹਿ। ਬਿਚਾਗਮਾਲਤਾਪਰਚੀਅਗਤੁਗਪਰਨਹਿ
 ੨੭। ਅਭਿਰਮਾਲਗਤਿਨਾਦਿਸੇਪਾਤੋਹਿਤਿਜਿਹੇਤਿ
 ੨੮। ਅਭਿਰਮਾਲਵਿਚਾਰਪਾਹਿਤੁਸਕਰਬਸਕਰਲੇਤਿ
 ੨੯। ਖਟਦਰਸਨਕੀਮਾਲਪਾਹਿਅਪਨੋਪਛੁਟੀਯੇਜੁ
 ੩੦। ਦ੍ਰਿਤੁਰਹਤੁਚਿਮਾਲਪਾਹਿਸੇਰੁਤਸਰੁਨਹੀਯੇਜੁ। ੩੧

॥ ਰਾਜਰੀਕਮਨਿਭਾਵਤੀਬਰਨਆਸਮਸੁਖਦੈਨਾ॥ ੨੦ ॥
 ਚਾਵਿਚਾਰਮਾਲਾਰਚੀਚਿਤਵਤਿਅਤਿਚਿਤਚੈਨਾ॥ ੨੧ ॥
 ਅਨਾਥਸ੍ਵਣਬਹੁਤੇਕੀਕੀਕਹੋਬਹੁਤਪਰਕਾਗਾਅਬ
 ਸੁਬਿਚਾਰਬਿਚਾਰਪੁਨਿਕਰਣਿਨਪਰੋਬਿਚਾਰ॥ ੨੨ ॥
 ਅਖਿਮਜੁਕਵੀਦ੍ਰਿੜਮਤਿਭਈਹਉਸਿਸਪ੍ਰਾਇਅਬੁਧਾ॥
 ਅਛਿਮਾਕਰੋਸਿਸਜਨਕਰਿਹੈਕਵਿਮਹਾਂਪ੍ਰਬੁਧਾ॥ ੨੩ ॥
 ਲੇਹੁਸੁਧਾਗਬਿਚਾਰਕੈਅਛਹਸੁਧਅਸੁਧਾ॥

੩੩ ਹੋਇ ਅਨੰਧ

ਕੇਤਕਸੁਮਤਿ ਬਰਨੇ ਮਾਲਾ ਬਿਚਾਰਾ ਗੰਮ ਮਮਾ ਸਤਿ
 ਗੁਰਦ ਆਸਾ ਪਸਿ ਗਨਿ ਰਧਾਗ ॥ ੩੪ ॥ ਪੁਰੀ ਨਰੇਤ
 ਮਮਿ ਕੁਬਰ ਖਰੇ ਅਤਿ ਥਭੁ ਗਵਨਾ ਬਰਨੀ ਮਾਲਾ ਬਿ
 ਚਾਰੇ ਮੇਤੁ ਹਿ ਆਗਿ ਆਪ੍ਰਮਾਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਲਿਖੇ ਪੈਛੈ ਅਤਿ
 ਪੀਤਿ ਜੁਤ ਮਰੁ ਪੁਨਿ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਛਿਨ ਛਿਨ ਗਮਨ
 ਪ੍ਰਕਾਸਤੁ ਹੋਇ ਸੁਰਦਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸਤ੍ਰੈ ਸੈਛੁ

ਬੀਸਸਿਮਤਮਾਘਵਮਾਸਸੁਭਾਮਿਮਤਿਜਿਤਕਰ
 ਤੀਸਤੋਤਕਬਰਨਪ੍ਰਗਟਿਕਰੀ॥੩੬॥ ਗੀਤਾਭਾ
 ਥਕੋਮਤੋਏਕਦਸਕੀਜੁਗਤਿ॥ਅਸਾਵੰਕੁਵਿਸਸੁ
 ਮੁਨਿਕੁਛਕੁਆਪਨੀਉਕਤਿ॥੩੭॥ ਇਤਸ੍ਰੀਵਿ
 ਰਾਰਮਾਣਾਮਨਭੁਵਿਪ੍ਰੀਤਮਾਅਸੁਮੇਥਿਸ੍ਰਾਂਮੀ॥
 ਸਮਾਪਤੀ॥ਸੁਭਮਸਤੁ॥ ॥ ॥ ॥

CC-0 Punjab University Chandigarh. An eGangotri-Vaidika Bharara Initiative

